

ONSDAG DEN 22. SEPTEMBER 2010

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

formand

1. Åbning af mødet

(Formanden åbnede mødet kl. 09.05)

2. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen.

3. Konklusionerne fra Det Europæiske Råd (16. september 2010) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Konklusionerne fra Det Europæiske Råd (16. september 2010).

Herman Van Rompuy, *formand for Det Europæiske Råd.* (EN) Hr. Formand! Det Europæiske Råds møde den 16. september blev primært afholdt for at sætte fokus på Unionens eksterne forbindelser. Desuden havde vi en kort planlagt drøftelse under frokosten af taskeforcen om økonomisk styring samt en ikkeplanlagt drøftelse af romaernes situation. Jeg vil tale om de enkelte spørgsmål et ad gangen.

Først vedrørende udenrigsområdet. Da jeg tiltrådte embedet for otte måneder siden, bemærkede jeg, da jeg besøgte vores hovedstæder, at der herskede en del frustration efter topmødet i København. Opfattelsen var, at Den Europæiske Union var blevet sat ud på sidelinjen. De økonomiske perspektiver for Unionen var ikke gode, hvorimod andre økonomier i verden voksede hurtigt. Dertil kom, at vi var begyndt at indse, hvordan økonomisk styrke i de nye vækstøkonomier blev omdannet til reel politisk magt. G20 blev dannet på initiativ af Den Europæiske Union, men er ligeledes udtryk for denne tendens, ligesom debatten om repræsentationen i Den Internationale Valutafond er det. Det påvirker os, for nye aktører deler ikke altid vores interesser eller syn på verden.

Lissabontraktaten kræver, at Det Europæiske Råd fastlægger Unionens strategiske interesser og udstikker en strategisk kurs for andre institutioners arbejde. Det glæder mig, at stats- og regeringscheferne alle var enige om at tage dette op og forstærke deres engagement i Unionens udenrigspolitik. De ønsker større medansvar fra Det Europæiske Råds side. De ønsker at påtage sig deres ansvar som medlemmer af denne EU-institution.

Hvad drøftede vi? Jeg mente, det var vigtigt først og fremmest at tage fat på spørgsmålene omkring vores strategiske partnere. Problemet var at forbinde generelle målsætninger med konkrete virkemidler, således at der kunne ske fremskridt på området. Derfor talte vi kort om, hvordan vi bedst udnytter Lissabontraktaten med den nye Tjeneste for EU's Optræden Udadtil. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Parlamentet for dets indsats for at sikre en aftale omkring dette.

Hvordan kan vi sikre os, at det, der sker i Bruxelles og i hovedstæderne, går i samme retning? Hvordan kan vi forbedre koordineringen af de forskellige aktører i Bruxelles? Hvordan kan vi forene de forskellige aspekter af vores forbindelser med partnere – for eksempel gennem topmøder – inden for områder som økonomi, klima, værdier og sikkerhed?

En ting viser først sin værdi i praksis. Hvordan omgås vi vores partnere hver især? Vi opstiller prioriteringer for en række presserende spørgsmål. Vores centrale budskaber i forbindelse

med topmøder med tredjelande skal understøttes af specifikke forhandlinger og kompromiser. Jeg hæfter mig ved følgende andre punkter fra drøftelserne i Det Europæiske Råd:

For det første er dette det første skridt i en proces. For det andet bør vores centrale budskaber have mandat fra Det Europæiske Råd, de bør udarbejdes og gennemføres af Rådet (eksterne forbindelser), Kommissionen og den højtstående repræsentant, på samme måde som vi allerede forbereder G20-møderne i Det Europæiske Råd. Mit tredje punkt drejer sig om "gensidighed", som er et nøgleord, når det drejer sig om vores partnere. Vi kan også tale om at "identificere fælles interesser". Den generelle holdning er, at dette endnu ikke er tilfældet. Vi insisterer alle på resultater og indflydelse. Vi skal forvandle målsætninger til konkrete resultater. Vi har strategiske partnere, men vi skal have mere strategi.

Vi har udviklet ideer om, hvordan vi indplacerer os selv i forhold til Kina, og hvor vi kan finjustere dem yderligere. Takket være Rådets forhandling vil vi nu, når Kommissionens formand og jeg om to uger møder den kinesiske premierminister i Bruxelles, ikke kun tale på vegne af Bruxelles. Vi kan ligeledes tale på vegne af de 27 medlemsstater.

Vi berørte også andre kommende møder, nemlig G20-topmødet i Seoul og topmødet mellem EU og USA, som begge finder sted i november, og som begge er yderst vigtige for de globale økonomiske perspektiver. Vi vil forberede disse møder yderligere på det Europæiske Råd den 28. og 29. oktober. Den franske præsident, der overtager formandskabet, fremsatte nogle af sine ideer til G20-mødet i 2011. Han fik vores fulde støtte til at tilføre ny dynamik til G8- og G20-topmødet, idet han understregede, at de bør blive en proces, ikke blot en begivenhed.

Vedrørende Mellemøsten er en vellykket fredsproces i Mellemøsten af strategisk interesse for Den Europæiske Union. Vi vedtog en særlig erklæring om dette emne i overensstemmelse med vores fælles holdning fra december 2009. Vi er involveret i processen via kvartetten.

Vores naboer, eksempelvis det vestlige Balkan og deres europæiske perspektiv samt det østlige partnerskab, er af allerstørste betydning. Vores ry ude i verden afhænger først og fremmest af stabilitet på vores eget kontinent. Hvis vi ønsker at være en global aktør, er det også nødvendigt at være en regional aktør.

Fremover vil drøftelser af udenrigspolitikken i Det Europæiske Råd foregå i denne ånd. Vi kan kun være troværdige og stærke, hvis vi står sammen. Vi viste ved de 27 medlemsstaters holdning til yderligere sanktioner over for Iran, at vi står sammen, hvilket ikke var en selvfølge, og ligeledes ved den meget betydningsfulde FN-resolution om dialogen mellem Serbien og Kosovo, som er særdeles vigtig for det vestlige Balkan.

Ud over at drøfte strategi og overordnet holdning nåede vi til en konklusion på to specifikke områder, Sydkorea og Pakistan. Derved tilkendegav vi umiddelbart, at Den Europæiske Union er i stand til at levere resultater, når det drejer sig om emner af stor strategisk interesse.

Frihandelsaftalen med Sydkorea er af stor ekstern betydning. Den handler om betydningsfulde forbindelser med vores ottende største handelspartner og derudover med hele den asiatiske økonomi. Det har været tæt på en aftale i tre år, og nu får vi den i stand. Den vil spare europæiske eksportører for 1,6 mia. EUR i årlige omkostninger, så dette er gode nyheder for vores eksportvirksomheder og derfor også for beskæftigelsen og væksten i Europa.

Med hensyn til Pakistan vil vi gerne yde dette land maksimal støtte, efter det blev så alvorligt ramt af ødelæggende oversvømmelser. Mere bistand og mere handel. Vi ønsker, at Pakistan kommer på fode igen og udvikler sig økonomisk. Vi vil give væsentligt øget markedsadgang. Catherine Ashton hjalp os med at nå til enighed omkring denne vigtige erklæring.

Det andet punkt var taskforcen. Under frokosten i Det Europæiske Råd talte vi om økonomien, som er grundlaget for en øget politisk indflydelse. I årets første halvdel var Det Europæiske Råd nødt til at engagere sig i presserende økonomiske anliggender. Vores økonomier har det bedre nu, men arbejdet er endnu ikke tilendebragt.

Under frokosten orienterede jeg mine kolleger om de fremskridt, der er sket inden for taskforcen for økonomisk styring. Jeg gjorde det samme her i Parlamentet i går. Alle stats- og regeringschefer ønsker at fortsætte dette arbejde og holde processen i gang.

Der er bred enighed om nogle af de vigtigste spørgsmål, såsom de makroøkonomiske tilsynsrammer. De skal bruges til at overvåge og udligne ubalancer, risici for bobler og forskelle i konkurrenceevne. Der er ligeledes enighed om at styrke nationale finanspolitiske rammer og indarbejde europæiske budgetbestemmelser i den nationale lovgivning samt om princippet for det, der benævnes det europæiske semester. Der er ligeledes gjort fremskridt med hensyn til sanktioner, selv om der kræves mere arbejde på dette område. Som jeg forklarede mere indgående på et møde med syv af Deres udvalgsformænd og gruppeledere i går, betyder alt dette en styrkelse af den økonomiske søjle i Den Økonomiske og Monetære Union.

Selv om nogle har påstået, at vores arbejde på dette område skrider for langsomt frem, er vi faktisk nået meget langt på meget kort tid. Sammenlignet med de forhandlinger, der førte til vækst- og stabilitetspagten i 1997 og revisionen af den i 2005 arbejder vi meget hurtigt, til trods for at det drejer sig om meget komplekse spørgsmål. Jeg vil udarbejde et udkast til den samlede rapport til taskforcen den 27. september. Vi vil afslutte drøftelserne midt i oktober, således at Det Europæiske Råd kan nå til en konklusion på mødet den 28. og 29. oktober. Kommissionen agter at fremsætte lovgivningsforslag i slutningen af september i overensstemmelse med dens initiativret – forslag som selvfølgelig vil blive forelagt Parlamentet med henblik på behandling og vedtagelse i henhold til lovgivningsprocedurerne.

Disse forslag fra Kommissionen vil kunne bidrage til at opretholde momentum. I foråret vandt vi slaget om euroen. Jeg tror på, at vi i næste måned vil drage den sidste nødvendige lære af denne krise.

Det tredje emne er romaerne. Under frokosten drøftede vi et emne, som har Parlamentets særlige bevågenhed. Der var fuld enighed omkring bordet om fem punkter, som ikke blev udlagt som en formel konklusion fra Rådet.

For det første har en medlemsstat ret og pligt til at beskytte retsstatsprincipperne inden for dens eget område. For det andet har Kommissionen ret og især pligt til at sikre korrekt gennemførelse af gældende fællesskabsret i medlemsstaterne og har ret og især pligt til at foretage undersøgelser. For det tredje noterede vi os den udtalelse, som Kommissionens formand kom med lige før Det Europæiske Råd. For det fjerde er respekt af afgørende betydning i forholdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen. For det femte vil vi drøfte spørgsmålet om integration af romaerne på et kommende møde i Det Europæiske Råd.

Forbuddet mod alle former for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller etnicitet er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union. Respekt for menneskets værdighed er en af vores kerneværdier.

Møder i Det Europæiske Råd bør ikke betragtes som topmøder, men som almindelige – endog rutinemæssige – møder i en EU-institution. Lad mig understrege i forbindelse med den fornyede debat her i Parlamentet omkring fællesskabsmetoden, at Det Europæiske Råd faktisk er en EU-institution og ikke et topmøde på linje med G8 og G20. Det er nedlagt i EU's institutionelle ramme, men det tilfører EU bidrag fra det højeste politiske niveau i medlemsstaterne, og det giver medlemsstaterne en følelse af ejerskab og deltagelse i EU samt styrker deres engagement i dens succes.

Det består ikke udelukkende af stats- og regeringschefer, men også af formanden for Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender. Ofte deltager formanden for Den Europæiske Centralbank. Siden Lissabontraktaten ledes det af en person, der ikke samtidig repræsenterer en af medlemsstaterne, men som både skal arbejde i Det Europæiske Råd og i tæt samarbejde med de øvrige institutioner på at finde løsninger, som er i overordnet europæisk interesse. Dette er grunden til, at jeg investerer tid og energi i at holde jævnlig kontakt med formændene for de øvrige institutioner, ikke mindst formanden for Kommissionen, det roterende formandskab for Rådet, Centralbanken, Eurogruppen og selvfølgelig Dem, hr. formand, samt lederne af de politiske grupper og formændene for de parlamentariske udvalg, også i langt højere grad end det kræves ifølge traktaten.

Vi arbejder absolut i den generelle europæiske interesse. Det arbejde, der er foregået i alle de europæiske institutioner i løbet af de seneste måneder, er nu begyndt at skabe resultater. Vores økonomier er ved at rejse sig i et uventet tempo. Tilliden er ved at vende tilbage, langsomt, men sikkert. Jeg vil gerne takke Europa-Parlamentet for dets samarbejde i forbindelse med at genskabe tilliden gennem lovgivningen om finanstilsyn.

Mange medlemsstater er i gang med reformprogrammer. Jeg vil gerne rose de nationale regeringer, som træffer modige foranstaltninger under meget vanskelige politiske omstændigheder. I de fleste af vores medlemsstater er krisen ikke overstået, især ikke på beskæftigelsesområdet, selv om der er forbedringer. Vi er i bedre form nu end før sommeren. Der er stadig meget arbejde, der skal gøres. Og vi vil gøre det, kære kolleger.

(Bifald)

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. Formand! Parlamentet har altid klart tilkendegivet, at en af Lissabontraktatens vigtigste målsætninger er at gøre EU stærkere på den internationale scene, og Kommissionen deler fuldt ud dette mål. En maksimering af EU's stemme er godt for Europa, og jeg tror også, det er godt for verden. Den giver os mulighed for at fremme vores interesser, stadfæste vores værdier og yde vores bidrag i de globale bestræbelser på at imødegå fælles udfordringer lige fra klimaændringer til sikkerhed og fra mangel på ressourcer til genopretning efter den økonomiske krise.

Vi har muligheder, og vi har ansvar, og Lissabontraktaten har givet os værktøjet til at sikre, at vi når vores mål på begge områder. Som vi alle er klar over, er arbejdet endnu ikke afsluttet. På hjemmefronten skal vi lære, hvordan vi bedst anvender strukturerne i Lissabontraktaten. Med hensyn til vores partnere er det nødvendigt, at EU viser sig som en overbevisende samarbejdspartner. Dette sker ikke fra den ene dag til den anden, men Det Europæiske Råds møde i sidste uge var et vigtigt skridt på vejen mod dette mål.

I de ni måneder, der er gået, siden Lissabontraktaten trådte i kraft, har vi gjort betydelige fremskridt. Cathrine Ashton er nu kendt som Europas stemme på den globale scene, og med støtte fra Parlamentet tror jeg, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil snart vil være godt i gang. EU-institutionerne har gradvis overtaget det roterende formandskabs funktioner med hensyn til repræsentation og koordinering.

Det Europæiske Råd identificerede de næste skridt, både med hensyn til procedure og indhold. I særdeleshed var der en erkendelse af, at EU skulle gøre mere for at få en mere konsekvent og sammenhængende politik over for strategiske partnere. EU kan helt konkret starte med se på Kina. Det var meget vigtigt, at Det Europæiske Råd nu vender tilbage til arbejdet med regelmæssigt at opbygge en fælles holdning. Vi kender alle nogle af de problemer, vi står over for, nemlig at den manglende privatisering efter "juletræsmodellen" over for vores partnere antyder, at vi faktisk ikke kan blive enige om, hvad vi egentlig vil, og at de disharmoniske toner mellem EU og medlemsstaterne ødelægger budskabet.

Vi er nødt til at nå til et punkt, hvor Det Europæiske Råds formand, Van Rompuy, og Kommissionens formand, Barroso, taler på EU's vegne på topmøderne og gør det med den autoritet, der udspringer af ægte konsensus – et fælles engagement fra EU's og medlemsstaternes side – omkring en fælles dagsorden. Kommissionen mener derfor, at det var et vigtigt første skridt at erkende, at der er behov for at identificere de særlige interesser i relationerne til hver enkelt af vores strategiske partnere og vide, hvordan vi sender det samme ensartede budskab til vores partnere i hele verden.

Det er den ånd, vi skal have frem på de vigtige topmøder her i efteråret, med Kina, Indien, Rusland og USA, såvel som på G20-mødet, Asien-Europa-mødet og topmødet mellem EU og Afrika. Alle disse begivenheder er nødt til at have den demokratiske dimension, der hidrører fra Parlamentets interesse.

Det blev anerkendt, at handel er et centralt spørgsmål. Det havde en stor symbolværdi, at der i tilknytning til Det Europæiske Råd blev indgået en aftale om EU's vidtrækkende frihandelsaftale med Korea. Dette er et eksempel på, hvad der er muligt, nemlig at få en aftale på plads, som ikke var let, men som giver udsigt til enorme kommercielle fordele.

Der var også enighed om, at vi bør finde måder, hvorpå vi kan hjælpe Pakistan gennem handel. Vi gør allerede meget i form af humanitær bistand og udviklingsbistand, som vil have afgørende betydning for genopbygningen af dette land. Men det er også korrekt at sige, at vi bør støtte den pakistanske økonomis langsigtede perspektiver ved hjælp af handelsforanstaltninger, og Kommissionen vil komme med specifikke forslag i næste måned.

Den kommende franske overtagelse af formandskabet for G20 og G8 blev ligeledes nævnt som en særdeles god mulighed for at sikre, at europæiske mål får en fremtrædende plads. Kommissionen har forpligtet sig til at bruge dette som en vigtig platform for EU i det kommende år.

Jeg vil også gerne sige et par ord om to andre emner. I forbindelse med økonomisk styring vil jeg nævne, at det arbejde, der er blevet udført af taskforcen under forsæde af Herman Van Rompuy, samt Kommissionens udarbejdelse af detaljerede forslag betyder, at vi er kommet langt siden maj. Kommissionen vil stille forslag i næste måned. Nu er det det rette tidspunkt at iværksætte den fælles beslutningsfase for at få indledt en grundig behandling af lovforslag, så vi kan have det nye system på plads midt i det kommende år.

Jeg ved, at Parlamentet er klar over, at det vil være ønskværdigt hurtigt at indlede behandlingen af disse forslag. Pakken vil indeholde tre målsætninger. For det første at styrke medlemsstaternes overholdelse af vækst- og stabilitetspagten. For det andet at udvide økonomisk tilsyn for at håndtere ubalancer, og for det tredje at få økonomisk tilsyn til at fungere bedre gennem incitamenter til at overholde reglerne og gennem finansielle sanktioner, som skal være progressive og retfærdige og kunne anvendes tidligt nok til at sikre en effektiv virkning. Tilsammen vil dette give en betydelig styrkelse af vores økonomiske styrings troværdighed og i særdeleshed i euroområdet. Denne dagsorden vil blive uddybet yderligere, når taskforcen fremlægger sin endelige rapport for Det Europæiske Råd i næste måned.

Endelig er der spørgsmålet om romaerne. Jeg har blot én bemærkning, nemlig at Kommissionen har ansvaret her som traktaternes vogter. Vi er ikke i tvivl om vores ansvar. Vi vil ikke gå på kompromis, når det gælder overholdelse af fællesskabsretten, og vi vil helt og fuldt forsvare vores europæiske værdier. Vi har arbejdet med at fastlægge, hvorvidt EU-lovgivningen om fri bevægelighed og om forbud mod forskelsbehandling er blevet overholdt, og befinder os nu i den juridiske analysefase. Kollegiet selv vil meget snart se nærmere på denne analyse.

Vi må imidlertid ikke glemme en meget vigtig – for ikke at sige yderst væsentlig – del af denne debat, nemlig afhjælpning af romaernes situation og en bedre integration af dem. Derfor ser vi samtidig nærmere på, hvordan vi kan følge op på forslagene fra april om at anvende EU-midler som en konkret hjælp til integrering af romaerne. Vi har oprettet en taskforce, der skal se nærmere på, hvad vi helt konkret kan gøre for at støtte dette. Taskforcen mødes for første gang her i dag og vil forelægge de første resultater i slutningen af året. Jeg ved, at Parlamentet gerne vil holdes løbende informeret om fremskridt på området, og det vil Kommissionen gøre.

Endelig drøftede Det Europæiske Råd, hvorledes vi kan styrke vores evne til at handle eksternt og internt og levere bedre resultater til gavn for EU-borgerne. I alle disse sager har Unionens institutioner og instrumenter vist sig at virke, som det var hensigten i traktaten. Kommissionen ser frem til at samarbejde med Parlamentet, til yderligere at uddybe dette arbejde og sikre en effektiv gennemførelse af vores politikker.

Joseph Daul, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. Van Rompuy, hr. Šefčovič, mine damer og herrer! Det Europæiske Råd har diskuteret EU's forhold til sine globale partnere og økonomisk styring. Men offentligheden var først og fremmest interesseret i drøftelserne om romaerne. Jeg vil gerne endnu en gang understrege min gruppes holdning til dette spørgsmål.

For det første skal medlemsstaterne respektere europæisk lov, og Kommissionen, som er traktaternes vogter, skal så objektivt som muligt sikre, at dette sker. Alle EU's medlemsstater er lige for loven. Det er Europas styrke. Under disse omstændigheder respekterer vi Kommissionens beslutning om at bede Frankrig om at forklare de foranstaltninger, man har truffet, og vi tvivler ikke på, at Frankrig vil svare med allerstørste omhu.

For det andet beklager Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) den voldsomme retorik, som denne sag har givet anledning til, og vi håber, at de europæiske værdier som ansvarlighed og solidaritet, objektivitet og gensidig respekt fortsat vil være kendetegnende for forholdet mellem medlemsstaterne og de europæiske institutioner, især når det gælder et så symbolsk spørgsmål som dette.

Og sluttelig opfordrer min gruppe endnu en gang til, at man udarbejder og gennemfører europæiske løsninger, fællesskabsløsninger, med henblik på at integrere alle mindretal i Europa, for vi ved jo alle, at den nuværende krise har afsløret, at der hersker en stemning af mistillid mellem disse mindretal og befolkningerne i værtslandene.

Alle borgere skal kunne nyde godt af deres rettigheder, men de skal også overholde deres forpligtelser. Ja, fri bevægelighed for personer er en ret, og Parlamentet har kæmpet alt for hårdt for den ret til at give afkald på bare en brøkdel i dag. Men på den anden side er det nødvendigt at overholde loven, blive integreret i sit værtsland, tilmelde sine børn i skolen, sikre, at de møder op, og respektere andres velfærd. Det er alt sammen forpligtelser, som der heller ikke kan gives køb på.

Det er det, det drejer sig om, og det er PPE-Gruppens holdning. Det er en holdning, der bygger på principper og værdier, og som går langt ud over den ensidige kritik, som nogle har hengivet sig til i de seneste dage.

Jeg har endnu to minutter til at omtale to meget vigtige spørgsmål, som blev drøftet på mødet i Det Europæiske Råd i fredags, nemlig vores plads i verden og økonomisk styring.

Hvad angår det første spørgsmål, vil jeg spørge, hvorledes vi kan blive ved med at acceptere, at Europa på trods af, at vi er en af de største globale magter og måske den mest respekterede, når det gælder vores holdning til menneskerettigheder og multilateralisme, ikke længere har nogen indflydelse på den globale scene. Jeg gentager, vi er den største bidragsyder til Palæstina, men vi sidder ikke med ved forhandlingsbordet. Hr. Van Rompuy! Vi skal sikre, at det ændres.

Rådets konklusioner indeholder nogle interessante idéer, men som vi ved, er der behov for en grundig revidering af den måde, vi fungerer på, for at vi kan foretage det forventede kvantespring. Jeg tænker her på den politiske vilje til at gøre sin indflydelse gældende som én magt og ikke optræde som en samling af 27 modstridende diplomater. Det er fællesskabsmetoden, og vi regner med Dem, hr. Van Rompuy! Det er ikke et grimt ord. Det er den metode, der gør EU magtfuldt og anerkendt i verden.

Jeg tænker her på de menneskelige ressourcer, der skal rationaliseres, og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er et første skridt i den rigtige retning. Jeg tænker på vores finansielle ressourcer, især på sikkerheds- og forsvarsområdet, som skal bruges bedre, og det kræver, at vi gør en større indsats for at samle ressourcerne. Der er lang vej igen, meget lang vej. Jeg vil opfordre medlemsstaterne til i de kommende måneder at gennemføre i det mindste nogle af målsætningerne i disse konklusioner.

Og til sidst: Hvad angår økonomisk styring, forholder min gruppe sig positivt til de første skridt, der er taget af taskeforcen under hr. Van Rompuy, især når det gælder en streng gennemførelse af stabilitetspagtens regler med sanktioner som et afskrækkende middel. Vi skal lære af finanskrisen og de illusioner, vi lod os forblinde af, da vi adskilte finansiell styring og økonomisk og social styring. Disse to ting skal kædes sammen.

Martin Schulz, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Jeg lyttede opmærksomt til Deres tale, og den kan resumeres med ordene "alt er i orden". Der er ingen problemer i Rådet. Jeg indrømmer, at De var der, og det var jeg ikke. De overværede drøftelserne på første hånd, det gjorde jeg ikke. Men jeg havde ikke desto mindre en anden opfattelse af Det Europæiske Råd end den, De her har fremlagt.

Det er min opfattelse, at det, vi her var vidne til – i det mindste i to tilfælde – var regeringschefernes oprør mod den europæiske realitet. De fire friheder, som har været sikret siden Maastricht, er fri bevægelighed for tjenesteydelser, kapital, varer og personer. Det er min opfattelse, at vi i EU i det mindste skal tillægge den fri bevægelighed for personer lige så stor betydning som kapitalens frie bevægelighed. Jeg ville sommetider ønske, at man behandlede kapitalens frie bevægelighed med samme intensitet, som man behandler spørgsmålet om fri bevægelighed for personer i Europa.

(Bifald)

Men det, vi oplever – og det antydede De, selv om De ikke udtrykkeligt sagde det – er, at institutionerne i den post-Lissabonproces, vi befinder os i, kæmper for deres magtposition. Det, vi oplever i Rådet, er den nye institution, som De repræsenterer. For Det Europæiske Råd bestående af stats- og regeringschefer har kun eksisteret som institution siden Lissabon. Denne nye institution forsøger at sikre sin magtposition. Det er der ikke noget forkert i. Alle institutioner gør det samme, men når det drejer sig om det, der sker i Det Europæiske Råd, er der i processen efter Lissabon en meget stor risiko for, at de beføjelser, som er blevet overført til EU, de beføjelser, som er blevet tildelt EU's institutioner i traktaterne, skal underkastes Det Europæiske Råds godkendelse. Det betegnede jeg i min sidste tale her som en slags direktorieregering. Det er den helt forkerte måde at gøre det på. De kan ikke på den ene side hævde, som De lige har gjort, at vi har brug for fælles europæiske erklæringer, en fælles europæisk indsats, og at vi skal gøre fælles front, når det f.eks. gælder international politik, internationalt diplomati og international handel, og så samtidig på den anden side sige, at det kun gælder, hvis det er i overensstemmelse med landenes nationale interesser. Hvis det ikke passer ind i de nationale interesser, hvis det ikke er godt ud fra et indenrigspolitisk synspunkt, vil vi ikke have det. Men det er nøjagtig det, der sker for øjeblikket i EU, og det skal tilføjes, at det ikke kun gælder for en bestemt regering. Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har de fleste regeringer. Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet har også regeringer. Alle regeringerne reagerer på samme måde. Det er ikke en ideologisk reaktion, men en institutionel reaktion. Denne institutionelle reaktion er farlig, og den bringer hele Europa i fare.

Det er Parlamentets opgave – og her henvender jeg mig til alle grupper – med stort flertal at understrege, at vi ønsker det, hr. Daul kalder fællesskabsmetoden, og det er ikke andet end overførsel og gennemførelse af fælles problemløsningsbeføjelser, der skal finde ensartet anvendelse på europæisk plan. Er der nogen her, der kan forestille sig, at vi stadig kan løse valutapolitiske problemer på nationalt plan? Svaret er nej. Kan klimaudfordringerne løses nationalt? Nej. Kan et globalt handelsproblem løses af en enkelt medlemsstat alene? Vi kan naturligvis føre forhandlinger med Kina som EU – et EU med en befolkning på 500 millioner og med den magt, som 27 samlede nationale økonomier giver. Det er én mulighed. Vi kan også splitte os op i mindre enheder, hvor Tyskland, Frankrig, Letland, Cypern og Malta handler hver for sig. Det er også muligt. Jeg tror ikke, at det ville gøre et stort indtryk på kineserne, hvis De tog dertil, hr. Van Rompuy. Vi har derfor brug for fællesskabsmetoden, og det er efter min opfattelse Parlamentets opgave at sikre, at denne fællesskabsmetode anvendes. Med hr. Barrosos udtalelser om romaerne har Kommissionen for første gang vist, at den er parat til at kæmpe. Vi vil og skal løse romaproblemet. Parlamentet vil løse spørgsmålet, sådan som vi har sagt. Menneskets værdighed er ukrænkelig. Det gælder også komplicerede mindretal. Vi vil derfor ikke lade stå til i spørgsmålet om romaerne.

Men de næste udfordringer kommer fra en helt anden kant, nemlig de finansielle overslag. Og i den forbindelse kan jeg fortælle Dem, at gennationaliseringsstrategien vil møde bred modstand fra hele Parlamentet.

(Bifald)

(Taleren indvilligede i at besvare et spørgsmål under proceduren med det blå kort i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg har et meget enkelt spørgsmål til hr. Schulz. Hvordan kan man fuldstændig ignorere borgernes synspunkter internt i medlemsstaterne? Hvordan kan det efter hans opfattelse være i overensstemmelse med demokratiets grundlæggende idéer, at afgørelser på EU-niveau, som typisk træffes af ikkevalgte personer, kan overskygge borgernes vilje? Det er et meget enkelt spørgsmål efter min mening.

Martin Schulz, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Enhver retsstat er forpligtet til at sikre, at landets love overholdes. Derfor er jeg fuldstændig enig med dem, der siger, at når der i enkeltsager er problemer med de enkelte borgere i en EU-medlemsstat – ligegyldig hvilket land de kommer fra – skal landet og dets myndigheder tage sig af disse problemer, og hvis disse problemer er af kriminel karakter, så skal de iværksætte strafferetlige foranstaltninger.

Men omvendt gælder det også for vores fælles EU-ret. Retsstater, som er medlemmer af dette retlige fællesskab, har også pligt til at acceptere EU-retten, og om nødvendigt håndhæve den. Det er nøjagtig det, vi forlanger i den foreliggende sag med romaerne. Intet andet.

(Bifald)

Guy Verhofstadt, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først gerne takke hr. Van Rompuy for hans redegørelse for dette vigtige møde i Rådet. Jeg vil begynde med den sidste del af hans tale, med romaerne.

Jeg henvender mig personligt til min kollega i PPE-Gruppen, hr. Daul, og vil klart understrege, at Kommissionen har handlet korrekt i romaspørgsmålet, og vi bør ikke kritisere den. Vi skal bistå Kommissionen i denne kamp. Jeg opfordrer Kommissionen til at holde fast ved sit synspunkt, fordi vi står i dag over for et grundlæggende spørgsmål.

Værdier er lige så vigtige som marksregler i EU, og det er ligeledes vigtigt, at alle kan se, at Kommissionen behandler alle medlemsstater ens – enten de er små eller store. Når det drejer sig om værdier, er der ingen forskel på små og store medlemsstater. De skal alle overholde de samme regler.

Det er desværre rigtigt, at det europæiske topmøde er blevet fanget af dette spørgsmål, men det sker i politik. I Europa overskygges andre sager ofte af øjeblikkets mest aktuelle spørgsmål. Det er naturligvis en skam, for i spørgsmålet om økonomisk styring er der ingen tid at spille. Vi kan ikke tillade os at skulle klare endnu en økonomisk og finansiel krise, uden at vi har disse nye instrumenter til økonomisk styring på plads.

Vi ved, at en monetær søjle ikke kan virke uden en økonomisk søjle. Hvis man ser på forskellene i dag, så er forskellen mellem den tyske rente og andre renter stadig meget stor. Det er nødvendigt så hurtigt som muligt at få lagt en pakke om økonomisk styring på bordet, og jeg håber, at Kommissionen, som den har lovet, vil fremlægge en sådan pakke den 29. september.

For at en sådan pakke kan være troværdig – og det er det vigtigste – skal den efter min mening opfylde tre hovedbetingelser. Hr. Van Rompuy! Den første betingelse, som De altid har forsvaret, er, at det ikke kun handler om finanstilsyn, men at det også er et spørgsmål om at forbedre den makroøkonomiske overvågning, for det er det, der er læren af den græske gældskrise. Det drejer sig ikke kun om stabilitetspagten, men også om et lands økonomiske tilstand.

Den anden betingelse er, at pakken skal omfatte effektive sanktioner. Jeg mener personligt, at den bedste måde at gøre det på er for det første at bruge gradvise sanktioner. Det skal for det andet gøres ved hjælp af en kombination af økonomiske sanktioner og politiske sanktioner – ikke et valg mellem det ene eller det andet, men begge dele. For det tredje kan det også i visse tilfælde betyde, at man suspenderer stemmeretten for dem, der ikke overholder reglerne. Sådan er det i det almindelige liv, og det skal efter min mening også gælde i det politiske liv.

Den tredje og sidste betingelse er efter min opfattelse, at kontrollen skal ligge hos Kommissionen og ECB. Jeg mener – og det har jeg allerede sagt flere gange – at en overvågning, der foretages af medlemsstaterne, simpelt hen ikke fungerer. Det fungerede ikke med Lissabontraktaten, det fungerede ikke med stabilitetspagten, og det vil ikke fungere i fremtiden. Det så vi i forbindelse med Tyskland og Frankrig, som ikke overholdt stabilitetspagten i 2005 og simpelt hen blot ændrede stabilitetspagten på det tidspunkt. Det vil ske igen i fremtiden, så kontrollen skal ligge hos Kommissionen. Jeg håber, at en troværdig pakke, der også bygger på taskforcens arbejde, vil ligge på bordet både i Rådet og i Parlamentet den 29. september.

Rebecca Harms, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Jeg hører nu for tredje gang redegørelsen om topmødet – som vi ikke skal kalde et topmøde, for det var et rådsmøde. Selv den offentlige redegørelse får mig til at tro, at De og jeg lever på forskellige planeter. Når EU's statschefer og udenrigsministre mødes i Bruxelles under en fortsat tilspidset krise, forventer vi noget helt andet end det, De har forelagt. Uanset hvor ofte De prædiker om succesen på dette topmøde, som kun må kaldes et rådsmøde, er jeg stadig af den opfattelse, at De ikke har opnået noget som helst. Hr. Van Rompuy! De burde især overveje Deres egen rolle. De er den, der skal lede taskercen i bestræbelserne på at finde en vej ud af den økonomiske og finansielle krise og i retning af mere økonomisk styring i Europa.

Det glæder mig, at Kommissionen ikke længere deltager i dette spil med at flytte beføjelser og indflydelse tilbage til medlemsstaterne, men at Kommissionen allerede i denne måned fremlægger forslag om, hvilken form den fælles økonomiske styring i Bruxelles skal antage. Det er mit indtryk, at Deres næsten besatte fokusering på straffemekanismer, som ikke ville være mulige uden en traktatændring, faktisk har ført til den situation, vi befinder os i i dag, hvor medlemsstaterne er blevet enige om at være uenige. Men det er ikke Deres opgave at skabe fremskridt i retning af ”mere fælles styring”.

Jeg vil bede Dem om standse forstillelsen, fordi det i krisetider er ødelæggende for opfattelsen af europæisk politik. I Deres rolle har De et særligt ansvar for den europæiske politik image. Selv om det er en vanskelig rolle, der er blevet Dem tildelt som følge af Lissabontraktaten og dens uklarheder, er det mit indtryk, at De ikke lever op til kravet om at gøre en virkelig indsats for at få vedtaget flere fælles politikker.

Med hensyn til romaerne er jeg ikke tilfreds med, at fru Reding har givet en ensidig undskyldning. Jeg venter stadig på en forklaring fra franskmændene om, hvordan man i

dag åbent kan lyve over for Kommissionen. Jeg kan virkelig ikke forstå, hvorfor det ikke fortjener en undskyldning.

(Bifald)

Det glæder mig – og det er for mit vedkommende det bedste resultat af topmødet – at hr. Barroso bakkede op om fru Reding. Denne traktatbrudsprocedure skal indledes. Den kan også indledes bredt. Bare for at tage den idé op, som lå til grund for fru Redings udtalelser. Det, der bekymrer mig, er, at regeringschefer som hr. Sarkozy og hr. Berlusconi – jeg kunne nævne andre, men de er de førende statsaktører i dette spørgsmål i EU – på et tidspunkt med økonomisk krise, finanskriser og usikre udsigter og stigende fattigdom i EU skjuler deres indenrigspolitiske problemer og deres manglende evne til føre politik under krisen bag en politik, der igen bruger repertoire med intolerance over for fremmede og fremmedhad.

Jeg mener, at vi skal og bør huske tilbage på det sidste århundrede her i Europa.

(Bifald)

Timothy Kirkhope, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne kort komme ind på et par punkter, før jeg går over til mit hovedærinde. For det første vil jeg gerne gratulere Rådet med, at det har fokuseret på at forbedre den økonomiske styring i Europa. For det andet vil jeg i spørgsmålet om romaerne gøre det klart, at vi har presset hårdt på for at få en klar retlig redegørelse fra traktatens vogter, Kommissionen, og så længe vi ikke har fået en sådan redegørelse, er visse politiske kredses angreb på Frankrig ikke særlig opbyggelige eller nyttige for den europæiske enhed.

Men her til formiddag vil jeg tale om erklæringen om Pakistan, en Commonwealth-partner for tre af EU's medlemsstater og en strategisk allieret partner for EU. Vi hilser det fremskridt, der er gjort med hensyn til at levere nødhjælp til Pakistan, velkommen, og det glæder os, at der i Rådet var enighed om, at det er nødvendigt med en omfattende pakke af foranstaltninger til Pakistan, der kan understøtte landets genopretning og fremtidige udvikling.

Pakistan har som andre lande brug for udviklingshjælp, og den nye britiske koalitionsregering er stolt af sit tilsagn om at bruge 0,7 % af BNI på oversøisk hjælp inden 2013. Hr. Schulz! Ja, den britiske koalitionsregering er sammensat af konservative og liberale – bare for at gøre det helt klart.

Men bistand er kun én side af sagen. Udviklingslandenes langsigtede fremtid afhænger af, at det enkelte land formår at skabe en solid og dynamisk handelsøkonomi. Jeg mener, at hensigten med at give Pakistan større markedsadgang til EU via en øjeblikkelig nedsættelse af tolden på visse vigtige produkter er et vigtigt skridt, men jeg beklager, at denne politik gøres tidsbegrænset. Det burde i stedet for være reglen.

Opfordringen til at etablere et stort nyt handelspartnerskab mellem Europa og Pakistan var ikke desto mindre et dristigt forslag fra den britiske premierminister, David Cameron. Det er et forslag, som koalitionsens handelsminister, Ed Davey, beslutsomt har arbejdet videre på. Jeg er dog bange for, at det faktum, at der skal tages hensyn til følsomme industrier, som nævnt i erklæringen, vil betyde, at dette opsigtsvækkende initiativ ender med at blive en beskedent halvhjertet indsats. I lyset af den pakistanske befolknings vanskelige situation, ville et sådant svigt være en skændsel. Min gruppe vil derfor holde et

vågent øje med udviklingen for at sikre, at erklæringens ambitioner ikke ødelægges af selvisk protektionisme.

Patrick Le Hyaric, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det eneste aspekt af Det Europæiske Råd, som massemedierne har fremhævet, er den dystre polemik mellem den franske præsident og Kommissionen for at forsvare en organiseret jagt i Frankrig på en del af den europæiske befolkning, nemlig romaerne.

I de universelle værdiers navn, i de universelle menneskerettigheders navn, skal den franske regering – men også andre – øjeblikkelig standse denne stigmatisering og disse forfærdelige udvisninger. Samtidig kræver Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, at det såkaldte tilbagesendelsesdirektiv fra juni 2008, som har fået tilnavnet skammens direktiv, samt den partnerskabsaftale, der tillader udvisning af pakistanske flygtninge, ophæves.

Hr. Van Rompuy! Hvilke konkrete skridt agter De at tage for at få bragt romabefolkningen ud af fattigdom og elendighed? Denne politik mod indvandrere ødelægger den moralske og politiske indflydelse, som Europa kunne have i verden.

Jeg vil tilføje, at denne antieuropæiske populisme er politisk nedværdigende og medvirker til fremmedhad, nationalisme og fundamentalisme og befrugter det, Bertolt Brecht kaldte "det fæle dyr". Desuden har man i Det Europæiske Råd endnu en gang vedtaget konklusioner, som hverken gavner de europæiske befolkninger eller den europæiske idé.

Jeg skal nævne nogle få eksempler. På et tidspunkt, hvor ultraliberalismen skubber verden ud i krise, har man besluttet, og jeg citerer fra teksten, at tillade "ambitiøse frihandelsaftaler". Man har besluttet at fremskynde gennemførelsen af det transatlantiske marked, dvs. tilpasning af vores standarder til USA's standarder og større engagement i NATO.

Hr. Van Rompuy! Den frihandelspolitik, den underkastelse over for USA og den militarisme, De foreslår, vil ødelægge Europa. I forbindelse med udenrigspolitikken nævner De, og jeg citerer, planen om "klare strategiske retningslinjer", men hvad drejer det sig helt nøjagtigt om? Bør en god udenrigspolitik ikke, som GUE/NGL-Gruppen hævder, omfatte en indsats mod fattigdom og sult, gældssanering, gennemførelse af fødevarerovervågningsnet, nedrustning og fred? Bør det ikke omfatte en energisk indsats for at sikre, at klimatopmødet i Cancún bliver en succes?

I konklusionerne påpeges det, at vi er det største handelsområde i verden. Hvorfor starter man så ikke arbejdet med at indføre en skat på finansielle transaktioner? Hvad agter De at gøre, ud over at fremlægge denne intetsigende tekst, for at sikre, at dialogen mellem Israel og Palæstina fører til succes? Jeg bemærker, at man ikke taler om 1967-grænserne eller om Østjerusalem som hovedstad, og at man udviser en utrolig velvilje over for den israelske kolonisering.

Og endelig har man besluttet at bruge den stramme økonomiske politiks jernhånd gennem det, man kaldet det europæiske halvår, dvs. overvågning kombineret med truslen om sanktioner mod medlemsstaterne. Hvorfor fortier De, at medlemsstaternes gæld ikke er steget på grund af alt for store sociale udgifter, men fordi man konstant har støttet pengenes kræfter? Hvorfor ser vi ingen store projekter inden for industri, tjenesteydelser eller landbrug, der bygger på et nyt grundlag og på samarbejde, og som har til formål at fremme beskæftigelsen?

Jeg vil gerne vide, på hvilket retsgrundlag man agter at gennemføre sådanne sanktioner, som yderligere ville forværre medlemsstaternes og befolkningernes situation. Det er det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom. Hvor er de initiativer og den handling, som lever op til denne erklæring?

Niki Tzavela, for EFD-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Hvad angår spørgsmålet om romaerne, ligger problemet efter min mening ikke i, at Frankrig har udvist dem. Problemet er de umenneskelige vilkår, romaerne lever under i de fleste lande i Europa.

Derfor bør vi nu i stedet for at udtale os fordømmende, og fordi romaerne er et etnisk mindretal i alle lande i Europa, optræde samlet og foreslå en fælleseuropæisk plan og et fælleseuropæisk program for romaerne som led i vores indsats mod social udstødelse.

Hvad angår Det Europæiske Råds konklusioner, har man fastlagt de europæiske udenrigsrelationer på grundlag af fælles interesser. Kina, som har en reserve på 2,5 trillioner USD, og som ønsker at investere i Europa, fremstår som en meget interessant alliance. Er det derfor Deres hensigt i forbindelse med forberedelserne til EU-Kina-topmødet at rydde de hindringer af vejen, der er opstået i Europas forbindelser til Kina, især når det gælder menneskerettigheder og forholdet til Iran?

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Den officielle dagsorden for det europæiske topmøde i sidste uge blev naturligvis helt overskygget af skoleeksemplet på en vanvittig politisk korrekthed, nemlig kommissær Vivian Redings særdeles tåbelige udfald mod den franske politik over for romaerne.

Det var på høje tid, at Kommissionen blev sat på plads i den henseende. Medlemsstaterne har faktisk ret, ja ikke blot ret, men pligt, til at skride ind over for en sådan uacceptabel plage, mod børnearbejde og omsorgssvigt og mod ulovlig indvandring. De har pligt til at beskytte deres borgere.

At foregive at romaerne/sigøjnerne ikke er et problem, løser ikke vores problemer. Jeg ville gerne vide, hvad Kommissionen ville sige, hvis romaerne slog lejr på pladsen foran Berlaymont-bygningen. Det belgiske formandskab, og også den såkaldte formand for Det Europæiske Råd, hr. Van Rompuy, blev endnu en gang ved med at fremsætte meningsløse erklæringer, være til hvilken side hver anden gang og tale med uld i munden, men de udviste overhovedet ingen rygrad i debatten. Det er vi faktisk blevet ret vant til at opleve.

Jeg kan kun konkludere – og jeg synes at være en af de meget få, der er nået frem til den konklusion – at det sidste Europæiske Råd takket være Frankrig og Italien var en af de sjældne lejligheder, hvor man udtrykte modstand mod de politisk udpegede tjenestemænd i Kommissionens magtovertagelse. Det var for en gangs skyld et topmøde, der ikke var skidt for Europa.

Formanden. – Hr. formand for Det Europæiske Råd! Jeg kan forestille mig, at De ønsker at sige et par ord.

Herman Van Rompuy, formand for Det Europæiske Råd. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne kort sige et par ord som svar på forhandlingen.

Der er altid forskellige måder at forelægge tingene på. Man kan lade sig lede af indtryk, eller man kan lade sig lede af resultater og fakta. Jeg hører til dem, der foretrækker at holde sig til resultater, realiteter og fakta.

Hvad har vi gjort i de første otte måneder af året med en ny Kommission og nye institutioner efter Lissabontraktatens ikrafttræden?

Det er lykket os at blive enige om det vigtige finanstilsyn – en meget vigtig reform – naturligvis i samarbejde med Parlamentet. Vi blev efter lange forhandlinger enige om vores arbejde udadtil, om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, et nyt ministerium for udenrigsanliggender, et nyt diplomati for EU. Det er to meget vigtige resultater inden for rammerne af en institutionel arkitektur, der er kompliceret, men som vi ønskede.

Vi blev enige om en vigtig pakke, så Grækenland kan overleve. Vi blev enige om en pakke på 110 mia. EUR kombineret med et meget vigtigt reformprogram, som man nu er i færd med at gennemføre til trods for de store vanskeligheder, den græske regering møder. Vi blev enige om en pakke på 750 mia. EUR i finansiel støtte i tilfælde, hvor det måtte blive nødvendigt – naturligvis underlagt visse betingelser – og det har beroliget markederne og skabt nye perspektiver.

På EU's initiativ gennemføres der vigtige reformer, og jeg ved naturligvis, at der internt i landene og også uden for er modstand mod dem. Der gennemføres vigtige reformer i en række europæiske lande. Uden pres fra Kommissionen ville det ikke være sket så hurtigt.

Hvad angår udenrigspolitikken, skal jeg gentage, at vi i EU-27 efter Sikkerhedsrådet nåede til enighed om sanktioner mod Iran. Vi blev enige om yderligere sanktioner, og det var slet ikke let.

De 27 EU-lande blev enige om en erklæring vedrørende dialogen mellem Serbien og Kosovo, og De ved jo alle, at fem europæiske lande ikke anerkender Kosovo. Denne dialog er meget vigtig for stabilitet og fred i området, der også er et europæisk område, som skal have europæiske udsigter.

Og endelig er vi blevet enige om en handelsaftale med Sydkorea. Vi er blevet enige om en støttepakke for Pakistan. Det drejer sig ikke blot om finansiel støtte, men også handelsmæssig støtte.

Vi er blevet enige om en global tilgang til Mellemøsten. I december 2009 udarbejdede vi en fælles holdning blandt de 27 lande om en af de mest omstridte regioner i verden, Mellemøsten. Vi tilføjede en ny erklæring, som blev vedtaget af kvartetten for nogle dage siden.

Alt dette er blevet gjort. Det er resultater, det er fakta, og jeg holder mig til fakta.

Med hensyn til taskforcen vil jeg understrege, at vi ikke arbejder for langsomt. Vi begyndte i maj, og det er nu september. I løbet af nogle få måneder har vi gjort store fremskridt. Hvad mere er, afslutter vi ikke vores arbejde i december som forudset, men i slutningen af oktober. Jeg kan forsikre, at jeg vil kunne aflægge rapport her om de kvalitativt set vigtige konklusioner fra taskforcens arbejde. Der er ingen problemer mellem os og Kommissionen. Vi arbejder hånd i hånd for at opnå gode resultater. Der er ikke tale om institutionel rivalitet.

Hvad angår romaerne, skal jeg gentage de fem punkter, som ikke er Rådets konklusioner som sådan, men som der er bred enighed om. Vi afventer nu Kommissionens undersøgelse. Den må vi ikke foregribe. Jeg skal også påpege, at Kommissionen, som Det Europæiske Råd anmodede om, er begyndt på arbejdet med at udarbejde en plan for en bedre integration af mindretal, herunder også romaerne, i EU.

Jeg skal tilføje et par ord på hollandsk, som naturligvis er et mindretalssprog, men det skal også høres en gang imellem.

(NL) Det er trods alt min opfattelse, at resultaterne i de første fem måneder, hvor omstændighederne var meget vanskelige, har været positive. Vi havde ikke forventet, at den økonomiske vækst ville tage til så hurtigt. Den er måske skrøbelig, og det er måske kun begyndelsen, men hvis nogen for nogle få måneder siden havde sagt, at en medlemsstat ville opleve en vækst på 3,5 %, og at det europæiske gennemsnit ville være 1,5 %, ville ingen have troet dem.

En række medlemsstater iværksætter reformprogrammer under meget vanskelige politiske og sociale omstændigheder, og det, vi gør, er at etablere en ny slags økonomisk styring for Europa.

Jeg udtrykker mig forsigtigt, når jeg siger, at den økonomiske situation og selv situationen på arbejdsmarkedet i dag er bedre end for nogle få måneder siden. Det er ikke sket af sig selv. Det opnåede vi ved en fælles indsats. Men vores arbejde er langt fra færdigt. Efter min opfattelse – og det er det sidste, jeg vil sige – er meget få europæiske borgere i dag interesseret i vores stridigheder om, hvilken metode er den bedste. Fællesskabsmetoden er muligvis den bedste metode, men det er min opfattelse, at borgerne først og fremmest ønsker at se resultater af vores politik. De ønsker frem for alt at se en fremtid. Hvis den fremtid er bedre, skal det siges højt og tydeligt, således at de europæiske borgere igen kan få større tillid til os. Det ville være et stort bidrag ikke bare til støtte for den europæiske idé, men det ville også være et stort bidrag til økonomisk vækst.

Jeg hører til dem, der holder sig til fakta, og jeg lader mig ikke distrahere af subjektive indtryk. Fakta beviser, at vi og alle institutionerne i de sidste otte måneder har gjort fremskridt ved hjælp af en fælles indsats, og at vi går i den rigtige retning. Det er vores opgave i de kommende måneder at udstikke kursen mere præcist i denne retning.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Blot en hurtig reaktion på de politiske ledes taler.

For det første vil jeg, hvad angår romaerne, endnu en gang forsikre Parlamentet om, at Kommissionen vil fortsætte sit arbejde, der har to aspekter. Det første er en grundig, præcis retlig gennemgang af situationen, og det andet aspekt vedrører integration af romaerne.

Som De ved, har vi længe opfordret til, at der findes en europæisk løsning, og Kommission kom ret langt i arbejdet sammen med det spanske formandskab. Vi organiserede et særligt ministerrådsmøde om dette spørgsmål i Cordoba, selv om vi alle ved, at fremmødet ikke var det bedste.

Lad os derfor benytte os af denne lejlighed, denne forhandling, til at sætte fornyet skub i hele processen, til at genoverveje, hvorledes vi bedre kan gøre brug af vores ressourcer og instrumenter i fremtiden. Det er helt klart, at vi har brug for en europæisk konsensus i dette spørgsmål, vi har brug for de europæiske institutioners og de nationale og lokale myndigheders opbakning og indsats, og det gælder også civilsamfundet, og vi skal med hele vores styrke trække i samme retning. Kun hvis vi gør det, vil det være muligt at finde en positiv løsning på romaernes vanskelige situation i Europa.

Med hensyn til forslagene om økonomisk styring vil jeg ligeledes forsikre Dem om, at man med vores forslag vil gøre noget ved de makroøkonomiske ubalancer gennem større overvågning. Vi vil foreslå en styrkelse af de nationale finansrammer og en styrkelse af

stabilitets- og vækstpagten især ved at fokusere på en nedbringelse af gælden, og vi vil fokusere på økonomisk holdbarhed ved at være mere opmærksom på forebyggelse.

Den 29. september fremlægger vi altså samlet en pakke bestående af fem forslag om en forordning og én om et direktiv. De prioriteter, som de politiske ledere her har nævnt, vil i vid udstrækning være afspejlet i den pakke af forslag, som De snart får forelagt.

Hvad angår Pakistan, fik vi efter min opfattelse gjort meget. Vi blev den største internationale bistandsyder til Pakistan. Vores rolle i landet er i høj grad anerkendt, men det er helt klart, at dette kun er et første skridt i bestræbelserne på at hjælpe Pakistan. Vi skal gøre mere, vi skal være mere konsekvente, og vi skal kombinere humanitær bistand med udviklingsbistand, med bedre adgang for pakistanske varer til det europæiske marked.

Vi skal nu koncentrere os om de foranstaltninger, som vi kan træffe så hurtigt som muligt. Disse foranstaltninger skal være forenelige med WTO-reglerne, og vi har brug for støtte fra vores WTO-partnere. Vi forsøger også at finde ud af, hvorledes Pakistan vil kunne omfattes af GSP+ fra 2014. Det ville være en langsigtet foranstaltning, som ville kunne hjælpe Pakistan til en hurtig og vellykket genopretning.

Hvad angår Mellemøsten står det klart for alle i Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Råd og Kommissionen, at det er en absolut toppolitisk prioritet på den globale politiske scene. Jeg kan forsikre Dem om, at Baroness Ashton klart og tydeligt er stærkt involveret i denne proces. Hun aflægger regelmæssigt beretning i kollegiet om, hvordan vi kan samarbejde og gøre os mere gældende i fremtiden, og hun er i daglig kontakt med de vigtigste ledere i denne proces.

Som hr. Daul sagde, spiller EU en afgørende rolle i bestræbelserne på at fremme denne proces. Jeg kan på Kommissionens vegne – og også på fru Ashtons – forsikre Dem om, at vi vil gøre, hvad vi kan, og at vi vil spille en vigtig rolle i denne proces.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Som De ganske rigtigt sagde, venter de europæiske borgere på resultater og en fremtid. Den første forudsætning for, at det kan ske, er, at man taler med én stemme, i hvert fald når det gælder de kommende topmøder med Asien og præsident Obama i de kommende uger. Når det drejer sig om at tale med én stemme, er De den, der kan optræde som det nødvendige talerør.

En hovedprioritet i løbet af de kommende måneder er klimaforhandlingerne. EU bør have mod til at lægge nye initiativer på bordet. Her tænker jeg især på den fælles holdning til finansielle transaktioner, som er kendt som Robin Hood-holdningen. De kunne være den nye Robin Hood. Det burde give Dem de nødvendige midler til at investere i vedvarende energikilder og energibesparelser ikke blot i Europa, men også i Afrika, for De ved jo lige så godt som os, at vi har forpligtet os til drastisk at nedbringe fattigdommen i Afrika. Investeringer i bæredygtig energi kunne være et af de mest effektive redskaber til at nå det mål. Og det ville betyde, at vi i Afrika ikke ville overlade pladsen alene til asiaterne, kineserne.

De har efter min mening gennemført en første etape uden fejl. For et år siden var der nogle, der sagde, at de forventede meget lidt af Dem, fordi De var helt ukendt. I dag mener jeg, at vi kan sige – og de, der afskrev Dem dengang, er enige – at EU i de sidste måneder har gjort store fremskridt, og at vi har redet den økonomiske og finansielle storm af. Jeg vil sige, at det bedste stadig er tilbage. Det er, hvad vi i sidste ende forventer af Dem. Tak og held og lykke.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Hr. formand! Jeg takker formændene. Det er rigtigt, at vi forventede et Råd om økonomisk styring, men det, vi fik, var romasagen.

Vi har allerede talt meget om fru Reding, men jeg vil ikke desto mindre tilføje et par ord. Vi støtter hendes udtalelser, både hvad angår form og indhold. Når det gælder formen, skal jeg forklare, hvad jeg mener. Vi kan ikke bare lade Anden Verdenskrig gå i glemmebogen, fordi vi ikke lærer af den. For vi skal jo huske på, at sigøjnere, ligesom jøder, homoseksuelle og kommunister blev sendt i lejre. De blev udryddet.

Fru Reding har ret, når hun siger, at det var fra det øjeblik, fra det tidspunkt, at vi besluttede, at vi ville have Europa, vi ville have fred, og at vi aldrig igen ville diskriminere på grundlag af race. Det står vi ved. Vi støtter Kommissionen, vi værdsætter Kommissionens rolle som traktaternes vogter, og vi siger også, som nogle har sagt, ”de store og de små lande”.

Men jeg vil sige, at det efter dette Europæiske Råd har været en forfærdende oplevelse at se denne genopblussen af nationalisme. Det er et stadig levende ekko fra 1930'erne. Vi skal vare os for det i fremtiden.

Hr. Van Rompuy! I forbindelse med økonomisk styring sagde De, at taskforcen gør fremskridt, og at vi får konklusionerne i oktober. Jeg vil bare sig én ting. De skal iværksætte overvågningsmekanismer under overholdelse af den strengeste finanspolitiske ortodoksi, men De sagde til os, at ja, de sociale aspekter, pensioner og sociale parametre i den forbindelse henhører under medlemsstaterne.

Det mener vi ikke i min gruppe. Min gruppe mener, at vi, når vi snakker om overvågning, skal medtage sociale parametre. Vi kan ikke opbygge et Europa mod borgerne. Det ville også være farligt.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Dette var jo et møde i Det Europæiske Råd, der bl.a. handlede om udenrigspolitik. På næsten samme tid stemte Kina og flere andre udviklingslande i FN's Generalforsamling mod at give hr. Van Rompuy og Baroness Ashton særlig status. Det bør tages op med Kina på topmødet den 6. oktober, og der bør ikke være tvivl om, hvad vi mener. Det viser ikke desto mindre klart, hvordan virkeligheden er, nemlig at der stadig er lang vej igen, før EU opnår politisk magt. Vi er for øjeblikket en økonomisk magt, og derfor forventer borgerne, at vi gør noget på det område, at vi bekæmper den økonomiske krise.

Det fører mig til taskforcen. Hr. Van Rompuy! De sagde, at der var bred enighed. Denne enighed skal bestå sin prøve i slutningen af måneden. Den 29. september fremlægger Kommissionen sine dokumenter. De har allerede sagt, at De vil fremlægge et udkast den 27. september. Jeg håber, at disse dokumenter i en vis udstrækning er afstemt med hinanden. Sagt i forbifarten anbefaler jeg, at De taler hollandsk oftere. Jeg nød Deres udtalelser om fællesskabsmetoden.

Med hensyn til makroøkonomisk overvågning er der tilsyneladende enighed i taskforcen – fint. Overvågning af de nationale finanspolitikker i det europæiske halvår – det er godt, og det er noget, som vi udtrykkeligt hilser velkommen. Hvad angår sanktioner, siger De, at der er brug for at arbejde mere med det spørgsmål. Vi ved alle, hvad det betyder. Der er ikke enighed. I slutningen af måneden skal vi derfor se, om prøven er bestået.

Hvorfor insisterer Parlamentet så hårdnakket på fællesskabsmetoden? Hr. Schulz har lige sagt det. Vi er stadig i færd med at afbalancere Lissabonmaskineriet. Men det afgørende er, at Det Europæiske Råd nu er et EU-organ. Hvad det betyder for dets selvforståelse, ved vi

endnu ikke rigtigt. Det forekommer os ofte at være en samling af medlemsstater, der kun repræsenterer deres nationale interesser. Der er én national interesse, der er helt klar, og det er Storbritanniens, nemlig at der skal være så lidt regulering som muligt i finanssektoren. Fællesskabsmetoden er vores eneste chance for at sætte de fælles europæiske interesser igennem over for de særlige nationale interesser. Og derfor insisterer Parlamentet på, at det er fællesskabsmetoden, der skal bruges. Efter at have hørt Deres hollandske udtalelser glæder det mig, at De har samme opfattelse.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Dette er et afgørende tidspunkt, hvor EU skal udvise ledelse globalt, især når det gælder klimaforandringer og bekæmpelse af fattigdom, men også når det gælder styring internt. Det er et spørgsmål, som går langt ud over medlemsstaterne.

Vi skal forbedre styringen på flere niveauer for at kunne gøre noget ved Lissabontraktatens mangler vedrørende styring, og det betyder en integreret EU-tilgang, som anerkender alle regioners og lokale regeringers betydning. Det betyder også, at målsætningen om at nedbringe regionale forskelle skal bekræftes igen.

Jeg ser frem til at byde hr. Barroso velkommen i min valgkreds i Wales i næste uge. Tre fjerdele af Wales modtager strukturfondsmidler til at bekæmpe et af de højeste fattigdomsniveauer i Europa. Jeg glæder mig til at vise ham, hvilken forskel disse midler har gjort for vores økonomi og vores samfund.

For at der fortsat kan gøres fremskridt i denne og andre regioner, må finansiering til regionerne ikke gennationaliseres, og jeg opfordrer Rådet og Kommissionen til ikke at sætte denne EU-støtte til en langsigtet holdbar udvikling på spil.

Derk Jan Eppink (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil bede hr. Verhofstadt om at blive i salen. Romaproblemet er dybt rodfæstet i Europa, og jeg vil advare mod for meget hykleri. Vi hørte hr. Verhofstadts radikale udtalelser under sidste samling. Han beskyldte hr. Sarkozy for ting, som han selv har gjort. Hr. Verhofstadt var premierminister i 1999 og sendte romaer tilbage til Slovakiet. De blev tilbagesendt i grupper. Belgien blev dømt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Ngo'erne protesterede mod udvisningen.

Mine damer og herrer! Parlamentet har ret til at vide, hvad der sker. Folk har ret til at vide, hvad der sker, og det er derfor, jeg siger dette. Vi får radikale udtalelser om alt, og det er grunden til, at hr. Verhofstadt ikke lytter. Han ønsker ikke at blive mindet om det. Det er netop det, jeg gør, og det er derfor, jeg er blevet valgt: til at minde ham om, hvad han gjorde. Hvis vi nogensinde får en Nobelpris for hykleri, er jeg sikker på at hr. Verhofstadt ville få den uden problemer.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg ville også give hykleriprisen til fru Reding, som glemte at beskrive – i hvert fald ifølge teksterne – hvordan situationen er for romaerne i Storhertugdømmet Luxembourg, hvor problemet med at udvise romaer ikke eksisterer, simpelt hen fordi det i henhold til loven ikke er tilladt at etablere lejre. Det er forbudt. Der er altså mange forskellige Europaer.

Jeg håber, at dette er en forløber for det, der kommer. På dette møde i Det Europæiske Råd var der endelig en stats- og regeringschef, som følte, at han var nødt til at give Kommissionen en klar lektion i patriotisme. Kommissionen kan ikke tillade sig, selv ikke via kommissærerne, at fornærme en medlemsstat, og i særdeleshed ikke en medlemsstat som Frankrig, som kunne give os alle lektioner i frihed og menneskelighed.

Der er meget stor forskel mellem det, man kalder europæisk lov, og folkenes lov. Europæisk lov er måske retten til at gå ind i andre menneskers huse og stjæle, retten til ikke at sende sine børn i skole og retten til at udnytte dem, sådan som det er blevet hævdet, ikke af repræsentanter for en racistisk populisme, men – ifølge avisen *Le Monde* – af Rumæniens premierminister under den såkaldte "déjeuner de fiel" – frokosten, der var bitter som galde, den 16. september.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Hr. formand! For to uger siden vedtog Parlamentet et latterligt beslutningsforslag, hvor man beskyldte Frankrig for alverdens ting, og Frankrig blev kendt skyldig uden en retssag. Det var en ejendommelig situation, hvor Parlamentet optrådte som både dommer og nævninge. Så kom fru Reding og sammenlignede med Anden Verdenskrig, også før man kendte de faktiske forhold.

Der er noget grundlæggende galt ved EU, når den lovgivende og udøvende magt omgår den dømmende magt og begynder at afsige domme uden kendskab til sagens kendsgerninger. Det hollandske Frihedsparti (PPV) havde håbet, at de europæiske institutioner ville reagere på udvisningen med lidt mere kendskab til retlige og demokratiske skikke. Det, der i sidste ende er sagens kerne, er det retlige spørgsmål om, i hvilken udstrækning EU's medlemsstater har lov til at udvise EU-borgere. Og det institutionelle spørgsmål er, hvem der har ret til at kontrollere dette spørgsmål.

Kommissionen har som traktatens vogter påtaget sig kontrolopgaven, men den opgave hører til i de lokale domstole og i sidste ende EU-Domstolen, fælleskabsdomstolene. De romaer, som frivilligt blev udvist med 300 EUR i lommen, har derfor mulighed for at gå til retten. Og indtil de gør det, bør Parlamentet og Kommissionen simpelt hen ikke blande sig.

Det retlige spørgsmål drejer sig ikke om udvisning eller deportation, men om hvor grænserne går for gæstfrihed og for, i hvilket omfang man kan acceptere, at folk trænger ind i ens hjem, hærger det og løber med ens ejendele. Det er vanvittigt, at vi befinder os i en situation, hvor vi tydeligvis ikke har klare regler for, hvad vi skal gøre med EU-borgere, som opfører sig forkeert i en anden EU-medlemsstat.

Svaret er naturligvis, at en medlemsstat skal kunne smide en EU-borger ud, som ikke har arbejde, nasser sig til ydelser og bryder loven. Jeg håber, at Rådet vil tage dette op, for Kommissionen og Parlamentet svigter offentligheden, og offentligheden bør derfor ikke regne med dem.

Werner Langen (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Jeg beundrer Dem for den optimisme, De lægger for dagen i forbindelse med fremlæggelsen af Deres interimrapport om taskeforcen. Vi vil naturligvis senere se, hvilke konkrete resultater, vi får. Men når det drejer sig om vurderingen af den økonomiske situation, sagde De – ligesom hr. Barroso – lidt vel tidligt, at økonomien har rettet sig betydeligt op. Så længe USA ikke er med os, får vi ikke bragt den økonomiske krise til ophør. Det er da godt, at De konstaterer fremskridt, og vi håber alle, at dette fremskridt konkretiseres. Men hvis fru Lagarde havde fået ret i sin påstand – og diskussionen fortsatte helt op til de sidste dage – om, at Tyskland har forbedret sin konkurrenceevne på bekostning af de andre EU-medlemsstater, så ville vi ikke have haft denne økonomiske vækst. Uden et lokomotiv ville vi efter krisen ikke have haft denne økonomiske vækst. Og hvis man bremser det lokomotiv, der er drivkraften bag væksten, vil toget aldrig kunne nå frem til sit bestemmelsessted.

De sagde ikke noget om den alt for store gæld, eller om, hvordan dette gældsproblem kan løses. Men det er vigtigt i denne forbindelse. Det er ikke nok at vedtage det europæiske halvår. Det er godt og rigtigt, at det gennemføres, men uden en stærkere automatik – og den skal ligge i Kommissionen, ikke hos Rådet (finansministre) – vil vi ikke kunne gennemføre de stabilitetspagtforanstaltninger, der drøftes.

Det er vigtigt at genvinde tilliden, men det kan kun lykkes, hvis man, som andre medlemmer har sagt, bruger fællesskabsmetoden og inddrager Parlamentet.

Stephen Hughes (S&D). –(EN) Hr. formand! Når det gælder økonomisk styring, støtter min gruppe bestræbelserne på at få gennemført en større økonomisk koordination, men vi har alvorlige tvivl med hensyn til Kommissionens og Rådets retning. Det, de ønsker, er at styrke den ubalancerede politiske tilgang, som i mere end ti år ikke har ført til resultater. Denne fejlagtige opfattelse bygger på den antagelse, at afbalancerede budgetter kombineret med et mere fleksibelt arbejdsmarked i sig selv vil medføre en ligeligt fordelt vækst og velstand.

Det er meget vigtigt at have sunde offentlige finanser, men vi skal altid finde den rigtige balance mellem politiske målsætninger, der potentielt kunne være indbyrdes modstridende. Men det ignorerer man. Hvad foreslår man for de 24 millioner arbejdsløse i Europa? Svaret er finanskonsolidering og en gradvis nedsættelse af den sociale beskyttelse. Det er ikke godt nok. Vi behøver en økonomisk styring, der fører til et afbalanceret policy mix med sunde offentlige finanser og fuld beskæftigelse af høj kvalitet.

Disse to målsætninger skal gå hånd i hånd. Reformen af det nuværende system vil være en forspildt lejlighed, hvis der politisk kun fokuseres på at balancere budgetterne og nedbringe den offentlige gæld. Det er en forkert strategi både ud fra et økonomisk og et socialt standpunkt.

(Taleren indvilligede i at besvare et spørgsmål under proceduren med det blå kort i henhold til forretningsordenens artikel 149, stk. 8)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand, hr. Hughes! Vi har arbejdet sammen før, og jeg værdsætter Deres arbejde. Men når det gælder Deres analyse af den økonomiske krise og de foranstaltninger, der nu gennemføres, skyder De ligesom størstedelen af Deres gruppe helt ved siden af. Er De ikke enig i, at det var den alt for store gæld – med andre ord de alt for store udgifter til de såkaldt politiske målsætninger – der udløste krisen? Er De derfor så ikke også enig i, at det, der skal gøres nu, er netop af koncentrere sig om stabilitet og sund finanspolitik for at kunne overvinde krisen?

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Hr. formand! Det er meget vanskeligt at skære komplicerede argumenter ned til et minut, men jeg brugte faktisk en sætning på at sige, at sunde offentlige finanser er meget vigtige. Det er vi fuldstændig enige om, men det er også vigtigt, hvilket tidspunkt det gøres på, og hvilken metode der bruges. Hvis det gøres alt for hurtigt, sådan som det foreslås – nemlig at vi igen skal komme ned på kriteriet for underskud på 3 % ved slutningen af 2013 – kunne det afskære os fra muligheden for vækst, og det kunne føre til langvarig stagnation og høj og fortsat langvarig arbejdsløshed. Det er den forkerte tilgang. Vi har brug for en tostrengt tilgang, ikke en enstrengt tilgang, som kun sætter fokus på nedbringelse af underskuddet.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har to seriøse spørgsmål til formanden for Det Europæiske Råd og til næstformanden i Kommissionen.

Det første spørgsmål vedrører argumenterne for at oprette Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Det, der især slog mig, var Baroness Ashtons udnævnelser. Hun udnævnte bl.a. en hollænder i Sydafrika, en franskmænd i Chad, en spanier i Argentina og en italiener i Albanien. Der er sandsynligvis nogle, der står længere til venstre end mig, der ikke vil tøve med sige, at disse udnævnelser er baseret på neokolonialistiske idéer.

Hvor er den europæiske tilgang til organisationen af denne tjeneste? Det er et seriøst spørgsmål, for jeg mener, at vi har store ambitioner for Europas rolle i fremtiden, og hvis det blot er Europas rolle at dække de forskellige medlemsstaters regionalpolitikker, så har vi fat i den forkerte ende.

Det andet spørgsmål vedrører romaerne. Det er rigtigt, at man af politiske grunde kan kritisere denne eller hin regering for den måde, de har håndteret dette spørgsmål på, men det grundlæggende problem er stadig, om vi vil gøre romaspørgsmålet og de løsninger, der skal findes på romarelaterede problemer, til et fællesskabsspørgsmål og ligeledes gøre Europas bestræbelser på at håndtere den episke strøm af immigranter, der kommer fra syd, til et fællesskabsspørgsmål.

Hvis vi ikke kan svare på det spørgsmål, er det klart, at vi vil fortsætte med at strides indbyrdes uden virkelig at forstå de vanskelige vilkår, vores borgere lever under.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Hr. formand! Hvad angår romaspørgsmålet, tror jeg, at det måske vil være på sin plads på dette stadie at minde om EU's motto: forenet i mangfoldighed. Dette motto – forenet i mangfoldighed – skal også gælde for romaerne. Lad os respektere romaernes forskellighed, og lad os gennemføre den strategi, vi lige har vedtaget. I 2020-strategien har vi defineret kampen mod social udstødelse og fattigdom som en af hovedmålsætningerne. Hvorfor er det nødvendigt at finde nye strategier? Lad os gennemføre den strategi, vi lige har vedtaget. Hvis vi giver denne strategi de finansielle midler, der er nødvendige for dens succes, har vi taget et stort skridt i retning af at få romaerne integreret.

Hr. Van Rompuy! Med hensyn til økonomisk styring taler alle om, at indførelsen af det europæiske halvår var en stor succes. OK. Men jeg har endnu ikke helt forstået, hvilken rolle Parlamentet forventes at spille i det europæiske halvår. Hvis det kun er et spørgsmål om at organisere en forhandling – og dem har vi mange af – mener jeg ikke, at vi har nået målet.

Lad mig sige følgende. Da De mødtes med beskæftigelses- og socialministrene, hørte De, hvad ministrene havde at sige til Dem. En økonomisk styring, som i dag vender ryggen til målsætningen om beskæftigelse, ville ikke være på højde med de udfordringer, vi står over for. Vi stoler på, at De kan etablere en form for afbalanceret økonomisk styring, dvs. at beskæftigelsen skal være en prioriteret målsætning.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vender tilbage til udenrigspolitikken, som var det, der skulle være hovedspørgsmålet på topmødet. Vi har brug for en udenrigspolitik, som ikke blot er reaktiv, men som er fremadskuende, holistisk, foregribende og udformet med henblik på langsigtede mål.

Jeg er bange for, at forhandlingen om ESA fører til alt for store forventninger, hvis det nye instrument ikke ledsages af mere fælles EU-politik. Det er kun et instrument, ikke et mål i sig selv. Vi har brug for større politisk konvergens, og vi skal tilnærme medlemsstaternes politikker mere til hinanden. Her ser jeg en stor rolle for formanden for Det Europæiske Råd, som samler stats og regeringscheferne, for at medlemsstaternes holdninger kan

afstemmes bedre. Det samme gælder Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Der skal opnås større konvergens. Så kan instrumentet måske virke.

Vi har også brug for en mere kompetent udenrigspolitik, og her er der plads til forbedring. Mere kompetent betyder mere geografisk repræsentativ for EU-27, for kompetence er ikke geografisk neutral. Vi har råd til en rigere, bedre og mere kompetent udenrigspolitik, hvor vi drager på alle 27 medlemsstaters kompetence og visdom.

Vi skal definere, hvem der er vores strategiske partnere. Jeg er bange for, at vores liste over strategiske partnere er for lang, og vi sætter alle de vigtige og store lande på vores liste. Jeg mener, at listen er for lang. Den skal specificeres. Den bør ikke være synonym med vigtige partnere. Kun de lande, der er enige med os i politik, og som måske deler vores værdier og ønsker at dele ansvaret for globale strategiske spørgsmål med os, fortjener at blive kaldt partnere af strategisk betydning.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I sidste uge var vi vidne til et sørgeligt syn i det nye organ, som De står i spidsen for, da hr. Sarkozy og hr. Berlusconi satte spørgsmålstejn ved de traktater, som deres lande har underskrevet. Vi så, at den franske præsident og den italienske premierminister, som har alvorlige vanskeligheder i deres lande, ønsker en Kommission, som bøjer sig for deres vilje.

Den ene nægter at acceptere kritik, og den anden ønsker endog at nægte Kommissionen ret til at udtale sig. Vi skal huske, at romaerne, som Parlamentet har mindet os om, er europæiske borgere på europæisk jord.

Traktaterne skal overholdes. Vi har de nødvendige redskaber, og vi bør heller ikke vige tilbage for at indlede traktatbrudsprocedurer. Og hvis vi ikke forsvare den europæiske integrations principper, hvordan vil vi så kunne blive enige om de strategier, der er nødvendige for at komme ud af den økonomiske krise.

Gadens kræfter har talt. Parlamentet, formandskabet og Kommissionen skal reagere på denne populisme, der er drevet af frygt, ved at tale for et mere socialt Europa og mere statsborgerskab, og vi mener, at det er de udfordringer, som denne politiske generation skal leve op til.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Hr. formand! Jeg er virkelig glad for, at Det Europæiske Råd har drøftet EU's optræden udadtil. Vi lever i en ny verden, som er multipolar økonomisk set og i stigende grad også politisk set, og der er et mindre antal vigtige aktører. De udfordringer, vi står over for, er desuden af global karakter. Intet land kan klare dem alene, og det gælder også landene i EU. Som formanden for Kommissionen sagde for nogle dage siden, så har størrelsen betydning i en globaliseret verden.

EU skal være én af aktørerne. Jeg beklager derfor resultatet af afstemningen i New York i sidste uge om styrkelsen af EU's position i FN. Det, der skete, giver anledning til bekymring.

Det ville være godt, hvis man i fremtiden forberedte sig mere omhyggeligt op til topmøder med andre vigtige aktører. Ud over at tackle den måde, de andre aktører stemte på den 14. september i New York, skal vi også håndtere vigtige bilaterale og multilaterale spørgsmål. Vi skal bl.a. styre globaliseringen ved at tilpasse de institutioner, der blev oprettet efter Anden Verdenskrig, til den nye situation og ved at styrke nyere fora som G20.

I arbejdet på alt dette skal vi arbejde sammen med USA. Vi deler mange værdier og interesser med dem, og jeg håber, at der gøres grundige forberedelser til topmødet den 20. november.

Takket være de nye redskaber, vi har fået med Lissabontraktaten, vil der være mere kontinuitet og sammenhæng i EU's optræden udadtil. Men ud over at EU er blevet styrket internt, er det også afgørende, at de 27 lande har den politiske vilje til at handle i fællesskab, og det gælder især de største medlemsstater.

Samlingsprocessen vil uundgåeligt være lang og vanskelig. Men den er nødvendig, hvis vi vil forhindre, at Europa bliver irrelevant, og forhindre det, som man begynder at kalde fremkomsten af den postvestlige æra.

Formanden. – Det var lidt for hurtigt, og tolkene kunne ikke tolke det præcist. Vær venlig ikke at tale så hurtigt.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Hr. formand! EU har en halv milliard indbyggere, og det er ikke noget lille antal mennesker i verdenspolitikken. USA har kun 296 millioner indbyggere.

EU har det fornødne potentiale til at blive en stormagt, sådan som vi har været det i årevis på det økonomiske og kulturelle område. Men på det politiske område har vi endnu ikke udnyttet hele vores potentiale, fordi Europa ofte er splittet, selv når det ville være mere effektivt at stå samlet. Europa har allerede et telefonnummer, men vi har ikke en fælles stemme. FUSP og EFSP er politikker, som for øjeblikket ikke er synlige set fra et politisk synspunkt.

Hvad enten vi kan lide det eller ej, betyder en fælles stemme, at vi har brug for større koordination af udenrigs- og forsvarspolitikken. Sådanne fælles politikker berører direkte spørgsmål om national suverænitet, men det, medlemsstaterne får til gengæld for at give afkald på en del af deres nationale suverænitet, er større indflydelse på verdenspolitikken. Derfor er jeg glad for hr. Van Rompuys initiativ, og derfor opfordrer jeg Rådet til at fortsætte den koordination, der blev påbegyndt sidste weekend, og til på sigt at gøre den bredere og dybere. Som De sagde, må følelser ikke forhindre os i at nå vores mål.

Lívía Járóka (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min store glæde over udtalelserne fra den ungarske premierminister, Viktor Orbán, om iværksættelse af den europæiske romastrategi under det kommende ungarske formandskab. Parlamentet har været drivkraften bag udarbejdelsen af et fælles europæisk program for romaernes inklusion, og efter det repræsentanter for flere medlemsstater har sagt, håber jeg stærkt, at Rådet også vil støtte det næste EU-formandskab i bestræbelserne på at finde en fælles europæisk løsning på et fælles europæisk problem.

Hovedårsagen til romaernes sociale udstødelse er ikke i første omgang racisme eller diskrimination, men samspillet mellem flere historiske og økonomiske faktorer. Derfor skal strategien defineres målrettet. Det skal ikke gøres på basis af etnisk tilhørsforhold, men på basis af fælles økonomiske kendetegn, og der skal sættes fokus på at mindske den geografisk koncentrerede dybe fattigdom, som romaer og ikke-romaer er ramt af i visse ugunstigt stillede mikroregioner i EU.

Denne strategi skal omfatte en række EU-koordinerede komplekse programmer, der bygger på klare og utvetydige indikatorer som f.eks. Laeken-indikatorerne. Programmerne skal være underlagt fællesskabsovervågning og styring på flere niveauer. På kort sigt skal den fælles europæiske handlingsplan forhindre, at der igen opstår dyb fattigdom i flere generationer, og på mellemlang sigt er det nødvendigt at udligne forskellen i mikroregionernes udvikling ...

(Formanden afbrød taleren)

På lang sigt skal de håbløse fattigdomsramte masser, vi ser i dag, blive morgendagens ligestillede skatteborgere. Det kræver en større og vedvarende fælles indsats fra alle parter side, dvs. EU-institutionerne, medlemsstaterne, ngo'erne og også romaerne selv. Europa kan ikke tillade sig at fortsætte den samme politik på et tidspunkt, hvor vi står over for så store demografiske og sociale udfordringer, og hvor konsekvenserne er så farlige, hvis vi ikke handler. Vi skal handle hurtigt og modigt og helt ændre vores holdning.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg vil først sige et par ord til Kommissionen. På min gruppes vegne kritiserede jeg sidste gang kraftigt Kommissionen, hr. Barroso og fru Reding for deres svage holdning i romaspørgsmålet, og jeg vil nu gerne sige, at jeg er taknemmelig for den klare holdning, man siden er nået frem til. Der blev sagt meget, og det var måske ikke altid helt gennemtænkt. I raseri og ærgrelse over, at man var blevet ført bag lyset, var fru Reding måske ikke altid heldig i sit valg af ord. Men vi støtter fuldt og helt substansen i det, Kommissionen har gjort.

Jeg vil imidlertid gerne stille tre spørgsmål til hr. Van Rompuy. Jeg værdsætter Deres gode vilje, men der er tre ting, der ikke står mig helt klart.

For det første sagde De, at De nu kan tale med den kinesiske premierminister på de 27's vegne. Men hvad vil De sige til ham? Hvad er den fælles linje over for Kina? Det kunne jeg ikke finde i protokollen.

For det andet sagde De, at De vil udarbejde udenrigspolitiske strategier. I den forbindelse nævnte De overhovedet ikke Kommissionen eller Parlamentet. Men når det gælder udenrigspolitiske strategier, og især handelsrelaterede strategier, har De også brug for Parlamentet. Vil De inddrage Parlamentet i udarbejdelsen af udenrigspolitiske strategier, og hvis det er tilfældet, hvordan?

For det tredje vil jeg, i forlængelse af det hr. Graf Lambsdorff sagde, erklære mig enig med ham og understrege, at vi ikke kan acceptere FN's afgørelse. Vi kan ikke endnu en gang i dette tilfælde være dem, der betaler, uden at vi får lov til at udtale os og tale i FN. Hvad gik der galt, og hvad vil De gøre – også som Råd og med regeringscheferne – for at vi endelig bliver anerkendt og kan optræde og tale som EU i FN?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Rådet beskæftigede sig først og fremmest med EU's eksterne forbindelser. Men vi må ikke glemme, at det problem, Europas borgere står over for for øjeblikket, er den økonomiske situation. Jeg er glad for, at der blev opnået enighed om et europæisk halvår, men medmindre Kommissionen får en gennemførelsesmekanisme, som også omfatter sanktioner, er denne enighed nyttesløs.

Sanktioner er nødvendige, men de må ikke føre til, at borgerne straffes to gange. Først på grund af ineffektiv styring og dernæst ved, at støtten fra EU mindskes. De foreslåede foranstaltninger skal være med til at forhindre underskud, og de må ikke føre til, at vi ender i en situation, der har negative konsekvenser.

I forbindelse med romaspørgsmålet vil jeg gerne sige, at alle europæiske borgere skal overholde loven. Alle medlemsstater skal overholde den europæiske lovgivning. Alle, der ikke gør det, det være sig private borgere eller en medlemsstat, skal tage konsekvenserne.

I det foreliggende tilfælde mener jeg imidlertid, at det grundlæggende problem ikke løses ved, at man straffer borgerne – eller medlemsstaterne. Der kan kun findes en løsning på romaernes situation gennem en europæisk politik. Jeg er fast overbevist om, at alle medlemsstater, enten det drejer sig om transitlande eller oprindelseslande, kan fremlægge

en liste over forskellige foranstaltninger til støtte for integration af romaerne. Efter min opfattelse betyder en europæisk politik, at der fastlægges en enkelt liste af foranstaltninger og programmer, som skal gennemføres på samme måde og på samme tid i alle medlemsstater. Jeg mener også, at der ikke er brug for flere beføjelser eller flere penge, for at denne idé kan gennemføres. Det eneste, der behøves, er politisk vilje.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Hr. formand, hr. Van Rompuy! De står med den store udfordring at skulle hæve Det Europæiske Råd op over junglen af nationale interesser, op over junglen af de store medlemsstaters interesser, og at skulle sikre, at vores fælles interesser kommer først i Rådet. Det er det eneste, der kan hjælpe os ud af den økonomiske krise.

Det er afgørende, at De arbejder på at styrke den økonomiske styring i Europa. De er på rette vej til at opnå dette, for for et år siden ville det have været utænkeligt, at Rådet kunne enes om at godkende et europæisk halvår ikke bare for at styrke stabilitets- og vækstpagten, men også for at øge EU's konkurrencedygtighed.

Jeg håber, at De i næste uge får en nyttig indsprøjtning, for Kommissionen vil bruge hele sin initiativret. Det er vigtigt, for vi skal være mere ambitiøse, når det drejer sig om sanktioner, men også – og det er endnu vigtigere for mig – når det drejer sig om, hvordan Rådet i sidste ende håndterer Kommissionens henstillinger vedrørende forskellige nationale planer. Hvis disse planer er utilstrækkelige, og hvis Kommissionen kommer med henstillinger, vil Rådet så være rede til at efterkomme disse henstillinger en for en? Også selv om disse henstillinger er stilet til Paris eller London? Det er det, der i sidste ende tæller, for det ville underminere stabilitets- og vækstpagten.

Det interesserer mig derfor at høre, hvad De mener om det, fordi Rådet i dette tilfælde i sidste ende skal bøje sig for Kommissionens uafhængige rolle.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. Van Rompuy! For det første vil jeg gerne sige, at jeg i forbindelse med romaspørgsmålet er glad for at se, at man indtager en afbalanceret, rimelig og fremadskuende holdning, når det gælder om at løse problemerne med den fattigdom, som disse befolkninger lider under.

Hr. Van Rompuy! Jeg vil gerne sige til Dem, at jeg satte pris på den måde, De gjorde rede for de sidst otte måneders resultater på. De gjorde det med energi og præcision. Vi siger ikke nok om EU's arbejde, og vi siger heller ikke nok om Parlamentets rolle i dette arbejde. De har lige talt om samarbejde, især i forbindelse med tilsyn. Det er godt, for Parlamentet ønsker agenturer med virkelige europæiske beføjelser, og det var dét, dette tilsyn kunne gennemføre, for som De ved, var Økofin-Rådet meget mere tilbageholdende i deres holdning til dette spørgsmål. i december 2009.

Vi skal fortsætte, nu hvor G20 får en europæisk formand, nemlig Frankrig. Vi skal udtale os mere og stærkere og tale med én stemme. Vi skal også have konkrete forslag for fremtiden. Hr. Van Rompuy! Vi regner med Dem.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand! Jeg vil bede hr. Van Rompuy, hvis konsekvente og systematiske arbejde jeg værdsætter højt, om at overbevise de medlemsstater, der har romabefolkninger, om, at de skal udarbejde mellemfristede regeringsprogrammer vedrørende romaerne. Det drister jeg mig til at sige, fordi det var mig, der som understatssekretær udarbejdede det første europæiske romaprogram i Ungarn. Programmet omfattede frister, ansvarlige personer og finansielle ressourcer. Jeg vil gerne bede hr. Van Rompuy, hr. Šefčovič fra Kommissionen og hr. Buzek, formanden for

Parlamentet, om at samarbejde om at udarbejde et overvågnings- og tilsynssystem, der skal kontrollere, om medlemsstaterne overholder deres forpligtelser. For det tredje er det Kommissionens opgave at udarbejde en romastrategi for EU, som fastlægger rollerne på lokalt regionalt niveau, medlemsstaternes beføjelser og den merværdi EU tilfører. Sidstnævnte bør være kernen i EU's romastrategi.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Vi ved, at De har et stærkt ønske om at inkarnere EU's enhed både i EU og udadtil. Men efter min opfattelse betyder den måde, medlemsstaterne er repræsenteret på i G20, at der inden for de 27 skabes to kategorier af europæiske stater, dvs. dem, der har status som medlemmer, og dem, der ikke har denne status. Dem, der har noget, og dem, der intet har. Det er i modstrid med den traktatfæstede enhed og lighed.

Hr. formand for Det Europæiske Råd! Mener De ikke, at den bedste måde til at sikre økonomisk sammenhørighed og koordination i EU i G20-sammenhæng, ville være, at EU var repræsenteret af sine institutioner, herunder Kommission og Råd, og ikke længere af nogle få medlemsstater? I bekræftende fald vil De så arbejde for det?

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil bede Dem om ikke at række de blå kort i vejret. De bedes række et hvidt kort i vejret, hvis De ønsker at deltage i "catch-the-eye"-proceduren. Det blå kort er noget andet. De er alle på listen, men der er 25 navne på listen, så vi kan ikke høre Dem alle. Det beklager jeg.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Jeg er Dem taknemmelig for at have understreget, at den menneskelige værdighed er en af EU's grundlæggende værdier. Men i lyset af den politiske storm i sidste uge og den franske regerings fremmedhadske tone lever løfterne om fremtidige drøftelser ikke op til vores forventninger.

Hr. Van Rompuy! Forpild ikke lejligheden til at inkarnere det europæiske diplomati. Vi forventer, at en medlemsstat, som ikke overholder den europæiske lovgivning, dømmes uden appel. Vi forventer konkrete forslag, gennemførelse af allerede vedtagne strategier, midler, evaluering af disse midler og deres anvendelse.

Til slut vil jeg gerne komme ind på de rettigheder og forpligtelser, som hr. Daul nævnte, og jeg vil sige til ham, at det, for at et barn kan indskrives i en skole, stadig er nødvendigt at have skolebusser, og dertil behøves der penge. Som De har forstået, er det i spørgsmålet om romaerne ikke nok med taler. Det, der først og fremmest er brug for, er en klar og utvetydig politisk vilje.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Det vigtigste punkt på dagsordenen for det sidste møde i Det Europæiske Råd var forsøget på at sætte fornyet skub i EU's eksterne forbindelser i henhold til Lissabontraktaten. Det var ikke første gang, at Rådets dagsorden blev domineret af et spørgsmål, som ikke officielt var planlagt. Denne gang drejede det sig om fjernelse af romaer fra en vis europæisk medlemsstat. Det bekræfter den frygt, man havde for, at EU's medlemsstater efter vedtagelsen af Lissabontraktaten fortsat ville beskæftige sig mere med interne problemer end med eksterne forbindelser. Retningslinjerne for den udenrigspolitik, der blev fremført på Rådets møde, går ikke længere end til at fastlægge EU's strategiske interesser og målsætninger og til at sige, at EU skal gøre sig gældende.

Det Europæiske Råd meddelte, at man vil tilføje de transatlantiske forbindelser ny dynamik. Man må håbe, at den aktuelle antiamerikanske fobi på det topmøde, der skal finde sted i

november, og som præsident Obama vil deltage i, vil blive erstattet af en pragmatisk fastlæggelse af fælles interesser. Det kunne bl.a. dreje sig om at få ophævet visumkravet for alle EU's medlemsstater.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil først gerne gratulere hr. Van Rompuy med resultatet af dette rådsmøde og især med hans systematiske bestræbelser på at få indført en reel økonomisk styring i EU. Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og de portugisiske medlemmer bakker fuldstændig op om disse bestræbelser.

Jeg vil for det andet også gerne give udtryk for anerkendelse af Kommissionens indsats. Kommissionen har udvist stort initiativ og lagt alle kræfterne i for at få vedtaget en reel økonomisk styring. Til sidst vil jeg gerne sige et par ord om de eksterne forbindelser, og især vores ønske om at skabe en åbning over for Pakistan.

Jeg mener, at vi skal vise Pakistan fuld solidaritet, men vi skal altid beskytte de lande, der lever op til deres forpligtelser over for deres arbejdstagere, som slår ned på børnearbejde, og som ikke er imod at betale socialsikringsbidrag. Set i det lys mener jeg, at vi skal give Pakistan bistand, men det må ikke være en bistand, som hjælper industrier, der udnytter deres arbejdstagere.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne komme ind på to emner. Det første kan jeg gøre ganske kort, da vi behandlede det i Parlamentet for to uger siden i forbindelse med spørgsmålet om at finde en løsning på romaproblemet.

Det er paradoksalt, at dette emne selv i dag tages op af medlemmer, der aldrig har sat deres ben i en romalejr, og som ikke har nogen anelse om, hvordan livet rent faktisk er i disse lejre, men som alligevel kommer med nogle mærkværdige udtalelser her. Jeg er meget glad for, at Kommissionen og især fru Reding, men også hr. Barroso, har indtaget den rigtige holdning til dette problem, og jeg håber, at man vil finde en tilfredsstillende løsning for romaerne.

Det andet emne vedrører først og fremmest drøftelserne om at indføre strammere regler for medlemsstaternes budgetter. På den ene side værdsætter jeg Kommissionens bestræbelser på at sikre, at der i forbindelse med disse regler ikke kun er tale om politiske udtalelser, men at reglerne også kan håndhæves retligt, og at de anvendes ensartet på alle medlemsstater. Men jeg må på den anden side sige, at jeg er lidt skuffet over, at man næsten udelukkende har koncentreret sig om budgetdisciplin, og at man ikke havde en mere omfattende drøftelse af disse spørgsmål. Jeg håber derfor, at man i fremtiden vil finde en bredere løsning på disse spørgsmål.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Denne forhandling har endnu en gang understreget de alvorlige selvmodsigelser, som EU kæmper med. EU vil være den største magt i verden, og EU fremtræder som forsvarer af menneskerettighederne, men nogle regeringer, som den franske, gennemfører hadefulde aktioner, som smager af statssponsoreret racisme og fremmedhad, sådan som det var tilfældet med romaerne. Og hvad angår kapitalen, tøver de i mellemtiden med at vedtage foranstaltninger, der kunne forhindre fri bevægelighed for kapitalen og spekulation, og de bekymrer sig kun om at true lande, der ikke kan leve op til stabilitets- og vækstpagtens irrationelle kriterier. Hvad angår befolkningerne, er formålet med denne masseudvisning af europæiske borgere at skjule de katastrofale følger af de neoliberale politikker, der føres.

Derudover vil jeg understrege, at den solidaritet, som EU tilbyder ofrene for oversvømmelserne i Pakistan og det øgede samarbejde, ikke må ske på bekostning af

skrøbelige industrier i lande og regioner, der er i alvorlige vanskeligheder, og hvor arbejdsløsheden allerede er stor. Det er f.eks. tilfældet for tekstil- og beklædningsindustrien i Portugal. Det er derfor på tide at skifte kurs og prioritere bekæmpelse af fattigdom. Det er på tide at sætte fokus på produktion, oprettelse af flere arbejdspladser med rettigheder og på socialt fremskridt. Hvis vi gør det, kan vi tilføre det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse et reelt indhold.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Hr. formand, hr. Van Rompuy! Jeg vil gerne minde Dem om to vigtige internationale konferencer, der snart finder sted. Den ene er konferencen om biodiversitet i oktober i Japan, og den anden er konferencen om klimaforandringerne i slutningen af året.

Begge konferencer foregår i FN-regi, og EU skal spille en aktiv rolle, men samtidig skal vi sikre, at de internationale resultater og holdninger er i overensstemmelse med EU's linje.

Det ved vi, men vi ved også, hvad der skete i København, hvor Europa fremlagde en række forskellige holdninger, og det var ikke godt for forhandlingernes forløb.

Jeg vil derfor spørge, hvad Rådet rent faktisk mener, når man siger, at vi skal tale med én stemme. Jeg vil også gerne vide, om regeringscheferne er rede til at forpligte sig i den forbindelse.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! De har været gavmild med den tid, De gav mig. Jeg skal forsøge at fatte mig i korthed og blot reagere på fire vigtige spørgsmål, der er blevet drøftet her til formiddag.

For det første mener jeg, at vi kan konstatere, at der er stor støtte til den nye strategiske tilgang til vore vigtigste partnere, at det er nødvendigt at bruge Lissabonrammen bedre, og at vi skal gøre bedre brug af EU's holdninger og gøre os mere gældende i udenrigspolitikken. Det kan vi gøre ved at udnytte den udenrigspolitiske synergi bedre, og vi skal sørge for, at medlemsstaterne og de europæiske institutioner bruger samme salmebog og synger med én stemme.

Jeg værdsætter derfor i høj grad den betydning, hr. Van Rompuy tillagde ejerskabet af EU's udenrigspolitik, som ikke blot tilfalder institutionerne, men også medlemsstaternes ledere, for kun ved at tale med én stemme ikke blot i multilaterale sammenhænge, men også i bilaterale kontakter, kan vi opnå de ønskede resultater.

Nogle få ord om økonomisk styring. Også her konstaterer jeg en stor støtte i Parlamentet til at fastholde fremdriften i de ændringer, vi påbegyndte i foråret. Der er klar og tydelig støtte til udarbejdelsen af et nyt og bedre system, og jeg vil gerne forsikre medlemmerne om, at vi ikke kun vil kaste et kritisk blik på spørgsmålet om budgetdisciplin. Vi vil også se nøje på gældsproblemet og undersøge, hvordan det kan styres og overvåges bedre i fremtiden.

Parlamentet får lejlighed til at drøfte dette spørgsmål en gang om året, for kommissærerne vil hvert år i januar komme her i forbindelse med den årlige vækstundersøgelse, som vil starte det såkaldte europæiske halvår, og hvor De vil kunne se det samlede billede af den europæiske økonomi og de forskellige medlemsstaters økonomiske situation. Det giver os hvert år en kærkommen lejlighed til at føre en grundig forhandling om dette spørgsmål i begyndelsen af året.

Jeg kan samtidig forsikre Dem om, at vi ikke har glemt betydningen af vækst og beskæftigelse. Det er i den forbindelse nødvendigt at bruge EU 2020-strategiens redskaber,

for vi ønsker at sætte den europæiske økonomi på et nyt spor, med nye hjul, og vi ønsker at fortsætte den europæiske økonomis intelligente og inklusive grønne – dvs. sunde – vækst. Vi skal derfor fokusere mere på beskæftigelse, bedre uddannelse, ungdomspolitikker af høj kvalitet og naturligvis nedbringelse af fattigdommen.

Styrkelsen af disse to ting – bedre overvågning og mere intelligente økonomiske politikker – skal gå hånd i hånd, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan opnå de nødvendige resultater. Så hvis Kommissionen er for noget, er det intelligent konsolidering.

Hvad angår Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, mener jeg, at Baroness Ashton gjorde det klart, at hun ønsker at opbygge en professionel Tjeneste for EU's Optræden Udadtil, som afspejler de europæiske værdier og styrke og også det europæiske landskab. Derfor er det i forbindelse med sammensætningen af personalet i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil vigtigt at have den rette balance, når det gælder geografi og køn, og når det gælder, hvilke institutioner og medlemsstater disse medarbejdere kommer fra.

Fru Ashton har lovet at holde Dem regelmæssigt underrettet om udbygningen af denne tjeneste. Det er min opfattelse, at det fremskridt, der opnås i overgangsperioden til 2013, vil leve op til disse krav, som jeg har fuld forståelse for.

Til slut vil jeg gerne takke Dem for at have understreget, at europæisk lov skal overholdes, at vi skal værne om de europæiske værdier, og at vi skal forsøge at lette romaernes vanskelige situation og sørge for en bedre integration. Kommissionen og 12 medlemsstater har afsat mere end 17,5 mia. EUR til foranstaltninger til fordel for romaerne og andre udsatte grupper. De fleste penge kommer fra Den Europæiske Socialfond.

Men vi skal se på, hvordan vi bruger vores midler og de redskaber, vi har. Jeg mener, at de skal bruges mere effektivt. Det er derfor nødvendigt at se med friske øjne på, hvordan det kan gøres i fremtiden. Hvis vi gør det i fællesskab, vil det klart være mere effektivt og føre til langt bedre resultater end tidligere.

Herman Van Rompuy, *formand for Det Europæiske Råd – (FR)* Hr. formand! Først en tak til alle, der deltog i forhandlingen. Jeg ved, at det er en vanskelig opgave at svare, men jeg ved også, at det er en meget vanskelig opgave at gøre rede for sine synspunkter på et minut. Jeg vil derfor ikke kunne svare på alle de fremsatte udtalelser. Jeg vil blot kommentere to vigtige punkter.

Det første punkt vedrører udenrigspolitikken. Vi er kommet langt. Vi havde hr. Solanas vigtige arbejde. Det glemmer vi alt for ofte. Jeg har givet Dem en liste over de fælles holdninger, vi blot i de sidste få måneder kunne vedtage i EU om Iran, Mellemøsten og forskellige handelsspørgsmål.

Men vi gjorde også fremskridt, især hvad angår vores holdning i G20, som er den største årlige globale konference. Da jeg tiltrådte som formand for Det Europæiske Råd, blev der stadig for et år siden afholdt særskilte møder mellem de medlemsstater, der var med i G20. De fastlagde en fælles holdning indbyrdes. Jeg bad om, nej, jeg krævede, at der blev udarbejdet en fælles holdning mellem de 27, og det har vi gjort lige siden. Selv om ikke alle lande er repræsenteret i G20, er hr. Barroso og jeg selv med på vegne af EU, og vi har derfor en fælles holdning.

Jeg kan forsikre Dem om, at medlemsstaterne og repræsentanterne for EU på G8- og G20-møderne fremfører det samme budskab. Sommetider sker der også noget positivt,

og vi gør fremskridt, og jeg vil gerne understrege, at det er sket i dette tilfælde. Jeg taler her om den største internationale globale konference, G20.

Er der stadig problemer? Naturligvis. Og vi lider desuden stadig under følgerne af København-traumet. Vi havde en fælles holdning. Vi havde et fælles budskab. Men det lykkedes os ikke at få det igennem. Det lykkedes os ikke at få de andre til at acceptere vores holdning. Resultatet er, at alle taber, fordi resultaterne er fuldstændig utilfredsstillende. Så der er gjort fremskridt på forskellige områder, men vi skal arbejde mere i den rigtige retning.

Folk har spurgt, hvad mit budskab vil være på topmødet med Kina. Jeg opfordrer Dem til omhyggeligt – ikke overfladisk, men omhyggeligt – at læse Det Europæiske Råds konklusioner. Det råder jeg Dem til. Naturligvis siger vi ikke i Det Europæiske Råds konklusioner, hvilken strategi vi vil udarbejde, hvilke forslag vi vil forelægge vores strategiske partnere som f.eks. kineserne. Men hvis De læser teksten, vil De se, at vægten lægges anderledes, og at vi vil indføre gensidighed. Det er ikke kun os, der reagerer på andres budskab. Vi er blevet dem, der "kræver" i forholdet til mange af vores partnere, og vi har derfor brug for gensidighed.

Parlamentet er involveret i handelsaftaler – i endnu højere grad siden Lissabontraktaten – og Parlamentet er medlovgiver, når det gælder internationale aftaler og internationale handelsaftaler. Der er altså sket fremskridt, men der skal gøres flere fremskridt. Topmødet med den amerikanske præsident vil blive forberedt på Rådets møde i oktober. Vi skal blive enige om det budskab, hr. Barroso og jeg selv skal give den amerikanske præsident. Vi skal blive enige, så vi kan tale på vegne af EU, på vegne af de 27. Vi går altså endnu en gang i den rigtige retning, skridt for skridt.

Min anden bemærkning vedrører den økonomiske politik. I de sidste to år har vi ført en intelligent økonomisk politik, meget mere intelligent end tidligere. Vi spildte 10 år. Vi kunne have handlet i tide, hvad angår budget og konkurrencedygtighed, men det gjorde vi ikke. Og det er grunden til, at vi har problemer i dag.

Hvad har vi gjort siden finanskrisen? Ud over at redde banker og andre kørte vi en meget risikabel ekspansionistisk politik i 2008 og i større udstrækning i 2009. Det var en risikabel politik, fordi den øgede budgetunderskuddene. Men da vi har set et opsving i væksten – som vi mente ville være langsom i begyndelsen af året – har vi iværksat en budgetkonsolideringspolitik, hvor vi gradvist nedbringer budgetunderskuddene, ikke med det samme, men gradvist.

Selv i år har vi stadig en lille ekspansionistisk effekt. Vi har ført en intelligent monetær politik. Markederne har været likvide, så der har ikke været afbrydelser i likviditeten som i 1930'erne. Vi har ført en rentepolitik med lave renter for at sikre genopsvinget og for at sikre, at medlemsstaternes budgetter ikke lider for meget under høje renter.

Hvad angår budgetspørgsmål og monetære spørgsmål, har vi ført en forsigtig, klog og trinvis politik. Hvorfor? Ikke fordi vi ønsker – som vi gør nu – at foretage omfattende budgetnedskæringer, ikke fordi vi ønsker at nedbringe gælden, men fordi vi ønsker en varig økonomisk vækst og at føre en beskæftigelsespolitik, der bærer frugt. Sigtet med alle disse bestræbelser er at skabe beskæftigelse og mindske ledigheden. Alle vores bestræbelser indeholder et klart socialt element. Vi gør det ikke kun, fordi vi ønsker at nedbringe gælden og underskuddene. Det er kun et redskab. Formålet er naturligvis at skabe beskæftigelse og mindske ledigheden.

Som næstformanden i Kommissionen lige har sagt, har vi, for at dette kan få et mere socialt præg, indarbejdet fattigdomsmålsætningen i vores målsætninger for 2020. Det måtte vi kæmpe for at få medtaget. Vi har indarbejdet uddannelsespolitik, og vi holder fast i samhørighedspolitikken. Vi beholder strukturfondene, og jeg håber, at vi også kan beholde dem i de kommende finansoverslag, som skal udarbejdes, således at vi kan få så lige levestandarder som muligt i EU.

Formålet med alt vores arbejde er derfor helt klart socialt, og resten er blot redskaber. Det ønskede jeg at understrege ved afslutningen af denne forhandling.

Formanden. – Hr. Van Rompuy! Mange tak for Deres redegørelse for mødet i Det Europæiske Råd og for drøftelserne med os. Vi glæder os til næste gang, vi skal drøfte vigtige spørgsmål med Dem i Parlamentet. Det næste møde i Det Europæiske Råd finder sted i oktober, så vi får ingen lang pause.

Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig.* – (PT) På et tidspunkt, hvor følgerne af kapitalismens krise i EU sænker levestandarden for millioner af europæere og på foruroligende vis forværrer den økonomiske og sociale situation i flere medlemsstater, har Rådet besluttet at undgå disse spørgsmål og genbekræfte de gamle politiske retningslinjer, der førte til den situation, vi befinder os i i dag. Det er det eneste, der kan forklare, at man i den grad insisterer på liberalisering og deregulering af verdenshandelen både inden for WTO – hvor man opfordrer til at afslutte Doharunden – og i bilaterale aftaler. Det skaber en situation, hvor der kan lægges endnu større pres på de mest sårbare produktionssystemer og arbejdstagere, således at de gøres billigere. Resultatet er mere arbejdsløshed og mindre jobsikkerhed. Rådet mener, at det er på tide at høste fordelene ved Lissabontraktaten og ”fremme Europas interesser og værdier i verden”. Vejen frem er klart afstukket. Større afstemning med NATO og USA, stigende interventionisme udadtil og en foruroligende militær optrapning i de internationale forbindelser. Hvad angår den finanstillsynspakke, der er nævnt i konklusionerne, er budskabet klart, nemlig at der ikke røres ved de største finansielle spekulationsmekanismer. Spekulationen vil frit kunne fortsætte som sædvanlig.

Kinga Göncz (S&D), *skriftlig.* – (HU) De begivenheder, vi har været vidne til i de sidste par uger viser, at de krav, vi nu har fremført et stykke tid, er legitime. Europa har brug for en omfattende strategi for romaernes integration. Udvisningen af romaer fra Frankrig satte øjeblikkelig fokus på de problemer, som den største mindretalsgruppe på kontinentet har, og det blev derved gjort til et europæisk spørgsmål. Det er mit håb, at de sidste ugers foruroligende begivenheder vil sætte skub i bestræbelserne på at finde en fælles løsning. De beslutninger, der blev truffet på EU-topmødet i sidste uge, giver anledning til håb. Parlamentet har i ret så lang tid skubbet på, for at man udarbejder en europæisk strategi for romaerne. En sådan strategi ville forhindre, at medlemsstaterne skubber ansvaret for at få gjort noget ved denne gruppes situation over på hinanden. Jeg er spændt på at se, hvad den ungarske regering, når den får formandskabet for EU, vil gøre for at komme videre med en sådan strategi. Jeg håber, at Kommissionen hurtigt vil afslutte sine undersøgelser af, om den franske regering har handlet lovligt, og om nødvendigt prompte tage retlige skridt til at afskaffe en praksis, som krænker EU's grundlæggende rettigheder. Jeg finder det uacceptabelt, at Frankrig, som er repræsentant for en af EU's oprindelige medlemsstater, indtil nu har ignoreret Parlamentets udtalelse og Kommissionens advarsler.

Sandra Kalniete (PPE), *skriftlig.* – (LV) Jeg er glad for, at det østlige partnerskab er medtaget i konklusionerne fra Det Europæiske Råd som en af de strategiske retningslinjer for den fælles udenrigspolitik. Jeg støtter målsætningen i initiativet om økonomisk styring til styrkelse af stabilitets- og vækstpagten og til bedre overvågning af de makroøkonomiske ubalancer. Det er vigtigt at indføre en strengere sanktionsmekanisme for de medlemsstater, som ikke overholder stabilitets- og vækstpagtens krav, dvs. de lande, der ignorerer budgetunderskuddet eller i uforholdsmæssig høj grad øger deres udenrigsgæld. Men det er samtidig kun muligt at bruge EU-budgettet til sanktioner, hvis alle former for udgifter medtages og ikke kun fællesskabsmidler f.eks. Det er vigtigt, at der udarbejdes klare og omfattende retningslinjer og kriterier for anvendelsen af en sådan sanktionsmekanisme.

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig.* – (EN) Som hr. Van Rompuy sagde, havde EU's regeringer i lang tid haft kendskab til deres økonomiske problemer, men de gjorde ikke noget ved det. Vi har brug for en ny finanstilsynsstruktur for Europa. Det var et afgørende skridt, at der blev opnået enighed om en makroøkonomisk overvågningsramme til på lang sigt at forhindre fremtidige kriser. Men der venter Kommissionen en lang kamp forude for at modvirke den kortsigtede tilgang, der stadig bruges, nemlig at man først forsøger at genoprette den økonomiske vækst og i den forbindelse mener, at budgetdisciplin ikke er så vigtig i den nærmeste fremtid. Alle medlemsstater må forstå, at budgetdisciplin (et afbalanceret budget) er en nødvendig forudsætning for holdbar makroøkonomisk stabilitet. De nye EU-regler og -kontrolmekanismer vil derfor hjælpe medlemsstaterne til at genindføre selvdisciplin. Der er ligeledes brug for stærke strukturelle reformer, hvad angår kriseforebyggelse på lang sigt. Er medlemsstaterne parate til at gøre en sådan indsats? Jeg hilser hr. Van Rompuys tanke om gensidighed i EU's forbindelser til sine strategiske partnere velkommen. En sådan tilgang betyder, at der skal findes en balance mellem det EU ønsker og værdsætter, og det, som vores partnere ønsker fra os. For øjeblikket er der helt op til 56 forskellige sektorer til diskussion i forbindelserne mellem EU og Kina. For at få gjort en ende på denne groteske situation, er det nødvendigt at finde den politiske vilje til at blive enige om en fælles holdning, der skal træde i stedet for bilaterale drøftelser.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig.* – (RO) Problemerne i forbindelse med romaernes situation i en af EU's medlemsstater har beskæftiget Det Europæiske Råd i en stor del af den tid, der var sat af til forhandling. Uden at jeg vil forsøge at nedtone alvoren i disse problemer, vil jeg alligevel mene, at denne måde at drøfte periodiske aktuelle kriseproblemer på er overfladisk og ineffektiv. Det skal indrømmes, at man indtog en afbalanceret holdning og prøvede at finde en løsning. Men hvis der skal findes en løsning på problemerne i forbindelse med romaerne i EU, er det nødvendigt at udarbejde fremsynede langsigtede foranstaltninger. Det er ikke nok at drøfte det på et EU-topmøde. Når det er sagt, skal jeg understrege, at jeg er meget glad for, at de europæiske institutioner har forstået, at de i denne debat aktivt skal spille deres rolle som traktaternes og EU-rettens vogtere. EU-loven gælder for alle borgere i EU, uanset hvilken medlemsstat de kommer fra, eller hvilken etnisk gruppe de tilhører. Retten til fri bevægelighed i henhold til direktiv 2004/38/EF kan ikke drages i tvivl for nogen europæiske borgere. Blot det at nævne en sådan mulighed ville danne en farlig præcedens.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig.* – (IT) Den krise, vi oplever for øjeblikket, må aldrig forekomme igen. Men i forbindelse med Europas nye økonomiske styring skal der ikke blot tages højde for størrelsen af den offentlige gæld, men også for situationens holdbarhed på lang sigt. Privat gæld og socialsikringssystemernes holdbarhed er lige så vigtig som den offentlige gæld, når det gælder de offentlige finansers stabilitet. For lande, som havde en

kontrolleret offentlig gæld, er blevet kastet ud i en dyb krise netop på grund af familiers og virksomheders store gæld, mens lande med en stor offentlig gæld, som f.eks. Italien, er kommet godt ud af krisen. Statsgælden skal sættes under kontrol ved hjælp af forpligtelser og en skærpet og mere effektiv overvågning. Men vi har ikke brug for nye mekanismer til at tackle gælden, som er alt for automatiske og procykliske, og som risikerer ikke at kunne gøre, hvad de skal, men i stedet skader indsatsen for at sætte skub i den økonomiske vækst. Vi har ikke brug for sanktioner på et tidspunkt, hvor vi stadig forsøger at forhindre overskridelser. Det ville være som at afsige dom, før retssagen har fundet sted. Men vi skal i stedet se nærmere på, hvilke strukturreformer der er nødvendige for at stimulere konkurrencedygtigheden og den økonomiske vækst i Europa. Konkurrencedygtighed medfører økonomisk vækst, vækst fører til flere skatteindtægter og en mere effektiv finanskonsolidering.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *skriftlig. – (RO)* 2010 er det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. For øjeblikket er 84 millioner europæiske borgere, 16 % af EU's befolkning, udsat for risiko for fattigdom. På baggrund af den økonomiske og finansielle krise er det de europæiske borgeres største frygt at miste deres job. På dette stadie bør Det Europæiske Råd drøfte EU's største udfordringer og finde løsninger og prioriterede områder, hvor EU skal investere for at bevare sin globale konkurrencedygtighed og sikre en minimumsbeskæftigelse på 70 %. Jeg mener, at områder som energieffektivitet og -sikkerhed, investeringer, innovation og klimaforandringer bør stå på EU's dagsorden. Jeg er glad for, at man på mødet i Det Europæiske Råd i oktober vil understrege EU's stærke engagement i kampen mod klimaforandringerne, og at man vil blive enige om en EU-holdning til mødet i Cancún. Fri bevægelighed for personer er et af EU's grundlæggende principper, som også er stadfæstet i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Vi opfordrer derfor Det Europæiske Råd, medlemsstaterne og Kommissionen til at overholde og håndhæve EU-retten. Som bekræftelse på hvor vigtigt det østlige partnerskab er for at fremme EU's værdier, opfordrer jeg til, at der udarbejdes en strategi for Sortehavet.

Traian Ungureanu (PPE), *skriftlig. – (EN)* Det Europæiske Råds sommetider heftige drøftelse af romakrisen i Frankrig var et skridt i den rigtige retning. Denne drøftelse understregede, at der er behov for en fælleseuropæisk tilgang til romaproblemet. Den beviste også, at venstrefløjens udbredte klichéer blot medvirker til, at dette problem ikke løses eller endog forværres.

Efter denne grundige drøftelse kan man konstatere tre ting. For det første er romaproblemet ikke forbeholdt én medlemsstat. Det er et europæisk fænomen, som kræver koordinerede europæiske politikker. For det andet kan retten til fri bevægelighed ikke betyde begrænsning af retten til sikkerhed, og for det tredje bør mindretallets rettigheder ikke udelukke et retligt ansvar.

Drøftelsen i Rådet viste, at påstanden om, at Rumænien ikke har integrationsprogrammer for romaerne, er forkert. Og endelig var Rådets holdning et udtryk for en klar afvisning af udtalelserne om, at romaspørgsmålet hang sammen med Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse af Schengen-samarbejdet. Jeg er overbevist om, at Frankrig og Rumænien fortsat vil arbejde tæt sammen og være et eksempel på dette område. Romaspørgsmålet blev systematisk forvansket og brugt til politiske formål. Denne triste præcedens bør erstattes af en rigtig og energisk politik.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig. – (DE)* Der var desværre en række konkrete spørgsmål, som man ikke fandt nogen løsning på under det sidste møde i Det Europæiske

Råd. Vi skal nu endelig styrke den økonomiske og monetære union, og i den forbindelse skal vi drage den nødvendige lære af den økonomiske krise. Vi skal med andre ord strengt gennemføre stabilitets- og vækstpagten og nøjagtigt definere skatten på finansielle transaktioner. Men det må ikke ske på borgernes bekostning. Den nye Tjeneste for EU's Optræden Udadtil kan få stor betydning for EU, forudsat at idéen med dens forankring i traktaten kan føres ud i livet. Vi skal lede efter, finde og bruge de forekommende synergier, således at Europa kan optræde som en enhed på verdensscenen, hvilket helt sikkert også vil øge EU's indflydelse i verden. Hvad angår klimaet, kan vi se, at det også her er nødvendigt at drage den nødvendige lære og inkludere det, vi har lært, i forberedelserne til topmødet i Cancún. Krænkelser af menneskerettighederne kan ikke tolereres i EU. Menneskets værdighed skal forblive urørlig. Enhver form for populisme fører uundgåeligt til nationalisme, og det fremmer ikke den europæiske idé.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

næstformand

4. Finanstilsynspakke (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Rådets og Kommissionens redegørelser om finanstilsynspakken.

Proinsias De Rossa (S&D). - (EN) Fru formand! Blot et spørgsmål. Jeg troede, at vi skulle have en "catch-the-eye"-tid i denne forhandling. Er det rigtigt?

President. – (EN) Vi vil bruge "catch-the-eye"-proceduren i forbindelse med redegørelsen om finanstilsynspakken. Men jeg vil gøre det helt klart, at jeg vil være striks vedrørende taletid, da vi allerede er bagud og vi har en lang afstemning. Når en persons taletid er udløbet, vil jeg derfor fratage den pågældende ordet, og hvad angår "catch-the-eye"-proceduren, skal vi holde os til fem minutter. Jeg er ked af det, men sådan er det her til formiddag.

Didier Reynders, *formand for Rådet.* – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Det er med stor glæde, at jeg igen tager ordet for at drøfte finanstilsynet med Dem endnu en gang. Vi havde jo lejlighed til at drøfte det efter det sidste møde i Økofin-Rådet, og lovgivningspakken om tilsyn forelægges nu til afstemning i Parlamentet.

Det er en samling af tekster, som indfører en meget vigtig reform i EU, og som er en reaktion på flere udfordringer. Den første udfordring, som formanden for Det Europæiske Råd lige har været inde på, er reaktionen på krisen. I det årti, som nu snart slutter, har vi indført og iværksat Lamfalussy-strukturen i alle de finansielle sektorer.

Tilsynsudvalgene er allerede i en vis udtrækning begyndt at gøre sig gældende. De har været med til at udarbejde den europæiske finanslovgivning og til at gennemføre en gradvis konvergens i det prudentielle tilsyn. Denne proces udgjorde et vigtigt og positivt første skridt i retning af en europæisk tilgang, men i lyset af krisen må vi konstatere, at denne proces i sidste instans ikke var ambitiøs nok.

Det var ikke nok til, at vi kunne forhindre eller styre den økonomiske krise eller koordinere en hurtig og effektiv respons, især hvad angik samarbejdet på tværs af grænserne. Det er grunden til, at vi arbejder på at få oprettet et funktionsdygtigt Europæisk Udvalg for Systemiske Risici med fuld administrativ støtte fra Den Europæiske Centralbank, som under formandens ledelse er parat til at arbejde for gennemførelsen og oprettelsen af dette udvalg.

Jeg tvivler ikke på, at Jean Claude Trichet vil bruge hele sin kompetence og autoritet i den forbindelse, også når det gælder opfølgningen på eventuelle advarsler eller henstillinger, der måtte fremsættes under hans formandskab. Det er af samme grund, at vi ønsker stærkere, mere reaktionsdygtige og bedre udstyrede tilsynsmyndigheder til at udarbejde tekniske fællesskabsstandarder og sikre, at de gennemføres, også i krisetider.

Hvis de nationale tilsynsmyndigheder ikke reagerer, vil disse myndigheder have de retlige redskaber til at få finansielle virksomheder til at overholde standarderne. De vil være med til at oprette et ægte europæisk tilsynsområde, hvilket er nødvendigt for at styrke det indre marked. De vil således blive inddraget i tilsynskollegiernes funktion og vil bidrage til løsning af tvister mellem de nationale myndigheder, samtidig med at de nationale myndigheder naturligvis stadig har ansvaret for det daglige prudentielle tilsyn.

Lad os ikke være bange for at sige det, som det er. Indførelsen af disse myndigheder er en historisk aftale, som mange allerede har sagt flere gange her i salen. Det belgiske formandskab gjorde dette til sin allerhøjeste prioritet på området finansielle markeder, men også globalt. Vi må ikke tage fejl. Vi er i færd med at udarbejde en original tilsynsmodel – og det vil jeg vende tilbage til – men vi skal også tage hensyn til, hvorledes vores vigtigste partners tilsynsstruktur udvikler sig. Det er den anden udfordring, nemlig at vise, at EU-27 er i stand til at reformere sine finanstilsynsstrukturer, uden at vi sakker bagud, især i forhold til USA.

Med de Larosière-rapporten fra februar 2009, som Det Europæiske Råd for øvrigt hilste varmt velkommen, gik drøftelserne i Europa i en lovende retning, men det var nødvendigt, at vi førte dette håb om reformer ud i livet. USA har i mellemtiden foretaget en meget omfattende revision af deres tilsyn med vedtagelsen af Dodd-Frank-loven. Når Parlamentet i dag, håber jeg, stemmer ja til lovgivningspakken, som er frugten af et års undersøgelser, forhandlinger og et godt samarbejde mellem de forskellige institutioner, vil man vise, at EU ikke halter bagud, og at EU også er førende i den reformproces, der støttes af G20.

Men vi kan kun være en virkelig leder, hvis vi arbejder på lang sigt. Efter den historiske afstemning i dag skal vi sikre, at vores nye system fortsætter og udvikler sig. Det er den tredje udfordring. Det, vi først sigter mod, er en model for et mikroprudentielt tilsyn, som i stort omfang er decentraliseret, og hvor myndighederne støtter og koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder uden at træde i deres sted.

For det andet ønsker vi også et system, som hele tiden bliver stærkere, og som ikke står stille. Med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici indfører vi et vigtigt organ, hvor man drøfter og træffer beslutning om makroøkonomiske spørgsmål, herunder også på transatlantisk eller endog globalt niveau.

Med de europæiske tilsynsmyndigheder får vi effektive aktører, der kan være med til at forebygge og håndtere risici, hvis vi giver dem de nødvendige beføjelser til at udføre deres arbejde. Det er delvis tilfældet med Omnibus I-direktivet, som Parlamentet skal udtale sig om i dag. Men det skal efterfølges af andre lovgivningsforanstaltninger som led i revisionen af de nugældende tekster.

Jeg vil gerne slutte med det punkt. Vi står i dag ved afslutningen på et meget vigtigt første skridt, og idet jeg udtrykker håb om et positivt resultat af den afstemning, De nu skal have, vil jeg gerne især takke formanden for Økonomi- og Valutaudvalget, fru Bowles, Parlamentets ordførere, fru Goulard, hr. García-Margallo y Marfil, hr. Skinner, hr. Giegold, hr. Sánchez Presedo og deres skyggeordførere, samt kommissær Rehn og kommissær

Barnier, som er til stede i salen, og naturligvis også alle deres medarbejdere. Vi har haft en udbytterig og konstruktiv drøftelse om den pakke af ændringer, som De skal stemme om i dag.

Men jeg håber, at den vilje til at opnå resultater, som har besjælet os, fortsat vil være ledetråden i de fremtidige forhandlinger om de tekster, der skal fuldende og modernisere systemet yderligere. Jeg tror, at jeg på vegne af mine efterfølgere som formand for Rådet i de kommende måneder, og i lyset af de seneste forhandlinger, kan sige, at jeg har tiltro til, at det vil være tilfældet. Jeg håber, at vi snart igen vil kunne komme her med nye aftaler – især hvad angår investeringsfonde – og at vi i fællesskab sammen med kommissær Barnier vil kunne vedtage en hel række af foranstaltninger til gennemførelse af nye lovgivningstekster.

Michel Barnier, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg mener at kunne sige, at den aftale om finanstilsynspakken, som De snart skal stemme om her næsten præcis et år efter, at Kommissionen vedtog disse forslag, er helt historisk, hvad angår udviklingen inden for finansiel regulering i Europa.

Siden starten på finanskrisen har EU reageret på internationalt plan. Vi iværksatte den G20-proces, der blev lanceret ved Washingtontopmødet i november 2008. Arbejdsgruppen under ledelse af hr. de Larosière drog den første vigtige lære af krisen, og straks derefter udarbejdede Kommissionen sine forslag. Jeg vil gerne hylde hr. de Larosières intelligente arbejde, som vi skylder meget lige nu.

Med denne aftale får vi – om De vil – en ramme, hvor alle initiativer fra nu af vil være at finde, produkt for produkt, marked for marked og aktør for aktør. Den gør det muligt for os at gennemføre det, som vi har forpligtet os til, og som jeg forpligtede mig til, da jeg talte til Dem den 13. januar, nemlig intelligent regulering og effektivt tilsyn.

Den ramme, som vi vedtager, danner det grundlag, der sikrer troværdighed i alle de sektorbaserede initiativer, som vi vil gennemføre. Vi ville ikke have haft denne aftale uden det personlige engagement og de kompetencer, som mange af Dem har udvist. Lad mig takke Deres ordførere, hr. García-Margallo, hr. Skinner, hr. Sánchez Presedo, fru Goulard, hr. Giegold, hr. Tremosa i Balcells og hr. Balz samt skyggeordførerne.

Jeg vil også gerne takke fru Bowles, som har anført denne forhandling med stor beslutsomhed. Desuden vil jeg takke formanden for Økofin-Rådet, hr. Reynders, for den proaktive og afgørende rolle, som han har spillet med sine hold på basis af det gode arbejde, som det spanske og det svenske formandskab havde udført før ham.

Lad mig – måske lidt usædvanligt – på vegne af Europa-Kommissionen rette en tak til personen ved siden af mig, hr. Wright, for om et par dage træder han tilbage som vicegeneraldirektør for det Indre Marked og Tjenesteydelser. Jeg mener, at denne mand gør EU's embedsstab ære.

Den merværdi, som Parlamentet har tilført, har været afgørende. Jeg tænker navnlig på styrkelsen af de europæiske tilsynsmyndigheders kompetencer i forhold til mægling, nødforanstaltninger, udarbejdelse af juridiske og tekniske standarder med henblik på forbrugerbeskyttelse – hvilket vi kommer tilbage til – samt forebyggelse af og beskyttelse mod visse giftige finansielle produkter og institutionernes grænseoverskridende egenskaber, som der i højere grad vil blive taget hensyn til.

Så er der etableringen af et europæisk råd for systemiske risici (ESRB), som vi skylder Parlamentet meget for, navnlig hvad angår formandskabet, og her vil jeg også gerne takke min kollega og gode ven hr. Rehn og hans medarbejdere.

I alle tilfælde er der naturligvis tale om et kompromis. Nogle ville gerne være gået langt videre. I mange spørgsmål har Kommissionen selv indgået dynamiske kompromiser og givet indrømmelser. Vi beklager bl.a. den løsning, der til sidst blev accepteret vedrørende processen ved udarbejdelse af tekniske standarder, som efter vores mening ikke må danne præcedens for andre sektorer, hvilket jeg vil bekræfte i en erklæring.

Men alt i alt vil Europa efter den enstemmige vedtagelse i Rådet og Deres accept i dag fra starten af næste år bygge på en tilsynsmodel, der er tilpasset vores behov og realiteterne i vores finanssektor. I de fleste europæiske lande hører de fleste banker hjemme i et andet land. Det er det, der karakteriserer den tværnationale dimension ved både de finansielle institutioner og de risici, som de kan løbe.

Vi får en tilsynsmodel, der er indrettet til at forebygge kriser mere effektivt. Vi vil kunne vise de berørte borgere, som spekulerer på, om EU har reageret, at vi drager konkrete erfaringer af krisen, i øvrigt sideløbende med amerikanerne og forhåbentlig andre kontinenter i forbindelse med beslutningerne i G20.

Hvad angår ansvarlige myndigheder, ligger der et meget stort stykke teknisk og budgetrelateret arbejde foran os – eller rettere mig – som vi vil lægge megen energi i, så myndighederne ser dagens lys den 1. januar 2011. Efter aftale med Parlamentet vil vi skulle udnævne formændene og generaldirektørerne for disse myndigheder. Jeg vil gerne sige, at de eneste kriterier for disse udnævnelser må være uafhængighed og kompetence, hvis myndighederne skal fungere tilfredsstillende, og jeg er sikker på, at den kommende formand for ESRB, som takket være Dem bliver formanden for Den Europæiske Centralbank, vil være meget opmærksom på denne uafhængighed og kompetence.

Derefter vil vi med beslutsomhed udfylde de rammer, som vi får den 1. januar. Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed vil hurtigt gøre sig gældende takket være den rolle, som den har fået i de beslutninger, der er truffet eller vil blive truffet. Her tænker jeg på forslaget om at placere tilsynet med kreditvurderingsbureauer på europæisk plan, udkastene til forordninger om over-the-counter-derivater og short selling samt de Credit Default Swaps, som blev vedtaget for blot nogle få dage siden.

Men vi stopper ikke dér. Der er tale om et større integreret program, der skal konsolidere og stabilisere vores finansielle system og gøre det mere gennemsigtigt, og som vi vil følge trin for trin sammen med Dem. Her tænker jeg på reguleringen af sektoren for hedgefonde og private equity-fonde, som vi arbejder på netop nu, gennemførelsen af Basel III-aftalen om bankkapital, næste års gennemgang af direktivet om finansielle markeder, skærpelsen af sanktionerne inden for rammerne af revisionen af markedsmisbrugsdirektivet og indførelsen af europæiske rammer for krisestyring og -løsning.

Alle disse foranstaltninger skal gøre det muligt for os at undgå gentagelser af alvorlige kriser, beskytte forbrugerne og skatteyderne samt give næring til den bæredygtige og afbalancerede vækst, som vi efterlyser.

Jeg har altid ment, at det på det finansielle område ligesom på miljøområdet gælder, at det altid er billigere at forebygge end at helbrede. Jeg vil gerne minde Dem om, at vi under denne finanskrisen på den ene eller anden måde har mobiliseret 17 % af EU's BNP for at

redde det finansielle system. Det er bankerne og ikke skatteyderne, der må betale for at redde bankerne. Forebyggelse er altid billigere end helbredelse.

Vi vil fremlægge alle disse foranstaltninger inden for rammerne af den dagsorden, som Kommissionen har vedtaget, og som Økofin-Rådet gav sin opbakning til den 2. juni, og det er vores mål, at de gennemføres og præsenteres med beslutsomhed, være genstand for en afstemning, hvis De ønsker det, og under alle omstændigheder vedtages og foreslås af Kommissionen inden udgangen af 2011.

På det mere personlige plan vil jeg gerne sige, at de gode relationer, som vi har haft, og den tillid uden selvtilfredshed, der har været drivkraften bag vores forhandlinger, i mine øjne er et opmuntrende tegn for hele denne meget stramme og krævende dagsorden. Det vil jeg gerne takke Dem for på vegne af alle Kommissionens tjenestegrene.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *for PPE-Gruppen*. – (ES) Fru formand! I dag er en god dag for Europa. I december havde vi en ringe aftale, men takket være samarbejdet mellem Parlamentet, Rådets formandskab og Kommissionen har vi nu en god aftale.

Den vil etablere ægte, stærke europæiske myndigheder, der er underlagt Parlamentets demokratiske kontrol. Myndighederne indrettes, så de sikrer, at alle banker underkastes de samme regler i hele EU. Med henblik på at beskytte familier og virksomheder vil de kunne gennemtvinge deres beslutninger over for de nationale tilsynsmyndigheder og over for de private banker, hvis myndighederne ikke efterlever dem. Dette vil sætte dem i stand til at bekæmpe de banker, der kunne forårsage systemiske risici, og forhindre, at skatteyderne endnu en gang skal betale for visse finansielle institutioners irrationelle overflod.

Vi kan drage den lære fra denne forhandling, at Parlamentet ikke bare har det hele i munden og ikke giver sig ved bare det mindste vink fra Rådet. Vi står fast på vores holdninger. På den anden side er vi heller ikke egoister, men derimod Rådets og Kommissionens gode allierede i bestræbelserne på at gøre fremskridt med den europæiske integrationsproces.

Takket være mine kolleger, kommissær Barnier og hr. Reynders har vi nu en fremragende aftale, som vi bør ønske os selv tillykke med.

Peter Skinner, *for S&D-Gruppen*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren og hr. Reynders. Jeg vil også takke David Wright mange gange for hans indsats, og der skal også lyde en tak til mine kolleger her i salen. Vi har opnået ret gode resultater.

Men enten bliver man fanget af øjeblikket, eller også fanger man det selv. En finanskriser har frembragt nye myndigheder, som der er et stort behov for, og som vi byder meget velkomne i hele EU, ja måske i hele verden. Men den magt, som vi giver disse institutioner, skal forvaltes ansvarligt. Vores ambitioner skal derfor have et formål for, at de kan blive opfyldt, og det formål skal deles af vores medborgere, hvis job og levebrød afhænger af, at projektet lykkes for os.

Der er ingen tvivl om, at drøftelserne mellem medlemsstaterne og Parlamentet om dette emne ofte har ført til spændinger, men ingen af os har helt fået vores vilje, mens vi alle har formået at levere det, som efter min mening bliver en succes.

Parlamentet har presset på for, at flere beføjelser flyttes op på europæisk plan. Dette har naturligvis mødt modstand i flere medlemsstater. Nogle her i salen vil gerne gå endnu videre og sikre direkte tilsyn, navnlig mht. f.eks. centrale modparter. Vi må alle advare mod alt for dristige foretagender i forhold til vores ambitioner, men lad os træffe ordentlige, velafvejede foranstaltninger, når vi skal udfylde de huller, som vil dukke op senere hen.

Finansiell stabilitet afhænger på nuværende tidspunkt af de mange års erfaring blandt tusindvis af personer i medlemsstaterne, som har erfaring med finansielle tjenesteydelser. De har stået i frontlinjen mht. at forhindre problemer. De nationale regeringer har bevist, at de også kan redde os, når der opstår nedsmeltning. Her har det imidlertid handlet om skæbnen snarere end noget planlagt. Disse nye institutioner giver os muligheden for at planlægge. Det er planlægning, der har manglet, og derfor er det så vigtigt at sikre den.

De nye myndigheder får flere praktiske problemer at arbejde med. Vi får et fælles udvalg, som jeg er meget stolt over at have været med til at kæmpe for. Dette udvalg skal være et middel til koordination, udveksling af oplysninger og fælles beslutningstagning. Det vil udgøre en fokuseringsplatform, idet myndighederne arbejder på at fjerne systemiske risici. Vi har desuden insisteret på at give formanden for ECB den overordnede kontrol med overvågningen af risici, men hvis vi spørger hr. Bernanke, om han har fået et bedre omdømme, tror jeg, at han ville svare nej i forhold til at have en sådan bemyndigelse.

Så for at undgå de hidtidige kasinolignende finansielle aktiviteter og agere som ansvarlige lovgivere må vi også beherske os. Vi skal være ambitiøse med lovgivningen, men dette handler også om folks pensioner, opsparinger, huse og job. Jeg hilser vores tilsynsmekanisme velkommen. Den er stadig ung, men den vil skulle modnes meget hurtigt.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne spørge hr. Skinner om, hvad der får ham til at antage, at nye EU-institutioners dømmekraft og beslutninger vil være bedre end de beslutninger, som de lovgivende myndigheder på nationalt plan træffer?

Peter Skinner (S&D). – (EN) Fru formand! Hvis hr. Dartmouth havde lyttet til mit indlæg, ville han have hørt mig sige, at denne indsats skal koordineres med de nationale myndigheder og ikke gå imod deres interesser. Og vi skal kun gribe ind, hvis den lovgivning, som vi fremlægger til formålet, egner sig og har været underkastet de demokratiske procedurer i denne forsamling.

Jeg mener, at vi herved opnår det bedste fra begge verdener. Hvis man sidder i sin borg og forestiller sig, at en voldgrav alene kan beskytte én fra realiteterne i den virkelige verden, så er man et fjols. Virkeligheden er jo, at den globale krise har lært os en vigtig lektie.

Sharon Bowles, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi har klaret det. Tilsynstoget har forladt stationen, og vi forventer store ting fra det fælles regelsæt. Vores lovgivning på det finansielle område er imidlertid stadig lige så hullet som en schweizerost, og der er delområder, som et enkelt regelsæt aldrig vil komme ind på. Det er en skam, som vi alle må dele, indtil vi for alvor tilslutter os et indre marked for finansielle tjenesteydelser.

De nye myndigheder giver os en ekstra dimension i forhold til at sikre koordination på tværs af grænserne, men det betyder også, at vi må være ekstra omhyggelige med at sikre, at vi er lydhøre i vores beslutninger, og at de træffes tæt på markederne. ESA'erne skal knyttes sammen med hinanden og med de nationale tilsynsmyndigheder, og de skal virkelig have en finger med i spillet overalt for at træffe hensigtsmæssige beslutninger, ligesom de skal være opmærksomme på, at en dårlig beslutning ikke bliver bedre af at blive anvendt bredt.

Sven Giegold, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! I dag er der i sandhed lagt endnu en grundsten i det europæiske hus. Det er en god dag, og den modbeviser alle påstande om, at der ikke ville ske noget oven på finanskrisen. Den beviser også, at alle de, der tror, at der nu indledes en ny fase med renationalisering, tager fejl. I stedet drager Europa

de nødvendige konklusioner. Det skal dog gøres helt klart, at denne lovgivning om det finansielle marked naturligvis stadig rummer elementer, der skal videreføres. Parlamentet har som allerede nævnt sikret noget vigtigt. Det er lykkedes for os, fordi de forskellige kræfter her i forsamlingen har samarbejdet og derved modstået mange medlemsstaters forsøg på ikke at drage de erfaringer, vi kan høste af krisen.

Der er stadig nogle vigtige ubesvarede spørgsmål, f.eks.: Hvor mange medarbejdere får disse myndigheder? Hvad er pointen ved at have myndighederne med deres nye kompetencer, hvis de ikke får medarbejdere nok og et tilstrækkeligt budget? Det, som vi har hørt i denne henseende, er stadig uklart. Vi må arbejde sammen om dette. Det næste spørgsmål går på, hvad der vil ske i forhold til finanstilsynsmyndighedens ledelse? Dette er endnu et område, hvor vi må sikre, at det rette personale udpeges. For os i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance var det vigtigt endelig at opnå gennemsigtighed med hensyn til de relevante regnskabskrav, der stilles til de store tværnationale foretagender. I denne henseende har Kommissionen nu heldigvis bekendtgjort, at der vil blive udarbejdet en meddelelse om rapportering på landebasis. Det ser vi frem til. I denne forbindelse ser vi også frem til at samarbejde.

Langt om længe har vi en fælles erklæring fra fire koordinatorene i Økonomi- og Valutaudvalget om, at vi ønsker, at markedsinfrastrukturene og de centrale modparter underkastes direkte europæisk tilsyn. Der er stadig meget, der skal drøftes igennem her i denne henseende.

Jeg håber, at vi i forhold til spørgsmålet om økonomisk styring kan opnå den samme grad af samhørighed her i forsamlingen, som vi gjorde i dette spørgsmål om tilsyn. Ellers vil Parlamentet miste sin indflydelse i disse spørgsmål. Vi må ikke tillade fornyet ideologisering af debatten i denne sammenhæng. Hvis vi gør det, vil Rådet desværre ikke træffe fornuftige beslutninger i overensstemmelse med fællesskabsmetoden.

Kay Swinburne, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Arven fra denne finanskrisen har været en sky af usikkerhed, der har hængt over sektoren for finansielle tjenesteydelser og vores offentlige finanser. Bankerne, finansmarkederne, regeringerne og selskaberne mærker denne usikkerhed dagligt, og hvis vores økonomier skal vise tegn på opsving, er vi nødt til at sikre, at denne usikkerhed fordrives. Et af de største usikkerhedsmomenter siden de bemærkelsesværdige fallitter i finanssektoren har drejet sig om regulering, herunder hvem der skal stå for reguleringen i fremtiden, og hvilke institutioner der skal håndhæve den.

Denne forsamling som har bidraget til at drøfte dette emne, har i de seneste måneder forhandlet om detaljerne ved regulering og tilsyn med hensyn til hvem, hvad, hvor og hvornår. Resultatet skaber balance. Det skaber balance blandt medlemsstaternes ansvar for at føre tilsyn med institutioner og en ny europæisk myndighed, der fastsætter et fælles regelsæt og derved skaber fremdrift i det indre marked for finansielle ydelser og samtidig løfter det den rolle, som gensidigt opsyn spiller. Desuden skaber det balance mellem sikkerheden ved systemet, som overvåges af det nye ESRB, og behovet for, at de finansielle virksomheder løber risici. Endelig skaber det balance mellem beskyttelsen af skatteyderen og tilvejebringelsen af kapital, som skal sætte gang i økonomien.

Vi har alle en stor interesse i at etablere nye mekanismer, som kan understøtte det indre marked for finansielle ydelser, herunder overvåge de europæiske bankers samlede risici, sikre en koordineret og velordnet procedure i alle medlemsstater i tilfælde af krise, sikre mere effektive ordninger for mægling mellem tilsynsmyndigheder og sikre, at alle finanscentre og finansielle aktører håndhæver reglerne.

Denne tilsynspakke skaber i sin nuværende form den fornødne balance. Det er dog afgørende for dens fremtidige succes, at der ansættes finansielt kompetent personale af højeste kaliber. Jeg opfordrer Kommissionen til at sikre, at dette næste skridt gennemføres.

Jürgen Klute, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand! Først vil jeg gerne takke mine kolleger, som har deltaget i temmelig hårde og langvarige forhandlinger her i forsamlingen. Ordførerne og skyggeordførerne har opnået et storartet resultat ved at gøre det, som de har gjort. De har fået det bedste resultat, som det var muligt at forhandle sig frem til.

Ikke desto mindre vil jeg heller ikke holde mig tilbage med den kritik, der lyder fra min gruppe. Der er navnlig tre punkter, som vi ikke bryder os om. Dels mener vi, at de kompetencer, som man har givet tilsynsmyndighederne, er utilstrækkelige. Vi ville gerne have givet dem mere vidtrækkende beføjelser. Desuden finder vi det forkert, at tilsynsmyndighederne fordeles på flere steder. Vi har slået til lyd for så vidt muligt at samle dem på ét sted. Det ville bestemt have gjort samarbejdet lettere og mere effektivt. Hr. Giegold har allerede nævnt, at bemanningen kunne og faktisk burde øges på længere sigt. Dette er vores primære kritikpunkter.

Ikke desto mindre mener vi, at dette er et godt og vigtigt skridt i den rigtige retning – mod en ny form for regulering af finansmarkederne, som der er et presserende behov for. Efter vores vurdering er der dog stadig behov for at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre en virkelig effektiv ny regulering af finansmarkederne, som vil føre os frem til et punkt, hvor vi gennem europæiske regler kan forhindre endnu en krise som den, vi netop har oplevet. Vores gruppe vil yde et stort bidrag til dette. Der er selvfølgelig et par lovgivningsinitiativer mere på vej. Vi håber, at disse vil tilføre denne sag mere substans. I så fald kunne der komme noget virkelig effektivt og godt ud af dette. Men vi er altså stadig nødt til at træffe flere foranstaltninger i denne henseende.

Godfrey Bloom, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Da jeg sidst mødte kommissæren, udtrykte jeg stor bekymring over, at reguleringen af City of London skulle flyttes til Bruxelles. Han virkede overrasket over, at jeg var så bekymret, men siden han er tiltrådt, har han måske indset, at en betragtelig del af Det Forenede Kongeriges BNP faktisk kommer fra dets sektor for finansielle tjenesteydelser.

Denne sektor er meget vigtig for Det Forenede Kongerige. Faktisk betaler den størstedelen af regningerne. De 45 mio. GBP, som vi dagligt sender herved for at støtte det noget mistænkelige EU-projekt, som ikke har givet nogen af vores vælgere egentlig indflydelse, er blot én af disse regninger. De må forstå, at høje lønninger og fede pensioner ikke vokser på træerne.

Jeg nævnte også over for kommissæren, at vi kan lære noget af de gamle dominioner Australien og Canada, som ikke har lidt under dette problem, og kommissæren anførte på charmerende og meget gallisk facon, at Australien ligger langt borte. Nu hvor han har siddet på posten i et stykke tid, håber jeg, at han forstår, at en sådan snæversynet tilgang måske ikke rækker.

Jeg må sige til kommissæren, at jeg stadig er bekymret for, at vi får regulering fra det sædvanlige sammensurium af uvidende bureaukrater, parlamentsudvalg med deres sædvanlige samling af kryptokommunister, anakronistiske socialister, levebrødspolitikere, miljøforkæmpere, et stænk velmenende husmødre og bedstemødre, som udlever deres nye tredje alder. Resultatet bliver det samme som ved alle de andre EU-projekter vedrørende

fiskeri, landbrug, energi, beskæftigelse, immigration og den horrible, tikkende tidsbombe, der kaldes den fælles valuta.

Det er da et forbløffende litani om fiaskoer. Man skulle tro, at EU en enkelt gang ville få held med noget ved et tilfælde. Jeg er desværre ikke tilfreds. Jeg er meget sur over, at det britiske Konservative parti har foræret reguleringen af City of London bort. Hvis David Cameron havde været admiralen ved Trafalgar, ville det være admiral Villeneuve, der stod på Trafalgar Square i dag.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske dem, der har arbejdet på denne finanspakke, navnlig Parlamentets personale og medlemmer.

Der skulle en meget alvorlig finanskrisen til, før Europa vågnede op. Vi er imidlertid til dels gået glip af en mulighed for at styrke de fælles institutioner i Europa, bl.a. fordi disse nye tilsynsmyndigheder kun har begrænset kompetence sammenlignet med lignende myndigheder i medlemsstaterne. Desuden er det en skam, at vi ikke har gjort fremskridt med en integration svarende til den, der fandt sted i det Det Europæiske System af Centralbanker.

Vi har gjort fremskridt, men vi må klatre videre op ad bjerget.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Fru formand, hr. Reynders, hr. kommissær! Jeg vil selvfølgelig gerne bidrage til de fremsatte lykønskninger, og jeg vil fremhæve det arbejde, der er gjort, og det fremragende samarbejde her i Parlamentet. Jeg må minde om, at uden Parlamentets vilje ville dette tilsyn bestemt ikke have haft de europæiske egenskaber, som det har i dag.

Hvad angår fremtiden, vil jeg sige til hr. Reynders, at før udgangen af denne periode og måske allerede i denne måned så jeg gerne, at vi nåede frem til en aftale om et af de emner, der betyder meget for os, og som De har engageret Dem i med gode resultater til følge. Takket være det belgiske formandskab vil vi inden for de nærmeste dage finde en tilfredsstillende løsning vedrørende hedgefonde og private equity.

For at gentage en af kommissærens analogier mener jeg, at vi har en ramme, der blot er blevet skitseret, og som vi må bygge mursten på, der sikrer, at den finansielle regulering er intelligent og berører alle produkter. Det handler ikke om regulering for reguleringens skyld. Det handler om at forsøge at sikre effektiviteten ved en regulering, der så vidt muligt skal begrænse de risici, der ligger i det finansielle system.

Til slut vil jeg gerne lykønske hr. Wright, som desværre forlader os. Efter alt det arbejde, som han har gjort for at hjælpe Parlamentet med at opnå resultater, håber vi, at vi snart vil se ham igen i europæisk sammenhæng.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Fru formand, kommissær Barnier, hr. Reynders, mine damer og herrer! Jeg glæder mig over det opnåede kompromis med hensyn til at vedtage finanstillinspakken ved førstebehandlingen og med bred enighed. Europæisk tilsyn, som længe har været efterstræbt i forbindelse med europæisk integration, er et vigtigt middel til at gøre fremskridt med den finansielle integration, gøre den monetære politik mere effektiv og forbedre konkurrenceevnen. Det var også noget, som vi var nødt til at opnå for at sætte en stopper for det finansielle hypertrofi og lukke hullet mellem den globale finansverden og det nationale tilsyn.

Den aktuelle krise har understreget markedets og de nationale løsnings utilstrækkelighed. Vi er nødt til at udbedre de mangler, som vi har fundet på området for regulering og tilsyn.

For vores vedkommende er tilsyn en af prioriteterne ved finansiel reform, for mens den europæiske regulering har været utilstrækkelig, har tilsynet været ikke-eksisterende.

Med et europæisk tilsyn skaber vi grundlaget for en komplet, grundig og troværdig reform. Denne første tværnationale foranstaltning er et skridt i retning af et ensartet system med internationalt finansielt tilsyn.

Parlamentet har i samarbejde sikret, at pakken fokuserer på tre hovedpunkter. For det første er den blevet mere afbalanceret, idet den fører til sikkerhed og solvens for de finansielle institutioner samt finansiel inddragelse og beskyttelse af forbrugerne, opsparerne og skatteyderne. For det andet er den mere forsigtig, da vi kan reagere på systemiske risici, handle i nødsituationer og midlertidigt forbyde giftige produkter. For det tredje er den mere bæredygtig, idet den fremmer konkurrenceevnen, internaliseringen af omkostninger og udsigterne til et europæisk krisestyringssystem baseret på bidrag fra de finansielle enheder.

Omnibusdirektivet gør det muligt at etablere de nye myndigheder ved at indarbejde dem i sektorspecifik lovgivning, som definerer deres beføjelser og fastlægger regler for, hvordan de skal operere. Det øger gennemsigtigheden i udvekslingen af oplysninger og i samarbejdet, og samtidig fastsætter det en frist for reformen med hensyn til gennemførelse af lovgivningen, som skal være fuldført før den 1. december 2012, ligesom det udgør grundlaget for, at der anvendes sammenligningstabeller ved gennemførelsen.

Jeg vil slutte af med at takke alle dem, der har gjort det muligt at vedtage denne pakke. I dag kan vi blot høste de første frugter, men denne aftale er skelsættende i udviklingen af Europas økonomi og demokrati, da demokrati indebærer, at vi lovgiver, fører tilsyn og sikrer, at lovene er effektive. Det er også blevet påvist, at hvis vi vil have en bedre økonomi, må vi følge vejen mod øget demokrati.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Fru formand, hr. kommissær, hr. minister! Der er sagt mange kloge ord, aftalen er indgået, og den er tilfredsstillende. Tak til alle.

Jeg vil gerne drage erfaringer fra denne proces til brug i fremtiden. Den almindelige lovgivningsprocedure kan ikke bestå i, at man som ved Økofin-Rådets møde i december indgår en aftale enstemmigt og derefter siger til Parlamentet, at nu har man indgået en aftale, og at Parlamentet nu skal handle meget hurtigt, da markederne venter. Vi må takke ministeren for, at der blev løst op for hårdknuden, da det belgiske formandskab valgte at fokusere lidt mere på engagement og dialog.

Jeg vil gerne sige, at vi med hensyn til økonomisk styring agter at arbejde sammen som et team, ligesom vi gjorde i forhold til tilsyn. Jeg vil derfor bede hr. Reynders og hr. Barnier om at overbringe Kommissionen og Økofin-Rådet det budskab, at vi virkelig ønsker at blive inddraget fuldt ud helt fra starten og spille vores rolle, hvad angår den almindelige lovgivningsprocedure. Undlad at blokere for os i Rådet og i taskforcen, og prøv måske at forklare hr. Van Rompuy, at vi meget gerne vil se ham i Økonomi- og Valutaudvalget, hvor vi har bedt ham møde op.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Fru formand, hr. Reynders, hr. kommissær, mine damer og herrer! I dag er en god dag, ikke blot for EU's institutioner, men også for Europas befolkning. To år efter Lehman Brothers' kollaps er det nemlig lykkedes for os at skabe en struktur, som ganske vist ikke fjerner alle de problemer, der kunne opstå på det finansielle marked, men som dog bidrager til, at de udskejelser, der er forekommet på markedet, ikke længere er mulige i EU. Dette kan vi være stolte over.

Jeg vil gerne takke det belgiske formandskab. Idet jeg støtter fru Goulards udtalelser, må jeg nemlig sige, at vi havde på fornemmelsen, at Rådet ikke gjorde en særlig stor indsats i denne henseende i starten. Selv om Rådet enstemmigt vedtog en resolution i første omgang, løste det ikke problemerne. Takket være Parlamentet fandt vi på tværs af gruppeskel en virkelig bæredygtig løsning, som vil sikre, at vi har stabile tilsynsordninger og en vifte af instrumenter, som i krisesituationer kan bruges til at dæmme op for udskejelser og dermed bidrage til at stabilisere finanssektoren. Jeg vil gerne oprigtigt takke hr. Reynders, som personligt har udvist et stort engagement i denne sag.

Jeg vil også gerne udtrykke min dybfølte tak til Kommissionen, som sikrede, at Rådets og Parlamentets holdninger, der i starten var meget langt fra hinanden, kunne bringes sammen gennem en fair dialog. Mange tak for det. Det giver os håb med hensyn til yderligere lovgivning.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Fru formand! Formanden for Den Europæiske Centralbank bliver automatisk formand for det europæiske råd for systemiske risici i de næste fem år.

Dette er meget vigtigt. Det viser, at ECB virkelig er involveret i tilsynet med de europæiske finansmarkeder og -institutioner. Og det betyder, at hr. Trichet, som har et vist ansvar ved sine høringer her i Parlamentet, også vil skulle besvare spørgsmål om finansielt tilsyn og ikke blot om prisstabilitet.

Med denne reform, vil formanden for ECB sætte sit omdømme og sin troværdighed på spil med hensyn til at sikre effektiv finansiell stabilitet i Europa. Takket være reformen vil det blive sværere for de finansielle institutioner, der har forårsaget denne krise, at fortsætte som hidtil. Det vil gavne de kommende generationer i Europa.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig dem, der ønsker tillykke med det kompromis, som Parlamentet har opnået i forhold til finansielt tilsyn. Det er et meget tilfredsstillende resultat – ikke fordi denne forsamling stod fast over for repræsentanterne for medlemsstaterne, men fordi det giver mening. Vi var nødt til at give pakken en mere europæisk tone af hensyn til dens effektivitet og troværdighed.

Årsagen til, at fru Goulard og jeg – som skyggeordfører for min gruppe – kæmpede så hårdt for at sikre, at formanden for Den Europæiske Centralbank automatisk skulle være formand for det europæiske råd for systemiske risici, er, at vi er helt bevidste om, hvor vigtigt dette emne er.

I et landskab, der fortsat vil være meget fragmenteret mellem de nationale myndigheder, har vi behov for et europæisk organ, der styrkes af uomtvistelig kompetence og legitimitet. Måske kan selv briterne forstå dette. I kraft af sin myndighed og prestige vil formanden for ECB kunne gøre det europæiske råd for systemiske risici autoritet gældende over for sine mange forhandlingspartnere, navnlig Ministerrådet.

Når alt kommer til alt, må vi ikke frygte overdreven magt, men derimod for megen svaghed, som vi må bekæmpe. Til sidst vil jeg gerne opfordre til, at alle myndighederne finder på plads hurtigst muligt, og at der skabes en atmosfære præget af tillid blandt alle berørte parter. Væddemålet er ikke vundet. Endnu en gang har EU været for langsom i optrækket, men i sidste ende er vi i færd med at lægge grundlaget for en interessant model, som ventes at udvikle sig i de kommende år.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Vi er overbevist om, at der på det globale marked ikke findes nogen finansielle aktører, produkter eller regioner, der må kunne undslå sig regulering og hensigtsmæssigt tilsyn. De seneste kriser har påvist behovet for at træffe beslutninger inden for 48 timer og have fælles regler.

Banker, der anses for at være "for store til at gå ned", skal underkastes tilsyn på EU-plan. Og i tilfælde af fremtidige kriser må det ikke være borgerne, der bærer omkostningerne. Vi må sætte gennemsigtighed, ansvarlighed og etik i fokus i det finansielle system. Jeg bifalder den opnåede aftale, hvor Parlamentet har spillet en central rolle.

Jeg har altid været fortalere for, at vi opretter uafhængige myndigheder med beføjelser til at gennemføre sanktioner og mulighed for at gribe ind i specifikke sager. Jeg er enig i at oprette to fonde, der ikke må baseres på en skat på bankerne, da dette ikke ville være løsningen.

Alt dette handler om at sikre genopretning, forhindre, at regningen sendes videre til de små og mellemstore virksomheder og borgerne, og frem for alt undgå at få ét enkelt banksystem.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Fru formand! Jeg glæder mig over overgangen fra fragmenteret europæisk finansielt tilsyn, som dikteres af beslutninger, der træffes på nationalt plan, til et ensartet makrotilsynssystem, som vil gøre det muligt for EU at tale med én stemme. EU vil kunne planlægge sine makroøkonomiske indgreb omhyggeligt og bruge mere velegnede redskaber til at forebygge en eventuel finanskrisi i fremtiden.

Det er imidlertid uheldigt, at medlemsstaterne har tilsidesat Parlamentets forslag om at give de nyoprettede myndigheder direkte bemyndigelse til at føre tilsyn med de største grænseoverskridende banker. Vi må huske på, at disse banker udgør en af de største kilder til systemiske risici.

Jeg beklager desuden, at der er medlemsstater, der har forbeholdt sig retten til at modsætte sig de beslutninger, som de europæiske tilsynsmyndigheder træffer, fordi de kan have stor indvirkning på de nationale budgetter. Jeg mener, at vi nu må holde op med at tage små skridt. Europas fremtid må ikke fastlægges vha. halvhjertede foranstaltninger, men gennem helhjertet politisk engagement.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Fru formand! Vi har behov for flere løsninger på EU-plan, færre beskyttelsesklausuler og mindre national egoisme. Derfor er det særlig vigtigt, at disse bestræbelser ikke stopper her. Vi må vende tilbage til denne sag. Der er behov for tilsyn med den grænseoverskridende bankvirksomhed, som nu står for mere end 70 % af alle aktiviteter. Dette kræver et fælleseuropæisk tilsynssystem, der tjener vores fælles interesser.

De tre nye tilsynsmyndigheder giver os en løsning her og nu, og det er det maksimale antal i den nuværende situation. Det er ikke den ideelle løsning alt i alt, da de nationale interesser stadig ligger alt for langt fra hinanden, når det handler om grænseoverskridende bankvirksomhed.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Fru formand! Almindelige mennesker ser kriser som katastrofer. EU ser kriser som muligheder for at rage magt til sig, og det sker altid på bekostning af de nationale regeringers magt.

Medlemsstaterne vil miste deres suverænitet i forhold til deres egne finansielle systemer. Det er sandt, at krisen i Det Forenede Kongerige blev håndteret på sørgelig mangelfuld vis,

men det skyldes, at flere på hinanden følgende regeringer i kongeriget ikke har underkastet de private banker tilstrækkeligt tilsyn med deres aktiviteter.

Banker er ikke almindelige virksomheder, der har det bedst med at passe sig selv. Det er dem, der yder kredit og står for en stor del af pengeforsyningen, og denne opgave kan vi ikke overlade til uregulerede private virksomheder.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Fru formand! Efter min mening udgør det kompromis, som vi har forhandlet i dag, en milepæl i den fortsatte udvikling af et fælleseuropæisk finansielt tilsyn. Vores fælles succes blev især gjort mulig takket være Rådets formandskabs konstruktive måde at føre forhandlingerne på og samarbejdet blandt medlemsstaterne, som indtil da havde trukket nogle skarpe grænser i denne henseende. Vi har ikke bare skabt en tandløs tiger, men derimod myndigheder, som kan bide, hvis det bliver nødvendigt. I afgørende situationer i fremtiden bliver der ikke længere mundhuggeri blandt de nationale tilsynsmyndigheder om beføjelser, men derimod en klar, bindende erklæring fra en EU-myndighed. Endelig vil beslutningerne i nødtilfælde fremover blive truffet af EU-institutioner. Det indebærer øget ansvar.

I mine øjne synes det desuden særlig vigtigt, at det europæiske råd for systemiske risici vil blive anført af formanden for Den Europæiske Centralbank. Med hensyn til de indholdsrelaterede punkter, der allerede er nævnt, er jeg enig med ordførerne, og jeg vil gerne udtrykke min tak for det enestående teamwork på tværs af grupperne.

Michel Barnier, medlem af Kommissionen. – (FR) Fru formand! Før vi afslutter denne forhandling, vil jeg gerne takke ordførerne, repræsentanterne fra grupperne og parlamentsmedlemmerne, som næsten alle har udtrykt støtte til dette kompromis og denne aftale.

Jeg vil gerne bekræfte, at disse nye EU-myndigheder og det europæiske råd for systemiske risici ikke vil erstatte de nationale tilsynsmyndigheder, men derimod støtte sig til dem og få dem til at arbejde bedre sammen, ...

(Formanden beder om ro i salen)

... inddrage dem i et netværk og samle kompetencer og ekspertise, så vi har et godt europæisk beredskab, når det er nødvendigt, og kan klare de faremomenter, der kan opstå i forhold til finansielle institutioner, der som sagt i vidt omfang er tværnationale.

Vi vil opbygge disse rammer takket være Dem og Rådet, og som nævnt vil vi udfylde dem lidt efter lidt. Først vil vi etablere betalingssystemet gennem det fælles eurobetalingsområde fra og med oktober. Derefter kommer reguleringen i forhold til bankkapital, gennemgangen af direktiverne om markedsmisbrug og institutter for kollektiv investering i værdipapirer, vurderingsbureauerne, risikostyringen og endelig corporate governance. Det er de udfordringer, der ligger foran os, for ikke at nævne reguleringen af investeringsfondene.

Vi vil arbejde målrettet på dette. Og som sagt vil vi gøre det således, at ingen finansiel aktør og intet produkt, marked eller område i sidste ende vil slippe for eller være immunt over for intelligent regulering og effektivt tilsyn. Dette har været vores køreplan siden G20-mødet.

Da vores medborgere med rette er meget opmærksomme og krævende, bør vores ambition være, at vi sammen hurtigt får opbygget verdens bedste regulerings- og tilsynssystem, før det er for sent. Det er EU's pligt at bestræbe sig på at nå frem til den mest brugbare model

for regulering og tilsyn i verden. Det er vores målsætning, og det er i borgernes, forbrugernes og selve finansverdenens interesse.

Didier Reynders, *formand for Rådet*. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne takke alle talerne og det meget store flertal her i salen, som har støttet de fremlagte beslutningsforslag. Desuden glæder jeg mig meget over den store interesse, som mange medlemmer har udvist i forhold til denne sag og finansielt tilsyn generelt.

Først og fremmest vil jeg sige, at det som anført af flere andre handler om de første reelle erfaringer, som vi drager af finanskrisen. Vi har forhandlet længe om en lang række tekster, men gennemførelsen af den nye tilsynspakke og det europæiske råd for systemiske risici er virkelig den første lære, som vi alle i Europa drager af denne finanskrise.

For det andet vil jeg gerne understrege, at vi står ved starten af en proces. Som kommissær Barnier lige har nævnt, vil vi gennemføre en række andre elementer som led i denne proces. Reguleringen skal fortsat gøres meget strammere, hvilket flere har nævnt. Ligeledes vil vi videreføre det arbejde, som Kommissionen, Rådet og Parlamentet har udført sammen. Det belgiske formandskab er under alle omstændigheder fast besluttet på at engagere sig lige så meget.

Jeg håber, at vi i de kommende dage virkelig vil kunne gøre fremskridt, hvad angår direktivet om hedgefonde og andre investeringsfonde. Desuden vil vi snart føre forhandlinger om kreditvurderingsbureauerne. Jeg vil gerne forsikre Dem om det samarbejde, som fru Goulard henviste til. Der er allerede enighed om vores forslag om, at formanden for Økonomi- og Valutaudvalget, fru Bowles, vil gøre os selskab ved Økofin-Rådets uformelle møde for at gøre status over fremdriften i vores arbejde.

Jeg vil ikke opholde Dem længere, da jeg ved, at der venter vigtige procedurer, men jeg håber virkelig, at vi kan bidrage til denne afstemning, som mange har betegnet som historisk. Under alle omstændigheder vil jeg i de kommende dage og uger vende tilbage for med samme engagement at fremlægge andre forslag.

Tak til dem, der i de seneste måneder har gjort, hvad de kunne, for at gøre fremskridt i denne sag, der som nævnt i virkeligheden er den første vigtige lære, som vi drager af finanskrisen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

John Bufton (EFD), *skriftlig*. – (EN) EU har nu uindskrænket kontrol over bankerne, aktiemarkederne og forsikringsselskaberne. Det, der skulle have været tilsyn er eskaleret til beføjelser, som rækker langt videre end de nuværende systemers rådgivende art, og de nationale organer efterlades uden bemyndigelser eller formål. Hvis EU giver indtryk af at overregulere bankerne og aktiemarkederne, vil udbyderne af finansielle ydelser have to muligheder. De kan enten lade sig overhale af de internationale konkurrenter eller flytte hovedsædet til et land uden begrænsninger. Den første mulighed vil holde de europæiske investorer fast i recessionens mørke middelalder, mens resten af verden stormer fremad. Den anden mulighed kunne føre til et uhæderligt bankmarked uden for rækkevidde i udlandet, hvor alles penge ville være i fare. Størstedelen af EU-reguleringen i andre sektorer har været en ubetinget katastrofe. Vi har overdraget City of London, som er en af Det Forenede Kongeriges største erhvervssektorer og står for 80 % af Europas hedgefonde, til Kommissionen. Hvis vi på dette område følger tendensen i resten af EU's forfejlede

lovgivning, må Det Forenede Kongerige og resten af verden angre den dag, hvor en sådan overdragelse af beføjelser fik lov at finde sted.

Giovanni Collino (PPE), *skriftlig*. – (IT) Vi må ikke tillade, at Europas borgere skal betale prisen for kollapset i et banksystem, som indtil nu har gjort alt andet end at sikre deres rettigheder. Vi må heller ikke lade vores økonomiske system falde sammen under vægten af uforsvarlig let adgang til kredit.

Mine kolleger fra Budgetudvalget og jeg har sikret, at de regler, der gælder for de nye finansielle overvågnings- og tilsynsmyndigheders funktion og finansiering, er hensigtsmæssige, velafbalancerede og i tråd med en europæisk budgetpolitik, hvor vi skal tage hensyn til de problemer, som alle medlemsstaterne oplever. På den anden side ville disse problemer være langt større, hvis EU ikke påtog sig byrden med at forebygge endnu en krise som den, vi stadig lider under i dag.

Den gavnlige effekt, som vi får af de nye myndigheder vil mere end udligne omkostningerne ved at oprette og drive dem. Både Parlamentet og Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), som anførte forhandlingerne på fineste vis og nåede frem til en historisk aftale med Rådet, er talsmænd for ændringer, som for skatteyderne vil betyde, at de kan regne med et Europa, der er tættere forbundet, mere velstående og mere sikkert.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Kun omkring to år efter, at den alvorlige finanskrisen indtraf, er Rådet og Parlamentet enedes om en pakke med, hvad de kalder foranstaltninger til "finansiel tilsyn", men som faktisk er blevet skrækket ned til et minimalt indgreb i denne sektor. Endvidere har de gjort det uden først at træffe de nødvendige, grundlæggende beslutninger på området, nemlig om at gøre en ende på skattely, lægge skat på kapitalbevægelser og lukke derivatmarkedet. De foreslår heller ikke at gøre Den Europæiske Centralbank mere demokratisk eller ændre formålene med den radikalt for at opprioritere job med rettigheder eller som minimum finde en balance mellem sociale fremskridt og offentlige finanser.

Dette betyder, at de primære mekanismer til finansspekulation forbliver på markedet, og at man med de foranstaltninger, der træffes nu, fokuserer mere på at give de største aktører og deres finansielle grupper mere kontrol i forhold til medlemsstater med skrøbelige økonomier end på at bekæmpe problemet med finansspekulation effektivt.

Desuden må vi ikke glemme, at denne pakke indgår i de foranstaltninger, som Økofin-Rådet har vedtaget for at sikre forudgående kontrol af nationale budgetter, og som er en del af det såkaldte europæiske semester. Det fortjener vores stærkeste protest.

Iliana Ivanova (PPE), *skriftlig*. – (BG) Dagens forhandling om finansiel tilsyn har vist, at de fleste af os har viljen og beslutsomheden til at gennemføre seriøse reformer på området for økonomisk styring til gavn for Europa. Det mest effektive middel mod enhver form for krise er forebyggelse. Med dagens vedtagelse af betænkningerne om de uafhængige europæiske tilsynsmyndigheder viser vi, at det er præcis det, som vi investerer i. Vi sikrer nemlig et bedre grundlag for effektivt tilsyn med finansielle og ikkefinansielle institutioner, som i det lange løb vil gøre det finansielle system mere stabilt og sikkert og samtidig mindske risikoen for fremtidige kriser væsentligt. Jeg vil gerne takke alle ordførerne, og det glæder mig, at Parlamentet så stærkt har forsvaret sin holdning om tilsynsmyndighedernes uafhængighed og beføjelser og gjort dem til redskaber, som faktisk kan forbedre de nuværende bestemmelser. Som repræsentanter for EU-borgerne må vi således alle gøre alt

for at forsvare deres interesser og sikre velegnede rammer for risikostyring i tilfælde af kriser.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Parlamentet har altid talt om behovet for, at Europa taler med én stemme på den internationale scene. Pakken vedrørende finansielt tilsyn på EU-plan er et skridt i denne retning. Når pakken er på plads, vil de 27 EU-lande endelig kunne arbejde mere sammenhængende og solidarisk i forhold til beslutninger om økonomisk styring, der træffes på globalt plan. Mere vigtigt er det, at EU kun kan mindske de systemiske tværnationale risici og forhindre eller afbøde den negative indvirkning fra fremtidige finanskriser ved at have et integreret netværk, der samler og koordinerer ekspertisen og bestræbelserne hos aktører på alle niveauer for at etablere og opretholde et sundt, stabilt og gennemsigtigt finansielt system. Et sådant system tjener som et glimrende eksempel på EU's ansvarlighed over for borgerne. Jeg støtter denne pakke, da jeg tror på Europas fremtid – et Europa, hvor vores finanssektor ikke længere behøver at lide under sine egne udskjelser, og vores borgere ikke længere behøver at lide under de katastrofale og unødvendige konsekvenser af kriser, som kan forhindres.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg lykønsker Kommissionen, Rådet og Parlamentet med vedtagelsen af bestemmelserne om tilsyn med de finansielle institutioner og markeder. Der er behov for at forsikre EU's borgere om, at vi i fremtiden vil forhindre de former for finansspekulation, hvor spekulanterne ser det som ganske normalt at rage profit til sig, mens tabene dækkes af den almindelige skatteyder. Jeg vil desuden bede Kommissionen og Rådet om at fokusere på følgende spørgsmål, der opstår i forbindelse med effektiv forvaltning af den europæiske økonomi: Hvordan kan de fleste brancher operere med lav rentabilitet eller lide tab, mens banksektoren endnu en gang beretter om øget overskud på baggrund af krisen?

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Svaghederne blandt instanserne med ansvar for finansiell regulering og finansielt tilsyn over hele verden har til en vis grad foranlediget de problemer, som vi har oplevet i EU og euroområdet. Behovet for at aktivere redningsplaner for økonomien og de enkelte familier har været en afgørende årsag til den markante forøgelse af statsunderskuddene.

Den pakke, som vi forhandler om i dag, er et konkret resultat af en ny struktur for finansielt tilsyn i Europa, som baseres på, at vi opretter institutioner og mekanismer, der både skal sikre tilsyn på makroplan – dvs. i forhold til risici, som påvirker hele EU's finansielle system – og tilsyn med bank-, forsikrings- og ejendomsmarkederne på mikroplan, idet indsatsen koordineres med netværket af nationale tilsynsorganer.

Der er også andre områder, hvor man håber, at de europæiske tilsynsmyndigheder vil bidrage til finansiell stabilitet, navnlig ved at skabe en central institution, hvor man samler tilsynet med EU-registrerede kreditvurderingsbureauer, fremmer obligatoriske tekniske standarder og mægler i konflikter mellem nationale tilsynsorganer.

Endvidere kan denne nye tilsynsstruktur også bidrage til, at vi får vellykkede nye EU-mekanismer til økonomisk, budgetmæssig og social planlægning, koordination og tilsynsførelse i EU.

Marianne Thyssen (PPE), *skriftlig*. – (NL) Denne historiske aftale var kun mulig takket være den enestående indsats fra det belgiske formandskab, som støttede Parlamentets fremgangsmåde og opnåede succes, hvor andre formandskaber har fejlet. Idet Parlamentet har været tro mod de centrale elementer i Larosière-betænkningen, har vi sikret de nye

EU-tilsynsmyndigheder tilstrækkelig indflydelse. De vil kunne pålægge finansielle institutioner bindende foranstaltninger, hvis de nationale tilsynsinstitutters tiltag ikke rækker, ligesom de kan sikre øget tilpasning blandt de nationale myndigheder og afgøre deres indbyrdes tvister.

Med denne aftale har vi heldigvis kunnet gå langt videre end den uforpligtende koordination blandt nationale vagthunde, som mange medlemsstater foretrak i første omgang. I mellemtiden har vi været vidne til, hvad mangel på EU-tilsyn kan føre til. Den nye tilsynsstruktur vil sikre bedre beskyttelse af ikke blot bankkunderne, men også skatteyderne.

Der er dog også en ulempe ved denne aftale. Jeg må beklage afvisningen af Parlamentets forslag om, at tilsynsmyndighederne skal have hovedkvarter på ét sted, nemlig i Frankfurt tæt på Den Europæiske Centralbank. Heldigvis formåede Parlamentet at indarbejde en revisionsklausul, så vi om tre års tid kan vurdere, om EU's tilsynsmyndigheder skal have øgede beføjelser, og om spredning af myndighederne er hensigtsmæssig.

Iuliu Winkler (PPE), *skriftlig.* – (EN) Beslutningen om finanstilsynspakken er i sandhed en vigtig reaktion på krisen. Den beviser, at EU i det mindste har draget visse erfaringer af krisen. Oprettelsen af tilsynsmyndighederne er et stort skridt i retning af europæisk integration og fremme af det indre marked.

Nu skal vi så i gang med at implementere denne nye arkitektur. Det er sandt, at de nye tilsynsmyndigheder vil handle på velkoordineret vis sammen med de nationale tilsynsinstitutter og ikke ved at erstatte dem. Men det er også sandt, at medlemsstaternes fragmenterede reaktioner under finanskrisen forhindrede EU i at udvise mere effektivitet, koordination og lederskab.

Det står således helt klart for mig, at rådgivning og ikkebindende anbefalinger ikke er nok. Der er behov for bindende regler, harmoniseret anvendelse og koordineret tilsyn for at opnå et mere effektivt indre marked. Disse krav skal opfyldes af de nye ESA'er for at skabe den nye europæiske finansielle tilsynsstrukturens institutionelle grundlag. Disse krav er nødvendige for at tjene de europæiske skatteyderes interesser bedst muligt.

FORSÆDE : Gianni PITTELLA

Næstformand

Formanden. – God eftermiddag, mine damer og herrer! Jeg kan se, at vi i dag har selskab af en meget ung dame, nemlig lille Vittoria, som er fru Ronzullis datter og blot få dage gammel. Jeg overbringer mine bedste ønsker til både fru Ronzulli og hendes datter på vegne af alle medlemmer af Parlamentet.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Når jeg har taget min datter med mig i dag, er det en symbolsk handling, og mine tanker går ud til de mange kvinder, som af arbejdsmæssige årsager ikke kan nyde deres graviditet, forene arbejds- og familielivet eller, endnu værre, være den bedste moder, som de overhovedet kan være.

I denne henseende vil jeg gerne anmode om en øget indsats fra EU-institutionernes side med udgangspunkt i Parlamentet, så ingen kvinder bliver stillet over for et sådant valg.

Formanden. – Tillykke endnu en gang. Vi bakker op om Deres dybtfølte appel.

Vi går nu over til afstemning.

5. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger om afstemningen: se protokollen)

5.1. Den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 (A7-0248/2010, Reimer Böge) (afstemning)

5.2. Forslag til ændringsbudget nr. 7/2010: sikkerhedsstillelse, som Den Europæiske Union yder i overensstemmelse med artikel 122 i TEUF – finansiel støtte til medlemsstaterne (A7-0250/2010, László Surján) (afstemning)

5.3. Regler for tilbagebetaling af moms (A7-0247/2010, Sharon Bowles) (afstemning)

5.4. Lægemiddelovervågning (ændring af forordning (EF) nr. 726/2004) (A7-0153/2010, Linda McAvan) (afstemning)

5.5. Lægemiddelovervågning (ændring af direktiv 2001/83/EF) (A7-0159/2010, Linda McAvan) (afstemning)

5.6. Markedsføring og anvendelse af biocidholdige produkter (A7-0239/2010, Christa Klauß) (afstemning)

– Før afstemningen:

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Hr. formand! Vedrørende afstemningen om betænkningen af fru Klauß vil jeg gerne sige, at der har indsneget sig en fejl på side 10 i ALDE-Gruppens afstemningsliste, som svarer til side 5 i Klauß-betænkningen, men side 10 på stemmesedlen. Hvad angår 342d, må vi stemme for og ikke imod, da dette punkt indgår i den overordnede kompromisaftale. Vedrørende 342d er stemmen altså for og ikke imod.

Formanden. – Vi kan nu indlede afstemningen.

Jeg vil gerne fremhæve, at ændringsforslag 338 er blevet trukket tilbage. Desuden vedrører ændringsforslag 8 og 317 ikke alle sprogversioner, og de vil derfor ikke blive sat under afstemning.

5.7. Europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (A7-0170/2010, Peter Skinner) (afstemning)

5.8. Makrotilsyn på fællesskabsplan af det finansielle system og oprettelse af et europæisk råd for systemiske risici (A7-0168/2010, Sylvie Goulard) (afstemning)

5.9. Beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (A7-0163/2010, Antolín Sánchez Presedo) (afstemning)

5.10. Europæisk banktilsynsmyndighed (A7-0166/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil) (afstemning)

5.11. Overdragelse til Den Europæiske Centralbank af specifikke opgaver i relation til Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (A7-0167/2010, Ramon Tremosa i Balcells) (afstemning)

5.12. Europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (A7-0169/2010, Sven Giegold) (afstemning)

5.13. Håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked (A7-0175/2010, Marielle Gallo) (afstemning)

– Før afstemningen:

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hr. formand! Der er en fejl i den nederlandske version af beslutningen om Gallo-betænkningen. Her står jeg anført blandt medunderskriverne fra S&D, Verts/ALE og GUE/NGL som medlem af GUE/NGL-Gruppen. Hertil må jeg for det første sige, at jeg hverken er medlem af GUE/NGL-Gruppen, venstreorienteret eller kommunist. For det andet er jeg som hidtil medlem af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og altså liberal, og jeg vil stemme for ALDE-beslutningen i lighed med mange medlemmer af de andre grupper her i forsamlingen. For det tredje opfordrer jeg GUE/NGL-Gruppen til også at stemme for ALDE-beslutningen.

(Latter)

Formanden. – Udmærket. Det får vi rettet, hr. Chatzimarkakis, selv om man aldrig skal sige aldrig. Under alle omstændigheder skal vi nok rette oplysningerne.

Marielle Gallo, ordfører. – (FR) Hr. formand! De to alternative beslutningsforslag er blevet forkastet, og der er kun ét forslag tilbage, nemlig min betænkning, som udgør et kompromis... Hør nu efter, hr. Cohn-Bendit! Lad mig i det mindste fortælle Dem, at det er et kompromis mellem PPE, ALDE, ECR og EFD. Jeg har taget hensyn til alle følsomme emner vedrørende intellektuel ejendomsret. Nu mener jeg, at det er Parlamentets ansvar at nå frem til en beslutning. Jeg kan ikke se, hvorfor vi skulle give Kommissionen frit spil. Jeg opfordrer derfor jer alle til at enes om en beslutning – i det mindste om dette emne – som vil sætte en debat i gang og ...

(Formanden afbrød taleren)

– Efter afstemningen om punkt 13:

ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne endnu en gang række hånden frem mod vores liberale kolleger og acceptere, at punkt 13 afvises af alle de politiske grupper, der støtter betænkningen.

5.14. Europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed (B7-0518/2010) (afstemning)

6. Stemmemforklaringer

Mundtlige stemmemforklaringer

Betænkning: Reimer Böge (A7-248/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne rose Parlamentet og navnlig ordføreren, hr. Böge, som i stadig højere grad markerer sig som vogter af en stabil EU-budgetpolitik. Efter min mening er følgende aspekter vigtige. For det første kan EU-budgettet stadig godt klare sig uden at få kredit, og sådan skal det fortsat være. For det andet vil det finansielle overslag – den syvårige finansielle ramme – give medlemsstaterne et mere sikkert grundlag at planlægge ud fra. For det tredje må vi og medlemsstaterne vænne os til at have mindre finansielt råderum. Efter min mening betyder dette for det fjerde, at når medlemsstaterne overlader flere opgaver til EU, må princippet i fremtiden være, at medlemsstaterne også må tilvejebringe den nødvendige finansiering.

Betænkning: László Surján (A7-0250/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Vi kender alle metaforen om cyklen – idéen om, at EU vælter, hvis vi ikke bliver ved med at bevæge os fremad. Jeg har altid ment, at en glubsk haj var et bedre billede. Hvis ikke den bliver ved med at svømme, går den til. Men lad os lade det ligge.

Lad os se på, hvorfor EU befinder sig i denne situation. Sandheden er, at EU er blevet en mekanisme til omfordeling af penge, som er nødt til at suge flere og flere midler til sig for at kunne belønne sin foretrukne kundekreds. Hvis EU holder op med det, så vælter cyklen, og hajen går til. Derfor oplever vi det helt ekstraordinære, at mens alle nationale regeringer forsøger at begrænse forbruget, så bliver EU's budget ved med at stige.

I mit hjemland forsøger man at finde besparelser på mellem 25 og 40 procent på alle ministeriers budgetter. Kun ét budget stiger med 60 procent, nemlig vores nettobidrag til EU. I stedet for at stimulere økonomien trækker vi både penge og mennesker ud af den produktive sektor og hælder dem i bureaukratiet. Dette bekræfter blot befolkningen i den tro, at EU er blevet til et gangstervælde.

Betænkning: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Den offentlige bevidsthed om lægemidlers bivirkninger handler ikke blot om, hvordan producenterne præsenterer dem, eller hvad der står på indlægssedlen eller på internettet.

Jeg vil gerne lægge vægt på den personlige kontakt mellem patienten og lægen. Praktiske erfaringer viser, at der findes en gruppe af lægemiddelprodukter på markedet, hvor man bevidst undlader at oplyse om bivirkninger. Disse lægemidler er ofte frit tilgængelige på apoteket, og kvinder bruger dem uden forudgående vejledning. Der findes kun få læger, der pointerer, at hormonale svangerskabsforebyggende midler øger stresshormonniveauet, forårsager tromboembolske lidelser, brystcancer, cancer i uterus og leveren, slagtilfælde og problemer med undfangelse selv efter ophør med brug af midlerne. Lad os være ærlige og informative om alle lægemiddelprodukter på lige basis.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Som læge vil jeg gerne understrege vigtigheden af den nye forordning, der blev vedtaget i dag, og som gør det muligt at dele oplysninger om bivirkninger ved lægemidler i hele EU. Selv om sundhedspleje ikke ligger inden for EU's kompetenceområde, kunne medlemsstaterne enes om behovet for og metoden til at oprette en fælles database om kliniske erfaringer med brugen af lægemidler i EU, hvor oplysninger vil blive lagret og derefter delt og vurderet. Dette er rigtig godt nyt for patienterne i EU, og det fremhæver også fordelene ved at integrere

de europæiske stater yderligere. Jeg sætter stor pris på det arbejde, der er udført af ordførerne fra ENVI-udvalget, da de har nået en aftale om alle stridspunkter, og jeg er særlig glad for, at udvalgets udkast blev forbedret, hvad angår øget beskyttelse af personoplysninger.

Betænkning: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (EN) Hr. formand! Dagens afstemning om de to filer for lægemiddelovervågning giver os et mere sikkert og effektivt system til overvågning af medicinske produkter. De indgåede kompromiser i de to filer er velafvejede. I det nye system vil vi tage behørigt hensyn til både risici og fordele ved medicinske produkter.

Vi vil også tage højde for behovet for kontrol uden at skabe for meget bureaukrati, og navnlig den centrale procedure for godkendelse af medicinske produkter vil blive mere strømlinet. Kompromiset bidrager til at sikre finansieringen af systemet, idet det er muligt for Det Europæiske Lægemiddelagentur at opkræve gebyrer for sine tjenesteydelser. Dette er selvfølgelig et kompromis, men når man ser på, hvor forskellige synspunkterne var fra starten, mener jeg, at dette er en fornuftig løsning.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren med hendes ændringsforslag til de to direktiver om lægemiddelovervågning.

Det er vigtigt at udnytte de muligheder, der ligger i disse ændringsforslag, fuldt ud. Vi kan kun imødegå de betænkeligheder, som visse medlemsstater har vedrørende systemets effektivitet, hvis indberetningen af bivirkninger koordineres. Tidsforbruget på deling af oplysninger blandt medlemsstaterne skal være minimalt.

Endelig har jeg en sidste bemærkning. Statistikkerne viser, at lidelser optræder hyppigere blandt ældre mennesker. Her er der tale om mennesker, som helt naturligt ofte har et dårligt syn. Det vil ikke give nogen mening, at indlægssedlerne rummer omfattende og ofte unødvendige oplysninger, hvis patienterne ikke engang kan læse dem med deres normale briller, fordi skrifttypen er så lille.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Med hensyn til denne tekst, som vi stemte for, vil jeg lykønske fru McAvan med hendes fine arbejde, men jeg vil dog rette opmærksomheden mod en udeladelse vedrørende forsøgspersoner.

Faktisk er der et punkt, der er blevet negligeret, og som ikke kunne behandles i et mundtligt ændringsforslag pga. den aftale, der blev indgået ved førstebehandlingen. Her tænker jeg på mennesker, der bruges som forsøgspersoner ved kliniske tests af lægemidler eller vacciner, som foretages før godkendelse for at finde eventuelle skadevirkninger eller produktets balance mellem risici og fordele.

Der kan være tale om både mænd, kvinder, børn og ældre. I denne tekst beskæftiger vi os med opfølgning på de mulige bivirkninger ved humanmedicinske lægemidler.

Det skal understreges, at de mennesker, som deltager i disse kliniske tests, ikke får at vide, hvilket stof de indtager eller får indsprøjet, og at bivirkningerne sandsynligvis først viser sig 10, 20 eller 30 år senere.

Disse forsøgspersoner er de glemte ofre for lægemiddelovervågningen, og det er vigtigt at huske og fremhæve dette.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg giver min fulde opbakning til betænkningen om rationalisering af systemet til overvågning af humanmedicinske

lægemidler. Jeg mener, at dette er et område, hvor EU bestemt kan tilføre merværdi, og hvor vi ved at samarbejde kan øge patientsikkerheden.

Selv efter at lægemidlerne er godkendt, kan der være bivirkninger, og efter min mening kender vi først midlernes fulde sikkerhedsprofil, når de er ude på markedet. Derfor må vi hele tiden være årvågne. Dette forslag vil sikre øget patientsikkerhed ved at styrke EU's system til overvågning af lægemidlers sikkerhed. Det vil forbedre Eudravigilance, databasen til indsamling af oplysninger om bivirkninger ved lægemidler. Oprettelsen af den nye europæiske webportal vedrørende lægemidlers sikkerhed vil give borgerne lettere adgang til tydelige og letforståelige oplysninger om sikkerhedsspørgsmål.

Dette er den første del af en pakke i tre dele, som skal styrke EU's lægemiddellovgivning og lukke eventuelle huller i den, og jeg mener, at det er et godt første skridt.

Betænkning: Christa Kläß (A7-0239/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Trods det, at biocidholdige produkter såsom desinfektionsmidler og konserveringsmidler indgår i folks hverdag, kan forkert anvendelse eller manglende godkendelse af dem udgøre en alvorlig risiko for mennesker, dyr og miljøet.

For at beskytte sundheden og miljøet er det derfor nødvendigt, at både europæiske og ikke-europæiske producenters produkter overholder fælles EU-standarder. Jeg må understrege, at der er langt flere fordele end risici forbundet med de produkter, der markedsføres og anvendes, men at eventuelle risici så vidt muligt skal fjernes.

Personligt støtter jeg mere udbredt harmonisering af de nationale procedurer for godkendelse af produkter på EU-plan, og jeg går navnlig ind for, at forbrugerne sikres bedre beskyttelse og oplysning. I første omgang er det afgørende, at vi sikrer tydelig, præcis og letforståelig mærkning af hensyn til lægfolk, som kommer i kontakt med produkterne.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg støtter denne beslutning helhjertet. Bjergområder og områder med lav befolkningstæthed beriger vores natur, geografi og livskvalitet.

Jeg tænker navnlig på de slovakiske regioner, og jeg indbyder Dem alle til at besøge os i Høje Tatra, så De med egne øjne kan se, hvor smuk regionen er.

På baggrund af beslutningen, som straks må gennemføres, ser jeg gerne, at de offentlige myndigheder engagerer sig i at hjælpe disse områder. Til hverdag er det byerne og bysamfundene, der prioriteres. Her yder man offentlige tjenester, mens man ofte ser bort fra mindre byer og landsbyer i tyndt befolkede områder. Disse byer har imidlertid deres egen livskvalitet og bør ikke undervurderes.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Det glæder mig, at jeg kunne støtte denne betænkning, som efter min mening er meget vigtig. I betragtning af den høje befolkningstæthed og den internationale mobilitet må vi rette særlig opmærksomhed mod at forebygge spredning af patogene stoffer og sygdomme. Vi må træffe effektive foranstaltninger, men også sikre, at de ikke skader miljøet. Disse materialer skal håndteres med særlig forsigtighed. Biocidholdige produkter er nødvendige, hvis vi skal overholde vores høje standarder mht. sundhed og hygiejne, og de er en integreret del af vores hverdag. Ikke desto mindre er det i mine øjne vigtigt også at videreføre dialogen om denne forordning

i fremtiden, da der må gælde særlig strenge kriterier for godkendelse og markedsføring af disse produkter.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Biocidholdige produkter anvendes primært inden for hygiejne og rengøring, men de findes også i møbler og stoffer. Produkterne beskytter mod bakterier, skadedyr (i bl.a. opbevarede fødevarer), insekter, mus og rotter. For fremtiden skal biocidholdige produkter overholde visse EU-minimumstandarder. Jeg er meget taknemmelig over, at ordføreren, fru Klaß, anfører, at forordningen skal finde samme anvendelse på forbrugere og producenter. Med andre ord skal der være tale om rimelige omkostninger, retfærdige rammebetingelser og forsvarlige udgifter til registrering. Hvis vi virkelig har held med dette, vil vi tage endnu et skridt i retning af harmonisering af det europæiske marked til gavn for erhvervslivet, men navnlig til gavn for forbrugerne.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Undskyld, men jeg skulle lige hente mit barns sut. Den betænkning, som vi har vedtaget i dag, rummer nogle positive elementer, som vi håber snart vil blive gennemført.

Jeg vil især gerne udtrykke min tilfredshed over bestræbelserne på at beskytte SMV'erne, navnlig mht. procedurerne for at indhente oplysninger om formulering af produkter, som det ofte er meget svært for små virksomheder at få adgang til – ikke blot pga. omkostningerne.

Der er gjort mange bestræbelser på at forenkle proceduren med at godkende markedsføring af disse produkter, navnlig hvad angår den tid, som det tager de kompetente myndigheder at træffe de relevante beslutninger. Endelig håber jeg, at vi kan fortsætte ad denne vej, hvor harmoniseringen af EU's indre marked vil føre til, at virksomhedernes sande kvaliteter kommer frem i lyset, og konkurrencen øges.

Betænkning: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg glæder mig over pakken med forslag til etablering af et mere effektivt, integreret og bæredygtigt system til finansielt tilsyn i EU, hvis mål det er at afhjælpe det svigt i det europæiske finansielle tilsyn, som til alles overraskelse blev åbenlyst under den nylige finanskriser.

Jeg støtter fuldt ud det fremlagte udkast til en forordning, som fastlægger en ny struktur for finansielt tilsyn, da vores negative erfaringer, klart understreger behovet for regulering, mere effektivt tilsyn og en vidtrækkende reform på dette område. Jeg mener, at øget konkurrence baseret på etablering af lige og gennemsigtige forhold for alle og tilvejebringelse af en samlet forordning vil bidrage til at sikre tilstrækkelig beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i EU.

Betænkning: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Hr. formand! Jeg undlod at stemme i spørgsmålet om at etablere en ny myndighed med ansvar for det finansielle system i EU, da de nye ordninger ikke grundlæggende ændrer den måde, hvorpå det finansielle system fungerer og ikke bringer finansmarkederne under kontrol. Navnlig gælder det, at disse ordninger hverken sætter en stopper for spekulation og profitmageri blandt de store banker eller de spekulative fonde, der kendes som hedgefonde.

I Irland lånte finansmarkedet for eksempel i går 1,5 mia. EUR til den irske regering, men renten er fire points højere, end hvis der havde været tale om Tyskland. Herved skal landets arbejdsstyrke betale yderligere millioner til disse institutioner.

Det nye råd, der oprettes, ændrer intet. Den eneste løsning på Europas finansielle problemer er at overføre hele systemet til statsligt ejerskab under demokratisk kontrol.

Edward Scicluna (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske alle ordførerne med deres arbejde på denne pakke med særdeles vigtige reformer af tilsynet med Europas finanssektor. Denne revision af EU's finansielle arkitektur har været en kæmpe opgave for Økonomi- og Valutaudvalget.

Krisen har vist, at vores reguleringsmekanismer ikke var stærke nok, at markederne ikke altid retter sig selv op, og værst af alt, at de var genstand for ikkeovervågede systemiske risici. Det glæder mig navnlig at se oprettelsen af et europæisk råd for systemiske risici, hvis mandat bliver at give tidlig varsel af systemiske risici og ubalancer.

Med hensyn til ESA'erne er jeg tilfreds med, at der er fundet en balance, som ikke svækker medlemsstaternes rolle. Nu må vi sikre, at de tre institutioner får den bemanning og de ressourcer, som de behøver for at kunne udføre arbejdet ordentligt.

Til sidst vil jeg sige, at Parlamentet har lagt en enorm indsats og politisk vilje i et kompromis med Rådet for at sikre enighed om denne hårdt tiltrængte reformpakke, som vil være på plads i starten af 2011.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det glæder mig, at denne betænkning er blevet vedtaget. Et af EU-institutionernes strategiske mål for de kommende år er at relancere det indre marked.

Den økonomiske krise har vist, hvor svært det er at nå dette mål, så længe vi har et fragmenteret marked for finansielle ydelser. Alle former for finansielle formidlere, infrastrukturer og markeder er faktisk indbyrdes afhængige og muligvis grundlæggende for hele systemet i en sådan grad, at hvis én af dem svigter, kan det give genlyd på makroniveau og få katastrofale følger.

Det økonomiske opsving, som alle europæere venter utålmodigt på, skal baseres på en finanssektor, der er sund og tillidvækkende, netop fordi den underkastes regulering og tilsyn i et hensigtsmæssigt omfang.

I mine øjne er vedtagelsen af finanstillinsynspakken og navnlig oprettelsen af et europæisk råd for systemiske risici et vigtigt skridt i retning af at opfylde målsætningen om at få et harmoniseret tilsynssystem i Europa for at skabe tillid blandt virksomheder og borgere.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg er glad for, at det var muligt at skabe det grundlag for effektivt tilsyn med finansmarkederne, som vi ikke fik skabt, da finanskrisen indtrådte. Jeg hilser det velkommen, at Europa er ved at skabe instrumenter, som måske kan gøre det muligt at undgå kriser i fremtiden, og jeg har derfor støttet alle betænkninger i pakken vedrørende tilsyn med finansmarkederne. Målet må være øget overholdelse af reglerne for god forvaltning, og hverken budgetmæssig ødselhed eller stigende gæld på bekostning af kommende generationer er eksempler herpå. Af denne årsag afviser jeg forslaget fra kommissionsformand Barroso om udstedelse af europæiske obligationer, som han nævnte i en tale for nylig i Parlamentet, hvor han talte om at belønne stater, som efterlever reglerne om god forvaltning. Der var tale om belønning i form af europæiske obligationer.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Den rumlen, som vi kan høre i det fjerne, er EU's spærreild, indledningen på EU's angreb på velstanden i City of London, som understøtter den omgivende økonomi i min valgkreds.

Den nye tilsynsarkitektur, som Parlamentet netop har vedtaget med stort flertal, er ikke et middel, der står i forhold til det udpegede problem. Ingen har påvist – eller blot forsøgt at hævde – at de foranstaltninger, som vi træffer, ville have forhindret finanskrisen for to år siden. Det, som vi ser, er snarere foranstaltninger, der er drevet af misundelse og fortrydelse over Londons position og fjendtlighed over for kapitalismen som model.

Man kan give rigtig mange mennesker skylden for kreditstramningerne. Man kan beskyldte bankerne, lovgiverne eller regeringerne, fordi de har holdt renten for lav i for lang tid, men man kan ikke skyde skylden på dem, der forvalter private equity, blev ofre for krisen, led deres tab med oprejst pande og undlod at komme rendende og plage om redningspakker.

Folk i de brancher sidder ikke og venter på, at kommissær Barnier sender sine inspektører. De er allerede ved at emigrere til Schweiz, Shanghai og Singapore, idet de efterlader London og EU som helhed en del fattigere.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Som parlamentsmedlem valgt i London må jeg sige, at mange af mine vælgere ikke overraskende er meget bekymrede over den indvirkning, som dette får på ikke blot Europas største finanscenter, men på dets to største finanscentre, da London huser både City og Canary Wharf Group.

Når vi ser på finanskrisen, er det meget nemt at falde i den fælde, som Parlamentet og alle de øvrige institutioner er faldet i, og tro, at mere regulering er løsningen. Vi glemmer den rolle, som reguleringen faktisk har spillet med hensyn til at skabe sub-prime-krisen, idet man har bedt bankerne om at låne ud til kunder, som ikke var kreditværdige. Da hver tiende af disse kunder misligholdt deres forpligtelser, havde vi sub-prime-krisen. Vi er også nødt til at forstå forskellen på lovgivning og tilsyn. Man kan hævde, at lovgiverne havde redskaberne til rådighed, men ikke brugte dem hensigtsmæssigt.

En af de fordele, som fremhæves, er, at denne foranstaltning skaber et fælles europæisk regelsæt. Det er meget interessant, men som bekendt er det aktuelle problem, at mange EU-lande ofte ser bort fra reglerne og undlader at betale deres bøder. Hvordan kan vi skabe ens spilleregler, når mange af spillerne ikke vil overholde reglerne?

Betænkning: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for at have bestræbt sig på at acceptere enkelte forslag og naturligvis for hendes forsvar af ophavsretten, som jeg tilslutter mig. Men det, at visse udvekslinger i betænkningen defineres som strafbare krænkelser, at udbydernes bemyndigelse til at pålægge sanktioner anerkendes, og at masseudvekslinger udelukkes som mulige krænkelser, betyder, at det er umuligt for os at stemme for nogen af de to betænkninger, der er på spil.

Gallo-betænkningen skabte en del interesse og kunne have været hensigtsmæssig, men kernen i forhandlingen er for bitter, hvad angår argumenterne for og imod den franske Hadopi-lov, som indebærer lukning af internetforbindelsen hos dem, der overtræder reglerne. Der har endnu ikke været nogen ægte europæisk forhandling, hvor der tages hensyn til andre fremskridt i den nationale lovgivning.

Jeg håber, at vi når frem til en fælles holdning i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet og opnår flertal her i salen i forhandlingerne om ændring af Kommissionens forslag til et direktiv, som ifølge kommissær Barnier snart fremlægges i Parlamentet. Ved den lejlighed vil vi forsøge at nå frem til en mere afbalanceret holdning, end vi har i dag, idet vi vil tage hensyn til både internetbrugernes rettigheder og det grundlæggende behov for, at den intellektuelle ejendomsret respekteres.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Fru Gallos betænkning har opdelt Parlamentet i tre lejre. Ingen af beslutningsforslagene har den nødvendige balance i forhold til regulering af intellektuel ejendom. I fru Gallos betænkning behandler man piratkopiering i digitale netværk meget ensidigt, og man overser foranstaltninger rettet imod varemærkeforfalskning, som virkelig ruinerer branchen, selv om IMCO- og ITRE-udvalgene har foreslået konkrete foranstaltninger. Desuden foreslår man i betænkningen en slags harmonisering af de strafferetlige sanktioner for krænkelse af den intellektuelle ejendomsret i stedet for at tage stilling til den kendsgerning, at fagfolk ser strafferet som medlemsstaternes kompetenceområde. Jeg sætter dog pris på, at man i betænkningen fremhæver forebyggelse og en uddannelseskampagne. Jeg anerkender, at ALDE-Gruppens beslutningsforslag behandler rettigheder og ansvar mere omhyggeligt, navnlig internetudbydernes, men det blev fremlagt i sidste minut. Det er tydeligvis inspireret af forslaget fra PPE-Gruppen, men desværre bringer det ikke nogen nyskabende initiativer ind i forhandlingen. Det beslutningsforslag, som blev fremlagt af bl.a. fru Castex, er mere komplekst og aktuelt med hensyn til mødet om ACTA. Jeg påskønner også de mere målrettede foranstaltninger rettet mod forfalskede lægemidler. Jeg er dog ikke enig i begrænsningen af det mandat, som det europæiske observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering tildeles. I sidste ende kunne jeg således ikke støtte nogen af de tre beslutningsforslag.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Hr. formand! Ingen af de forslag vedrørende Gallo-betænkningen, der har været til afstemning her i salen i dag, er gode, og jeg har derfor stemt imod alle tre. Der er mange problemer med dem. Blandt andet forveksler man misbrug af varemærker med krænkelse af ophavsret, folk efterlyser regulering, overvågning og til et urimeligt kompensationsystem, samtidig med, at man medgiver, at effekten af den nuværende lovgivning først skal undersøges.

Jeg mener i stedet, at sikringen af grundlæggende rettigheder og det frie marked godt kan kombineres. Hvis princippet om "mere conduit" (ren videreformidling) trues, bringer vi det dynamiske internet, som vi kender i dag, i fare. Hvis internetudbyderne blev gjort ansvarlige for indholdets lovlighed, ville det tvinge dem til at minimere risikoen ved at overvåge og filtrere trafikken. Dette ville føre til forsigtige selskaber, der ikke vokser og ansætter medarbejdere, og give nye selskaber problemer med at opnå adgang til internettet.

Hvis vi afskaffer princippet om "mere conduit", udvides internetudbydernes rolle, så de også skal være tilsynsmyndigheder. Ingen andre steder i samfundet har budbringeren ansvaret for indholdet. Og ingen andre steder giver vi borgerne besked på ikke at bryde loven, hver gang de bruger en tjeneste. Tænk hvis man f.eks. ved salg af frimærker var forpligtet til at oplyse, at det er forbudt at sende breve, der indeholder miltbrand.

I stedet går min helhjertede støtte til kommissær Kroes og hendes digitale dagsorden. Hendes flagskibsinitiativ viser en fin forståelse af, hvordan et markedsorienteret perspektiv kunne kombineres med respekt for grundlæggende rettigheder, også på internettet.

Kina er et godt eksempel på, hvordan internettet er blevet ødelagt på grund af overvågning og indgreb i ytringsfriheden. Lad os ikke vælge den samme vej. Flere lande i Nordeuropa

har vist vejen gennem frivillige aftaler og effektiv konkurrence. Vi skal se mod Nord og ikke mod Øst.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke ordføreren, fru Gallo, for hendes betænkning. Det er meget vigtigt, at vi nu fastlægger fælles, paneuropæiske regler for intellektuel ejendomsret, for når vi ser på Europa i den aktuelle situation, er det innovation og kreativitet, som vi har brug for. Begge skaber ægte merværdi. Hvis vi skal kunne sikre et flow af nyskabelser og kreativitet, som fører til opfindsomme løsninger, siger det sig selv, at de skal beskyttes og udvikles. Det er indlysende, at vi ikke kan acceptere krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. I dag er dette et problem i industrien, i mange kreative sektorer og inden for sportsverdenen.

Det glæder mig derfor, at fru Gallos betænkning er det første skridt i den rigtige retning. Som lovgivere kan vi på ingen måde tolerere piratkopiering eller tyveri, uanset om det sker online eller andre steder. Vi skal sikre, at de kreative sektorer får arbejdsro. De kan være nyskabende, og vi skal gribe ind over for de fortsatte krænkelse af den intellektuelle ejendomsret og pålægge sanktioner, når de forekommer. På den måde kan vi opnå europæisk merværdi i kraft af de kreative sektorer.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Ligesom mange andre Parlamentsmedlemmer på tværs af det politiske spektrum havde jeg også mine forbehold vedrørende denne betænkning, navnlig da den sigter mod at sammenblende spørgsmål vedrørende henholdsvis fildeling og sundhedsrisikoen i forbindelse med forfalskede varer, bl.a. i forhold til fly og lægemidler. De to kan ikke sammenlignes og skal holdes helt adskilt.

Vi må desuden finde os til rette med forskellen mellem produkter og tjenester i henholdsvis den virkelige verden og den digitale verden – den digitale økonomi. Vi må forstå, at i en verden med stadig større processorkraft, billigere datalagring og hurtigere bredbånd, vil vi generelt opleve, at prisen på mange digitale produkter bevæger sig mod nul.

Det, der sker, er uheldigvis, at mens mange kunstnere reagerer og finder andre måder at tjene penge på, idet de giver noget af deres materiale væk, så er musikbranchen som helhed ikke fulgt med, da den stadig vil have folk til at rejse flere år tilbage til dengang, hvor vi brugte fysiske medier. Det er på tide, at musikbranchen vågner op og tilpasser sin forretningsmodel til den digitale økonomi.

Forslag til beslutning B7-0518/2010

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Hr. formand! Som parlamentsmedlem, der repræsenterer øerne Malta og Gozo, står dette emne mit hjerte meget nær. For at starte med Gozo er det en skam, at mens den maltesiske regering medtog erklæring 36, hvis mål var at sikre Gozos fremtid, under Maltas forhandlinger om tiltrædelse af EU, udmøntede det sig aldrig i specifikke midler. Indbyggerne på Gozo bør dog føle sig beroliget af denne beslutning, hvor der kræves EU-rammer for bjergområder og øer. Der er ikke blot tale om en politisk foranstaltning, men en række EU-politikker, som får indvirkning på udviklingen af øsamfund. Mere specifikt anmodes Kommissionen og medlemsstaterne i beslutningen om at sikre, at øer nyder godt af særlige midler i en ny finansiel ramme for budgetperioden 2014-2020. Bjergområder og øer i EU har fælles egenskaber, som ikke findes i andre regioner – i visse tilfælde endog inden for samme stat. Jeg er meget glad for, at man i denne beslutning anmoder om EU-programmer og en politik, der gør det muligt for øsamfund at blive konkurrencedygtige og tilpasse sig de udfordringer, som de står over for. Det glæder mig også, at man anfører, at medlemsstaterne i det sydlige Europa, herunder Malta og

Cypern, har behov for regionale udviklingsprogrammer. Denne beslutning rummer en hensigtsserklæring om at beskytte medlemsstaternes interesser, navnlig hvad angår øer som Gozo. Derfor støtter jeg beslutningen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud Parlamentets holdning vedrørende bjergområder, øer og regioner med lav befolkningstæthed. Der er typisk tale om områder med særlig vigtige naturforhold, så vi må være omhyggelige med at sikre, at den støtte, som vi yder dem, kombineres med beskyttelse af deres naturlige ressourcer. Vi må støtte disse regioner på en måde, som sætter dem i stand til at gøre brug af deres bedste egenskaber på nyskabende vis, men vi skal også sikre, at deres naturlige rigdomme beskyttes.

Jeg vil også gerne rette fokus mod landmændenes vanskelige situation i disse områder, hvor dyrkning af jorden kan være den eneste måde at tjene til føden på. Landmændene skal have særlig opmærksomhed. Vi behøver ikke udelukkende vise denne solidaritet i form af økonomisk støtte. Den kan også bestå af hjælp til uddannelse af de unge og støtte til udvikling af nyskabende teknologier.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Reimer Böge (A7-0248/2010)

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig.* – (IT) Jeg vil gerne takke ordføreren for hans indsats. Jeg stemte for denne tekst, fordi jeg mener, at EU ikke kan arbejde med ufleksible instrumenter i disse vanskelige økonomiske tider, og den flerårige finansielle ramme har vist sig at være ufleksibel.

Desuden er det snæversyn, som visse institutioner (Rådet og Kommissionen) har lagt for dagen, helt sikkert ikke den reaktion, som de europæiske borgere forventer. Millioner af arbejdstagere har mistet deres job uden for disse mure, og de har brug for Parlamentets støtte. EU's budget skal være et ægte europæisk budget.

Jeg er rent faktisk overbevist om, at det er nødvendigt, hvis ikke afgørende, at have større budgetfleksibilitet i en vanskelig økonomisk situation, således at EU kan træffe konkrete foranstaltninger til imødegåelse af de nuværende behov, men også behov, der ikke indgik i overvejelserne på tidspunktet for budgettets vedtagelse. Tiden er således inde til at øge EU's egne indtægter.

David Casa (PPE), *skriftlig.* – (EN) I lyset af det pågældende forslags mulige vidtrækkende konsekvenser og behovet for nærmere overvejelser omkring den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme er jeg enig i ordførerens konklusioner. Jeg har således besluttet at stemme for denne interimbetænkning.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig.* – (FR) Jeg stemte for Böge-betænkningen, idet jeg fordømmer den uholdbare finansielle situation, som vi står i i øjeblikket. Selv om Lissabontraktaten tildeler EU nye beføjelser, og medlemsstaterne stiller krav om og bebuder storstilede europæiske projekter, nægter Kommissionen og Rådet at tage udgiftslofterne op til fornyet overvejelse, hvilket ikke giver nogen mening og afslører deres snæversynede visioner for det europæiske projekt. Vi skal have mere Europa på grund af recessionen. EU's budget skal således styrkes ved at udskifte den nuværende finansielle ramme, som er begrænset og uegnet. Tiden er inde til at overholde vores traktater, hvori det fastslås, at Unionen skal have tildelt de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål. Vi støtter sammen med et meget stort flertal af Parlamentets medlemmer behovet for egne indtægter

som f.eks. eurobonds. Medlemsstaterne bør anerkende, at de europæiske politikkers merværdi er et afgørende redskab til at holde de nationale udgifter i skak.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal EU tilvejebringe de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik. EU har desuden fået tildelt nye beføjelser ved Lissabontraktatens ikrafttræden, f.eks. hvad angår Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Jeg mener derfor, at det ikke er tilstrækkeligt blot at omfordele midlerne eller ændre prioriteterne inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme (FFR), hvis vi skal imødegå EU's nye behov. En revision af FFR og fleksibilitetsmekanismerne i den interinstitutionelle aftale er således af afgørende betydning. EU har brug for større fleksibilitet for at skabe reserver og margener, således at EU kan reagere hurtigt og effektivt på akutte og uforudsete hændelser. Jeg stemmer derfor for denne betænkning og henstillingerne.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson og Marita Ulvskog (S&D), *skriftlig*. – (SV) Det er efter vores opfattelse vigtigt, at der kan afsættes tilstrækkelige midler, f.eks. til EU's nye EU 2020-strategi for vækst og beskæftigelse, og der skal også afsættes de nødvendige midler i EU-budgettet til f.eks. bistand og bekæmpelse af klimaændringer. EU har desuden fået tildelt en række nye kompetenceområder i Lissabontraktaten, herunder områderne for optræden udadtil, sport, rummet, energi og turisme. Vi mener imidlertid, at disse områder primært bør finansieres gennem omfordeling af midler, der allerede er tilgængelige i EU-budgettet, f.eks. fra landbrugsbudgettet, således at det samlede EU-budget ikke øges.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) En effektiv planlægning af og opfølgning på EU's tiltag er ikke forenelig med et simpelt årligt budget. Vi har derimod brug for et flerårig finansiell ramme, som kan sikre institutionerne tilstrækkelige midler til at varetage deres opgaver.

Betænkningen, der lå til grund for den beslutning, som vi har stemt om, blev udarbejdet på baggrund af midtvejsrevisionen af gennemførelsen af den flerårige finansielle ramme. I beslutningen gives der udtryk for en række bekymringer, som mange – også jeg – deler, over svaghederne i den flerårige finansielle ramme og Unionens nuværende økonomiske muligheder for at nå sine mål.

Den kritik, der er blevet rettet mod EU, skyldes ofte manglende gennemsigtighed i EU's regnskaber. Fuld åbenhed omkring EU-budgetter og den flerårige planlægning og bæredygtighed samt respekt for alle aktørerne i budgetproceduren, der naturligvis også omfatter Europa-Parlamentet, må være vejen frem, hvis vi skal udrydde enhver mistanke og tilskynde borgerne og politiske aktører til at spille en mere aktiv rolle på dette område.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lofterne for den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) blev nået eller overskredet i perioden 2007-2009. I løbet af de seneste fire år med den nuværende FFR har det kun været muligt at videreføre vigtige projekter som f.eks. Galileo, fødevarerfaciliteten og den europæiske genopretningsplan enten ved fuldt ud at udnytte de eksisterende margener eller ved at udnytte de instrumenter, der er fastlagt i den interinstitutionelle aftale. De resterende margener under den nuværende finansielle ramme er forsvindende små for resten af perioden. Den disponible margen under udgiftsområde 1a (Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse) vil være på mindre end 50 mio. EUR om året, og den disponible samlede margen under alle udgiftsområder vil være begrænset til 436 mio. EUR i 2012 og 435 mio. EUR i 2013. Denne margen vil imidlertid blive yderligere reduceret på grund af eksisterende bevillinger, der endnu ikke er blevet indarbejdet i budgettet. Med Lissabontraktaten har vi fået nye beføjelser og organer, og vi bør nu tage hul på gennemførelsen af den allerede vedtagne EU 2020-strategi, hvori

der slås til lyd for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, og bruge de nødvendige finansielle ressourcer. Vi mener derfor, at revisionen af den nuværende FFR er presserende, og at den skal være fleksibel.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) I denne betænkning stilles der krav om en hurtig vedtagelse af de nye instrumenter, der er nødvendige for at kunne gennemføre Lissabontraktatens budgetbestemmelser. EU's budget skal således i endnu højere grad underlægges neoliberalismens, føderalismens og militarismens behov – de tre grundlæggende akser i den igangværende europæiske integrationsproces, der nu er forankret og udviklet i denne traktat.

Idet vores holdning på dette område er velkendt, havde vi ingen anden mulighed end at stemme imod betænkningen. Vi har altid kritiseret den nuværende yderst stramme flerårige finansielle ramme, hvor strukturfondene er blevet reduceret til 0,37 % af EU's bruttonationalindkomst. Det har resulteret i nedskæringer i social- og miljøprogrammer og på forsknings-, uddannelses- og kulturområdet.

Vi opfordrer derfor til, at budgetmidlerne øges, og at målene omprioriteres. Vi opfordrer til vedtagelsen af et EU-budget til fremme af reel økonomisk og social samhørighed, til fremme af fuld beskæftigelse med rettigheder, investeringer og offentlige tjenester, miljøbeskyttelse, samarbejde og fred.

Vi er derfor imod, at EU's budget betragtes som et instrument til fremme af kommercialiseringen af flere og flere områder i samfundslivet, liberalisering, manglende jobsikkerhed, strukturel arbejdsløshed, ekstern indblanding og krig.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Støtte via EU-budgettet er af afgørende betydning for de irske landdistrikter og landbrugernes indkomst. Der vil blive allokeret ca. 2 mia. EUR pr. år i perioden 2010-2013 til de irske landbrugere, landdistrikterne og den irske fødevareresektor. Der pågår i øjeblikket afgørende forhandlinger med det formål at nå til enighed om det beløb, der skal afsættes til landbrugssektoren fra 2013 og frem.

I lyset af de store årlige støttebeløb til den irske landbrugssektor er disse forhandlinger naturligvis af afgørende betydning for Irland, herunder navnlig for de irske landdistrikter.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig*. – (DE) Det henstilles klart i Böge-betænkningen, at det finansielle grundlag for EU-projekter ikke bør afhænge af uudnyttede budgetmidler, idet det vanskeliggør planlægningen. Midler, der ikke er blevet udnyttet, eller som ikke øremærkes til nødsituationer i en bestemt sektor, bør ikke blot anvendes til andre formål, hvilket ofte er tilfældet i landbrugssektoren. Ændringerne i EU's landbrugsbudget må ikke resultere i en indirekte budgetnedskæring i 2010. Jeg støtter derfor kravet om oprettelsen af reserver i forbindelse med revisionen af den flerårige finansielle ramme. Anvendelsen af reserverne bør også fastlægges klart på forhånd, og de bør ikke omfordeles til andre politikområder.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) I denne betænkning stilles der krav om ekstra midler til at gennemføre EU's nye politikker. Disse politikker er en direkte følge af Lissabontraktaten, og der kan ikke længere være tvivl om dens liberale blindhed og antidemokratiske karakter. Jeg stemte imod denne betænkning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) EU har fået tildelt en række nye kompetenceområder i Lissabontraktaten, herunder områderne for optræden udadtil, sport, rummet, energi og klimaændringer. EU skal tilvejebringe de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål

og gennemføre sin politik. Jeg er enig i, at den flerårige finansielle ramme skal sikre EU tilstrækkelige økonomiske midler til at nå de ambitiøse politiske mål, der er blevet fastlagt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (EN)* Med vedtagelsen af denne beslutning opfordrer Europa-Parlamentet Rådet og Kommissionen a) til at samarbejde med Europa-Parlamentet om en hurtig vedtagelse af de nye instrumenter, der er nødvendige for at kunne gennemføre Lissabontraktatens budgetbestemmelser og revidere den nuværende FFR for at tilvejebringe de ekstra midler, der er nødvendige for at kunne iværksætte de initiativer, der ikke indgik i overvejelserne, da den nuværende FFR blev vedtaget, og b) til fuldt ud at overholde artikel 312, stk. 3, i EUF-traktaten, som fastsætter at den finansielle ramme skal omfatte alle de bestemmelser, der kan medvirke til en problemfri afvikling af den årlige budgetprocedure, og artikel 312, stk. 5, som fastsætter at "Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (...) under hele proceduren frem til vedtagelsen af den finansielle ramme (træffer) de nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette (dens) vedtagelse" – og mange andre.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig. – (DE)* I denne betænkning ser hr. Böge kritisk på de forskellige problemer i forbindelse med den nuværende finansielle ramme og henviser udtrykkeligt til rammebetingelserne i artikel 311 og 312 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I lyset af det aktuelle økonomiske klima skal budgettet omprioriteres under hensyntagen til EU-budgettets europæiske merværdi.

Betænkning: László Surján (A7-0250/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* De nuværende ustabile markeder og de særlig sårbare finansielle markeder i visse medlemsstater begrundet fuldt ud oprettelsen af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme. Selv om jeg håber, at der vil blive gjort så lidt brug af denne mekanisme som muligt, hvilket ville betyde, at medlemsstaterne selv er i stand til sætte ind over for krisen, er jeg nødt til at understrege den vigtige rolle, som denne mekanisme kan spille i tilfælde af alvorlige vanskeligheder.

Oprettelsen af en budgetpost, der gør det muligt at tilvejebringe sikkerhedsstillelse under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme i år, indebærer den fordel, at EU får mulighed for at vise solidaritet og gribe hurtigere ind over for problemer, som er opstået i mellemtiden. Det sender også et budskab om tillid til de finansielle markeder med hensyn til EU's kollektive vilje til at sikre markedets sikkerhed og stabilitet og til at bidrage til at imødegå finansielle sammenbrud.

På trods af disse fordele mener jeg, at det er nødvendigt at foretage en seriøs og meget grundig vurdering af mekanismens indvirkning på EU's budget, der sandsynligvis vil være væsentlig. Vi bør om nødvendigt prioritere bæredygtighed frem for hurtighed.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Dette ændringsbudget er blevet forelagt på baggrund af Budgetudvalgets og dets formands forslag om at bruge et ændringsbudget til at forelægge en ændring om opførelse af en p.m.-post (et pro memoria) til finansiering af de sikkerhedsstillelser, der er fastlagt under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM). Vi gør opmærksom på, at den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme blev oprettet i maj 2010 via en rådsforordning, der vedtoges på grundlag af artikel 122, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) uden Europa-Parlamentets deltagelse, og den består af en mekanisme, der giver mulighed for, at Unionen indgår låneaftaler på kapitalmarkedet for at kunne yde lån til medlemsstater i finansielle vanskeligheder. Der vil kun blive gjort brug af det europæiske

budget til interventioner, hvis den medlemsstat, der får lånet, ikke er i stand til at tilbagebetale det. Dette ændringsbudget for regnskabsåret 2010 drejer sig således om oprettelsen af en ny budgetkonto 01 04 01 03 vedrørende den sikkerhedsstillelse, som EU har givet, og en tilsvarende ny artikel 802 på indtægtssiden. Der foreslås opført et pro memoria under forpligtelses- og betalingsbevillinger og under indtægter.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) I juli stemte jeg imod den finansielle stabiliseringsmekanisme, der blev udtænkt af Rådet, og som indebærer, at nye europæiske lån betinges af gennemførelsen af økonomiske og finansielle reformer påtvunget af Den Internationale Valutafond (IMF). Vi har set de dramatiske konsekvenser af dette i Grækenland. I dag opfordres vi til at stemme for oprettelsen af et finansielt system, der underbygger og således sikrer gennemførelsen af denne katastrofale mekanisme. Jeg stemmer naturligvis imod gennemførelsen af dette system.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den økonomiske og finansielle krise, der har ramt hele verden, herunder EU, har skabt mange udfordringer, og EU er bl.a. nødt til at gribe ind over for spekulative angreb på svagere økonomier, der kan bringe den fælles valuta i fare. Det var derfor nødvendigt at oprette den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme for at sikre støtte til medlemsstater, der føler sig truet af disse angreb. Det er nødvendigt at vedtage et ændringsbudget, der er berettiget i tilfælde af uundgåelige, helt usædvanlige eller uforudsete omstændigheder, med henblik på at indarbejde denne mekanisme i budgettet.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Støtten til Grækenland blev solgt til os som en undtagelse fra "no bail out"-klausulen i overensstemmelse med artikel 136. Der er imidlertid ikke grundlag for at yde støtte til Grækenland i artikel 136, idet den kun omfatter foranstaltninger, der er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaterne. Der er ikke hjemmel for disse foranstaltninger i TEUF, og de er tilmed rent faktisk udtrykkeligt forbudt. Der kan således ikke træffes mere omfattende foranstaltninger i henhold til bestemmelserne. Finansministrene i euroområdet besluttede at støtte Grækenland gennem et lån med en gennemsnitlig rente på 5 %. Lånet blev således ydet med en politisk fastsat rentesats, der ligger under markedsrenten, og der er således tale om ulovlig støtte. Støtten til Grækenland var således yderst kontroversiel rent juridisk, hvis ikke direkte ulovlig. Med hensyn til de reelle konsekvenser frygter jeg, at euroområdet ikke længere vil eksistere om 10 år, hvis eurolandene fortsat skal være ansvarlige for andre medlemsstaters gæld. Jeg stemte derfor imod denne betænkning.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Med vedtagelsen af denne beslutning tager Europa-Parlamentet forslaget til ændringsbudget nr. 7/2010 til efterretning, det godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 7/2010 uden ændringer og pålægger sin formand at bekendtgøre, at Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2010 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i EUT, og det pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte imod oprettelsen af denne nye budgetpost, da denne "post" blev vedtaget af Rådet og Kommissionen i forbindelse med pakken af foranstaltninger til opretholdelse af finansiell stabilitet i euroområdet under henvisning til de såkaldte "kriseartikler" helt uden Europa-Parlamentets inddragelse i drøftelserne. Så længe det ikke står klart, hvor disse midler skal komme fra, hvis en medlemsstat skulle søge disse midler, kan jeg ikke under nogen omstændigheder være medansvarlig for oprettelsen af denne budgetpost.

Betænkning: Sharon Bowles (A7-0247/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *skriftlig*. – (EN) Et ja til denne foranstaltning er ikke et ja til momssystemet. Det er klart, at tidsplanen for indførelse af en elektronisk tilbagebetalingsprocedure og proceduren for indgivelse af en enkelt anmodning om tilbagebetaling var urealistisk i praksis – og mange afgiftspligtige personer og små virksomheder kan lide tab som følge heraf. Denne anerkendelse afspejles i denne meget vigtige foranstaltning, og medlemsstaternes centrale rolle anerkendes således – og de får deres beføjelser tilbage, om end kun i seks måneder. Der sættes også en stopper for en urealistisk tidsplan, der medfører økonomiske tab for SMV'er i Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstater på grund af EU's inkompetence. Vi stemmer derfor for denne foranstaltning.

John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark og Nigel Farage (EFD), *skriftlig*. – (EN) Et ja til denne foranstaltning er ikke et ja til momssystemet. Det er klart, at tidsplanen for indførelse af en elektronisk tilbagebetalingsprocedure og proceduren for indgivelse af en enkelt anmodning om tilbagebetaling var urealistisk i praksis – og mange afgiftspligtige personer og små virksomheder kan lide tab som følge heraf. Denne anerkendelse afspejles i denne meget vigtige foranstaltning, og medlemsstaternes centrale rolle anerkendes således – og de får deres beføjelser tilbage, om end kun i seks måneder. Der sættes også stopper for en urealistisk tidsplan, der medfører økonomiske tab for SMV'er i Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstater på grund af EU's inkompetence. Vi stemmer derfor for denne foranstaltning.

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Ordføreren glæder sig over Kommissionens forslag om at foretage de nødvendige ændringer for at lette tilbagebetalingen af moms i tilfælde, hvor nogle af de parter, der er involveret i de pågældende transaktioner, er etableret uden for EU. Jeg mener, at dette var et nødvendigt og positivt skridt, og har således stemt for denne betænkning.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Ved årets udgang, når virksomhederne laver deres regnskaber, fortæller deres regnskabsbalancer en interessant historie om arbejde, salg, betalte skatter og meget andet.

De angiver udgangspunktet et år tidligere og resultatet 12 måneder efter, men de beskriver ikke vejen fra det ene punkt til det andet, der er irrelevant i skattemæssig henseende, men helt grundlæggende for virksomhedens overlevelse. I den daglige forvaltning er det ikke ligegyldigt at have en midlertidig likviditet og et regnskab, der i sidste ende vil være i balance, men hvor der midlertidigt trækkes på likviditeten.

Hvis virksomhederne skal komme effektivt på fode igen, når den krise, som vi alle er blevet ramt af, er ovre, bør de frem for alt ikke tvinges til at forudbetale moms, mens de ikke kan betale deres ansatte og leverandører. Det er faktisk den bedste måde at bekæmpe skatteunddragelse på, så længe det ikke går ud over arbejdstagerne, der har brug for pengene. Derfor hilser jeg en fremskyndelse af momstilbagebetalings- og forenklingsprocedurerne som foreslået i denne betænkning velkommen.

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at forslaget om at forenkle momstilbagebetalingsproceduren ved at indføre en elektronisk procedure er nyttigt. Jeg mener, at min stemme er til gavn for skatteyderne, da den vil medvirke til at beskytte deres momsfradragret.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for henstillingerne i denne betænkning. Forenklingen af momstilbagebetalingsproceduren i momstilbagebetalingsdirektivet bidrager til at øge integrationen af det indre marked. Eftersom det er blevet konstateret, at forsinkelserne i overholdelsen af fristerne til tider kan tilskrives medlemsstaterne, der åbnede deres webportaler sent eller havde andre tekniske problemer, lægger jeg stor vægt på, at afgiftspligtige personers momsfradragsret ikke bringes i fare. Beskyttelsen af skatteydernes momsfradragsret er navnlig blevet af afgørende betydning i lyset af den nuværende økonomiske situation i EU. For sen tilbagebetaling af moms til virksomheder, der opererer på det indre marked, kan skabe yderligere problemer for disse virksomheder, navnlig med hensyn til deres finansielle behov. Det vil få negative følger for den økonomiske genopretning i EU og det indre markeds funktion.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* De foreslåede ændringer af det nuværende momstilbagebetalingsdirektiv og vedtagelsen af en række gennemførelsesforanstaltninger, som vil forbedre webportalernes funktion, er efter min mening yderst vigtige. Det er helt afgørende, at visse medlemsstater hurtigt gennemfører de elektroniske momstilbagebetalingsforanstaltninger med henblik på at effektivisere og forenkle de nuværende momsregler, reducere omkostningerne og sikre det indre markeds integritet.

Jeg er helt enig med ordføreren i, at enhver sen tilbagebetaling af moms kan have meget alvorlige økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der opererer på det indre marked, navnlig i den nuværende økonomiske situation, hvor enhver forøgelse af den økonomiske byrde kan være katastrofal.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for, da jeg mener, at denne betænkning er et meget positivt bidrag til forbedringen af momsreglernes effektivitet og gennemsigtighed i EU. I betænkningen forsvares skatteydernes rettigheder, navnlig med hensyn til fradrag for og tilbagebetaling af moms. Gennemførelsen af foranstaltninger, der letter den administrative byrde for europæiske virksomheder, der opererer i de forskellige medlemsstater, samt standardiseringen af procedurerne er af afgørende betydning for styrkelsen af det indre marked og for den økonomiske genopretning i EU. Jeg beklager forsinkelsen i gennemførelsen af de elektroniske momstilbagebetalingsforanstaltninger i visse medlemsstater. Det er klart, at sen tilbagebetaling af moms har alvorlige økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der opererer på det indre marked, i den nuværende økonomiske situation.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig. – (FR)* Hvis formålet er at gøre det nemmere for virksomhederne at få tilbagebetalt moms, er jeg enig. Hvis formålet er at godkende en øget momsbeskatning i stedet for beskatning af indkomst, er jeg uenig. I et liberalt Europa er det acceptabelt at være forsigtig. Jeg vil undlade at deltage i afstemningen.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Formålet med Rådets direktiv 2008/9/EF (tilbagebetalingsdirektivet) er at forenkle momstilbagebetalingsproceduren og reducere den administrative byrde ved at indføre en elektronisk procedure, der gør det muligt for skatteyderen at indgive en enkelt tilbagebetalingsanmodning. Gennemførelsen af dette direktiv er imidlertid blevet forsinket i de fleste medlemsstater, hvilket har givet anledning til klager fra en række virksomheder, og det er således nu nødvendigt at ændre direktivet for at beskytte skatteydernes interesser, da vi alle er klar over, at sen tilbagebetaling af moms kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der opererer på det indre marked, og dermed kan forsinke den økonomiske genopretning i EU. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (LV) Jeg stemte for, da jeg mener, at det er nødvendigt at udvikle en fælles metode for pålægning af moms. Jeg håber, at den ensartede metode for pålægning af moms i sidste ende vil betyde, at momssatsen bliver fastsat på grundlag af et lands BNP. Den forhøjede momssats i Letland er i dag til hinder for den økonomiske udvikling, hvilket forværrer krisen og skaber fattigdom blandt befolkningen. Samtidig er alle øvrige skatter også blevet øget, hvilket hindrer virksomhederne og økonomien som helhed i at udvikle sig. Jeg håber, at udviklingen af en logisk og klar metode for pålægning af moms vil indvirke positivt på EU's skattepolitik generelt.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Tilbagebetaling af moms er af ekstrem stor økonomisk betydning, navnlig for små og mellemstore virksomheder. På grund af nedbrud i computersystemer frygtes det nu, at afgiftspligtige personers ret til fradrag vil blive bragt i fare. Det ville derfor være ønskeligt at udsætte fristen fra september 2010 til marts 2011 som foreslået af ordføreren. Jeg stemte for betænkningen, da der redegøres klart for følgerne af sen tilbagebetaling, herunder for de økonomiske konsekvenser.

Claudio Morganti (EFD), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for, idet direktivet vil forenkle momstilbagebetalingsproceduren og frem for alt reducere den administrative byrde, idet der indføres en elektronisk procedure, der gør det muligt for skatteyderen at indgive en enkelt anmodning om tilbagebetaling i etableringsmedlemsstaten. Det er nødvendigt at undgå forsinkelser i tilbagebetalingen af moms, idet de kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der opererer på det indre marked, og dermed kan få negative følger for den økonomiske genopretning i EU og for det indre markeds funktion.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) I betænkningen foreslås en række forbedringer af den elektroniske tilbagebetalingsprocedure for moms, herunder en løsning på de tekniske problemer forbundet med tilbagebetalingen af omsætningsafgift. Jeg stemte derfor for denne betænkning.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Europa-Parlamentet har vedtaget følgende henstillinger i dag: Europa-Parlamentet 1) godkender Kommissionens forslag som ændret; 2) opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; 3) opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt; 4) anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad; 5) pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Betænkning: Linda McAvan (A7-0153/2010)

Regina Bastos (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lægemedellovervågningssystemet i EU har i de seneste år udviklet sig til bedre at kunne koordinere arbejdet medlemsstaterne imellem. Der er imidlertid stadig huller i den gældende lovgivning, og Kommissionen har derfor foreslået en række ændringer for at styrke lægemiddelovervågningen i EU og rationalisere procedurerne.

Ordføreren hilser ikke blot Kommissionens forslag velkommen, men har derudover strammet op på forslagene på nogle områder, herunder foreslået en styrkelse af Det Rådgivende Udvalg for Risikovurdering inden for lægemiddelovervågning, der skal have bemyndigelse til at anbefale Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler at træffe foranstaltninger, en styrkelse af sundhedspersonernes rolle hvad angår frivillig indberetning af bivirkninger, en styrkelse af patienternes rolle hvad angår direkte patientindberetning

af bivirkninger, at alle bivirkninger (og ikke kun de alvorlige) indberettes til Eudravigilance-databasen af de kompetente myndigheder og virksomhederne, hvilket betyder, at information om alle bivirkninger for første gang bliver centraliseret ét sted i EU, og at der skal være en tydeligere angivelse af de karakteristiske egenskaber ved lægemidlet på indlægssedler.

Af alle ovennævnte grunde stemte jeg for denne betænkning. Der kan ikke herske tvivl om, at lægemiddelovervågning er en prioritet i EU's sundhedspolitik.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Lægemiddelovervågning spiller en vigtig rolle for folkesundheden i EU. Det skønnes, at der er ca. 200 000 dødsfald om året som følge af bivirkninger. Kliniske forsøg kan ikke spore alle bivirkningerne af de lægemidler, der markedsføres. Sagerne med lægemidlerne thalidomid og Vioxx er endnu ikke glemt.

Jeg glæder mig over forslaget om at ændre EU-reglerne om indledning af hastende retlige procedurer, når der opstår farlige situationer i forbindelse med bebudet markedsføring af lægemidler hvor der er brug for en hurtig og koordineret indsats. Det er korrekt af Kommissionen at udskifte den nuværende arbejdsgruppe vedrørende lægemiddelovervågning med Det Rådgivende Udvalg for Risikovurdering inden for Lægemiddelovervågning (PRAAC). De fleste eksperter er enige om, at det nuværende system med en arbejdsgruppe fungerer på en temmelig ad hoc-agtig måde, hvor der kun fokuseres på lægemidler, som er godkendt gennem den centrale procedure, og arbejdsgruppen har ikke en status, der sikrer, at Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, som fører tilsyn med hele systemet, handler ud fra dets resultater. Jeg glæder mig over forslaget om at udpege yderligere to repræsentanter til PRAAC, der skal varetage patienternes og sundhedspersonalets interesser.

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig. – (IT)* Med de foranstaltninger, vi har stemt om i dag, sikrer vi de europæiske patienter større beskyttelse, og de får adgang til flere analytiske oplysninger om en række lægemidlers bivirkninger.

Jeg er overbevist om, at etableringen af en central database forbundet med nationale databaser som foreslået af ordføreren er et effektivt redskab, der sikrer, at alle europæiske borgere har kendskab til alle bivirkninger af lægemidler i EU. Det er EU's ansvar at give borgerne adgang til flest mulige oplysninger, herunder på sundhedsområdet. I modsat fald kan de ikke træffe de bedste valg.

Jeg er ligeledes overbevist om, at en sund politik for lægemiddelovervågning er et effektivt redskab til indirekte forebyggelse af forgiftninger eller forkert brug af lægemidler. Det sorte symbol med påskriften "Dette lægemiddel er underkastet supplerende sikkerhedsovervågning" på de lægemidler, der underkastes en mere grundig kontrol, kan rent faktisk sikre en større sikkerhed samt give borgerne mere præcise oplysninger. Af disse grunde stemte jeg for de to McAvan-betænkninger.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for denne betænkning, da det efter min opfattelse er uacceptabelt at foretage patetisk små besparelser inden for patientsikkerhed og produktkvalitet. Kommissionens oprindelige forslag svækkede det nuværende system ved at give virksomhederne en central rolle i udarbejdelsen af lister over og indberetningen, analysen og formidlingen af oplysninger om deres lægemidlers bivirkninger. Uafhængige lægemiddelovervågningsnetværk og udvalg er imidlertid af helt afgørende betydning for effektiviteten og patientsikkerheden. Det kompromis, der er indgået med Rådet, øger

gennemsigtigheden, og det forhindrer navnlig markedsføringen af lægemidler, der er utilstrækkeligt afprøvet.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærlægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, for så vidt angår overvågning af humanmedicinske lægemidler. Det gjorde jeg, fordi aftalen med Rådet vil gøre det muligt at etablere et effektivt og gennemsigtigt europæisk lægemiddelovervågningssystem, navnlig gennem oprettelsen af en europæisk webportal om lægemiddelsikkerhed og udviklingen af redskaber, der giver patienterne mulighed for at indberette bivirkninger til de kompetente nationale myndigheder.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Lægemiddelovervågning er det system, der anvendes til overvågning af sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet godkendt til offentlig brug. Der er 197 000 dødsfald om året i EU som følge af bivirkninger ved lægemidler. Det er derfor en prioritet at udvikle et godt lægemiddelovervågningssystem, hvor sundhedspersoner, virksomhederne og patienterne selv indberetter eventuelle bivirkninger. Bestemmelserne om den centraliserede procedure er anført i denne forordning om nye lægemidler eller lægemidler til behandling af cancer, hiv eller degenerative sygdomme, og bestemmelserne om det decentraliserede system er anført i direktiv 2001/83/EF. Jeg støtter derfor et styrket samarbejde om lægemiddelovervågning, der gør det muligt at opnå en større "pulje" af indberettede bivirkninger og undgå dobbeltarbejde i form af overvågning af de samme bivirkninger i andre medlemsstater. Jeg støtter de foreslåede foranstaltninger, der tilskynder sundhedspersoner til frivilligt at indberette bivirkninger til deres kompetente myndigheder. Jeg vil navnlig gerne understrege vigtigheden af oprettelsen af en webportal i de enkelte medlemsstater (direktivets artikel 106), hvor alle, der ønsker det, kan få adgang til alle relevante oplysninger om lægemidler. Disse nationale webportaler vil blive forbundet til den europæiske webportal, der skal forvaltes af Det Europæiske Lægemiddelagentur (forordningens artikel 26), og som vil være tilgængelig på alle de officielle EU-sprog.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Der er i dag stadig for mange patienter i EU, der lider af bivirkninger ved lægemidler. Jeg stemte derfor for denne betænkning, hvor der tages fat på dette problem. Der stilles forslag om oprettelse af nationale og europæiske websteder, hvor patienter kan indberette bivirkninger, med henblik på udvikling af en database. Det foreslås endvidere, at der af gennemsigtighedshensyn skal anføres et sort symbol på indlægssedlen i alle lægemidler, der er underkastet supplerende sikkerhedsovervågning. Denne tekst er et betydeligt fremskridt, idet der skabes grundlag for øget beskyttelse af patienter ved at give dem adgang til praktiske oplysninger om brugen af lægemidler og deres bivirkninger.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Medicinalindustrien er en af de vigtigste sektorer i samfundet i dag i økonomisk, social og forskningsmæssig henseende. EU er ingen undtagelse, og denne sektor er en kilde til økonomisk vækst og bæredygtig beskæftigelse i EU og bidrager samtidig til EU-borgernes generelle velfærd. På trods af den eksisterende lovgivning skønnes det imidlertid, at der er omkring 197 000 dødsfald om året i EU som følge af bivirkninger ved lægemidler. I lyset heraf er det af afgørende betydning, at vi har en konsekvent, sund og sektororienteret lovgivning. Hovedformålet med dette forslag er at styrke fællesskabsprocedurerne for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler for at forhindre, at mennesker og dyr rammes af

bivirkningerne ved lægemidler, hvilket er sket tidligere. Jeg støtter de nye bestemmelser, der er blevet vedtaget, som i sidste ende skaber merværdi i form af praktiske løsninger til gavn for forbrugeren.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig.* – (DE) Folkesundhed er en politisk hovedprioritet, og det skal det også være fremover. Medicinalvirksomheder markedsfører et stort antal nye livsforlængende og sundhedsforbedrende lægemidler hvert år. Ifølge ordføreren dør omkring 197 000 mennesker hvert år som følge af bivirkninger ved sådanne lægemidler. Det er tvingende nødvendigt at foretage en meget grundig revision af proceduren for godkendelse af nye lægemidler og undersøge detaljerede oplysninger om bivirkninger hurtigst muligt. Der bør desuden skabes mulighed for en ukompliceret og direkte patientindberetning, ikke blot til medicinalvirksomhederne, men også til de nationale myndigheder. Jeg stemte for betænkningen, da de nye bestemmelser efter min opfattelse er tilstrækkelige til at sikre patientsikkerheden.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig.* – (IT) Jeg stemte for McAvan-betænkningen, da jeg mener, at EU's indsats på folkesundhedsområdet skal samordnes. Overvågningen af lægemidler sikrer sundheden og øger det europæiske sundhedssystems effektivitet.

EU har en pligt over for borgerne til at overvåge sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet markedsført, og forbedre den europæiske lovgivning i overensstemmelse med målsætningerne i McAvan-betænkningen. Jeg er enig i strukturen og budskabet i betænkningen, hvori der slås til lyd for et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne, oprettelse af Det Rådgivende Udvalg for Risikovurdering inden for Lægemedelovervågning og større gennemsigtighed i et lægemedelovervågningssystem, der er lydhør over for borgerne, med det formål at gøre det nemmere at trække farlige lægemidler tilbage fra markedet og skabe grundlag for et bedre sundhedssystem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig.* – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, da emnet – lægemedelovervågning – bliver stadig vigtigere i samfund, der er i front forskningsmæssigt og teknologisk, navnlig inden for biomedicinsk forskning. Det styrker de tidligere bestemmelser i forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærlægemidler, der tilpasses nutidens krav.

Jeg vil i denne forbindelse navnlig gerne understrege betydningen af samarbejde mellem medlemsstaterne. Idet "puljen" af indberettede bivirkninger kan blive langt større, kan sjældnere mønstre hurtigere spores. Lægemedelovervågningen bliver med andre ord langt mere effektiv. Det skal i denne forbindelse også understreges, at alle bivirkninger indberettes til Det Europæiske Lægemedelagentur i det nye system. Udvidelsen af kriterierne og centraliseringen af institutionerne vil fremme den biomedicinske forskning og være til stor gavn for samfundet.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig.* – (IT) Lægemidler spiller en afgørende rolle for EU-borgernes sundhed. De kan imidlertid have bivirkninger, der ifølge Kommissionen tegner sig for omkring 5 % af alle hospitalsindlæggelser.

Lægemedelovervågning er proceduren og videnskaben for tilsyn med lægemidlers sikkerhed, herunder indsamling og forvaltning af data om lægemidlers sikkerhed, vurdering af disse data for at afdække eventuelle sikkerhedsproblemer, foranstaltninger til imødegåelse heraf og evaluering af den fulgte procedure og de opnåede resultater. Kommissionen ønsker at forbedre det nuværende lægemedelovervågningssystem gennem en forenkling af

procedurene, øget gennemsigtighed og en præcisering af de forskellige involverede aktørers rolle og inddragelse.

Jeg mener imidlertid, at der er plads til yderligere forbedringer, navnlig for så vidt angår forbrugerbeskyttelse og databeskyttelse. Forbrugere og sundhedspersoner bør f.eks. have fuld adgang til den europæiske Eudravigilance-database for at forhindre gentagen optræden af bivirkninger, og de bør ikke kun have adgang til et webformat til indberetning, men også til andre midler som e-mail, fax og telefon. Jeg mener desuden, at finansieringen af overvågningssystemer fortsat skal være offentlig i erkendelse af de offentlige myndigheders ansvar.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig.* – (RO) Lægemiddelovervågning er processen og videnskaben for tilsyn med lægemidlers sikkerhed, herunder indsamling og forvaltning af data om lægemidlers sikkerhed, vurdering af disse data for at afdække eventuelle sikkerhedsproblemer, foranstaltninger til imødegåelse heraf, herunder information om problemet, og evaluering af den fulgte procedure og de opnåede resultater. I henhold til gældende EU-lovgivning kan lægemidler godkendes på to måder: a) gennem en central procedure, hvor der indsendes én ansøgning af en medicinalvirksomhed til EMEA (Det Europæiske Lægemiddelagentur), jf. forordning (EF) nr. 726/2004, eller b) gennem et system med gensidig anerkendelse, hvor ét land står i spidsen for vurderingen af det nye lægemiddel og koordinerer med andre medlemsstater ved gensidig anerkendelse. Jeg støtter betænkningen, da forbrugere og sundhedspersoner også bør have fuld adgang til den centrale europæiske Eudravigilance-database for at forhindre gentagen optræden af bivirkninger, som kunne have været forhindret ved at gøre validerede oplysninger let tilgængelige. Dette er et effektivt middel til imødegåelse af uligheder mellem medlemsstaterne med hensyn til oplysninger om bivirkninger. Offentlig adgang til Eudravigilance er nødvendig for at genetablere borgerens tillid til sundhedsmyndighedernes evne til at beskytte folkesundheden.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig.* – (EN) Selv om de forslag, der er blevet vedtaget i dag, vil forbedre folkesundheden, er De Grønne bekymret over bestemmelserne om produktgodkendelse. Den foreslåede centralisering af produktgodkendelsen på europæisk plan er blevet tilpasset industrilobbyens krav, hvilket kan svække produktevalueringen. De Grønne undlod derfor at deltage i den endelige afstemning. EU-godkendelse bør ikke føre til lempeligere standarder. De forslag, der er blevet vedtaget i dag, vil indebære godkendelse af biocidholdige produkter på europæisk plan, der giver industrien fuld adgang til alle EU-markeder uden først at sikre, at der er de nødvendige ressourcer til at forvalte disse godkendelser. De Grønne er bekymret over, at Det Europæiske Kemikalieagentur vil få færre midler og betydelig mindre tid end i dag til at sikre en stram godkendelsesprocedure. Det er imidlertid en trøst, at medlemmerne af Europa-Parlamentet støttede et krav fra De Grønne om at give medlemsstaterne ret til at indføre ekstra kontrolforanstaltninger vedrørende brugen af biocider.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig.* – (FR) På trods af kravet om omfattende kliniske forsøg og markedsføringstilladelse har nogle lægemidler alvorlige bivirkninger, der meget ofte kræver hospitalsindlæggelse, og som også ofte koster menneskeliv i EU.

Jeg glæder mig over, at Europa-Parlamentet har vedtaget lovgivningen om lægemiddelovervågning, der styrker bestemmelserne på dette område i den europæiske lovgivning om humanmedicinske lægemidler.

Patienter vil nu få mulighed for at indberette bivirkninger direkte. Oprettelsen af en europæisk webportal vil samtidig forbedre oplysningerne om lægemidler. Jeg glæder mig over bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger. Disse bestemmelser vil forbedre lægemidlernes sikkerhed og kvalitet til gavn for patienterne.

Der er imidlertid fortsat behov for at sikre en bedre finansiering af lægemiddelovervågningen, der for indeværende fortsat afhænger af de gebyrer, som laboratorierne betaler (og derfor af deres velvilje), og Det Rådgivende Udvalg for Risikovurdering inden for Lægemiddelovervågnings uafhængighed i forhold til Det Europæiske Lægemiddelagentur, der udsteder et stort antal markedsføringstilladelser i EU.

Bolden er nu på Kommissionens banehalvdel, navnlig med hensyn til at forbedre informationen på indlægssedlen.

Betænkning: Linda McAvan (A7-0159/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Det er af afgørende betydning for styrkelsen af patientsikkerheden at vedtage denne pakke, da patienterne vil blive langt bedre informeret om humanmedicinske lægemidler på markedet via oprettelsen af databaser med ajourførte, detaljerede oplysninger samt oversættelser af indlægssedler på alle EU-sprog. De foranstaltninger, der indføres med denne pakke, vil forbedre lægemiddelovervågningen i Europa mærkbart, og jeg stemte således for denne betænkning.

Regina Bastos (PPE), *skriftlig. – (PT)* Lægemiddelovervågningssystemet i EU har i de seneste år udviklet sig til bedre at kunne koordinere arbejdet medlemsstaterne imellem. Der er imidlertid stadig huller i den gældende lovgivning, og Kommissionen har derfor foreslået en række ændringer for at styrke lægemiddelovervågningen i EU og rationalisere procedurerne.

Ordføreren hilser ikke blot Kommissionens forslag velkommen, men har derudover strammet op på forslagene på nogle områder, herunder foreslået en styrkelse af Det Rådgivende Udvalg for Risikovurdering inden for Lægemiddelovervågning, der skal have bemyndigelse til at anbefale Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler at træffe foranstaltninger, en styrkelse af sundhedspersonernes rolle hvad angår frivillig indberetning af bivirkninger, en styrkelse af patienternes rolle hvad angår direkte patientindberetning af bivirkninger, at alle bivirkninger (og ikke kun de alvorlige) indberettes til Eudravigilance-databasen af de kompetente myndigheder og virksomhederne, hvilket betyder, at information om alle bivirkninger for første gang bliver centraliseret ét sted i EU, og at der skal være en tydeligere angivelse af de karakteristiske egenskaber ved lægemidlet på indlægssedler.

Af alle ovennævnte grunde stemte jeg for denne betænkning. Der kan ikke herske tvivl om, at lægemiddelovervågning er en prioritet i EU's sundhedspolitik.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, for så vidt angår lægemiddelovervågning. Det gjorde jeg, fordi aftalen med Rådet vil gøre det muligt at etablere et effektivt og gennemsigtigt europæisk lægemiddelovervågningssystem, navnlig gennem oprettelsen af en europæisk webportal om lægemiddelsikkerhed og udviklingen af redskaber, der giver patienterne mulighed for at indberette bivirkninger til de kompetente nationale myndigheder.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg lægger meget stor vægt på forbrugersikkerhed, navnlig når de pågældende forbrugere også er patienter, der bruger lægemidler med henblik på at blive helbredt eller i det mindste få et væsentlig bedre helbred.

Jeg mener derfor, at den kompromisaftale, der er blevet indgået om de nye bestemmelser om lægemiddelovervågning, er væsentlig, da Det Europæiske Lægemiddelagentur tildeles centrale beføjelser på dette område, navnlig gennem oprettelsen af en lægemiddelovervågningsdatabase. Bredere, bedre og mere integreret adgang til information kan være af afgørende betydning, hvis vi skal mindske alvorligheden og hyppigheden af visse bivirkninger og forenkle og fremskynde procedurerne for suspension af salget af lægemidler, der anses for at have alvorlige bivirkninger, eller for tilbagekaldelse af lægemidler.

Jeg mener også, at beslutningen om at oprette en let tilgængelig webportal, hvor alle europæere kan finde indlægssedler for alle lægemidler på deres eget sprog, er vigtig. Patienternes ret til sikkerhed og information er efter min opfattelse en grundlæggende ret, og jeg vil derfor være særlig opmærksom på de andre forslag i den lægemiddelpakke, som endnu ikke er blevet behandlet af Europa-Parlamentet.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Lægemiddelovervågning er det system, der anvendes til overvågning af sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet godkendt til offentlig brug. Der er 197 000 dødsfald om året i EU som følge af bivirkninger ved lægemidler. Det er derfor en prioritet at udvikle et godt lægemiddelovervågningssystem, hvor sundhedspersoner, virksomhederne og patienterne selv indberetter eventuelle bivirkninger. Bestemmelserne om den centraliserede procedure er anført i forordning nr. 726/2004 om nye lægemidler eller lægemidler til behandling af cancer, hiv eller degenerative sygdomme, og bestemmelserne om det decentraliserede system er anført i dette direktiv. Jeg støtter derfor et styrket samarbejde om lægemiddelovervågning på EU-plan, der gør det muligt at opnå en større "pulje" af indberettede bivirkninger og undgå dobbeltarbejde i form af overvågning af de samme bivirkninger i andre medlemsstater. Jeg støtter de foreslåede foranstaltninger, der tilskynder sundhedspersoner til frivilligt at indberette bivirkninger til deres kompetente myndigheder. Jeg vil navnlig gerne understrege oprettelsen af en webportal for de enkelte medlemsstater (direktivets artikel 106), hvor alle, der ønsker det, kan få adgang til alle relevante oplysninger om lægemidler. Disse nationale webportaler vil blive forbundet til den europæiske webportal, der skal forvaltes af Det Europæiske Lægemiddelagentur (forordningens artikel 26).

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Lægemiddelovervågning, dvs. vurdering, sporing og forebyggelse af bivirkninger ved lægemidler, er et yderst vigtigt spørgsmål, navnlig da sådanne bivirkninger er den femte mest almindelige dødsårsag på hospitaler, der fører til omkring 197 000 dødsfald om året i EU.

Hele processen skal være så gennemsigtig som muligt, og de kompetente myndigheder skal tilføres tilstrækkelige ressourcer. Disse organer skal udelukkende tjene patienternes og folkesundhedens interesse, og det skal derfor være offentlige organer, der er uafhængige af kommercielle interesser.

Det er af afgørende betydning at indføre et system, der inddrager sundhedspersoner og patienter, hvor der kan ske en sikker og pålidelig indberetning af bivirkninger.

Vi er enige med ordføreren i, at medlemsstaterne fortsat skal være nøglespillere i EU's lægemiddelovervågningssystem. Den kompetente myndighed i alle medlemsstater skal derfor fortsat fungere som clearingcenter for alle spontane indberetninger af bivirkninger.

Vi er også enige i, at medlemsstaterne straks skal informeres, hvis en virksomhed indberetter en bivirkning, der forekommer på deres område, til EU's database (Eudravigilance), og at der bør oprettes et advarselssystem som foreslået af ordføreren.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg undlod at deltage i afstemningen om McAvan-betænkningen om lægemiddelovervågning, da uafhængige lægemiddelovervågningsudvalg bør være grundlaget for effektiviteten og sikkerheden for patienter, der bruger lægemidler. Det kræver nødvendigvis offentlig finansiering, hvilket ikke længere er sikret med denne tekst, idet disse aktiviteter fremover primært vil blive finansieret af laboratoriegebyrer, et omstridt og kritisabelt system. Selv om det kompromis, der blev indgået med Rådet, indebar en række forbedringer med hensyn til test af lægemidler og gennemsigtighed i procedurer, kunne jeg ikke støtte denne tekst.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for denne beslutning, da der alt for længe har været et klart behov for at give patienterne adgang til korrekt information. Bivirkninger ved lægemidler har gennem de senere år været den femte mest almindelige dødsårsag i EU, og derfor var det ikke længere muligt at udskyde foranstaltninger såsom de foranstaltninger, som Parlamentet har foreslået.

Jeg har derfor stemt for at give syge livskvalitet, at give patienter vished om mulige bivirkninger, at gøre lægemidler til en virkelig forbundsfælle for den syge og endelig at gøre det muligt at trække lægemidler tilbage fra markedet med det samme, såfremt der er problemer. Oprettelsen af en fælles webportal i EU på alle sprog er en stor nyskabelse og en stor fordel for alle europæiske patienter, der således med rette kan føle, at de er fælles om at beskytte deres eget helbred.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Medicinalindustrien er en af de vigtigste sektorer i samfundet i dag i økonomisk, social og forskningsmæssig henseende. EU er ingen undtagelse, og denne sektor er en kilde til økonomisk vækst og bæredygtig beskæftigelse i EU og bidrager samtidig til EU-borgernes generelle velfærd. På trods af den eksisterende lovgivning skønnes det imidlertid, at der er omkring 197 000 dødsfald om året i EU som følge af bivirkninger ved lægemidler. I lyset heraf er det af afgørende betydning, at vi har en konsekvent, sund og sektororienteret lovgivning. Da hovedformålet med dette forslag er at forbedre oplysningerne til offentligheden om lægemidler og deres respektive bivirkninger, og da parterne nåede til generel enighed om ændringerne til det oprindelige forslag, støtter jeg de nye foranstaltninger, der er blevet vedtaget. De skaber i sidste ende merværdi i form af praktiske løsninger til gavn for forbrugeren.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (LV) Jeg stemte for denne beslutning, da jeg mener, at borgerne bør have adgang til oplysninger på deres modersmål. Over 40 % af Letlands befolkning har russisk som modersmål. På trods heraf er der ikke tilgængelige oplysninger om lægemidler til salg på russisk i Letland. Der er mange ældre i Letland, der overhovedet ikke taler lettisk. De lettiske myndigheder forbyder alligevel helt bevidst anvendelsen af russisk, selv i indlægssedler for lægemidler. Jeg støttede denne beslutning og håber, at dette spørgsmål vil blive inkluderet i lovgivningspakken.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Lægemiddelovervågning er det system, der anvendes til overvågning af sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet godkendt. Med henblik

på at sikre patienterne den bedst mulige beskyttelse bør oplysninger om bivirkninger indsamles fra hele EU hurtigt og uden bureaukrati. Kun på denne måde kan vi gribe hurtigt ind og vurdere, hvorledes der skal følges op. Det ville desuden være en enorm fordel for patienterne, hvis de kunne få adgang til oplysninger om bivirkninger via en central portal. Jeg stemte for betænkningen, da den har til formål at sikre, at der træffes ubureaukratiske og hurtige foranstaltninger på området for lægemiddelovervågning.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Lægemiddelovervågning anvendes til overvågning af sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet godkendt, og spiller derfor en vigtig rolle for folkesundheden. Bivirkninger ved lægemidler kan overses i kliniske forsøg, hvis de er sjældne, kun forekommer efter lang tids brug, eller hvis de forekommer ved interaktion med andre lægemidler. Det skønnes således, at der er 197 000 dødsfald om året i EU som følge af bivirkninger. Systemer til indberetning af bivirkninger og undersøgelse af mønstre i disse bivirkninger er derfor et vigtigt element i en effektiv sundhedspolitik. Ved at styrke samarbejdet om lægemiddelovervågning på EU-plan forøges "puljen" af indberettede bivirkninger, hvilket betyder, at sjældnere mønstre hurtigere kan spores, dobbeltarbejde med hensyn til opfølgning på de samme bivirkninger i forskellige medlemsstater kan undgås, og farlige lægemidler kan i påkommende tilfælde trækkes hurtigere tilbage. Jeg stemte derfor for denne betænkning.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) Lægemiddelovervågning er det system, der anvendes til overvågning af sikkerheden af lægemidler, efter at disse er blevet godkendt til offentlig brug. I henhold til gældende EU-lovgivning kan lægemidler godkendes på to måder: a) gennem en central procedure, hvor der indsendes en ansøgning af en medicinalvirksomhed til EMEA (Det Europæiske Lægemiddelagentur), eller b) gennem et system med gensidig anerkendelse, hvor ét land står i spidsen for vurderingen af det nye lægemiddel og koordinerer med andre medlemsstater ved gensidig anerkendelse. Bestemmelserne om det decentraliserede system er anført i direktiv 2001/83/EF. Jeg stemte for denne betænkning, da europæiske patienter vil blive bedre beskyttet og informeret om brugen af lægemidler og deres bivirkninger. Den nye lovgivning indeholder bestemmelser om oprettelse af nationale og europæiske websteder om lægemidler, som kan sikre patienterne flere oplysninger. Patienterne vil få mulighed for at indberette bivirkninger til de nationale myndigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Selv om de forslag, der er blevet vedtaget i dag, vil forbedre folkesundheden, er De Grønne bekymret over bestemmelserne om produktgodkendelse. Den foreslåede centralisering af produktgodkendelsen på europæisk plan er blevet tilpasset industrilobbyens krav, hvilket kan svække produktevalueringen. De Grønne undlod derfor at deltage i den endelige afstemning. EU-godkendelse bør ikke føre til lempeligere standarder. De forslag, der er blevet vedtaget i dag, vil indebære godkendelse af biocidholdige produkter på europæisk plan, der giver industrien fuld adgang til alle EU-markeder uden først at sikre, at der er de nødvendige ressourcer til at forvalte disse godkendelser. De Grønne er bekymret over, at Det Europæiske Kemikalieagentur vil få færre midler og betydelig mindre tid end i dag til at sikre en stram godkendelsesprocedure. Det er imidlertid en trøst, at medlemmerne af Europa-Parlamentet støttede et krav fra De Grønne om at give medlemsstaterne ret til at indføre ekstra kontrolforanstaltninger vedrørende brugen af biocider.

Betænkning: Christa Klauß (A7-0239/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig.* – (LT) Jeg støtter dette forslag, der har til formål at forbedre den gældende lovgivning om fremstilling og anvendelse af biocidholdige produkter. En begrænset og ansvarlig anvendelse af biocider er en del af vores dagligdag, idet de hjælper os med at forhindre spredningen af sygdomme og sikrer høje sundheds- og hygiejnestandarder. Det er imidlertid meget vigtigt, at lovgivningen sikrer et højt beskyttelsesniveau i forbindelse med fremstillingen og anvendelsen af disse produkter. Det er muligt at sikre dette gennem fastlæggelse af ensartede obligatoriske standarder for biocidholdige produkter for forbrugere og fabrikanter. Med henblik på at beskytte forbrugerne er det nødvendigt at sikre, at der er et pålideligt system for mærkning af materialer og produkter, der er i overensstemmelse med risikoniveauet, uanset om de biocidholdige produkter fremstilles i eller uden for EU. Det er også nødvendigt at præcisere de oplysninger, som skal medtages i mærkningen, og mærkningens placering, så man sikrer en effektiv og tilstrækkelig information.

George Becali (NI), *skriftlig.* – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da biocider til bekæmpelse af skadelige organismer og patogene bakterier skal være mere sikre, også i miljømæssig henseende. Der vil blive indført en enklere godkendelsesprocedure for markedsføring af nye biocidholdige produkter i EU. Jeg stemte for forbuddet mod de mest giftige kemikalier, navnlig kræftfremkaldende kemikalier, kemikalier der har en negativ virkning på fertilitet eller som er gen- eller hormonforstyrrende.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig.* – (RO) EU er måske det mest mobile område i befolkningsmæssig henseende med en høj befolkningstæthed, navnlig i byområder. Disse forhold øger risikoen for overførsel af bakterier og sygdomme, og biocider er således en nødvendig del af vores tilværelse, som har til formål at opretholde høje sundheds- og hygiejnestandarder. Biocider skal være effektive, og derfor kan det også være farligt at håndtere disse stoffer.

Den nye forordning om biocidholdige produkter skal imidlertid anvendes retfærdigt i forhold til de private virksomheder, der fremstiller disse stoffer, således at de ikke ender i en situation, hvor de ikke har tilstrækkelige råmaterialer til at producere biociderne. Det ville være uheldigt på et tidspunkt, hvor der er stor efterspørgsel efter disse stoffer. Det understreges klart i den betænkning, som blev forelagt under Parlamentets plenarmøde, at Kommissionens forslag til forordning skal forbedres betragteligt, hvis de angivne mål skal nås. I den nye forordning skal der tages højde for tre væsentlige områder: miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse samt producenternes sikre og praktiske gennemførelse af forordningen.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig.* – (PT) Tilgangen til biocider bør bidrage til beskyttelse af sundheden og ikke skabe uønskede risici. I denne beslutning foreslås en række ændringer af Kommissionens forslag om biocidholdige produkter, og sigtet er at harmonisere den eksisterende EU-lovgivning samt at tilpasse lovgivningen til den nye tekniske udvikling, og beslutningen er således af stor betydning.

Jeg mener for det første, at det er afgørende at beskytte miljøet og dyr i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet. I beslutningen understreges det ligeledes, at erhvervs-mæssige brugere og borgerne skal have øget adgang til nyttige informationer, og der lægges vægt på betydningen af forskning og udvikling, hvilket jeg gerne vil fremhæve.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte for denne betænkning, da biocider til bekæmpelse af skadelige organismer og patogene bakterier skal være mere sikre, også i miljømæssig henseende. Der vil blive indført en enklere godkendelsesprocedure for markedsføring af nye biocidholdige produkter i EU. Jeg stemte for forbuddet mod de mest giftige kemikalier, navnlig kræftfremkaldende kemikalier, kemikalier der har en negativ virkning på fertilitet eller som er gen- eller hormonforstyrrende.

Anne Delvaux (PPE), *skriftlig. – (FR)* Hovedformålet med dette forslag til forordning er at forbedre sikkerheden ved biocidholdige produkter, der anvendes og markedsføres i EU, og at forenkle godkendelsesproceduren i hele EU. Kommissionens forslag til forordning har således til formål at harmonisere de allerede gældende lovbestemmelser på europæisk plan og at ajourføre lovgivningen til gavn for både forbrugere og fabrikanter.

Formålet er således at ændre det nuværende system ved at udvide anvendelsesområdet, således at forordningen kommer til at omfatte genstande og materialer, der er behandlet med biocidholdige produkter, ved at indføre en europæisk godkendelsesprocedure for såkaldte "lavrisikoprodukter", ved at begrænse antallet af dyreforsøg, ved at tilpasse datakravene, ved at udvide Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) rolle og ved at sikre en ensartet gennemførelse af forordningen i hele EU.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig. – (CS)* Formålet med denne forordning er at harmonisere de allerede gældende lovbestemmelser på europæisk plan og tilpasse dem til den tekniske udvikling. Biocidholdige produkter og stoffer er uundværlige i vores samfund, idet de medvirker til at opfylde strenge sundheds- og hygiejnekrav. En lang række mikroorganismer er allerede blevet modstandsdygtige over for de oprindelige produkter, og de eksisterende biocidholdige stoffer bliver således mere og mere farlige på grund af deres øgede effektivitet. Jeg støtter fuldt ud ordførerens opfordring til ikke blot at tage hensyn til fabrikanternes praksis, men også navnlig til forbruger- og miljøbeskyttelse. Lovgivningen om biocidholdige produkter bør også udvides til at omfatte fabrikanter uden for EU. Det er uacceptabelt, at vi stiller større krav til forbruger- og miljøbeskyttelse til vores egne producenter, hvilket øger deres omkostninger, og at vi ikke stiller nogen krav til andre producenter uden for EU og uden for Europa, der eksporterer disse produkter til EU.

Forbrugere, der køber biocidholdige produkter i EU, skal være sikre på, at produkterne opfylder minimumsstandarder, uanset om de er købt i Polen eller Tyskland, eller om de kommer fra EU eller fra Kina. Betænkningen er klart formuleret. Der stilles krav om konkrete og gennemførlige lovgivningsændringer, og der tages hensyn til miljøindvirkningen. Af alle disse grunde stemte jeg for betænkningen.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af biocidholdige produkter. Det gjorde jeg, fordi det styrker bestemmelserne om godkendelse, markedsføring og anvendelse af biocider i EU med henblik på at beskytte både menneskers og dyrs sundhed og miljøet i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* De høje hygiejnestandarder, som vores civilisation er blevet vant til, nødvendiggør en stadig mere konstant og intensiv anvendelse af biocidholdige produkter. Vi kræver samtidig, at disse produkter bliver stadig mere effektive og aggressive, og det er således også blevet farligere at håndtere disse produkter.

I tilgangen til regulering, markedsføring og anvendelse af biocidholdige produkter skal der således navnlig være fokus på forbruger- og brugerbeskyttelse. Som jeg har sagt ved andre

lejligheder, skal bestemmelserne på dette område være harmoniserede og finde anvendelse i hele EU, idet vi i modsat fald ikke vil være i stand til at sikre en effektiv beskyttelse af alle europæiske forbrugere og miljøet, hvilket er lige så vigtigt.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig.* – (PT) Formålet med denne forordning er at harmonisere de eksisterende bestemmelser på europæisk plan og tilpasse dem til den nyeste udvikling. Forbrugerne skal kunne gå ud fra, at de produkter, de køber, opfylder ens minimumsstandarder på EU's indre marked, uanset i hvilken medlemsstat de har købt produktet. Følgelig er en klar mærkning af behandlede materialer og produkter lige så nødvendig som en tilsvarende godkendelse af biocidholdige produkter, uanset om disse kommer fra lande i eller uden for EU. Markedet for biocidholdige produkter i Europa skønnes at udgøre 890 mio. EUR årligt dvs. ca. 27 % af det globale marked. Tre store selskaber sidder på ca. 25 % af det europæiske marked. Det er derfor nødvendigt at afbalancere de store selskabers interesser med de små og mellemstore virksomheders (SMV'er). Der skal ydes større hjælp til SMV'er i en branche, som er domineret af en række store industriproducenter. Dette kan gøres ved at undtage SMV'erne fra at betale en årlig afgift for at markedsføre biocidholdige produkter. Desuden bør medlemsstaterne oprette nationale helpdeske som supplement til de vejledninger, som Det Europæiske Kemikalieagentur udarbejder.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig.* – (PT) Vi undlod at deltage i afstemningen ved førstebehandlingen, fordi vi er bekymret over en række kritiske spørgsmål, som et flertal her i Parlamentet har ignoreret. Det er tvingende nødvendigt, at medlemsstaterne beskytter borgerne mod de skadelige virkninger for sundheden og miljøet af aktivstofferne i biocidholdige produkter, der anvendes på markedet.

Det Europæiske Kemikalieagentur, der vil få ansvaret for den videnskabelige vurdering af, om anvendelsen af et biocid på markedet kan godkendes, vil nu få tre måneder til at udarbejde en udtalelse på grundlag af konklusionerne af vurderingen i stedet for ni måneder som oprindeligt foreslået. Vi mener ikke, at denne kortere frist vil styrke den stringente tilgang til beskyttelse af folkesundheden og miljøet, som er nødvendig. Vi håber, at dette spørgsmål vil blive taget op til fornyet overvejelse i fremtidige forhandlinger med Kommissionen og Rådet.

Vi glæder os over, at det anerkendes, at medlemsstaterne skal have mulighed for at tage højde for regionale forskelle og lokale miljøspørgsmål ved udstedelsen af nationale godkendelser, samt over henvisningen til overholdelsen af nærhedsprincippet. Vi glæder os også over de foreslåede procedurer for nanomaterialer, og over den særlige fokus på beskyttelsen af sårbare befolkningsgrupper, herunder børn og gravide kvinder.

Elisabetta Gardini (PPE), *skriftlig.* – (IT) Den tekst, der er blevet stemt om, er en betydelig forbedring i forhold til den oprindelige beslutning, og jeg vil gerne takke fru Klaß for hendes effektive mægling. Jeg glæder mig over de fastlagte mål om større databeskyttelse for virksomheder og den gradvise indførelse af en centraliseret godkendelsesprocedure på europæisk plan for markedsføringen af disse produkter.

Stramningen af mærkningskravene vil også helt sikkert gøre det nemmere for forbrugerne at træffe mere kvalificerede og sikre valg. Vi går i den rigtige retning, men der er stadig et stykke vej, idet lovgivningsrammen for forskning og udvikling ikke er i overensstemmelse med andre lovgivningsfremskridt på området som f.eks. REACH-direktivet.

Den nødvendige finansielle pakke til finansiering af Det Europæiske Kemikalieagents nye vurderingsbeføjelser er ikke blevet bebudet. Jeg forventer, at Kommissionen afklarer dette spørgsmål, også under hensyntagen til at dette agentur allerede har fået pålagt en stor arbejdsbyrde i forbindelse med REACH-direktivet.

Françoise Grossetête (PPE), *skriftlig.* – (FR) Jeg stemte for denne tekst. Takket være denne lovgivning, som Europa-Parlamentet godkendte ved førstebehandlingen, vil biocider til bekæmpelse af parasitter og bakterier snart blive mere sikre og mere miljøvenlige.

Hovedformålet med dette forslag til forordning er at ajourføre fællesskabsreglerne om produkter lige fra insektfordrivende midler til kemiske produkter til rensning af vand (pesticider til landbrugsmæssig brug er omfattet af særskilt lovgivning). Materialer, der behandles med biocider, omfattes for første gang af lovgivningen.

Vi har også vedtaget forbuddet mod de mest giftige stoffer, navnlig stoffer, der er kræftfremkaldende, har en negativ virkning på fertilitet eller som er gen- eller hormonforstyrrende, og har samtidig strammet kravene til andre farlige stoffer, der skal erstattes gradvis af mindre skadelige alternativer.

Det nye godkendelsessystem for biocider, der vil blive centraliseret på EU-plan, vil blive gennemført gradvis og vil også sikre større overensstemmelse mellem de 27 medlemsstater og således øge sikkerheden.

Elisabeth Köstinger (PPE), *skriftlig.* – (DE) Biocider anvendes til at bekæmpe skadedyr og bakterier og bruges i dagligdagen samt i landbruget. Hvis vi skal øge sikkerheden omkring anvendelsen af biocidholdige produkter og etablere et kontrolsystem, er det logisk, at disse stoffer omfattes af de samme test og standarder i hele EU. Som repræsentant for landbrugere i Europa-Parlamentet lægger jeg stor vægt på en ansvarlig anvendelse af biocider. Dette forslag er et godt grundlag for en harmoniseret lovgivning i EU. Jeg er navnlig enig i, at alle planlagte bestemmelser om nye biocider også skal finde anvendelse på import fra tredjelande for at sikre fair konkurrence. Landbruget skal imidlertid fortsat have mulighed for at producere sikre fødevarer og foderstoffer til rimelige omkostninger. Forslag, der har en direkte indvirkning på produktionen og produktionsomkostningerne, skal vurderes særlig omhyggeligt. Anvendelsen af passende foranstaltninger til bekæmpelse af skadedyr må ikke kompliceres eller fordyres gennem uøkonomiske foranstaltninger. En ny forordning skal under alle omstændigheder både leve op til forbrugernes ønsker og producenteres krav.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig.* – (IT) Biocider har altid været et kontroversielt emne, sandsynligvis fordi det ikke altid er nemt at identificere og definere disse stoffer. Det er imidlertid klart, at biocider anvendes til mange formål i vores daglige tilværelse, og det er derfor nødvendigt at forstå deres indvirkning på vores sikkerhed og sundhed.

Jeg har derfor stemt for en forenkling og harmonisering af bestemmelserne for den europæiske industri samt for medlemsstaterne, der skal gennemføre nye bestemmelser, der opfylder borgernes nye behov. Lanceringen af et harmoniseret godkendelsessystem vil bidrage til at undgå, at risiciene forbundet med allerede godkendte produkter vurderes flere gange. Det er endnu et vigtigt skridt fremad i beskyttelsen af borgernes sundhed, som Parlamentet har gjort.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig.* – (PT) Der markedsføres omkring 90 mio. t biocidholdige produkter til bekæmpelse af skadedyr og bakterier om året. Det er derfor helt naturligt, at EU er bekymret over dette spørgsmål, da EU slår til lyd for, at biocider skal være mere sikre

og mere miljøvenlige. EU ønsker derfor at styrke beskyttelsen af menneskers sundhed ved at forbyde de mest giftige kemikalier som f.eks. kræftfremkaldende stoffer eller stoffer, der har en negativ virkning på fertilitet. EU ønsker også at styrke miljø- og dyrebeskyttelsen. Ud over vedtagelsen af dette forslag mener jeg, at produkter, der importeres til EU, også bør være omfattet af omfattende godkendelseskrav. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *skriftlig. – (LT)* Den forordning om markedsføring og anvendelse af biocidholdige produkter, der blev stemt om i dag, giver os mulighed for at tage et yderligere skridt hen imod et centraliseret system for registrering af biocidholdige produkter. Det registreringsystem for kemiske materialer, der er blevet indført med REACH-forordningen, viser, at det er helt berettiget at gå bort fra særskilte nationale registreringsystemer. Vi oplever i dag ofte, at et bestemt produkt ikke kan markedsføres i en medlemsstat, alene på grund af den pågældende medlemsstats komplicerede og unødige dyre registreringsprocedurer. I forbindelse med forenklingen af markedsføringen af biocidholdige produkter skal vi imidlertid sikre opretholdelsen af et højt beskyttelsesniveau på grund af disse produkters særlige helbredsrisici.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig. – (IT)* Biocider er en del af vores civilisation, og de er afgørende for overholdelsen af vores høje sundheds- og hygiejnekrav. Biocider skal kunne bekæmpe sygdomme og infektion effektivt, men de kan samtidig være yderst farlige, og det er således nødvendigt at sikre en optimal håndtering af disse stoffer.

Den nye forordning om anvendelse af biocider skal sikre, at fabrikkerne, som hovedsagelig er små og mellemstore virksomheder, kan anvende disse standarder i deres produktion uden at blive stillet ringere i konkurrencen. Både forbrugerne og fabrikkerne af materialer, der indeholder biocider, skal desuden kunne gå ud fra, er der er fastlagt minimumsstandarder, som gælder i hele EU. Jeg mener, at Kommissionens forslag til forordning skal forbedres og ændres betydeligt, hvis det skal opfylde de fastsatte mål, f.eks. om at overvinde manglerne i det eksisterende direktiv, forbedre godkendelsesproceduren og forenkle beslutningsproceduren og videreudvikle det høje beskyttelsesniveau.

I den nye forordning skal der tages højde for tre væsentlige områder: miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse samt producenternes sikre og praktiske gennemførelse af forordningen. I den nye forordning fastsættes desuden en forenklet procedure for produktgodkendelse, således at unødvendige omkostninger og overdrevne gebyrer undgås.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig. – (RO)* I den nye forordning fastsættes en forenklet procedure for produktgodkendelse på visse betingelser, således at unødvendige omkostninger og overdrevne gebyrer undgås. Den er også en revision af det eksisterende direktiv fra 1998, og godkendelsesproceduren centraliseres hos Det Europæiske Kemikalieagentur. Jeg støtter den gradvise indførelse af en centraliseret godkendelsesprocedure, i 2013 for lavrisikoprodukter og i 2017 for alle biocidholdige produkter. Udelukkelseskriterierne for farlige aktivstoffer (kræftfremkaldende, mutagene, reproduktionstoksiske, persistente og bioakkumulerende) kan overvejes, når der er blevet udarbejdet en substitutionsplan. Når et biocid, der indeholder et aktivt stof, som betragtes som substitutionsrelevant, godkendes, vil fristen således blive reduceret til tre år, og der skal tilvejebringes alternativer, som ikke er til skade for miljøet eller menneskers sundhed. I den nye forordning skal der tages højde for tre væsentlige områder: miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse samt producenternes sikre og praktiske gennemførelse af forordningen.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Den nye europæiske forordning om biocider er ikke kun et indre markedsanliggende. Det er også et spørgsmål om sundheds- og miljøbeskyttelse. Det er kort sagt budskabet fra Europa-Parlamentet i dag.

Fabrikanterne har naturligvis en række krav vedrørende disse produkter til bekæmpelse af skadedyr, der skal opfyldes, som f.eks. adgang til det europæiske marked, godkendelsesprocedurerne varighed, undgåelse af gentagelser af forsøg og overensstemmelse med lovgivningen om pesticider. Der er på ingen måde tale om en blankocheck til fabrikanter. Princippet om substitution af de mest skadelige stoffer er klart anerkendt. Det vedrører navnlig persistente, bioakkumulerende og giftige stoffer (PBT-stoffer) og hormonforstyrrende stoffer.

Det anerkendes, at alle involverede aktører har et ansvar, herunder fabrikanter, der markedsfører genstande, der behandles med biocider. Vi må ikke glemme sagen med de giftige sofaer! Jeg beklager imidlertid én ting, og det er forkastelsen af et ændringsforslag om, at fabrikanterne skulle betale en årlig afgift – reduceret sats for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) – således at Kemikaliagenturet i Stockholm kan varetage sin opgave. En ting er klar, nemlig at det vil være vanskeligt at gennemføre pålidelige test og således at reducere sundhedsrisiciene for brugerne med begrænsede midler.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig. – (FR)* Vi undlod at deltage i afstemningen om denne betænkning, fordi de fremskridt, der er gjort med hensyn til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, er blevet tilintetgjort af indrømmelserne over for industrien, der bringer Det Europæiske Kemikalieagenturs funktion i fare. Det er i orden, at alle biocidholdige produkter gradvis omfattes af den centraliserede procedure. Det er imidlertid ikke i orden, hvis der skæres drastisk i den tid, der er afsat til videnskabelig forskning, samtidig med at agenturets finansielle ressourcer reduceres.

Man kan ikke forvente at gøre mere, hurtigere og billigere uden at gå på kompromis med arbejdets kvalitet. Denne afstemning afslører højre- og centrumhøjrefløjens virkelige målsætning, nemlig en mindre streng vurdering af alle biocidholdige produkter med direkte adgang til hele det indre marked på bekostning af folks helbred. Det er en lille trøst, at medlemsstaternes suveræne ret til at begrænse og forbyde anvendelsen af biocidholdige stoffer respekteres. Det er deres opgave at sikre et højt beskyttelsesniveau.

Betænkning: Peter Skinner (A7-0170/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for denne betænkning, da jeg mener, at Europa virkelig har behov for et finansielt tilsynsorgan, et komplekst, men effektivt system, der kan styre finansieringsinstitutterne i EU og sikre, at de fungerer korrekt. Jeg glæder mig derfor meget over oprettelsen af en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed, idet jeg mener, at det er den eneste måde, hvorpå vi kan forbedre den nuværende regulering af EU-markederne og undgå korruption og sikre, at markederne fungerer korrekt, og samtidig opretholde det finansielle systems stabilitet og sikre samordningen af det europæiske og internationale tilsyn. Vi kan kun identificere risiciene i de finansielle systemer gennem et bedre tilsyn, der vil give os rettidige advarsler om kriser som den, der hærgede verden i 2008. Denne voldsomme krise har skabt behov for reformer i denne sektor med henblik på at maksimere konkurrencen ved at fremme oprettelsen af reelt kompetente tilsynsorganer, der virkelig kan gøre en meget tiltrængt forskel i denne vigtige sektor.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Dette forslag til forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger indgår i finanstillsynspakken. Denne pakke indeholder forslag om oprettelse af tre europæiske myndigheder, der skal føre tilsyn med bestemte finansielle sektorer, nemlig banker, forsikringselskaber og de finansielle markeder. Jeg støttede fuldt ud denne betænkning og finanstillsynspakken som helhed, da den efter min opfattelse er et stort og frem for alt nødvendigt skridt fremad. Denne pakke er udarbejdet på baggrund af erfaringerne fra krisen og dens dramatiske konsekvenser for økonomien og beskæftigelsen, der skyldes det nuværende finansielle systems svagheder. Formålet med denne nye tilsynsramme er at stabilisere det finansielle system og sikre dets stabilitet.

Elena Băsescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) vil få ansvaret for en række praktiske spørgsmål som f.eks. skades- og livsforsikringer, der er en form for investering, og arbejdsmarkedspensionsordninger. Forsikringsmarkedet i de nye medlemsstater er blevet udviklet af udenlandske europæiske investorer, og det udvalg, der skal føre tilsyn med sådanne grænseoverskridende netværk, vil således spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre alle EU-borgernes sikkerhed. Den Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningsmyndighed vil også have mulighed for at gribe ind på nationalt myndighedsniveau, når disse myndigheder ikke gennemfører EU's tekniske standarder konsekvent.

Jeg mener, at dette initiativ samt EIOPA's beføjelser til at bilægge tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder, når lovgivningen tvinger dem til at samarbejde eller nå til enighed, er et skridt fremad i integreringen af finansielle tjenester i Europa. Det er kort sagt et afbalanceret system, der bør støttes fuldt ud.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da de eksisterende europæiske tilsynsudvalg vil blive omdannet til tre nye europæiske tilsynsudvalg (ESA'er). De vil få langt større beføjelser end de rådgivende beføjelser, de har i det nuværende system. De kan også få yderligere beføjelser på et senere tidspunkt takket være peer review-bestemmelserne. Der vil også blive oprettet et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB), som skal overvåge og udstede advarsler om ophobningen af risici i den europæiske økonomi.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det europæiske finansielle systems funktion afhænger af en omhyggelig risikostyring og en præcis vurdering af hele sektorens strukturelle stabilitet. Med oprettelsen af en ny tilsynsmyndighed anerkendes det klart, at det er EU-institutionernes ansvar at sikre forebyggelsen af kriser, at bekæmpe snyltere og at overvåge adfærd og holdninger.

I lyset af den stadig stigende integration af vores nationale markeder, der uundgåeligt svækker forsvarsværkerne, er det nødvendigt at neutralisere såvel interne som eksterne trusler i fællesskab.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg er enig i Kommissionens forslag om oprettelse af tre nye decentraliserede europæiske agenturer, herunder for forsikrings- og arbejdsmarkedspensioner, navnlig i lyset af den nuværende økonomiske og finansielle krise, som ramte Europa i 2008.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for de tidligere betænkninger om oprettelse af europæiske tilsynsmyndigheder, og jeg stemte således også for betænkningen om forslaget

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Jeg vil gerne endnu engang understrege betydningen for EU, herunder navnlig for det indre marked, af oprettelsen af europæiske tilsynsmyndigheder, der minimerer de økonomiske og finansielle følger af fremtidige situationer, der sætter vores finansielle markeder under pres.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hvis der er én ting, som vi alle har lært af den nylige krise, uanset vores politiske overbevisninger eller verdenssyn, er det, at det er nødvendigt at ændre den institutionelle tilsynsstruktur gennem oprettelsen af europæiske organer og i denne forbindelse tage hele det makro- og mikroøkonomiske tilsyn op til revision.

Der er utallige positive forslag i den betænkning, som vi er nået til enighed om, og som er sat til afstemning i dag, bl.a. oprettelsen af uafhængige europæiske organer med ansvar for tilsynet med banker, forsikringsselskaber og de finansielle markeder. Disse organer vil ikke erstatte de nationale tilsynsorganer, men vil samarbejde med dem i forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser inden for tilsyn og systemisk risikoanalyse for at forhindre, at den europæiske banksektor og de finansielle markeder bliver ramt af en ny krise af samme omfang som den seneste krise.

Som jeg har haft lejlighed til at sige utallige gange før, frygter jeg ikke oprettelsen af europæiske tilsynsmyndigheder. Jeg mener, at det er afgørende, at de kan udøve deres mandat både uafhængigt og kompetent med henblik på at styrke markedernes og aktørernes tillid, navnlig i forsikrings- og pensionssektoren i dette tilfælde.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Det er af afgørende betydning at give det europæiske tilsyn med forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger øgede beføjelser og ressourcer og styrke dets uafhængighed for at opretholde de europæiske marketers og institutioners gennemsigtighed og troværdighed. Det vil sikre effektiviteten af EU-institutionernes igangværende reform af tilsynet med de finansielle markeder med henblik på at forebygge nye kriser såsom den aktuelle globale økonomiske krise, som har ramt EU særlig hårdt. Kommissionen har stillet en række forslag om oprettelse af et mere effektivt, integreret og bæredygtigt system for finansielt tilsyn i EU – et europæisk finanstillsynssystem. Kommissionen foreslår i denne forbindelse, at der oprettes tre nye europæiske decentraliserede agenturer: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. Det bør bemærkes, at udgifterne for EU-budgettet til oprettelse af disse tre agenturer vil beløbe sig til ca. 59 699 000 EUR i årene 2011-2013.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Denne betænkning vedrører den såkaldte finanstillsynspakke. Under afstemningen havde vi ikke glemt, at det var Rådet, Kommissionen og Parlamentet selv, der forsinkede foranstaltningerne på dette område og blot traf beslutninger, som ikke ændrer ved det grundlæggende problem, nemlig finansiell spekulation, herunder forsikring af statsgæld, som er et meget spekulativt derivat. Med mindre der sættes en stopper herfor, vil det være praktisk talt nytteløst at etablere europæiske institutioner på disse områder.

Vi stemte imod betænkningen, først og fremmest for at protestere imod, at vi endnu ikke har set nogen forslag om afskaffelse af skattely, skat på kapitalbevægelser eller lukning af derivatmarkedet.

De primære finansielle spekulationsmekanismer er således fortsat at finde på markedet, og de foranstaltninger, der træffes nu, sigter i højere grad mod at styrke stormagternes og deres finansielle koncerners kontrol på bekostning af medlemsstaterne, hvis økonomier er mere skrøbelige, end mod at tage direkte fat på den finansielle spekulation og sætte en stopper herfor.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *skriftlig*. – (RO) Europa-Parlamentet har jævnligt stillet krav om lige muligheder for alle agenturer på EU-plan. Tilsynet med EU's integrerede finansielle markeder har samtidig også været meget mangelfuldt. Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Jeg mener, at der skal være en myndighed, der sikrer det finansielle systems stabilitet, finansieringsinstitutternes solvens og likviditet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt indskyderes og investorers beskyttelse. Jeg mener heller ikke, at denne myndighed kan fungere uden at have adgang til nødvendige relevante oplysninger om transaktioner og økonomiske agenturer.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig*. – (EN) Oprettelsen af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) indgår i Kommissionens forslag, der er udarbejdet på grundlag af anbefalingerne i de Larosièrerapporten fra februar 2009. Det foreslås i de Larosièrerapporten at styrke tilsynssystemet for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Jeg glæder mig over oprettelsen af EIOPA, et europæisk svar, der skal sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau i hele Europa. Denne europæiske myndighed vil overvåge de nationale tilsynsmyndigheder i forsikringssektoren og sikre passende beskyttelse af investorer og forsikrede forbrugere i hele EU. Myndighedens beslutninger finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter, og den kan gøre Kommissionen opmærksom på farlige produkter og markedstransaktioner.

Giovanni La Via (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, da jeg mener, at det er nødvendigt at afhjælpe de eksisterende mangler inden for koordinering, konsekvent anvendelse af EU-lovgivningen og tilliden mellem nationale tilsynsmyndigheder.

Den nylige finanskrise har vist, at en række nationale tilsynsmodeller er ineffektive, idet de ikke var i stand til at håndtere de vanskelige situationer, der opstod på de europæiske finansielle markeder, effektivt. Jeg kan derfor kun glæde mig over og støtte beslutningen om at styrke tilsynsrammen gennem et indgreb, der har til formål at identificere redskaber, der kan forebygge leverancerisici i det finansielle system fremover.

Det nye finansielle tilsynssystem vil udfylde hullerne i sektoren, forbedre det indre markeds funktion og endelig sikre et harmoniseret højt regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters behov.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Alle medlemsstaterne bør sikre, at borgerne har adgang til forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger. Europa bevæger sig helt klart ikke i denne retning i en tid præget af faldende offentlige indtægter og nedskæring af de offentlige udgifter. Kommissionens grønbog om pensioner af 7. juli vidner herom. Det er på denne baggrund utænkeligt at forestille sig, at en europæisk tilsynsmyndighed kan overvåge en sektor af denne art. Jeg stemte imod denne betænkning.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den nylige finansielle krise har afsløret alvorlige svagheder i det finansielle tilsyn med enkeltsager og med det finansielle system som helhed. Tilsynsmodellerne har haft en national vinkel, og de er ikke tilpasset globaliseringen af det finansielle system, hvor forskellige finanskoncerner opererer på tværs af grænserne, hvilket indebærer systemiske risici. Der har således overhovedet ikke været noget samarbejde omkring, samordning af og konsekvens i anvendelsen af EU-lovgivningen. Formålet med denne forordning er således at forbedre det indre markedes funktion ved at sikre et højt tilsyns- og reguleringsniveau og ved at beskytte indskydere, investorer og andre aktører. Det er derfor helt afgørende at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde de offentlige finansers stabilitet og bæredygtighed og at styrke den internationale samordning og samarbejde på tilsynsområdet. Oprettelsen af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger er afgørende, hvis vi skal sikre en effektiv tilsynsmodel samt mange andre tilsynsmekanismer, som det er tvingende nødvendigt at træffe beslutning om og gennemføre.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig. – (DE)* Finanskrisen har afsløret en række svagheder i det finansielle system. Det skal navnlig sikres, at risikable finansielle produkter og korthuskonstruktioner ikke anvendes, navnlig på følsomme områder som forsikring, genforsikring og arbejdsmarkedspensioner. For nylig gik et onlineforsikringselskab f.eks. konkurs, og kundernes forsikringskrav gik tabt. Der har også været en bølge af klager, som har afdækket alvorlige mangler i rådgivningen, hvor risikable finansielle pakker er blevet solgt til kunderne som sikre ordninger som led i deres arbejdsmarkedspensionsordninger. Hvis vi ønsker at tage tilsynsforpligtelsen alvorlig, skal vi løse disse problemer, der er opstået i EU, og skabe rimelige vilkår. Vi har brug for et strammere finansielt tilsyn. Oprettelsen af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger er efter min opfattelse ikke den bedste løsning, men det er bedre end ingenting, og derfor stemte jeg for.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig. – (DE)* I dag, hvor banker og forsikringselskaber opererer på tværs af grænserne, er et rent nationalt tilsyn med disse selskaber utilstrækkeligt, hvilket den nuværende økonomiske og finansielle krise viser. Det bør imidlertid opfattes som positivt, at medlemsstaterne stadig har kompetence til at træffe de endelige afgørelser i tilfælde af alvorlige budgetproblemer. Forslagene i denne betænkning går imidlertid for langt i retning af europæisk økonomisk styring, og jeg undlod derfor at deltage i afstemningen.

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for beslutningen, da jeg er enig i Kommissionens forslag og i Parlamentets ændringsforslag.

Dominique Vlasto (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg glæder mig over, at der er bred opbakning i Europa-Parlamentet bag de tilsagn, der er blevet afgivet af min politiske fløj under finanskrisen. Det var tvingende nødvendigt, at Parlamentet reviderede det europæiske finanstillsynssystem. Den manglende koordinering mellem nationale tilsynsorganer øgede risikoen for nye krak blandt finansieringsinstitutter fremover. Gennem oprettelsen af tre nye europæiske myndigheder med ansvar for tilsynet med banker, finansielle markeder og forsikrings- og pensionselskaber har vi etableret et omfattende finanstillsynssystem. Bankerne vil således blive reguleret af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed på en ensartet og koordineret måde. Banktilsynsmyndigheden vil få reelle beføjelser og vil kunne træffe den endelige beslutning i tilfælde af en tvist med nationale tilsynsmyndigheder. Myndighederne skal sikre finansieringsinstitutternes solvens og øge markedernes og de finansielle produkters gennemsigtighed, hvilket også vil øge beskyttelsen af investorer,

virksomheder, sparere og forbrugere. Dette nye redskab vil derfor ikke kun være til fordel for nogle få finanseksperter, men vil virkelig være til gavn for alle.

Betænkning: Sylvie Goulard (A7-0168/2010)

Damien Abad (PPE), *skriftlig*. – (FR) I september 2009 forelagde Kommissionen en pakke om oprettelse af et europæisk finansielt tilsyn udarbejdet på baggrund af det arbejde, der var blevet udført i gruppen under forsæde af Jacques de Larosière. Fra den 1. januar 2011 vil EU derfor råde over et "kontrolltårn" til at identificere finansielle risici og redskaber til at gribe ind, hvis det er nødvendigt. De tre nye tilsynsmyndigheder for banker, finansielle markeder og forsikrings- og pensionsselskaber samt Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici skal varetage denne opgave. Jeg stemte derfor for denne betænkning, da jeg mener, at EU har behov for et specifikt organ, som er ansvarligt for makrotilsyn med EU's finansielle system, og som kan identificere risici for den finansielle stabilitet og om nødvendigt udstede advarsler og anbefalinger om tiltag til imødegåelse af sådanne risici. Hvis vi skal sikre en bæredygtig og rimelig vækst, er der tre mål, der skal nås: opretholdelse af offentlige tjenester, fremme af innovation og forbedring af finansieringen af SMV'er.

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, da jeg mener, at det finansielle tilsyn på makroplan inden for rammerne af det nuværende EU-system har en lang række mangler, og fordi dette spørgsmål efter min opfattelse er alt for vigtigt til at blive glemt. Vi bør hilse initiativer til løsning af dette problem velkommen. Om ikke andet har den finansielle krise, der hærgede verden for nylig, i hvert fald sat fokus på vores økonomiske systemers skrøbelighed, de stadige økonomiske risici, vi lever med, og det åbenlyse behov for et organ med ansvar for det makroøkonomiske tilsyn i EU. Det er efter min opfattelse derfor positivt, at medlemmer fra alle politiske grupper har stemt for denne betænkning, og at den er blevet vedtaget med et overvældende flertal, hvilket vidner om den generelle bekymring over den finanspolitiske suverænitæt. Jeg mener, at det er yderst vigtigt, at dette nye finanstillssystem ikke er til hinder for finansieringen af økonomien, det indre marked skal beskyttes, EU skal bevare sin status, og der skal udsendes advarsler om risikable situationer i god tid. Jeg stemte derfor for oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Dette forslag til forordning om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger indgår i finanstillssystemspakken. Denne pakke indeholder forslag til oprettelse af tre europæiske myndigheder, der skal føre tilsyn med bestemte finansielle sektorer, nemlig banker, forsikringsselskaber og de finansielle markeder. Jeg støttede fuldt ud denne betænkning og finanstillssystemspakken som helhed, da den efter min opfattelse er et stort og frem for alt nødvendigt skridt fremad. Denne pakke er udarbejdet på baggrund af erfaringerne fra krisen og dens dramatiske konsekvenser for økonomien og beskæftigelsen, der skyldes det nuværende finansielle systems svagheder. Formålet med denne nye tilsynsramme er at stabilisere det finansielle system og sikre dets stabilitet.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (LT) Den nylige økonomiske krise har rejst mange spørgsmål, som vi skal besvare hurtigt, og den har vist, at selv om EU har mange redskaber til koordinering af økonomiske politikker, har de indtil videre ikke været anvendt fuldt ud, og der er store huller i det nuværende forvaltningssystem. Oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici er en væsentlig nyskabelse, idet ingen til dato har foretaget en makroøkonomisk analyse på europæisk plan, hvis primære mål er at vurdere de systemiske risici. Et tæt samarbejde mellem ESRB og de myndigheder, som har de relevante

oplysninger (de nationale tilsynsmyndigheder og de europæiske myndigheder med ansvar for hver sektor), er grundlaget for skabelsen af et sammenhængende mikro- og makrotilsyn.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg mener, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) skal have øgede beføjelser for at sikre en hurtig og klar kommunikation. ESRB vil udvikle et fælles sæt indikatorer, der skal fungere som standardgrundlag for identificering af de risici, der er forbundet med de forskellige grænseoverskridende finansieringsinstitutter, og de former for risici, som de kan udgøre. ESRB vil også udforme et system med trafiklys, der afspejler de forskellige grader af risici. Det rådgivende videnskabelige udvalg vil også omfatte eksperter blandt medlemmerne for at styrke ESRB's mulighed for at vurdere akkumuleringen af risici og råde over størst mulig ekspertise. Formanden for Den Europæiske Centralbank vil være formand for ESRB i de første fem år for at give udvalget en tilstrækkelig høj profil og den troværdighed, som det har brug for.

Jan Březina (PPE), *skriftlig*. – (CS) Jeg stemte for reformen af det finansielle tilsyn i EU, selv om jeg er meget forbeholden over for den beslutning, der blev truffet. Der blev lagt alt for stor vægt på behovet for regulering på bekostning af bankernes og den finansielle sektors behov for et frit marked. De nationale og europæiske tilsynsmyndigheder er meget uklart defineret, og grænserne mellem dem er yderst udviskede. I bedste fald kan dette skabe juridisk usikkerhed blandt alle aktørerne på det finansielle marked og i værste fald føre til en situation, hvor den europæiske tilsynsmyndighed misbruger sine beføjelser, hvilket aktørerne i praksis ikke kan forsvare sig effektivt imod.

Da der ikke er et indre finansielt marked i EU, er det tvivlsomt, om det er legitimt at oprette stærke overnationale tilsynsorganer med bemyndigelse til at træffe beslutninger i forhold til aktører på det finansielle marked i medlemsstaterne. Hvis vi er så ivrige efter at indføre EU-lovgivning, som vi ser nu i forbindelse med de finansielle markeder, kan vi blot stå tilbage og se på, mens Kina skubber os væk fra det globale marked. Samtidig med at vi kritiserer konkurrencebegrænsende adfærd, har Kina gennem nogen tid ikke blot draget fordel af omfattende statsstøtte, billig arbejdskraft og manglende overholdelse af miljøbeskyttelsesstandarder, men har også oplevet øget vækst på grund af innovation og moderne teknologi. Og det bør bekymre os og tjene som en advarsel.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Langt de fleste økonomer mener, at prognoser kun sjældent er rimelig sikre, og de eneste afhjælpende foranstaltninger er således tilsyn og selvbeskyttelse. Europa-Parlamentet og Økofinrådet og de ansvarlige kommissærer har gjort en fremragende indsats.

Lad os ikke foregive, at dette er tilstrækkeligt, eller at det kan slå en streg over fortiden, men nu kan vi fremover på ny skabe tillid til bank- og finanssektoren, idet makrotilsynet overlades til et organ, der får til opgave at overvåge hele det europæiske marked, hele euroområdet, og ikke opdeltede markeder, der ikke længere eksisterer.

Ud over tilsynet med EU-markedet vil dette organ også overvåge markederne i alle de lande, hvis valuta på den ene eller anden måde er knyttet til euroen og derfor til vores virksomheder og alle de virksomheder, som de handler med.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg har stemt for denne betænkning, og jeg mener, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) skal have øgede beføjelser for at sikre en hurtig og klar kommunikation. ESRB vil udvikle et fælles sæt indikatorer, der skal fungere som standardgrundlag for identificeringen af de risici, der er forbundet med de

forskellige grænseoverskridende finansieringsinstitutter, og de former for risici, som de kan udgøre.

Mário David (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemmer for de fleste forslag i denne betænkning og for oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB). Europa-Parlamentet er klar over sit ansvar og skal udøve de nye beføjelser, som det er blevet tildelt i Lissabontraktaten, og således spille en nøglerolle i styrkelsen af EU's tilsynsramme. Da det er umuligt at eliminere de svagheder i den eksisterende tilsynsramme, som har vist sig i den aktuelle finanskrise, er det blevet tvingende nødvendigt at udvikle mekanismer for makrotilsyn, som kan sikre stabiliteten på EU's finansielle markeder. Det er også vigtigt at sikre det indre markedes enhed og udvikle instrumenter, der vil gøre EU i stand til at forsvare euroen og andre internationale valutaer på globalt plan. Jeg vil også gerne understrege betydningen af forslaget om, at ESRB skal foretage makroøkonomiske analyser på europæisk plan, således at det kan vurdere potentielle systemiske risici, hvilket vil være et vigtigt bidrag. I lyset af de afdækkede svagheder i tilsynet på mikroplan i medlemsstaterne mener jeg, at et tæt samarbejde mellem ESRB, centralbankerne, tilsynsmyndighederne og "realøkonomien" ikke blot vil legitimere ESRB's foranstaltninger, men også være et væsentligt bidrag til effektiviteten af disse tiltag.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Hvis der er én ting, som vi alle har lært af den nylige krise, er det, at det er nødvendigt at ændre den institutionelle tilsynsstruktur gennem oprettelsen af europæiske organer og i denne forbindelse tage hele det makro- og mikroøkonomiske tilsyn op til revision.

Som jeg har haft lejlighed til at sige utallige gange før, frygter jeg ikke oprettelsen af europæiske tilsynsmyndigheder. Jeg mener, at det er afgørende, at de oprettes, og at de kan udøve deres beføjelser både uafhængigt og kompetent med henblik på at styrke markedernes og aktørernes tillid.

I dette særlige tilfælde er formålet med oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici at sikre, at EU har et effektivt tilsynssystem, der ikke er til hinder for økonomisk vækst, at beskytte det indre marked mod risikoen for fragmentering og endelig gennem udformning af et europæisk tilsynsperspektiv at bidrage til at løse problemet med en fragmenteret, individuel risikoanalyse på nationalt plan og samtidig øge effektiviteten af mekanismerne for tidlig varsling og sikre, at risikovurderingerne omsættes til konkrete foranstaltninger.

Jeg hilser derfor oprettelsen af dette europæiske udvalg for systemiske risici velkommen, og jeg håber, at en effektiv udøvelse af disse beføjelser vil danne udgangspunkt for et bedre tilsyn i EU.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Oprettelsen af strukturer for forebyggende foranstaltninger, der bør omfattes af en løbende grundig vurdering, bør være en prioritet i EU's beslutningsproces og politiske proces i forbindelse med løsningen af den aktuelle krise, hvor det er afgørende at sikre et effektivt EU-makrotilsyn med det finansielle system. Idet Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici også har til opgave at overvåge og vurdere risiciene i det finansielle system under normale forhold, kan det være garant for den finansielle stabilitet, som er en afgørende forudsætning for vækst, velstand og beskæftigelse i realøkonomien. Jeg vil gerne understrege, at ordføreren har lagt vægt på at sikre et afbalanceret og realistisk forslag gennem et effektivt tilsyn, der sikrer finansieringen af økonomien, det indre marked og EU's interesser og mål.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Under afstemningen om denne og andre betænkninger vedrørende finanstillsynspakken havde vi ikke glemt, at det var Rådet, Kommissionen og Parlamentet selv, der forsinkede foranstaltningerne på dette område og blot traf beslutninger, som ikke ændrer ved det grundlæggende problem, nemlig finansiell spekulation, herunder spekulation i statsgæld.

Vi stemte imod betænkningen, først og fremmest for at protestere imod, at vi endnu ikke har set nogen forslag om afskaffelse af skattely, skat på kapitalbevægelser eller lukning af derivatmarkedet.

De primære finansielle spekulationsmekanismer er således fortsat at finde på markedet, og de foranstaltninger, der træffes nu, sigter i højere grad på at styrke stormagternes og deres finansielle koncerners kontrol på bekostning af medlemsstaterne, hvis økonomier er mere skrøbelige, end på at tage direkte fat på den finansielle spekulation og sætte en stopper herfor.

Gennemførelsen af disse foranstaltninger har muligvis en vis positiv indvirkning, men indvirkningen er for begrænset, og hvis de grundlæggende foranstaltninger ikke vedtages, vil spekulationen fortsætte.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig. – (EN)* Jeg glæder mig over Kommissionens forslag om oprettelse af et nyt organ – Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici – som svar på den finansielle og sociale krise, der har hærget i hele EU. ESRB skal fungere i Den Europæiske Centralbanks regi og vil overvåge og vurdere risici for det finansielle systems stabilitet som helhed. ESRB vil også udsende tidlige advarsler til medlemsstaterne om systemiske risici, som måtte være under opsejling, og om nødvendigt fremsætte anbefalinger til tiltag med henblik på at imødegå disse risici. Formændene for Den Europæiske Centralbank, de nationale centralbanker og europæiske og nationale tilsynsmyndigheder vil alle deltage i ESRB. ESRB vil således bidrage til forebyggelsen af fremtidige kriser gennem dets makroøkonomiske tilsyn.

Edvard Kožušník (ECR), *skriftlig. – (CS)* Jeg er sikker på, at ekspertgruppen under forsæde af Jacques de Larosière gennemførte en analyse af høj kvalitet af årsagerne til krisen og løsningen på europæisk plan. Jeg er alligevel betænkelig ved Kommissionens foreslåede lovgivningspakke. Jeg støtter oprettelsen af et europæisk udvalg for systemiske risici. En sådan institution kan efter min opfattelse have en vis berettigelse. EU har brug for en strategisk myndighed af denne art. Jeg mener desuden ikke, at der er nogen fare for, at denne institution bliver en for bureaukratisk struktur. Jeg har imidlertid en helt anden holdning til det europæiske finanstillsynssystem. Det fremgår klart af forslaget, at der vil blive opbygget en solid og kompleks bureaukratisk mastodont, og det er i øjeblikket uklart, om de europæiske tilsynsmyndigheders vidtrækkende beføjelser vil blive gennemført på bekostning af medlemsstaternes beføjelser. Hvis det europæiske finanstillsynssystems beføjelser ikke skal være mere vidtrækkende end oprindeligt tiltænkt, skal de europæiske tilsynsmyndigheders beføjelser fastlægges så klart, at der ikke kommer til at opstå den mindste tvivl om, at medlemsstaterne og deres uafhængige nationale tilsynsmyndigheder fortsat har ansvaret for det daglige tilsyn med de finansielle markeder og det finanspolitiske ansvar. Da lovgivningspakken som helhed ikke opfylder disse kriterier, kan jeg ikke stemme for.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den nylige finansielle krise har afsløret alvorlige svagheder i det finansielle tilsyn på både mikro- og makroplan. Tilsynsmodellerne er ikke tilpasset globaliseringen af det finansielle system, hvor forskellige finanskoncerner opererer

på tværs af grænserne, hvilket indebærer systemiske risici. Der har således overhovedet ikke været noget samarbejde omkring samordning af og konsekvens i anvendelsen af EU-lovgivningen. Formålet med denne forordning er således at forbedre det indre markeds funktion ved at sikre et højt tilsyns- og reguleringsniveau og ved at beskytte indskydere, investorer og andre aktører. Det eneste problem er i virkeligheden, at den ikke går langt nok. Det er derfor helt afgørende at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde de offentlige finansers stabilitet og bæredygtighed og at styrke den internationale samordning og samarbejde på tilsynsområdet. Jeg mener, at oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici er afgørende for at sikre en effektiv tilsynsmodel og for at undgå de systemiske risici, der forårsages af store grænseoverskridende finanskoncerner. Der skal imidlertid gøres mange andre tiltag for at forhindre en gentagelse af de virkelig umoralske situationer, som vi har været vidne til på det seneste, og som har skadet økonomierne, aktionærer, indskydere, skatteydere og systemets troværdighed.

Claudio Morganti (EFD), *skriftlig. – (IT)* Jeg støtter fuldt ud betænkningen og de indførte bestemmelser om større markedsstabilitet. Betænkningen var nødvendig for at beskytte det indre markeds enhed. Det er af afgørende betydning at beskytte det indre marked.

Jeg er imidlertid i tvivl om de tilsynsopgaver, som Den Europæiske Centralbank vil blive pålagt. Centralbanker, der har haft til opgave at føre tilsyn, har tidligere ofte ikke gjort dette, og de har et stort ansvar for krisen. Jeg havde foretrukket et andet tilsynsorgan. Derfor har jeg stemt for teksten, men undlod at deltage i afstemningen om den lovgivningsmæssige beslutning.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig. – (DE)* I dag, hvor banker og forsikringselskaber opererer på tværs af grænserne, er et rent nationalt tilsyn med disse selskaber utilstrækkeligt, hvilket den nuværende økonomiske og finansielle krise viser. Det bør imidlertid opfattes som positivt, at medlemsstaterne stadig har kompetence til at træffe de endelige afgørelser i tilfælde af alvorlige budgetproblemer. Forslagene i denne betænkning går imidlertid for langt i retning af europæisk økonomisk styring, og jeg undlod derfor at deltage i afstemningen.

Miguel Portas (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Jeg undlod at deltage i afstemningen. På den ene side er det kompromis, der blev indgået om tilsyn på mikro- og makroplan, et fremskridt i forhold til den nuværende manglende vurdering eller regulering af finansielle risici på EU-plan. På den anden side er de foreslåede løsninger utilstrækkelige i forhold til de problemer, som de skal løse. Der lægges i forslaget ikke tilstrækkelig vægt på den indbyrdes afhængighed mellem de mange forskellige aktører og produkter i det finansielle system eller på deres indvirkning på realøkonomien. Den delløsning, som tilsynssystemet er baseret på, er ikke tilstrækkelig.

Vi er desuden nødt til at erkende, at Den Europæiske Centralbank også kan være en systemisk risikofaktor i sig selv, idet den accepterer bankaktiver som sikkerhed for sine lån. Endelig bliver Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici i sidste ende et svagt led i et system, hvor den egentlige magt koncentrerer sig i de ordninger, som medlemsstaterne bliver enige om ud fra hensynet til egne interesser, og den nuværende mellemstatslige tilgang til europæisk integration på det finansielle område bliver således forstærket.

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for beslutningen, da jeg er enig i Kommissionens forslag og i Parlamentets ændringsforslag. Som følge af de internationale finansielle markeders integrering er der behov for et stærkt engagement fra Unionens side

på verdensplan. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici bør trække på ekspertisen fra et videnskabeligt udvalg på højt niveau og påtage sig alle de globale ansvarsområder, som er nødvendige for at sikre, at Unionen høres i spørgsmål om finansiell stabilitet, navnlig ved at samarbejde tæt med Den Internationale Valutafond, Rådet for Finansiell Stabilitet og alle parterne i G20-gruppen.

Evelyn Regner (S&D), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for betænkningen om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, da den er et vigtigt led i den nye finansielle markedsstruktur i EU, og den nye pakke er et vigtigt skridt i reguleringen af de finansielle markeder. Som ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget om Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici betragter jeg oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici som en succes, selv om jeg gerne havde set, at udvalget fik flere og mere vidtrækkende beføjelser til at gribe ind. Der bør overdrages flere beføjelser til de europæiske tilsynsmyndigheder i fremtiden. Makrotilsyn giver kun mening på overnationalt plan. Det ville være vanskeligt for 27 forskellige tilsynsmyndigheder at vurdere risiciene på de globale finansielle markeder.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Den finansielle krise har vist, at de nationale myndigheders mikrotilsyn ikke alene kan afdække de systemiske risici og modvirke dem rettidigt. Vi skal etablere et effektivt europæisk tilsynssystem, der skal overvåge, vurdere og hindre potentielle risici for den finansielle stabilitet. Det understreges klart i betænkningen, at det er vigtigt at opretholde det indre marked. Det er imidlertid også meget vigtigt at beskytte det indre marked mod varer fra de lande, der ikke fremmer værdier som demokrati, økologi og sociale garantier, hvilket er årsagen til, at varer fra disse lande bliver billigere, og at vores europæiske virksomheder ikke kan konkurrere på disse vilkår. Jeg er enig i kommissionsformands Barrosos udtalelse i denne måned: "Vi har folk, og vi har virksomheder. Begge har behov for et åbent og moderne indre marked." Det indre marked er Europas største fordel, men vi udnytter ikke markedets fulde potentiale. Kun 8 % af EU's 20 mio. små og mellemstore virksomheder indgår i handel over grænserne og endnu færre i grænseoverskridende investeringer. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil være grundpillen i EU's tilsynssystem og vil således bidrage til at sikre, at det indre marked fungerer mere harmonisk. Ud over de nævnte værdier var det indre marked en af hovedårsagerne til Litauens og andre EU-landes tiltrædelse af EU. En alvorlig splittelse eller misforståelse vil underminere de sidste 10 års bestræbelser på at fjerne grænser og barrierer.

Betænkning: Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, da finanskrisen har afsløret svaghederne i de globale finansielle markeder. De europæiske markeder er heller ikke gået ram forbi, idet de ikke er forblevet upåvirket i en stadig mere integreret global økonomi. Parallelt med forslagene om at etablere et integreret tilsyn på mikro- og makroplan stilles der i denne betænkning forslag om en pakke vedrørende revision af de sektorspecifikke direktiver, hovedsagelig inden for bankvæsen og værdipapirer, med henblik på at tilpasse dem til det nye banktilsynssystem. Da G20 også har påtaget sig at tage skridt til at opbygge en stærkere, mere globalt sammenhængende tilsyns- og reguleringsmæssig ramme for fremtidens finansielle sektor, skal EU's svar på krisen være ambitiøst og rettet mod enkeltsager med fokus på både makro- som mikrotilsyn samt global regulering, og der skal være fokus på harmonisering og samarbejde på globalt plan om systemiske risici. Dette er en enestående mulighed for at gennemføre vores politiske mål om integreret tilsyn.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig.* – (FR) Europa-Parlamentet slår på dette område klart til lyd for tættere integrering af det finansielle tilsyn på europæisk plan. Det glæder mig, da jeg mener, at EU har pligt til at gribe ind på dette område for at vise de europæiske borgere, at vi træffer stærke og konkrete foranstaltninger for at stabilisere banksektoren. Jeg stemte derfor for betænkningen og det kompromis, der blev indgået med Rådet, da det er hensigten at gøre disse myndigheder operationelle den 1. januar 2011. Jeg håber, at disse myndigheder nu vil være i stand til at udøve deres beføjelser fuldt ud i praksis.

Regina Bastos (PPE), *skriftlig.* – (PT) Jeg stemte for finanstillsynspakken af nedennævnte årsager. Oprettelsen af de tre myndigheder bør følges op med et enkelt regelsæt for at sikre en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse og således bidrage til et mere effektivt indre marked. Myndighederne skal sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til alle medlemsstaternes forskellige interesser og finansieringsinstitutternes forskellige karakter. Områder, der er omfattet af tekniske standarder, bør være rent tekniske områder, hvor der er behov for tilsynseksperter til at udvikle standarderne. De tekniske standarder, der vedtages som delegerede retsakter, bør yderligere udvikle, specificere og fastlægge betingelserne for en konsekvent harmonisering og ensartet anvendelse af de regler, der indgår i de grundlæggende instrumenter, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget, og som udbygger eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt. Dette direktiv bør præcisere de situationer, hvor der skal findes en løsning på et proceduremæssigt eller et faktisk spørgsmål vedrørende overholdelsen af EU-lovgivningen, og tilsynsmyndighederne ikke selv er i stand til at løse problemet. I denne situation bør en af tilsynsmyndighederne have mulighed for at henvise spørgsmålet til den kompetente europæiske tilsynsmyndighed.

George Becali (NI), *skriftlig.* – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da hovedformålet er forbrugerbeskyttelse. I lyset af de eksisterende finansielle tjenesteydelsers komplekse karakter har jeg opfordret til, at forbrugerbeskyttelse gøres til omdrejningspunktet for ESA'ernes aktiviteter. De vil have kompetence til at undersøge visse former for finansieringsinstitutter, finansielle produkter som f.eks. farlige produkter eller finansielle aktiviteter som f.eks. udækket short selling samt til at vurdere de risici, som disse institutioner kan udgøre for de finansielle markeder og, hvor det er relevant, udstede advarsler. I visse særlige tilfælde, som er fastsat i den finansielle lovgivning, kan ESA'erne forbyde og begrænse visse risikobehæftede finansielle produkter eller aktiviteter eller endog anmode Kommissionen om at forelægge lovgivningsforslag om et permanent forbud mod sådanne aktiviteter eller produkter.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig.* – (LT) Jeg stemte for betænkningen, hvori Europa-Parlamentet godkender oprettelsen af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger. Denne institution bør have til formål at forbedre det indre markeds virkemåde, først og fremmest gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser, at beskytte forsikringstagere og andre aktører, at sikre de finansielle markeds integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansieringsinstitutter og andre interessenter, forbrugere og arbejdstagere. I dette dokument opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan gøres fremskridt hen imod et bedre integreret system for tilsyn med forsikrings- og arbejdsmarkedspensioner, samtidig med at der etableres et indre marked for finansielle tjenesteydelser. Da den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici

for det indre markeds stabilitet, opfordrer Parlamentet også til, at der på middellang sigt etableres et EU-tilsyn med internationale institutioner, og at der oprettes en EU-mekanisme til at håndtere de kriser, der kan ramme EU.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) De nationale markeders stigende indbyrdes afhængighed, den multinationale eller i det mindste tværnationale karakter af mange af hovedaktørerne på de finansielle markeder, og navnlig den nuværende globale økonomiske og finansielle krise, har vist, at det er nødvendigt at genoverveje, omformulere og endog helt ændre tilsynssystemets indretning på europæisk plan.

I forbindelse med den systemiske tilpasning til den aktuelle situation er de tre europæiske myndigheder, som denne beslutning vedrører, særlig vigtige, da de har fået tildelt særlige ansvarsområder i den nye struktur, der skal sikre en mere effektiv imødegåelse af de udfordringer, som vi står over for i dag, og som har konsekvenser for alle EU-borgernes tilværelse.

Jeg håber, at denne nye struktur, der er ved at blive opbygget, bliver en succes i praksis, og at vores fælles bestræbelser på at minimere risiciene og sikre gennemsigtige og sandfærdige markeder ikke stopper ved de løsninger, der nu er fundet frem til. Jeg håber også, at vi altid vil være villige til at lære af erfaringerne og tage højde for bedste praksis, således at vi kan bidrage til nødvendige forbedringer.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) De beføjelser, som de tre såkaldte "europæiske tilsynsmyndigheder" (ESA'er) har fået tildelt, er ikke begrænset til, hvad deres titel lader en formode. De bør knyttes til medlemsstaterne i Rådet. Disse myndigheder bør overhovedet ikke have mulighed for at træffe foranstaltninger uden Rådets forudgående accept, undtagen når der er tale om ændringer af deres køreplan, der forpligter dem til at beskytte investorer, sparere og det indre markeds funktion i samarbejde med internationale institutioner. Jeg stemte imod denne betænkning. ESA'ernes beføjelser og mål bør revideres.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) Parlamentet har siden lanceringen af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser været en central aktør i opbygningen af et indre marked for finansielle tjenesteydelser og har aktivt fremmet harmonisering, gennemsigtighed og fair konkurrence, samtidig med at det har sikret beskyttelsen af investorer og forbrugere.

Parlamentet har allerede længe inden den finansielle krise regelmæssigt opfordret til, at alle aktører på EU-plan i højere grad blev sikret samme vilkår, og har samtidig gjort opmærksom på væsentlige mangler i EU's tilsyn med de stadigt mere integrerede finansielle markeder. Parlamentet har i alle sine betænkninger opfordret Kommissionen til at undersøge, hvordan der kunne gøres fremskridt i retning af en mere integreret tilsynsstruktur. Parlamentet har også understreget nødvendigheden af et effektivt tilsyn med de systemiske og tilsynsmæssige risici, som markedsaktørerne på topplan løber.

Kommissionen har forelagt tre lovgivningsforslag om oprettelse af et nyt netværk af europæiske tilsynsmyndigheder baseret på tre søjler: den første for banksektoren, den anden for forsikrings- og arbejdsmarkedspensioner og den tredje for værdipapirsektoren, med henblik på at gøre fremskridt hen imod et mere integreret tilsynssystem. Endelig skal der oprettes et europæisk udvalg for systemiske risici, der skal overvåge og vurdere potentielle trusler mod den finansielle stabilitet.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det er nødvendigt at oprette en eller flere myndigheder, men det er ikke tilstrækkeligt til at spore tegn på uregelmæssigheder og forudsige nye

problemer på de finansielle markeder. I anden fase skal disse myndigheder styrkes, således at de tildeles funktioner og opgaver, der ikke er overflødige, men konkrete og opnåelige.

De nye institutioner skal ikke pege fingre og udpege de ansvarlige og straffe dem. De skal undersøge markederne og gøre opmærksom på kritiske situationer og sætte fokus på uønskede tendenser og adfærd og herefter foreslå løsninger. Formålet bør ikke være sanktioner, da økonomisk straf aldrig vil kunne genskabe tilliden. Vi skal i stedet fokusere på forebyggelse af problemer, på forebyggende løsninger og på fastlæggelse af de indikatorer, der i særlig grad afdækker eventuelle nye problemer. I denne betænkning analyseres en række kritiske situationer, og der stilles forslag til løsning heraf gennem etablering af en ex ante-mekanisme baseret på vores viden om finansielle mekanismer, og der er en meget stor chance for, at den vil få en positiv indvirkning.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig.* – (RO) I lyset af de eksisterende finansielle tjenesteydelsers komplekse karakter har jeg opfordret til, at forbrugerbeskyttelse gøres til omdrejningspunktet for ESA'ernes aktiviteter. De vil have kompetence til at undersøge visse former for finansieringsinstitutter, finansielle produkter som f.eks. farlige produkter eller finansielle aktiviteter som f.eks. udækket short selling samt til at vurdere de risici, som disse institutioner kan udgøre for de finansielle markeder og, hvor det er relevant, udstede advarsler. I visse særlige tilfælde, som er fastsat i den finansielle lovgivning, kan ESA'erne forbyde og begrænse visse risikobehæftede finansielle produkter eller aktiviteter eller endog anmode Kommissionen om at forelægge lovgivningsforslag om et permanent forbud mod sådanne aktiviteter eller produkter.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig.* – (RO) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger er blevet en absolut nødvendighed i lyset af den økonomiske og finansielle krise. Krisen har afsløret svaghederne ved markedsovervågningsredskaberne og EU-borgernes sårbarhed, navnlig indskydere, investorer og forsikringstagere. De skal have større beskyttelse. Det kan bl.a. sikres ved at føre tilsyn med forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsselskaber, og jeg mener, at der bør være særlig fokus på grænseoverskridende selskaber. Jeg støtter min kollega Peter Skinners betænkning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, navnlig da Europa-Parlamentet længe inden krisens udbrud advarede imod den overfladiske kontrol med visse stadig mere integrerede finansielle markeder. Jeg mener, at Europa-Parlamentets tekst giver bedre muligheder for at forebygge og forvalte eventuelle nye kriser, navnlig gennem foranstaltningerne til fremme af gennemsigtigheden på de finansielle markeder.

Mário David (PPE), *skriftlig.* – (PT) Jeg støttede fuldt ud de foreslåede foranstaltninger i denne betænkning vedrørende de europæiske tilsynsmyndigheders (ESA'er) beføjelser. Selv om svaghederne i det finansielle marked er blevet afdækket, er de europæiske og globale økonomiers nuværende tilstand en god lejlighed for EU til at udvikle en stærkere tilsyns- og reguleringsramme, der i højere grad er tilpasset en globaliseret økonomis behov. Unionens svar på krisen skal være stærkt, både med hensyn til tilsyn og regulering på makroplan og tilsyn på mikroplan. Jeg mener, at det nye tilsynssystem skal være baseret på forsigtighedsprincippet, da jeg anerkender systemets underliggende kompleksitet. Det er også vigtigt, at ESA'erne rent faktisk har kompetence til ikke blot at føre tilsyn med de nationale finansieringsinstitutters systemiske risici, men også til at vurdere grænseoverskridende og systemiske risici på europæisk plan såvel som internationale systemiske risici.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig. – (FR)* Vi har brug for regulering og tilsyn, hvis der skal sættes en stopper for den finansielle krise, som har rystet verden, destabiliseret vores økonomi, forværret arbejdsløsheden og øget vores gæld. Det er derfor vigtigt for os at give udtryk for vores støtte til og stemme for de seks betænkninger om en ambitiøs og omfattende reform af den økonomiske styring. Denne aftale er det første skridt hen imod uafhængige og stærke myndigheder, som vi har brug for af hensyn til europæerne. Vi har påtaget os vores ansvar med denne afstemning, idet der pr. 1. januar 2011 vil blive oprettet tre myndigheder, der skal føre tilsyn med markederne, bankerne og forsikringssektoren, såvel som et europæisk udvalg for systemiske risici med formanden for Den Europæiske Centralbank som formand.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig. – (PT)* Som følgerne af den nuværende økonomiske og finansielle krise nu har gjort det klart, afhænger EU-integrationsprocessens fortsatte succes helt af mulighederne for at finde løsninger, der styrker det integrerede europæiske tilsynssystemets beføjelser. Den nationale suverænitet afhænger i stigende grad af overnational indgriben gennem EU-strukturer, der har ressourcer og beføjelser, som giver dem mulighed for at gribe ind og fastlægge strategier, der ikke er påvirket af isolerede nationale ønsker og behov. Jeg vil derfor gerne gentage min støtte til styrkelsen af de beføjelser, som er tillagt de europæiske strukturer, der har til opgave at gribe ind og føre tilsyn med de forskellige finansielle sektorer i EU, dvs. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig. – (EN)* Kommissionens forslag om tilpasning af en række direktiver inden for bankvæsen og værdipapirer med henblik på at tilpasse dem til det nye finansielle tilsynssystem bør hilses velkommen. De nye finanstilltidsrammer bør ikke kun omfatte risici, der er forbundet med de enkelte pengeinstitutter, som reguleres af de nationale tilsynsmyndigheder, idet der skal være fokus på grænseoverskridende systemiske risici og fremme af europæisk samarbejde om systemiske risici på internationalt plan.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig. – (PT)* Den nylige finansielle krise har afsløret alvorlige svagheder i det finansielle tilsyn med enkeltsager og med det finansielle system som helhed. Tilsynsmodellerne er ikke tilpasset globaliseringen af det finansielle system, hvor forskellige finanskoncerner opererer på tværs af grænserne, hvilket indebærer systemiske risici. Der har således overhovedet ikke været noget samarbejde omkring samordning af og konsekvens i anvendelsen af EU-lovgivningen. Formålet med dette direktiv er således at forbedre det indre markeds funktion generelt ved at sikre et højt tilsyns- og reguleringsniveau og ved at beskytte indskydere, investorer og andre aktører. Det er derfor helt afgørende at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde de offentlige finansers stabilitet og bæredygtighed og at styrke den internationale samordning og samarbejde på tilsynsområdet. Oprettelsen af et europæisk finanstilltidsystem og fastlæggelsen af dets beføjelser er afgørende for at sikre en effektiv tilsynsmodel i alle sektorer. Der skal imidlertid gøres mange andre tiltag for at forhindre en gentagelse af de virkelig umoralske situationer, som vi har været vidne til på det seneste, og som har skadet økonomierne, aktionærer, indskydere, skatteydere og systemets troværdighed.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig. – (DE)* I dag, hvor banker og forsikringselskaber opererer på tværs af grænserne, er et rent nationalt tilsyn med disse selskaber utilstrækkeligt, hvilket den nuværende økonomiske og finansielle krise viser. Det bør imidlertid opfattes som positivt, at medlemsstaterne stadig har kompetence til at træffe de endelige afgørelser i tilfælde af alvorlige budgetproblemer. Forslagene i denne betænkning går imidlertid for

langt i retning af europæisk økonomisk styring, og jeg undlod derfor at deltage i afstemningen.

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig*. – (PT) Dette direktiv bør præcisere de situationer, hvor der skal findes en løsning på et proceduremæssigt eller et faktisk spørgsmål vedrørende overholdelsen af EU-lovgivningen, og tilsynsmyndighederne ikke er i stand til selv at løse problemet. I denne situation bør en af tilsynsmyndighederne have mulighed for at henvise spørgsmålet til den kompetente europæiske tilsynsmyndighed (ESA). ESA'en bør handle i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i forordningen om dens oprettelse og i dette direktiv.

Betænkning: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Den finansielle krise har vist, at reguleringen er utilstrækkelig, og at markedstilsynsmekanismerne er svage. Vi er alle klar over, at det ikke er tilstrækkeligt, at de nationale tilsynsmyndigheder samarbejder om et indre marked, der er et område helt uden grænser. Jeg mener derfor, at en ny europæisk tilsynsmyndighed vil gøre det nemmere at forebygge fremtidige kriser, da vi har brug for mere fleksible institutioner, der griber hurtigere ind. Jeg mener, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil spille en fremherskende rolle som vagthund og i vurderingen af potentielle risici for vores finansielle stabilitet. Vi har brug for en række regler, der sikrer os lige vilkår samt en større beskyttelse, der i højere grad er tilpasset vores indskydere, forbrugere, skatteydere og små og mellemstore virksomheder. Det er afgørende at beskytte dem, der er hårdest ramt af denne krise, og at sikre, at der er kreditmuligheder i fremtidige krisesituationer. En særlig grad af opmærksomhed bør også være rettet mod de store finansielle enheder, der normalt kaldes institutioner, der er "for store til at krakke", og som kan få hele det finansielle system til at bryde sammen, hvilket vi har været vidne til.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Dette forslag til forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed indgår i finanstillsynspakken. Denne pakke indeholder forslag om oprettelse af tre europæiske myndigheder, der skal føre tilsyn med bestemte finansielle sektorer, nemlig banker, forsikringselskaber og de finansielle markeder. I lighed med Skinner- og Giegold-betænkningerne støttede jeg fuldt ud denne betænkning og finanstillsynspakken som helhed, da den efter min opfattelse er et stort og frem for alt nødvendigt skridt fremad (se stemmeforklaringen vedrørende Skinner-betænkningen).

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg vil gerne takke ordføreren for hans vedholdende indsats og for det indgåede kompromis. Det er nu almindelig anerkendt, at den finansielle krise og den efterfølgende økonomiske krise har vist, hvor afgørende det er, at EU taler med én stemme. EU kan ikke stå splittet over for en global økonomisk krise.

Vi så, at den europæiske finanslovgivning var utilstrækkelig, og at tilsynsmekanismerne viste sig at være ineffektive. Der stilles forslag til afbødning af disse mangler i denne betænkning. Forslaget om oprettelse af en ægte europæisk myndighed med klare ansvarsområder er meget prisværdigt. Forslaget om oprettelse af en mekanisme til løsning af fremtidige kriser er også prisværdigt.

Vi har frem for alt pligt til at beskytte borgernes og investorernes interesser, der i nogle tilfælde har set deres opsparing gå op i røg. Det er derfor rigtigt at oprette en europæisk indskudsgarantiordning, som forfinansieres af finansieringsinstitutionerne, der skal beskytte indskydere, jf. ændringsforslag 137. Jeg mener derfor, at betænkningens mål er afbalancerede, herunder med hensyn til identificeringen af en klar rolle til SMV'er (se

ændringsforslag 169-170), der i dag stadig betaler den højeste pris for denne krise. Derfor stemte jeg for.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Banksystemet, der spiller en afgørende social og økonomisk rolle, forfølger ofte flere forskellige mål og forårsager ofte uønskede virkninger.

Selv om aktionærernes vigtigste mål er at skabe velstand, kan nogle aktørers mål være at støtte et iværksættersystem præget af stadig likviditetsmangel eller at skabe velstand gennem opsparingsfremmende finansielle instrumenter. Jeg ønsker ikke at anfægte disse hellige mål, men vi kan ikke se bort fra indvirkningen af de ledelsesbeslutninger, der træffes i disse virksomheder, på den økonomiske og sociale struktur.

Det er derfor de politiske beslutningstageres pligt at beskytte de forskellige aktørers krav og at sikre, at alle opfylder deres egne moralske og sociale pligter. EU skal derfor sikre det nødvendige tilsyn, således at alle aktørerne kan nå deres mål, uden at det går ud over andre berørte aktører. Vi bør glæde os over oprettelsen af en myndighed, der kan bidrage til opfyldelsen af denne målsætning.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for de fleste forslag i denne betænkning og for oprettelsen af en europæisk banktilsynsmyndighed. Den finansielle krise har afsløret mange svagheder i det finansielle tilsyn, herunder navnlig i EU's banksystem. Den europæiske offentlighed har set, at Parlamentet og Kommissionen har truffet hasteforanstaltninger til imødegåelse af denne situation. I den fase, som vi står i nu, skal vi udvikle forebyggelsesmekanismer, som vil give os større mulighed for at tilpasse den europæiske økonomi til eventuelle fremtidige chok. Oprettelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed er i denne forbindelse et afgørende bidrag til det finansielle tilsyn, da den vil få til opgave at fastlægge modus operandi og styringsmodellen for krisestyring fra tidlig intervention til ledelse af eventuelle insolvensprocedurer om nødvendigt.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, da den indeholder en række innovative forslag vedrørende tilsyn med finansieringsinstitutter, navnlig grænseoverskridende institutter. Jeg mener, at det er vigtigt, at en særlig grad af opmærksomhed rettes mod de store finansielle enheder, idet deres konkurs vil kunne medføre, at hele det finansielle system bryder sammen. Det er efter min opfattelse hensigtsmæssigt at oprette en europæisk fond finansieret af bidrag fra finansieringsinstitutterne, der skal beskytte indskydere og redde institutter, der er i vanskeligheder, og hvis konkurs vil kunne ødelægge hele systemet, således at vi kan udfylde hullerne og afbøde systemets ineffektivitet, som forårsagede den nuværende dybe krise.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Hvis der er én ting, som vi alle har lært af den nylige krise, er det, at det er nødvendigt at ændre den institutionelle tilsynsstruktur gennem oprettelsen af europæiske organer og i denne forbindelse tage hele det makro- og mikroøkonomiske tilsyn op til revision. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed er et resultat heraf.

Tilliden til bankvæsenet er blevet alvorlig svækket på grund af finanskrisen, og det er tvungende nødvendigt, at markederne – og europæerne generelt – genvinder tilliden til, at deres banker er sunde og robuste, og navnlig genvinder tilliden til tilsynsmyndighederne. Derfor er det meget afgørende for fremtiden, hvilken rolle den nye europæiske banktilsynsmyndighed får tildelt.

Vi må ikke være i tvivl på dette område. Hvis der er en række finansieringsinstitutter, hvis konkurs vil kunne medføre, at hele det finansielle system bryder sammen, kan vi ikke fortsat forholde os passive.

Som min kollega hr. García-Margallo y Marfil – der har spillet en afgørende rolle i behandlingen af denne tilsynspakke – helt rigtigt anfører: ”Der er to valgmuligheder her: Øgede beføjelser til de nationale tilsynsmyndigheder eller mere Europa (...). Mere protektionisme eller mere indre marked.” Jeg er ikke i tvivl om, hvilken vej vi bør gå her. Vi er nødt til at vælge mere Europa og mere indre marked og et tæt og kompetent tilsyn.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) En europæisk banktilsynsmyndighed vil sikre effektiviteten af EU-institutionernes igangværende gennemgribende reform af tilsynet med de finansielle markeder. Det vil sikre et strukturelt grundlag for indgreb med tilstrækkelige beføjelser til at forhindre en gentagelse af denne seneste globale finanskriser, hvilket ville være ubærligt for samfundet og for den globale økonomi. Det er rent faktisk helt forkert at godtage et tilsynssystem baseret på de nationale myndigheders tiltag, idet de ikke har nogen grænseoverskridende beføjelser, og markedsdeltagerne er finansieringsinstitutter, der udøver deres aktiviteter i et EU uden indre grænser. Jeg takker derfor ordføreren, der har lagt vægt på betydningen af små og mellemstore virksomheder og forslagens europæiske perspektiv.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Dette er endnu en betænkning vedrørende finanstillsynspakken og forslaget til forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed som en integrerende del af et europæisk finanstillsynssystem.

Det fastslås i en af artiklerne, at formålet med myndigheden er at beskytte offentlighedens interesse ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet på kort, mellemlang og lang sigt og det finansielle systems effektivitet til gavn for EU's økonomi, dets borgere og dets virksomheder.

Disse beslutninger ændrer heller ikke ved det grundlæggende problem, nemlig finansiell spekulation. Med mindre der sættes en stopper herfor, vil det være praktisk talt nytteløst at etablere europæiske institutioner på disse områder.

Vi stemte imod betænkningen, først og fremmest for at protestere imod, at vi endnu ikke har set nogen forslag om afskaffelse af skattely, skat på kapitalbevægelser eller lukning af derivatmarkedet.

Det står helt klart, at hele denne finanspakke er et forsøg på at skabe en illusion om, at kriseproblemerne er ved at blive løst, men der tages ikke fat på de grundlæggende problemer, idet finanskoncerner fortsat kan oppebære enorme fortjenester på spekulation, herunder spekulation i mere skrøbelige medlemsstaters statsgæld.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig*. – (EN) Oprettelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) indgår i Kommissionens forslag, der er udarbejdet på grundlag af anbefalingerne i de Larosièrerapporten fra februar 2009. Jeg glæder mig over oprettelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed som et svar på den finansielle og økonomiske krise, der har skabt reelle og alvorlige risici for det indre markeds stabilitet. Formålet med dette paneuropæiske tilsynssystem er at etablere et tæt samarbejde og en tæt samordning mellem nationale og europæiske myndigheder for at sikre stabiliteten i EU's finansielle system, og det vil lukke hullerne mellem de forskellige nationale ordninger. Et nyt udvalg med deltagelse af formænd for de europæiske centralbanker vil overvåge og gribe ind over for nye makroøkonomiske risici i hele Europa. EBA's beslutninger finder direkte anvendelse på finansieringsinstitutter,

og den kan gøre Kommissionen opmærksom på farlige produkter og markedstransaktioner. EBA vil desuden spille en afgørende rolle i identificeringen af systemiske risici og vil bidrage til løsningen af kriser.

Thomas Mann (PPE), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for hr. Garcia-Margallos fremragende betænkning, der er et vigtigt bidrag til finanstilsynspakken. Vores krystalklare krav – to år efter udbruddet af den globale finanskriserise – er ambitiøse. Den kommende europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) vil samarbejde med de tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med de nationale finansielle tjenesteudbydere. Det er en afgørende forudsætning for at sikre kontrollen med de tæt forbundne finansielle markeder. Der skal udvikles obligatoriske tekniske standarder med henblik på at skabe en harmoniseret europæisk lovgivning. Formålet er effektivt at forhindre konkurrenceforvridninger på de finansielle markeder og sætte en stopper for overdreven spekulation. Finansielle markedstransaktioner skal være mere gennemsigtige. Vi er således nødt til at overvåge risikoprodukter som f.eks. derivater og short selling. Af hensyn til forbrugerne og små og mellemstore virksomheder er det ikke acceptabelt, at aktørerne i vidt omfang skjuler deres aktiviteter og omgår tilsynet med de finansielle markeder. Her i Europa-Parlamentet har vi udnyttet den politiske indflydelse, som vi har haft siden Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009. Vi har fundet sammen på tværs af grupperne og fundet løsninger, der tydeliggør den europæiske merværdi. Staterne kan ikke løse krisen på egen hånd. Tiden er inde til at indføre et effektivt banktilsyn, der til enhver tid sikrer, at en krise ikke bliver en katastrofe, som påpeget af kommissær Barnier.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den nylige finansielle krise har afsløret alvorlige svagheder i det finansielle tilsyn med enkeltsager og med det finansielle system som helhed. Tilsynsmodellerne har haft en national vinkel, og de er ikke blevet tilpasset globaliseringen af det finansielle system, hvor forskellige finanskoncerner opererer på tværs af grænserne, hvilket indebærer systemiske risici. Der har således overhovedet ikke været noget samarbejde omkring samordning af og konsekvens i anvendelsen af EU-lovgivningen. Formålet med denne forordning er således at forbedre det indre markeds funktion ved at sikre et højt tilsyns- og reguleringsniveau og ved at beskytte indskydere, investorer og andre aktører. Det er derfor helt afgørende at sikre de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, at opretholde de offentlige finansers stabilitet og bæredygtighed og at styrke den internationale samordning og samarbejde på tilsynsområdet. Jeg mener, at oprettelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed er afgørende for at sikre en effektiv tilsynsmodel. Der skal imidlertid gøres mange andre tiltag for at forhindre en gentagelse af de virkelige umoralske situationer, som vi har været vidne til på det seneste, og som har skadet økonomierne, aktionærer, indskydere, skatteydere og systemets troværdighed.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *skriftlig*. – (PL) Set med Polens øjne, men også med EU's øjne som helhed, er det af største betydning, at vi har ensartet lovgivning. En række forordninger, der indgår i finanstilsynspakken, er blevet vedtaget i dag. Finanskrisen afslørede en række svage punkter i det globale finansielle system, herunder en mangel på effektivt tilsyn med de finansielle institutioner i Europa. Som reaktion på disse mangler har vi vedtaget forslag, som skal styrke tilsynet med de finansielle markeder i EU.

Lige fra begyndelsen har Polen støttet udnævnelsen af stærke og uafhængige tilsynsorganer, der kan træffe bindende afgørelser på supranationalt plan. Det var vigtigt for os, at de tilsynsorganer, der får en europæisk karakter, bliver meget stærke organer, som tilføres brede kompetencer.

Vi har generelt opnået dette mål. Det skal også bemærkes, at de løsninger, der er fundet, er tilfredsstillende. Det er løsninger, som forener de 27 medlemsstaters nationale interesser. Dette kan i vid udstrækning tilskrives Parlamentet. For første gang har medlemmerne af Parlamentet udtalt sig enstemmigt om finansforhold og er nået til enighed, hvad angår legitimiteten af de afgørelser, der er truffet.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) I en tid, hvor banker og forsikringselskaber arbejder på tværs af grænserne, er nationalt tilsyn med disse virksomheder alene utilstrækkeligt, som den aktuelle økonomiske og finansielle krise viser. Det er dog positivt, at medlemsstaterne har bevaret kompetencen til at træffe de endelige afgørelser i tilfælde af alvorlige budgetproblemer. Denne betænkning går dog for vidt hen imod europæisk økonomisk governance, og jeg undlod derfor at stemme.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) Den aktuelle finanskriser har kastet lys over en situation, som Parlamentet har kritiseret for mange år siden, nemlig manglen på en tilstrækkelig regulering af finanssektoren og svaghederne ved markedstilsynsmekanismerne.

Parlamentet advarede om, at hvis en krise i systemet skulle undgås, var det nødvendigt at sætte ind på at nå tre mål: liberalisering af markederne, styrkelse af kontrolmekanismerne og harmonisering af skatter på opsparinger. For at råde bod på manglerne med hensyn til regulering og rette op på svaghederne i tilsynssystemet anbefaler Kommissionen, at der oprettes et netværk af nationale tilsynsførende, og at der indføres et fælles regelsæt med det formål at beskytte indskydere, investorer og forbrugere i EU.

”Europa-løsningen” ville betyde, at man gav tilsynskollegierne ret til at diktere regler, hvis overholdelse ville være obligatorisk, når de nationale tilsynsmyndigheder ikke kunne nå til enighed. Parlamentets betænkning foreslår også, at der oprettes en europæisk fond finansieret af bidrag fra de finansieringsinstitutter, der skal beskytte indskydere og redde institutter, der er i vanskeligheder dér, hvor deres konkurs ville kunne ødelægge hele systemet. Det endegyldige mål med denne betænkning er at oprette en mekanisme til løsning af fremtidige kriser, der vil gøre det mindre sandsynligt, at de europæiske skatteydere vil komme i en situation, hvor de skal lide under følgerne af et sammenbrud i det finansielle system.

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningen, fordi jeg er enig i Kommissionens forslag og i de ændringsforslag, som Parlamentet har stillet.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig*. – (IT) I en tid med økonomisk og finansiell krise skal EU vedtage stærke foranstaltninger på europæisk plan ved at øge kontrollen med bankinstitutioner og de finansielle markeder. Etableringen af fire nye organer kan vises sig at være et gyldigt alternativ, som kan garantere tæt samarbejde med de nationale tilsynsorganer.

Det drejer sig ikke om organer med ansvar for overvågning af hele sektoren inden for deres retsområder, men om specifikke finansielle institutioner, der sammensættes af repræsentanter på det højeste niveau af de nationale tilsynsorganer, og som skal hjælpe med at harmonisere standarderne og bestemmelserne mellem EU's medlemsstater. Navnlig den europæiske banktilsynsmyndighed skal vurdere adgangen til, tilgængeligheden af og omkostningerne ved kredit for forbrugere og små og mellemstore virksomheder.

Ved afslutningen af G20 blev idéen om en bankafgift, som både formand Barroso og formand Van Rompuy tilsluttede sig, end ikke overvejet. I et Europa, der stadig lider under krisen, skal vi handle sammen for at opbygge fælles regler på europæisk plan.

Bogusław Sonik (PPE), *skriftlig.* – (PL) Krisen afslørede svaghederne ved EU's tilsynssystem, som var delt langs nationale grænser, og den afslørede også nødvendigheden af bedre tilsyn med supranationale finansielle institutioner. I henhold til de europæiske beslutningstagere var det afgørende at indføre et harmoniseret finanstillsynssystem. I et år er der ydet en intensiv indsats for at etablere en europæisk struktur for dette tilsynssystem. Lige fra begyndelsen har Parlamentet skubbet på for at få et stærkt EU-tilsyn med de finansielle markeder og har overtalt Rådet og Kommissionen til at vedtage sin holdning. Der etableres tre nye tilsynsinstitutioner, hvis kompetencer går ud over de nuværende tilsynscommitéers rådgivende karakter.

Det fjerde organ, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, får til opgave nøje at overvåge markedssituationen og udsende advarsler, hvis risikoniveauet stiger i den europæiske økonomi. Den økonomiske og monetære union kræver, at der opbygges et velfungerende europæisk finanstillsynssystem, og resultatet af dagens afstemning er et vigtigt skridt i den retning.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig.* – (LT) Manglen på effektiv finansiel regulering i Europa og det utilstrækkelige markedstilsyn blev tydeligt under finanskrisen. Jeg behøver næppe minde Dem om, at Litauen er et af de lande, der blev værst ramt af den globale finanskrisen. På et tidspunkt var Litauens vækst næsten alene baseret på lånte midler drevet af billig kredit primært fra udenlandske långivere, der søgte efter hurtig profit. Industrien var dårligt kommet på benene, da krisen startede. Det er indlysende, at det ikke giver nogen mening fortsat at anvende systemer, hvis ineffektivitet blev afsløret under krisen. Vi har nu brug for en stærk og ambitiøs politik, som kan skabe et mere effektivt, integreret og holdbart europæisk tilsynssystem. Jeg glæder mig over ændringsforslagene til Kommissionens forslag, som hovedsagelig er udformet ud fra bankernes perspektiv uden hensyntagen til dem, der har brug for lån.

Det er vigtigt, at vi medtager de små og mellemstore virksomheder, fordi de er mere afhængige af bankfinansiering end de store virksomheder. Jeg håber, vi kan oprette en pålidelig europæisk institution med klare beføjelser og en krisestyringsmekanisme, der vil sikre, at det ikke er Europas skatteydere, som kommer til at bære den største byrde af kortsigtede ændringer i det finansielle system.

Derek Vaughan (S&D), *skriftlig.* – (EN) Denne betænkning og de tilsvarende betænkninger, vi har stemt om som en del af finanstillsynspakken, varsler en ny æra i den finansielle regulering, hvor bankerne ikke længere kan udnytte gråzoner i de retlige rammer, og EU kan yde bedre beskyttelse mod risikable finansielle produkter og aktiviteter. Disse betænkninger skal især hilses velkommen af forbrugerne, da oprettelsen af de nye EU-tilsynsmyndigheder betyder, at EU nu kan regulere de finansielle institutioners grænseoverskridende aktiviteter og sikre, at forbrugernes interesser kommer forrest, når bankerne træffer beslutninger.

Dominique Vlasto (PPE), *skriftlig.* – (FR) Det glæder mig, at de forpligtelser, min politiske gruppe påtog sig under finanskrisen, støttes bredt af Parlamentet. Det er vigtigt, at vi reviderer det europæiske finanstillsynssystem. Den manglende koordinering mellem de nationale tilsynsorganer forøgede risikoen for, at finansielle institutioner ville gå ned i fremtiden. Ved at oprette tre nye europæiske myndigheder, der skal føre tilsyn med, hvordan banker, finansielle markeder samt forsikrings- og pensionselskaber handler, har vi skabt en omfattende ramme for finanstillsyn. På den måde reguleres bankerne af den europæiske banktilsynsmyndighed på en ensartet og koordineret måde. Med reelle tvangsbeføjelser

får sidstnævnte det sidste ord, hvis der opstår uenighed med de nationale tilsynsmyndigheder. Når det sikres, at de finansielle institutioner er solvente, og de finansielle markeder og produkter bliver mere gennemsigtige, vil vi også opnå bedre beskyttelse for investorer, virksomheder, sparere og forbrugere. Dette nye redskab bliver derfor ikke forbeholdt nogle få finansielle eksperter, men vil reelt blive til gavn for alle.

Betænkning: Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, da det europæiske finansielle marked efter min mening ikke kan overleve eller fungere tilfredsstillende, hvis de finansielle tilsynsmekanismer for EU-området fortsat er forskellige inden for EU. Det er afgørende, at EU udvikler en ny finansiell arkitektur, der omfatter et robust finanstilsyn, som fungerer på samme måde på tværs af de forskellige lande i Europa. På den måde kan EU skabe mekanismer, der kan forebygge kriser som den, vi aktuelt oplever, ved at reagere på en mere rettidig måde og bidrage til at løse de systemiske problemer, der findes på vores store markeder. Det er afgørende, at vi styrker disse mekanismer, da Europa uden dem fortsat vil lide under store finansielle ulemper, der forhindrer, at vi opnår de stabile priser og finansmarkeder, som vi ønsker så højt. Kun ved at regulere og føre tilsyn med bank- og finanssystemerne i hele EU og ved at dele data på en strengere og mere fortrolig måde kan vi være mere konkurrencedygtige og stabile på det globale marked og konsolidere en stærkere og sikrere økonomi.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg tilslutter mig igen det kompromis, der er opnået med Rådet i forbindelse med finanstilsynspakken (se mine forklaringer til navnlig Skinner-, Goulard-, Sánchez Presedo-, García-Margallo y Marfil- og Giegold-betænkningerne), og navnlig spørgsmålet om ECB's rolle. Den Europæiske Centralbank har bevist sin evne til at håndtere finanskrisen på en effektiv og fornuftig måde. Den skal spille en central rolle i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, da det handler om sidstnævntes troværdighed og effektivitet.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Den Europæiske Centralbank (ECB) har indtil videre vist, at den udmærket er i stand til at løse sin opgave. Kampen mod inflation blev taget alvorligt i Frankfurt, og siden euroen blev indført, har vi ikke oplevet prisstigninger, der systematisk var højere end de fastlagte mål.

Alt dette skyldes den betydelige professionalisme blandt ECB-medarbejderne, det vedvarende samarbejde med finansverdenen og forskerne med henblik på at sikre effektiv overvågning af politikker og visheden om altid at være på forkant med udviklingen. Det ry, som Eurotower har fået delvist takket være den imponerende arv fra Bundesbank, har betydet, at omfanget af krisen i Europa kunne begrænses, og det stod klart, at der var visse signaler, som ingen endnu havde beføjelser til at reagere på.

Den Europæiske Centralbank er derfor den bedste kandidat til at påtage sig en central rolle i det nye europæiske tilsynssystem. Uden at spænde vores forventninger for højt må vi forvente en fremragende indsats fra en organisation, der indtil nu har vist, at den har kapacitet, kompetence og viden.

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da der efter min mening skal oprettes en europæisk dimension af finanstilsynet. Vi må dog ikke være naive i vores forventninger. En ny finansiell struktur vil ikke sætte os i stand til helt at undgå økonomiske og finansielle kriser. EU vil på den anden side få en retlig ramme, der kan støtte hurtigere indgreb. Den Europæiske Centralbank er en institution, der via sin

hurtige og effektive indsats har bevist sit værd. Derfor glæder det mig, at den netop oprettede myndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), kommer til at høre under ECB's regi. Jeg tager dog afstand fra beslutningen om ikke at give ESRB beføjelser til at pålægge medlemsstater eller finansielle institutioner sanktioner.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den foreslåede arkitektur for finanstilsyn og -regulering, der aktuelt forhandles i EU, kan ikke fungere effektivt, hvis tilsynet forbliver opdelt på nationalt plan. På den baggrund stemmer jeg for denne betænkning. Det vil tydeligvis ikke være muligt at undgå fremtidige kriser. Det er dog muligt at mindske deres sociale og økonomiske indvirkning på EU gennem udviklingen af mere finjusterede mikro- og makrotilsynssystemer. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil derfor som tilsynsmyndighed på makroniveau spille en afgørende rolle. Det kan dog ikke pålægge medlemsstater eller finansielle institutioner foranstaltninger eller sanktioner, men troværdigheden af udvalgets arbejde vil dog være sikret, ikke mindst takket være Den Europæiske Centralbanks prestige og gode ry.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Hvis vi har lært noget af den nylige krise, så er det behovet for at reformere den institutionelle tilsynsstruktur ved at oprette europæiske organer og i den forbindelse genoverveje hele systemet af makro- og mikroøkonomisk tilsyn.

Personligt skræmmer eksistensen af europæiske tilsynsmyndigheder ikke mig, hvilket jeg har haft lejlighed til at sige adskillige gange. Det er afgørende, at de findes og løser deres opgaver på en uafhængig og kompetent måde, så markedernes og aktørernes tillid styrkes. Europa skal omgående udvikle specialiseret kapacitet, der kan varetage makrotilsynet og afdække systemiske risici, dvs. afdække risici for den finansielle stabilitet på europæisk plan, og om nødvendigt lade alarmen lyde og sikre, at situationen overvåges.

Den tilsynsstruktur, vi nu vedtager, og navnlig Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som ikke kan pålægge medlemsstater eller finansielle institutioner foranstaltninger eller sanktioner, er i vid udstrækning afhængig af, at Den Europæiske Centralbank (ECB) kan udføre sine aktiviteter og løse de opgaver, den tildeles. ECB's prestige og ry vil efter min mening være et plus for det nye ESRB.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Behovet for at sikre betingelserne for et stærkere og mere effektivt europæisk tilsyn med de finansielle markeder har resulteret i et stærkt fokus fra Parlamentets side, som er blevet tydeligere og mere værdsat, efterhånden som den økonomiske og finansielle krise har udfoldet sig. Et overvågningssystem på nationalt plan, der er baseret på hver medlemsstats individualistiske perspektiv, har i stigende grad vist sig at være ineffektivt og upålideligt som følge af de finansielle markeders globale karakter, idet markederne integreres mere og mere, efterhånden som de udvikler sig. Jeg støtter derfor dette forslag til Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici vil med tilstrækkelig teknisk støtte og bistand fra ECB's kapacitet og ressourcer uden tvivl aktivt kunne bidrage til, at EU kan handle tidligere og hurtigere via analyser af oplysninger om systemtendenser og kortlægning af mulige risici. Dette vil være afgørende for at undgå nye kriser, eller, hvis de er uundgåelige, mindske deres negative indvirkning og hurtigt vende udviklingen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Indsatsen for at oprette et tilsynsorgan for systemiske risici er muligvis konsekvent, men det gælder ikke beslutningen om at sætte det under Den Europæiske Centralbanks tilsyn. Et organ af denne type burde i virkeligheden være mellemstatsligt. Det er overhovedet ikke tilfældet i dette forslag. Et organ, der ledes

af Den Europæiske Centralbanks formand, som blindt følger sin euroliberale doktrin til fordel for private operatører, vil aldrig fremlægge noget, der er i strid med deres interesser. Jeg stemmer imod denne betænkning, som godkender ECB's kontrol over Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Behovet for at reagere på en finanskrise i fremtiden og de nye modeller for makro- og mikrotilsyn har resulteret i oprettelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) og europæiske tilsynsmyndigheder. Det er dog kun Den Europæiske Centralbanks prestige, der vil gøre dette nye system effektivt, da det nye ESRB ikke vil kunne pålægge medlemsstater eller finansielle institutioner foranstaltninger eller sanktioner, og dets advarsler vil ikke blive bindende. Missionen for denne nye tilsynsstruktur, som koordineres af og er underlagt ECB, vil være at imødegå fremtidige krisescenarier, så der kan iværksættes forebyggende foranstaltninger med henblik på at blokere udviklingen af nye kriser. Det vil også være nødvendigt at sikre, at alle udnævnelser til ledende poster i systemet er baseret på kriterier vedrørende reelle kompetencer og resultater og ikke den politisk hensigtsmæssige fordeling af magten mellem medlemsstaterne.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) EU er ved at skabe en ramme, der kan sikre finansiell stabilitet. For at undgå risikoen for nye og alvorlige finanskriser har Europa brug for en institutionel ramme, som kan håndtere vigtige finansielle institutioners insolvens i systemet.

Der oprettes en ny makrotilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), og en ny mikrotilsynsmyndighed, de europæiske tilsynsmyndigheder. Deres effektivitet garanteres af ECB's myndighed, da det nye ESRB ikke vil kunne pålægge medlemsstater eller finansielle institutioner foranstaltninger eller sanktioner, og dets henstillinger vil ikke blive bindende. Dets effektivitet afhænger derfor af ECB's betydelige ry og den anerkendte ekspertise blandt ECB's personale.

Det vigtigste formål med tilsynsstrukturen er i fremtiden at forhindre dramatiske situationer som den krise, vi aktuelt oplever, og garantere finansiell stabilitet. Grundpillen i den vellykkede gennemførelse af den nye politik for regulering af og tilsyn med de finansielle markeder vil netop være forbindelsen mellem mikro- og makrotilsyn. ESRB's sekretariat vil dermed komme til at spille en afgørende rolle for at sikre effektiv og hurtig udveksling af de relevante data.

Betænkning: Sven Giegold (A7-0169/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi Parlamentet altid har spillet en dominerende og central rolle i opbygningen af et indre marked for finansielle tjenesteydelser, der aktivt fremmer harmonisering, gennemsigtighed og konkurrence, så der opnås større og bedre tilpasset beskyttelse til dem, der har størst brug for det, nemlig småinvestorer og forbrugere. Vi havde allerede opfordret til vedtagelsen af sådanne betingelser og påpeget nogle af fejlene i tilsynet med de finansielle markeder. Jeg opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan vi bedst kan etablere en mere integreret tilsynsstruktur og samtidig gennemføre den ømtålelige udvikling af et stadig mere levende og integreret indre marked for finansielle tjenesteydelser. Jeg håber, at vi med denne betænkning kan hjælpe med at oprette et EU-organ, der effektivt kan lede indsatsen for at bidrage til en robust europæisk harmoniseringsproces, og at dette vil være et eksempel for verden.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Dette forslag til en forordning om oprettelse af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed er en del af finanstilsynspakken. Ved denne pakke oprettes der tre europæiske myndigheder, som skal føre tilsyn med specifikke dele af den finansielle industri, dvs. banker, forsikringsselskaber og finansielle markeder. Ligesom ved Skinner- og García-Margallo y Marfil-betænkningerne om de andre to tilsynsmyndigheder støtter jeg fuldt ud denne betænkning og finanstilsynspakken som helhed, da den efter min mening er et stort og frem for alt nødvendigt skridt fremad (se min stemmeforklaring til Skinner-betænkningen).

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Oprettelsen af Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed er en del af EU's strategi, der har til formål at styrke tilsynsmyndigheden på det europæiske marked med henblik på undgå situationer, som kan føre til systemiske risici af den type, der har rystet de finansielle markeder siden september 2008 og økonomierne i næsten alle lande derefter. Det nye ved denne myndighed er dog ikke, at den vil få centraliserede tilsynsbeføjelser, fordi vi i den henseende kan inkludere alle de andre myndigheder, der udgør det europæiske tilsynssystem, men at en europæisk myndighed for første gang får ansvaret for at føre direkte tilsyn med aktørerne på et marked, hvilket også forudsætter, at den inddrages i udstedelse af tilladelser, gennemførelse af undersøgelser og sanktioner.

Dette sker på et tidspunkt, hvor det tidligere tilsynssystem var begrænset til blot at regulere og udforme forslag, der efterfølgende blev overgivet til de relevante myndigheder i medlemsstaterne. Jeg vil udtrykke både min inderlige taknemmelighed og nysgerrighed over for denne udfordring, og jeg glæder mig til at se, hvordan direktivernes bestemmelser gennemføres, og hvilke ændringer der vil blive gennemført som resultat af oprettelsen af denne myndighed (med andre ord direktivet om kreditvurderingsbureauer, hvor de vigtigste aktører ikke kun er særdeles vigtige, men også store globale operatører).

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Denne nye europæiske tilsynsmyndighed bliver en del af den europæiske finanstilsynsstruktur. Den får mere specifikt ansvaret for makrotilsynet med bestemte institutioner. Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) skal især spille en betydelig rolle i reguleringen af og tilsynet med kreditvurderingsbureauer. Jeg glæder mig over det, som Økonomi- og Valutaudvalget har opnået i denne henseende. Jeg stemte for den betænkning, som ordføreren har udformet.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne betænkning, selv om det aktuelle fremskridt ikke står mål med de løfter, der blev givet på G20-topmøderne i 2009, hvor de europæiske ledere forpligtede sig til at sikre effektiv og stram regulering af finansielle produkter og institutioner. Denne lovgivningspakke er dog ikke en erstatning for manglen på økonomisk governance. Uden skattemæssig harmonisering, uden en fælles industripolitik og uden stærke incitamenter til vækst og beskæftigelse kan vi ikke modstå presset fra markedet eller sikre, at den velstand, der produceres i Europa, fordeles retfærdigt mellem alle borgere.

Mário David (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg tilslutter mig oprettelsen af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed af de samme grunde, og fordi jeg tillægger den samme betydning som ved oprettelsen af en europæisk banktilsynsmyndighed. Det gør jeg, fordi markedernes sårbarhed over for den intense spekulation, der har fundet sted i finanscentrene i de senere år, over for europæiske virksomheders kollaps og over for de følgevirkninger, dette har for dynamikken på EU's indre marked og i økonomien, har vist, at det er nødvendigt at styrke reguleringen af de europæiske og globale markeder. Dette kan også

ses af sager, som f.eks. Lehman Brothers, der eksponerede EU's svagheder i en globaliseret verden. Oprettelsen af en europæisk stabilitetsfond, som foreslås i denne betænkning, kan efter min mening også være et effektivt bidrag til overvågningen af de finansielle institutioner, der er mest eksponerede for risici.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi den fremmer reform af EU's finansielle markeder ved at garantere tilsyn og fastlægge mere effektive regler, der muliggør bedre detektering af risici i det finansielle system. Jeg støtter disse foranstaltninger, fordi de opretter én fælles europæisk tilsynsmyndighed for grænseoverskridende institutioner på EU-plan og en europæisk mekanisme, der kan løse kriser, som rammer dem.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Hvis vi har lært noget af den nylige krise, så er det – uanset vores politiske overbevisning eller verdensanskuelser – behovet for at reformere den institutionelle tilsynsstruktur ved at oprette europæiske organer og i den forbindelse genoverveje hele systemet af makro- og mikroøkonomisk tilsyn.

Der er utallige positive punkter i den aftale, vi har opnået, og som vi har stemt om i dag. Et af dem er oprettelsen af uafhængige europæiske organer, der skal overvåge bankerne, forsikringsselskaberne og de finansielle markeder. Disse organer erstatter ikke de nationale tilsynsorganer, men arbejder sammen med dem og forsøger at udfylde deres mandat med hensyn til tilsyn og systemisk risikoanalyse for derved at forhindre, at den europæiske banksektor og de finansielle markeder rammes af endnu en krise af samme omfang, som den vi netop har oplevet.

Eftersom de finansielle markeder har været hårdt ramt af krisen, skal vi omgående genoprette tilliden. I vid udstrækning vil dette afhænge af tilsynsmyndighedernes rolle, idet de skal løse deres opgave på en kompetent og effektiv måde, så de skaber den nødvendige tillid blandt investorer og virksomheder.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Hvis de finansielle og spekulative markeder skal reguleres effektivt, og hvis vi erindrer de omstændigheder, der førte til denne krise, som har haft alvorlige konsekvenser for Europa og de udviklede lande, er det afgørende, at vi sikrer effektiv indgriben på niveauet for værdipapirtransaktioner i overensstemmelse med Parlamentets og de øvrige europæiske institutioners indsats. Målet er at skabe en struktur for overvågning, evaluering, tilsyn og indgriben, der inden for en effektiv retlig ramme kan forhindre, at situationer som dem, der førte til den nuværende økonomiske, finansielle og sociale krise, opstår igen. I den sammenhæng skal en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed ikke kun have en passende status som juridisk person, men også retlig, administrativ og finansiell autonomi med henblik på at garantere markedernes sikkerhed og stabilitet og gennemsigtigheden af transaktioner, så vi undgår nye systemiske risici.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), skriftlig. – (GA) De nye myndigheder vil forbedre det eksisterende samarbejde mellem de nationale lovgivere og bidrage til en mere ensartet tilgang, hvad angår tilsyn med sektoren for finansielle tjenesteydelser. De nye myndigheder vil kunne håndtere svagheder i det nuværende tilsynssystem og sikre, at de problemer, der er vokset frem i visse europæiske lande gennem en del tid, ikke vil vokse igen. Disse ændringer på europæisk plan vil supplere foranstaltninger, som den irske regering allerede har gennemført med henblik på at styrke reguleringen af den irske sektor for finansielle tjenesteydelser.

Robert Goebbels (S&D), *skriftlig.* – (FR) Da jeg ikke var i Strasbourg, fordi jeg repræsenterede Parlamentet på den årlige interparlamentariske konference med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN), som fandt sted i Hanoi fra den 20.-21. september, kunne jeg ikke stemme for finanstilsynspakken. Jeg vil understrege, at jeg støtter den fuldt ud.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig.* – (FR) Jeg stemte for Giegold-betænkningen om Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, fordi EU omgående skal udstyre sig selv med de nødvendige redskaber til overvågning af finansielle markeder, så vi undgår nye finansielle og økonomiske kriser. Oprettelsen af denne myndighed og de myndigheder, der oprettes i resten af tilsynspakken, sætter os til stand til at gå fra blot koordinerende nationale myndigheder med ofte særdeles varierende interesser til myndigheder, der virkelig er europæiske. På denne måde vil aktiviteterne i kreditvurderingsbureauer, som i høj grad var ansvarlige for udløsningen af den finansielle krise, fra nu være underlagt direkte europæisk tilsyn. Dette er unægtelig et skridt i den rigtige retning, selv om der stadig er langt igen.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig.* – (EN) Oprettelsen af Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) som en del af Kommissionens forslag i forlængelse af anbefalingerne i Larosière-rapporten fra februar 2009 skal hilses velkommen. Denne myndighed vil sikre en væsentlig styrkelse af tilsynet med den finansielle sektor i Europa. ESMA vil få beføjelser til at træffe afgørelser, der gælder direkte for finansielle institutioner, og vil underrette Kommissionen om farlige produkter eller markedstransaktioner. ESMA vil desuden få en central rolle med hensyn til detektering af systemiske risici og vil deltage i indsatsen for at afværge en evt. krise. I en nødsituation kan ESMA endvidere inden for rammerne af sine beføjelser træffe afgørelse ved simpelt flertal, som forpligter de nationale tilsynsmyndigheder til at iværksætte bestemte foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal bidrage til de finansielle markeders stabilitet og ordnede virkemåde.

Mario Mauro (PPE), *skriftlig.* – (IT) Jeg har stemt for betænkningen som følge af min tilfredshed med den aftale, der er opnået med Rådet. Oprettelsen af en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed er et særdeles vigtigt resultat for Parlamentet, der har udnyttet sin ekspertise til at forbedre forordningens kvalitet, og det er et resultat, der gør Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) særlig stolt.

Vi har faktisk altid kæmpet for at lukke de store lovgivningsmæssige huller i denne forbindelse og for at udbedre tilsynssystemernes skrøbelighed. Det var meget vigtigt, at Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici blev integreret med de europæiske tilsynsmyndigheder, og at de nye myndigheder fik tildelt et større mandat. Dette vil være et afgørende bidrag til at tilføre disse instrumenter en virkelig europæisk dimension.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig.* – (PT) Den nylige finanskriser har fremhævet alvorlige svagheder i finanstilsynet, både i enkelte tilfælde og for det finansielle system som helhed. Tilsynsmodellerne havde et nationalt perspektiv og var ikke tilpasset den globalisering, der er sket i det finansielle system, hvor forskellige finansielle grupper opererer på tværs af grænser med de systemiske risici, dette medfører. Der har derfor ikke været sket nogen form for samarbejde, koordinering eller ensartethed i anvendelsen af EU-lovgivningen. Formålet med dette direktiv er derfor at forbedre det indre markedes virkemåde ved at sikre et højt niveau af tilsyn og tilsynsregulering og ved at beskytte indskydere, investorer og modtagere. Det er derfor afgørende, at vi sikrer de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede virkemåde, bevarer de offentlige finansers stabilitet og bæredygtighed

og styrker den internationale koordinering og det internationale samarbejde på tilsynsområdet. Oprettelsen af Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed af afgørende for udviklingen af en effektiv tilsynsmodel. Der skal dog tages mange andre skridt for at forhindre en gentagelse af den seneste tids i sandhed umoralske situationer, som har skadet økonomier, aktionærer, indskydere, skatteydere og systemets troværdighed.

Alexander Mirsky (S&D), *skriftlig*. – (LV) Jeg stemte for denne beslutning, da EU efter min mening er endt i denne krise, fordi tilsynet med værdipapirer, bankressourcer og pensionsfonde generelt har været utilstrækkeligt. Vi skal ikke kun føre tilsyn med de finansielle markeder og fastlægge risiciene. Vi skal også udvikle en mekanisme, der kan forhindre finansiell spekulation og svigagtig regnskabsaflæggelse.

Først da vil EU kunne reagere i rette tid på situationen i forskellige medlemsstater. Jeg tænker her på Letland, Grækenland og Ungarn, hvor situationen har nærmet sig forsømmelighed. Det er lige så nødvendigt at udpege dem, der har givet falske oplysninger på EU-niveau og afsløret den sande interne situation i forskellige EU-lande.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) I en tid med grænseoverskridende markeder er nationalt tilsyn med disse virksomheder alene utilstrækkeligt, som den aktuelle økonomiske og finansielle krise viser. Det er dog positivt, at medlemsstaterne har bevaret kompetencen til at træffe de endelige afgørelser i tilfælde af alvorlige budgetproblemer. Denne betænkning går dog for vidt hen imod europæisk økonomisk governance, og jeg undlod derfor at stemme.

Miguel Portas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Jeg undlod at stemme. Makro- og mikrotilsynssystemet er på den ene side et skridt fremad sammenlignet med den nuværende situation, hvor tilsynet er opdelt på tværs af forskellige lande. Forslaget til lovgivning om europæiske tilsynsmyndigheder siger dog ikke noget om, hvordan vi skal behandle finansielle selskaber, der allerede er så store og spredte, at EU ikke kan tillade, at de går ned, som følge af den systemiske risiko, de repræsenterer i dag. Det skal i dette dokument præciseres, at sådanne selskaber skal opdeles, og at de dele af selskaberne, der arbejder med uigennemsigtige finansielle produkter, skal lukkes.

Dokumentet omhandler endvidere ikke problemet med kreditvurderingsbureauer med tilstrækkelig fasthed. Parlamentet skulle tydeligere have sagt, at prisen på statsgæld ikke kan fastlægges af et vurderingsoligopol, der betegner sig selv som et "marked".

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningen, fordi jeg er enig i Kommissionens forslag og i de ændringsforslag, som Parlamentet har stillet. Myndigheden skal arbejde for at forbedre gennemførelsen af det indre marked, ikke mindst gennem et højt, effektivt og ensartet niveau af regulering og tilsyn, der tager hensyn til alle medlemsstaternes interesser og de finansielle institutioners forskelligartethed.

Betænkninger: Peter Skinner (A7-0170/2010), Sylvie Goulard (A7-0168/2010), Antolín Sánchez Presedo (A7-0163/2010), José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0166/2010), Ramon Tremosa i Balcells (A7-0167/2010) og Sven Giegold (A7-0169/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Parlamentet vedtog i dag lovgivning om oprettelsen af nye europæiske tilsynsmyndigheder for banker, forsikringsselskaber, pensionsfonde, værdipapirer og markeder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB). Dagens afstemning sikrer ikke kun finansielt tilsyn på EU-plan. Den repræsenterer

også en milepæl for oprettelsen af en ny europæisk finansiel struktur og stærkere regulering af Europas finansielle markeder. EU-regulering er den eneste levedygtige reaktion på de finansielle udfordringer, vi oplever, som kan forhindre en tilbagevenden til finansielt kaos. Dette understreger relevansen af EU i en tid, hvor renationalisering igen dukker op. Tilsynsmyndighederne bliver vigtigere end oprindeligt planlagt og vil få reelle beføjelser takket være Parlamentets vedholdenhed.

En tværpolitisk alliance mellem medlemmerne af Parlamentet har arbejdet for at sikre, at myndighederne fik reelle beføjelser, til trods for modstanden fra visse medlemsstater, der afviste at anerkende erfaringerne fra finanskrisen. Parlamentet skal desværre tilsyneladende fortsat kæmpe for at sikre, at de nye myndigheder vil få beføjelser til at føre effektivt tilsyn. Vi skal derfor sikre, at de nye myndigheder får tilstrækkelig bemanding, og at de får beføjelser til at føre direkte tilsyn med markedsinfrastrukturen (som f.eks. centrale modparter og transaktionsregistre). Gruppen De Grønne samarbejder allerede med de andre primære politiske grupper i denne henseende.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Den endelige afstemning om finanstilsynspakken markerede afslutningen på forhandlingerne med Parlamentet om en europæisk minimumsforordning vedrørende finans. Jeg stemte imod denne finanstilsynspakke, fordi de fremlagte svar ikke var tilstrækkelige i den aktuelle krise og ville være endnu mindre i stand til at forhindre kriser i fremtiden.

Det er ikke nok at oprette nye organer for at regulere den finansielle sektor, navnlig når disse organer udviser alvorlige mangler. Sammensætningen af det generelle udvalg i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) taler for sig selv, idet det udelukkende består af repræsentanter fra Den Europæiske Centralbank (ECB), Kommissionen og de nationale centralbanker.

De foranstaltninger, som Parlamentet har vedtaget, er i bedste fald første skridt hen imod oprettelsen af et egentligt system for tilsyn med de finansielle institutioner.

Det er på tide, at vi ser virkeligheden i øjnene og erkender den særdeles reelle sociale skade, der forårsages af ”den økonomiske og finansielle virkelighed”. De fremlagte løsninger står ikke mål med krisen og er ikke til nogen som helst nytte.

Betænkning: Marielle Gallo (A7-0175/2010)

Damien Abad (PPE), *skriftlig*. – (FR) Betænkningen fremhæver indvirkningen af varemærkeforfalskning og krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet på den kreative sektor som helhed, på beskæftigelsen og på den europæiske økonomi som helhed. For at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder yderligere skal vi efter min mening gøre lovligt indhold på internettet mere attraktivt. Som medlem af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse mener jeg, at det er afgørende, at vi gør forbrugerne bevidste om de risici, som kopivarer repræsenterer, for både sundhed og sikkerhed. Derfor stemte jeg for denne betænkning, og jeg mener fortsat, at vi skal yde en indsats for at bekæmpe varemærkeforfalskning, navnlig gennem oplysningskampagner, som primært er rettet mod unge.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Marielle Gallos betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked. Dette er en initiativbetænkning, dvs. en betænkning, som ikke har lovgivende karakter, med en tilgang, der efter min mening er afbalanceret. Udfordringen i den forbindelse er følgende: Vi skal på den ene side beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder, fordi de garanterer dynamisk

og blomstrende kreativitet og fornyelse, og på den anden side skal vi udvikle lovlige tjenester, der giver så mange mennesker som muligt nem adgang til kreativt indhold på internettet. Jeg afventer nu Kommissionens forslag til modeller, der kombinerer disse to krav, nemlig beskyttelse af ophavsret, og samtidig garanterer bred adgang til kreativt indhold. Ligesom ordføreren mener jeg, at der skal gennemføres undersøgelser med henblik på at vurdere tendenser og mulige forbedringer på det digitale marked i Europa gennem høringen af aktører og den fortsatte inddragelse af Parlamentet.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig. – (LT)* Jeg stemte for denne beslutning. Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder udgør en reel trussel mod vores økonomier og samfund, fordi innovation og kreativitet rummer betydelig merværdi for den europæiske økonomi. Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet har fået et bekymrende omfang, navnlig for de brancher, der producerer kreativt indhold, og de gældende regler er ikke tilstrækkelige til at sikre en effektiv beskyttelse af rettighedsindehaverne på internettet og samtidig sikre en balance mellem alle interesser, herunder forbrugernes interesser. Jeg glæder mig over forslaget om oprettelse af observationscentret, der kan blive et værktøj til indsamling og udveksling af data og information om alle former for krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet, og om iværksættelse af de nødvendige foranstaltninger på EU-plan med henblik på at bekæmpe varemærkeforfalskning og andre krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder på internettet.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Jeg sætter pris på Retsudvalgets og ordførerens indsats, som har ført til vedtagelsen af denne betænkning.

Selv om det er en ikkelovgivningsmæssig beslutning, sender Parlamentet et budskab til Kommissionen om, at kunstnere skal beskyttes, navnlig nationale kunstnere, der er i størst risiko for udryddelse som følge af piratkopiering på internettet.

Nedenfor følger en liste over rumænske kunstnere, der ønsker, at få denne betænkning vedtaget: TAXI, MORANDI, Elena Gheorghe, George Nicolescu, Florin Chilian, Cleopatra Strătan og Pavel Strătan, NICO, PROCONSUL, CLASS, Claudia Cream, HI-Q, VOLTAJ, Cristina Rus, DIRECȚIA 5, SMILEY, HARA, SIMPLU, SISTEM, Ștefan Hrușcă, Delia Matache, DJ PROJECT, Laurențiu Duță, Mihai Mărgineanu, DEEPCENTRAL, Cătălin Josan, XONIA, Z.O.B., PLANET MOLDOVA, KEO, NEXTEK, Andreea Bălan, Deepside Deejays, Aisa & DJ Yaang, Liviu Hodor, Arsenium, Andreea Bănică, BUG MAFIA, Leya, Sasha Lopez, Celia, David Deejay, GeoDaSilva, Giulia Anghelescu, SUNRISE INC, IMPACT, Alina Crișan, DJ LAYLA DYA, DJ Sava, No 7, Lili Sandu, Lavinia, Guess Who, Grasu XXL, Nelu Strătan og PARAZIȚII.

Det glæder mig, at jeg kunne yde mit beskedne bidrag til gennemførelsen af en afbalanceret betænkning, både via de holdninger, der er vedtaget i Retsudvalget, og de holdninger, der er vedtaget i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig. – (PT)* Krænkelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er en trussel – ikke kun mod forbrugernes sundhed og sikkerhed, men mod alle industrisektorer, navnlig de kreative og innovative industrier.

Det er derfor vigtigt, at de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, gennemføres. Det gælder navnlig foranstaltningerne vedrørende støtte og oplysning til virksomheder om, hvordan de kan opnå patent, og om bekæmpelse af varemærkeforfalskning, og foranstaltningerne vedrørende offentlige oplysningskampagner

på europæisk, nationalt og lokalt plan om den negative indvirkning af varemærkeforfalskning og piratkopiering på økonomien og samfundet. Jeg er også enig i behovet for at intensivere oplysningskampagner målrettet mod unge forbrugere i Europa.

Det er vigtigt, at vi udformer bedre tilpassede betalingsmetoder, så det bliver nemmere at indkøbe indhold på lovlige vis, så mængden af lovlige elektroniske overførsler øges i EU.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod denne betænkning, fordi Marielle Gallo og den europæiske højrefløj opfordrer de millioner af internetbrugere, der lytter til musik og ser film, til at bryde loven, idet de sidestiller fildeling til ikkekommercielle formål med varemærkeforfalskning og tyveri. På den måde sætter de kunstnerne op mod deres eget publikum uden at garantere dem en eneste øre mere. I modsætning til det, den gerne vil have os til at tro, forsvarer den europæiske højrefløj ikke kunstnerne, men i stedet de store selskaber og deres forældede økonomiske model. Denne betænkning er ikke andet end en videreførelse af den franske regerings politik, som fokuserer mere på de store pladeselskabers interesser og på show business-verdenen end på borgernes grundlæggende frihedsrettigheder. Denne holdning er ude af stand til at vokse med udfordringerne i forbindelse med skabelse i den digitale alder.

Lara Comi (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det europæiske produktionssystemets struktur og fordele i den internationale konkurrence hænger tæt sammen med innovation og menneskelig kapital generelt. Forskning og udvikling af nye løsninger eller nye processer, der kan løse problemer, vil danne grundlaget for de europæiske medlemsstaters velfærd og velstand i de kommende årtier.

Det er bestemt ikke takket være råvarer eller lave arbejdsomkostninger, at EU i øjeblikket fastholder sin velstand, men takket være produktionen af idéer, uddannelsen af tjenesteudbydere og evnen til at frembringe nye idéer, der kan bruges på markedet. Hvad angår vores permanente tilstedeværelse på den internationale scene, er det derfor afgørende, at vi stimulerer skabelsen af intellektuel ejendom gennem rimelige vederlag, som garanteres af en midlertidig eksklusiv brugsret. Denne betænkning kritiserer med rette navnlig varemærkeforfalskning og piratkopiering og foreslår foranstaltninger til bekæmpelse af disse to plager. Jeg er samtidig tilhænger af vedtagelsen af ad hoc-foranstaltninger vedrørende internettet og den kulturelle sektor med henblik på at undgå massefænomener, som er vanskelige at bekæmpe, og samtidig fremme lovlige adfærd.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Piratkopiering på internettet har antaget et alarmerende omfang, som påvirker de intellektuelle ejendomsrettigheder. Jeg stemte dog imod dette beslutningsforslag, fordi det ikke sikrer en balance mellem de berørte parter interesser, og der er risiko for, at dette vil skade forbrugernes rettigheder. Vi risikerer, at der indføres censur på et område, som spiller en vigtig rolle i borgernes liv – netop takket være ytringsfriheden. Vi skal efter min mening vedtage en mere retfærdig tilgang til dette spørgsmål og ikke blot en ensidig tilgang. Vi skal derfor snarere fokusere på de europæiske borgers muligheder for lovligt at indkøbe indhold på internettet i stedet for at downloade det ulovligt.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *skriftlig*. – (IT) I afstemningen om fru Gallos betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked er to rettigheder, der gensidigt supplerer hinanden, blevet forenet. Den ene er forfatterens og/eller redaktørens intellektuelle ejendomsret til det skabte værk, og den anden er den generelle ret til viden, som brugerne af værket har.

EU skal ikke kun være et indre marked, hvor virksomheder arbejder og beskytter de varer og tjenesteydelser, de leverer. Det skal også være et fælles rum af borgerskab og frihed, hvor borgerne kan udtrykke sig og informere sig selv og hinanden. Hvis vi lader alt bøje sig for private interesser og skaber overdrevne, uberettigede og uretfærdige grænser for den frie udbredelse af intellektuelle værker, kan det kompromittere det fælles rum, hvor ytringsfrihed betragtes som et offentligt aktiv.

Det er derfor vigtigt, at intellektuelle værker beskyttes, men det er lige så vigtigt, at metoderne til denne beskyttelse ikke er uforholdsmæssige, så værkerne bliver tilgængelige for hele samfundet – begyndende med internetsamfundet – så let og nemt som rimeligt muligt.

Anne Delvaux (PPE), *skriftlig*. – (FR) For de fleste mennesker henviser termen ”ejendom” udelukkende til materielle ejendele. Alt for ofte glemmer vi, at intellektuel produktion også giver anledning til ejendomsrettigheder, dvs. ophavsret. På denne måde får kunstnere, skribenter, komponister, forfattere og alle andre skabere legitim ret til at modtage vederlag for brugen af deres værker, mens forbrugerne skal have adgang til et lovligt og forskelligartet udvalg af indhold på internettet. Fru Gallos betænkning, som vi har stemt om i dag, onsdag den 22. september, tydeliggør én ting, nemlig at piratkopiering på internettet, som indehaverne af intellektuelle ejendomsrettigheder tilsyneladende står magtesløse overfor, udbredes mere og mere. Vi har derfor brug for et system, der kan beskytte litterær og kunstnerisk ophavsret, og som tager hensyn til brugernes rettigheder og forpligtelser, grundlæggende frihedsrettigheder, og som stimulerer innovation inden for en ramme af retlig sikkerhed, der er til lige så stor gavn for forbrugerne som rettighedsindehaverne. Jeg kan derfor tilslutte mig den tekst, som vi har stemt om i eftermiddag.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig*. – (FR) I Frankrig er skabelse, forskning og innovation i venteposition – ligesom i resten af Europa. Vi skal genskabe klarhed og tillid hos alle aktører. Derfor er spørgsmålet om intellektuelle ejendomsrettigheder legitimt. Med vores stemmer har vi sendt et budskab i kampen mod varemærkeforfalskning (navnlig i forbindelse med lægemidler), som vil styrke de unges bevidsthed om ophavsretlige spørgsmål og støtte de små og mellemstore virksomheder. Vi stemte dog i sidste ende mod Gallo-betænkningen, fordi vi ville bekræfte sondringen mellem fildeling mellem internetbrugere til private formål og piratkopier, der udsendes fra kommercielle netværk.

Vi beklager, at den vedtagne betænkning ikke omfatter vores holdninger, der blev stærkt forsvaret i Parlamentet og i Frankrig (Telecomspakken og Hadopiloven), og som opfordrer til en domstolsafgørelse inden gennemførelsen af sanktioner mod internetbrugere. Hvad angår det sidste og meget følsomme punkt, skal aktørerne mødes med upartiske forslag uden teknologiske fordomme, som i sidste ende kan sikre de grundlæggende frihedsrettigheder, afklare respekten for ejendomsrettigheder og forenkle skabelsen.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte imod denne beslutning, fordi fru Gallos betænkning efter min mening ikke garanterer princippet om neutralitet og beskyttelse af personoplysninger. Den skelner ikke mellem filoverførsel til kommercielle og private formål. Når Kommissionen udformer en retlig ramme for sanktioner, der kan pålægges ved krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, skal den tage hensyn til den alvorlige karakter og socioøkonomiske indvirkning af den pågældende krænkelse. I den henseende kan jeg ikke acceptere, at alvorlige overtrædelser, som kan have alvorlige indvirkninger på menneskers sundhed og integritet, sættes i samme kategori som overtrædelser med

begrænset økonomisk indvirkning, og det gælder også piratkopiering af medieprodukter på internettet.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg undlod at stemme i afstemningen om denne betænkning, fordi den efter min mening ikke rammer den rigtige balance mellem respekt for kunstneres rettigheder, behovet for at bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering og friheden til at anvende internettet.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Kunstneriske, videnskabelige, industrielle og kulturelle værker skal beskyttes, og derfor har vi de internationalt anerkendte intellektuelle ejendomsrettigheder. De garanterer integriteten af værket eller opfindelsen og skal beskytte det mod varemærkeforfalskning og piratkopiering. Moderne teknologier, herunder navnlig internettet, har dog gjort piratkopiering og varemærkeforfalskning lettere og mere tilgængelig.

Vi ved alle, hvor let det er at hente ulovligt indhold eller købe forfalskede varer på internettet, og hvordan en sådan adfærd påvirker navnlig de kreative industrier. Jeg er enig med ordføreren, når hun nævner behovet for at oplyse forbrugerne om at respektere intellektuelle ejendomsrettigheder og forkaste varemærkeforfalskning og piratkopiering, uanset hvor let og trivielt det måtte forekomme dem.

Det er også særdeles vigtigt, at vi skaber et digitalt indre marked, der giver lovlig adgang til internetindhold, som en metode til at bekæmpe piratkopiering på internettet. Det er aktive og positive foranstaltninger til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, som er i overensstemmelse med den tilgang, vi efter min mening skal benytte i denne sag.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er en sag, der bør mobilisere hele EU af hensyn til et progressivt og retfærdigt samfund og af hensyn til udviklingen af en konkurrencedygtig økonomi. Med vedtagelsen af denne betænkning yder Parlamentet et stærkt bidrag til lukningen af de huller, der stadig findes i den retlige ramme, så vi kan vende den nuværende situation med hyppige krænkelse af ophavsretten på internettet. Det er vigtigt, at vi skaber et grundlag for effektive foranstaltninger i det europæiske område ved at intensivere samarbejdet mellem medlemsstaterne og de nationale myndigheder om en fælles ramme for foranstaltninger, navnlig hvad angår internettet, som er et marked uden grænser. Det europæiske observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering skal spille en central rolle med henblik på permanent at forbedre effektiviteten af kampen mod krænkelse af ophavsretten på det internationale marked.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Denne betænkning indeholder en række selvmodsigelser. Der er på den ene side aspekter, som fortjener vores fulde støtte, herunder navnlig dens forsvar af ophavsret, idet det endda anføres, at stimuleringen af kreativitet og udviklingen af kulturindustrierne ikke sker imod skabernes interesser, men den omhandler på den anden side patentområdet og handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA) uden at tage hensyn til de forskellige sektorerers særlige karakter. Derfor undlod vi i sidste ende at stemme.

Vi ønsker dermed at vise, at vi anerkender, at der er problemer med ophavsret, og at den skal beskyttes inden for forskellige områder, herunder på internettet.

Vi erkender, at vi skal bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering, men vi skal også huske forskellene mellem sektorerne og ikke forveksle ophavsret med patenter, navnlig med hensyn til software og medicin.

Vi tilslutter os opfordringen til Kommissionen om at skabe en balance mellem de forskellige berørte interesser, selv om vi ikke er sikre på, at det vil blive opnået. Vi vil dog stadig have fokus på udviklingen, især med hensyn til beskyttelse af ophavsret og kulturindustrier i lande, som f.eks. Portugal, samtidig med at vi ikke vil glemme andre interesser, som f.eks. dårligt stillede grupper og menneskers interesser.

Lorenzo Fontana (EFD), *skriftlig*. – (IT) Fru Gallos betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked omfatter generelt materiale, der allerede findes i en meddelelse fra Kommissionen, hvilket bekræfter behovet for dobbeltbeskyttelse af disse rettigheder på den ene side og forbrugerne på den anden.

Det er en vigtig betænkning først og fremmest for de små og mellemstore virksomheder (som er meget talrige i min region), som ofte er magtesløse over for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Jeg støtter endvidere den beskyttelse, som betænkningen søger at sikre den private bruger, idet "privatkopien" udpeges som en undtagelse med hensyn til intellektuelle ejendomsrettigheder, og betænkningen omhandler oplysningskampagner målrettet mod forbrugere om lovligheden (eller ulovligheden) af produkter, der anskaffes materielt eller via internettet. På grundlag af betænkningens indhold og fru Gallos arbejde stemmer jeg for denne betænkning.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Jeg har stillet et ændringsforslag til denne beslutning, som vedrører et øget fokus på vigtige økonomiske sektorer, som de pågældende samfund er meget afhængige af. Artikel 174 i Lissabontraktaten omhandler territorial samhørighed som EU's nye mål. Det betyder, at EU skal lægge øget vægt på de økonomiske og sociale behov blandt borgere, der lever i bjergområder, på småøer og i fjerntliggende egne.

Jeg mener, at EU omgående skal opfylde disse behov og gennemføre målrettede foranstaltninger til det formål. Af særlig bekymring er fiskere, der arbejder ud for kysten og omkring øer på små fartøjer. Småfiskeri er livsnødvendigt for fjerntliggende regioner, hvor der ikke er alternative beskæftigelsesmuligheder. I Irland er de fleste fartøjer, som bruges i disse områder, under 15 m lange, og typen og mængden af fisk, de fanger, har ingen betydelig indvirkning på de samlede fiskebestande.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg går bestemt ind for at beskytte forfatteres rettigheder, og deres rettigheder beskyttes i øjeblikket ofte kun illusorisk – på papiret – idet teknologien gør det nemt at omgå loven om ophavsret. Jeg er også modstander af kriminaliseringen af internetbrugere, der udveksler filer til private formål. Jeg mener ligesom forbrugerorganisationerne, at dette er resultatet af manglen på en mulighed, der er klar og lovlig, og som det burde være nemt for internetbrugere at anvende. Det ville være bedre, hvis vi gjorde det nemmere at få internetadgang til beskyttet indhold, f.eks. via en EU-dækkende platform, som skulle tilbyde sådant indhold gratis eller for en symbolsk betaling, hvor annoncører betalte for omkostningerne til licenser. Vi skal tilpasse loven til virkeligheden i det 21. århundrede ved at tænke kreativt. I vores beslutning, som desværre blev forkastet, foreslog vi, at vi skulle støtte nye økonomiske modeller, der kunne muliggøre realistisk finansiering, og klare principper for fordelingen af indtægter mellem forfattere. Gallo-betænkningen er restriktiv i sin tilgang til download af filer fra internettet

og straffer dette på lige fod med forfalskede lægemidler eller reservedele til biler, hvilket i høj grad er ude af proportioner.

De foreslåede ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at forbedre håndhævelsen af loven giver mig anledning til bekymring for de grundlæggende frihedsrettigheder. Parlamentet har ved vedtagelsen af fru Gallos betænkning efter min mening sendt et særdeles dårligt signal til offentligheden om sin opfattelse af balancen mellem intellektuelle ejendomsrettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Jeg håber den sunde fornuft vil vende tilbage, når vi drøfter forslag til konkrete retsakter.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Intellektuelle ejendomsrettigheder skal naturligvis respekteres. Krænkelser af disse rettigheder skal naturligvis straffes, fordi de underminerer de skabende personers, økonomiernes og virksomhedernes interesser. Vi har dog ikke kunnet tilslutte os fru Gallos betænkning, fordi den bag enkelte bemærkninger om forfalskning af varer, som Kommissionen bekæmper halvhjertet, i virkeligheden er målrettet mod download fra internettet, som desværre påvirker millioner af mennesker.

Det er en kendsgerning, at fru Gallo er folkevalgt repræsentant for det parti, der i Frankrig har gennemført Hadopiloven. Det anføres ikke konkret i betænkningen, at de foranstaltninger, som fru Gallo er ihærdig fortaler for, vil omfatte en garanti for en retlig procedure og klagemuligheder i forbindelse med mulige krænkelser. Der gives heller ingen garanti for retten til privat kopiering. Vi kan ikke kriminalisere, overvåge eller bebrejde millioner af europæiske internetbrugere, fordi kulturindustrien kæmper for at tilpasse sig de nye teknologier og tilbyde borgerne detailtilbud, der er navnet værdige.

Sylvie Goulard (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Initiativbetænkningen om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked blev vedtaget med 328 stemmer mod 245, idet 81 undlod at stemme. Fru Gallo fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) opnåede ganske vist et flertal, men forhandlingen var forvirret. Det lykkes ikke for hende at overvinde opdelinger eller bane vejen for en lovgivning. Jeg stemte desuden imod. Teksten skaber ikke den rigtige balance mellem respekt for grundlæggende frihedsrettigheder og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Den er ude af trit med den teknologiske virkelighed. Det er sandt, at de alternative beslutninger, som blev fremlagt af medlemmerne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, heller ikke var helt tilfredsstillende, men de udelukkede forkerte og utilpassede løsninger. For at være konstruktiv støttede jeg dog forskellige bestemmelser med henblik på at bekæmpe varemærkeforfalskning (navnlig på lægemiddelområdet), øge de unges bevidsthed om spørgsmål vedrørende intellektuel ejendom og støtte de små og mellemstore virksomheder. Tiden er inde til en grundlæggende tværpolitisk indsats uden teknologiske fordomme, så grundlæggende frihedsrettigheder, skabelse og respekt for forfatters og kunstners intellektuelle ejendomsrettigheder endelig kan forenes.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede ændringsforslagene vedrørende bekæmpelse af varemærkeforfalskning, bevidstgørelse blandt unge om vigtigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder og støtte til innovation i små og mellemstore virksomheder. Jeg stemte dog imod initiativbetænkningen om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked. Denne betænkning skærer dét, der falder ind under fildeling til private formål mellem internetbrugere, og dét, der er produktet af varemærkeforfalskning begået af organiserede kommercielle netværk, over én kam. Jeg beklager endvidere dybt, at denne betænkning ikke omhandler det grundlæggende krav

om en domstolsafgørelse inden gennemførelsen af sanktioner mod internetbrugere. Ved at stemme mod betænkningen vil jeg vise min modstand mod en tekst, der ikke har ramt en balance mellem sikringen af grundlæggende frihedsrettigheder og respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Matthias Groote (S&D), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte imod Gallo-betænkningen, fordi jeg ikke støtter foranstaltninger, der på nogen måde kan betyde, at internetadgangen blokeres for brugere, eller at internettets neutralitet går tabt. I betænkningen sondres der desuden ikke mellem kommerciel og ikkekommerciel fildeling, så private internetbrugere kriminaliseres. Betænkningen indeholder endvidere ikke en definition af termen ”piratkopiering”, som kunne modvirke en så forhastet kriminalisering. Betænkningen gentager tværtimod krav fra den særdeles kontroversielle ACTA-aftale og kræver, at der sættes fornyet skub i forhandlingerne. Jeg kan ikke støtte en sådan betænkning.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod Gallo-betænkningen, der efter min mening opfordrer til intet mindre end en reel ”piratjagt”, og som desværre minder om den franske debat i forbindelse med Hadopiloven. Inspireret alene af tvang skærer den tekst, som blev vedtaget i Strasbourg, på farlig vis forfalskning af materielle varer – navnlig lægemidler – og deling af digitale filer til ikkekommercielle formål over én kam. De millioner af internetbrugere, der anvender peer-to-peer-fildeling, lytter til musik og ser film, er derved øjensynligt blevet potentielle kriminelle. Mine socialdemokratiske kolleger og jeg forsvarede en alternativ holdning, der støtter en tilgang, som er tilpasset den aktuelle virkelighed og beskytter forbrugernes grundlæggende frihedsrettigheder. Vores strategi ville ikke have påvirket indtjeningen fra ophavsretligt beskyttede værker, da vi stillede forslag om udviklingen af nye handelsmodeller, som tilbød forfattere kompensation for brugen af deres værker på internettet. Som franske og europæiske socialdemokrater skal vi være særlig årvågne og sikre, at de grundlæggende frihedsrettigheder ikke undergraves yderligere.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *skriftlig*. – (FI) Jeg stemte for Marielle Gallos betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked. Udvalgets holdning støtter innovation, beskæftigelse i den kreative sektor og forbrugernes sikkerhed. Den omhandler på den anden side også varemærkeforfalskning i forskellige former og truslerne fra piratkopiering. Betænkningen er efter min mening generelt velafbalanceret, og derfor stemte jeg mod de alternative beslutningsforslag. Jeg håber, at Gallo-betænkningen, som blev vedtaget i dag, vil fremme skabelsen af et stærkere grundlag for en retfærdig og afbalanceret udvikling af indholdsværdikæder i informationssamfundet.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *skriftlig*. – (FI) Jeg vil takke min kollega, fru Gallo, for hendes meget grundige betænkning. Selv om betænkningens indhold har delt holdningerne mellem grupperne, har der uden tvivl været et behov for at gøre borgerne mere bevidste om betydningen af de kreative sektorer for beskæftigelsen og økonomien og deres afhængighed af beskyttende foranstaltninger. Derfor stemte jeg for betænkningen. Gallo-betænkningen imødegår frygten blandt alle, der f.eks. er bekymrede over beskyttelsen af privatlivets fred. Betænkningen foreslår ikke ny lovgivning eller sanktioner, men søger at understrege betydningen af intellektuel ejendom for EU's økonomi. Den opfordrer os også indtrængende til at udvikle et rimeligt og retfærdigt system inden for rammerne af den nuværende lovgivning, som kan garantere de grundlæggende frihedsrettigheder med hensyn til beskyttelse af ejendom, ytringsfrihed og den enkelte.

Edvard Kožušník (ECR), *skriftlig*. – (CS) Sikringen og håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er et aktuelt emne, der har betydning for mange europæiske

iværksættere. Vi skal derfor sætte pris på, at Kommissionen tillægger dette spørgsmålet passende betydning i sin meddelelse. Jeg har dog en række grundlæggende indvendinger mod indholdet i den betænkning, som Parlamentet foreslår. I modsætning til betænkningen er jeg enig med Kommissionen i, at den nuværende ramme for fremme af borgerrettigheder i EU er tilstrækkelig effektiv og harmoniseret, til at det indre marked kan fungere effektivt, og at det ikke er nødvendigt at vedtage yderligere lovgivningsmæssige foranstaltninger i denne forbindelse. Jeg er indædt modstander af enhver opfordring til at udvikle en europæisk retlig ramme, der gør det muligt at gennemføre foranstaltninger mod personer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder. I den henseende skal vi respektere medlemsstaternes instrumenter. Hvis Frankrig har vedtaget sit eget instrument på dette område, som er omfattet af den digitale guillotine, respekterer jeg det fuldt ud. Jeg vil blot ikke udvide et så kontroversielt instrument til resten af Europa. Jeg har også adskillige forbehold med hensyn til etableringen af nye institutioner, som f.eks. det europæiske observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering, ligesom jeg har mine forbehold med hensyn til bidraget fra den multilaterale handelsaftale om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA) uden at inddrage de lande, der er den største kilde til krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder. Af disse og andre grunde stemte jeg imod det foreslåede indhold i betænkningen.

Isabella Lövin (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Ligesom flere andre medlemmer af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance valgte jeg at støtte Gallo-betænkningen, fordi jeg som journalist og forfatter, der er født i en kunstnerfamilie, mener, det er særdeles vigtigt, at vi bekæmper de stigende problemer med krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder. Hvis kunstnere, forfattere, komponister, filmproducenter, fotografer og musikere ikke har rimelige indkomstmuligheder, vil vi få et kulturelt og intellektuelt fattigt samfund, som ligger langt fra det grønne og kulturelle vækstpotentiale, der efter min mening er grundlaget for en grøn ideologi. Jeg vil også understrege, at europæiske organisationer, der repræsenterer mere end 1 mio. kulturarbejdere i Europa har støttet betænkningen, herunder Det Europæiske Journalistforbund og European Writers' Council. Jeg har været medlem af det svenske journalistforbund i næsten 25 år og har mange gange fået hjælp til at beskytte min ophavsret mod misbrug, mod kommercielle og kunstneriske krænkelser og mod brug uden for konteksten. I den tid har jeg også været medlem af organisationen ALIS (administrationen af litterære rettigheder i Sverige). Mit første valg før afstemningen var at støtte den alternative betænkning, som Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa havde fremlagt, og som ikke krævede fælles strafferetlige foranstaltninger, idet den samlet set var mere afbalanceret end Gallo-betænkningen. Da den blev forkastet i afstemningen, var Gallo-betænkningen den eneste mulighed for at støtte rettighedsindehavernes ret til at modtage betaling for deres arbejde.

Mario Mauro (PPE), skriftlig. – (IT) Varemærkeforfalskning er et enormt problem på det europæiske marked. Selv om dette er et emne, der har været drøftet i mange år, er kun et fåtal klar over den frygtelige indvirkning, som krænkelser af ophavsret har på vores økonomier. Vi skal derfor begynde at gøre institutionerne mere bevidste om, at de omhyggeligt skal overveje mulighederne for at finde konkrete og tilfredsstillende løsninger.

I betænkningen understreges det, at Kommissionen skal iværksætte konkrete foranstaltninger med henblik på at bekæmpe piratkopiering på internettet, og den opfordres også til det. Det er ikke nemt, men nødvendigt at ramme en balance mellem fri adgang til internettet og bekæmpelse af piratkopiering. Fru Gallos betænkning opfylder dette formål perfekt, og jeg stemmer derfor for denne betænkning.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Denne tekst anerkender de intellektuelle ejendomsrettigheder, der blev skabt af den franske revolution i 1789. Den fastlægger dog retten til adgang til domstole for operatører, en praksis fra "ancien régime". I overensstemmelse med min modstand mod Hadopiloven i Frankrig stemte jeg imod.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Igennem historien er intellektuelle ejendomsrettigheder altid blevet krænket. De tekniske fremskridt, der er sket inden for informationsteknologien, ikke mindst internettet, har dog forværret problemet. Det skal også understreges, at enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er særdeles skadelig for den økonomiske vækst og er hovedårsagen til "paralleløkonomien" og alle de problemer, der følger deraf. Kun gennem streng håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan teknisk og videnskabelig innovation udvikle sig, nye patenter opdages, og kulturindustrien vokse. Disse yder alle et stort bidrag til den økonomiske vækst i EU. Ved at støtte denne betænkning yder vi et vigtigt bidrag til opfyldelsen af disse mål. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for Marielle Gallos betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked. Disse rettigheder trues på mange fronter eller behandles med foragt. Det er ikke kun industrien, der rammes, men også de kreative industrier, sport og musikindustrien. Uautoriseret upload af ophavsretligt beskyttet materialet til internettet er også blevet nævnt i denne sammenhæng. Der er et stigende antal grænseoverskridende tilfælde af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og derfor skal vi skabe en europæisk retlig ramme, som kan håndtere dette.

I denne henseende sikrer betænkningen, at alle foranstaltninger, der har til formål at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder, er nødvendige, forholdsmæssige og passende inden for et demokratisk samfund. Det var særlig vigtigt for mig. Det vil også sikre, at ophavsret opnår stærkere beskyttelse, og at der på den anden side ikke indføres unødvendige begrænsninger for private forbrugere, der handler lovligt.

Vital Moreira (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte personligt for Gallo-betænkningen om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked, fordi den benytter en retfærdig og afbalanceret tilgang til dette vigtige spørgsmål.

Intellektuelle ejendomsrettigheder fortjener ikke mindre beskyttelse end andre rettigheder. Skabende personer og forskere samt de virksomheder, der markedsfører dem, har ret til en sådan beskyttelse. Den europæiske økonomi er også baseret på kreativitet, forskning og innovation.

Den føjelighed, som visse anarkister på venstrefløjen udviser over for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder under påberåbelse af internetfrihed, er ikke berettiget. Ligesom injurier, ærekrænkelse og racehad holder de ikke op med at være ulovlige, blot fordi de begås på internettet.

Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder må heller ikke blive acceptable. Retten til privat kopiering giver allerede den enkelte tilstrækkelig ret til at have kopier af beskyttede værker. Vi må dog ikke acceptere ophævelsen af de rettigheder, som personer, der skaber intellektuelle værker, har til deres værker, ikke mindst fordi piratkopiering og varemærkeforfalskning ofte bringer forbrugernes sundhed og sikkerhed i fare.

Cristiana Muscardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg er helt enig i det, som Gallo-betænkningen siger om styrkelsen af anvendelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og er enig i opfordringen til Kommissionen om omgående at revidere lovgivningen med henblik på

at beskytte de gældende intellektuelle ejendomsrettigheder på både det indre og ydre marked.

I tidsalderen for digitalisering af vores samfund er det afgørende, at vi finder lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, der kan garantere en varig balance mellem fri adgang til internettet og bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Kun på den måde kan vi fremme de europæiske industriers adgang til det digitale marked uden geografiske grænser ved at løse de problemer med multiterritoriale licensrettigheder, der i øjeblikket hindrer, at vores produkter sælges lovligt, og som hindrer forbrugerne i at få adgang til de informationer, de skal bruge for at handle sikkert på internettet.

Jeg er helt enig i vigtigheden af de europæiske toldmyndigheders rolle, som understreges i Gallo-betænkningen, idet toldmyndighederne i dag skal være i stand til at træffe konkrete foranstaltninger for at blokere varer, der mistænkes for at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder. Jeg anmoder derfor Kommissionen om at udforme en toldpolitik, der omhandler problemerne i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder og intensivere debatten og forhandlingerne om handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning (ACTA).

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for Gallo-betænkningen, fordi intellektuel ejendom skal beskyttes lige så meget som materiel ejendom. Uanset hvilken form den antager, er intellektuel ejendom drivkraften bag udvikling, innovation og økonomisk vækst. Den skal derfor have en særlig plads på myndighedernes dagsorden. Dette gælder navnlig i EU, som har et særligt potentiale, når det gælder innovation. Det er en kendsgerning, at eksperter vil vælge at gennemføre forskning i deres egne lande, hvis der ikke er tilstrækkelig beskyttelse af intellektuel ejendom.

Evelyn Regner (S&D), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte imod Gallo-betænkningen af følgende grunde. Betænkningen er efter min mening halvfærdig og ubalanceret. Min gruppe har derfor udarbejdet en alternativ beslutning. Den benytter en mere gennemtænkt og afbalanceret tilgang til forhandlingen. Den uforsonlige kriminalisering af internetbrugere – ved download af musik drejer det sig navnlig om børn og unge – udgør efter min mening en reel fare. Et af de vigtige aspekter, der mangler i fru Gallos betænkning, er sondringen mellem ikkekommerciel fildeling og krænkelser af ophavsret til kommercielle formål. De kreative industriers idéer skal naturligvis beskyttes og sikres passende vederlag, og de, der ulovligt opnår gevinst af disse idéer, skal straffes. Vi skal efter min mening bevæge os væk fra gammeldags juridiske tankegange og finde en balance mellem lige adgang til viden og retfærdige vederlag for tjenester inden for musik, litteratur og film. Det beslutningsforslag, som Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet har stillet, benytter denne tilgang. Det gør betænkningen fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) ikke.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Den beslutning, der er vedtaget i dag, foreslår en arkæisk og generel reaktion mod krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder og anerkender ikke den ændrede virkelighed for intellektuel ejendom. Det er beklageligt, at medlemmer af Parlamentet ikke vil anerkende den indlysende forskel mellem varemærkeforfalskning og krænkelse af ophavsret. Det er latterligt at sidestille f.eks. privat download af musik med kommerciel forfalskning af varemærker, der begås af organiserede kriminelle. Vi skal finde nye løsninger, der tager højde for de forskellige typer af intellektuelle ejendomsrettigheder, og som afspejler deres indvirkning på

forbrugernes ret til sundhed og sikkerhed. Vi skal tydeligvis også finde nye modeller for betaling af kunstnere i det forandrede miljø.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig. – (IT)* I en globaliseret verden, hvor et ukontrolleret og ubeskyttet internet breder sig, hersker varemærkeforfalskning og piratkopiering. Hvis vi ikke værdsætter intellektuel ejendom, et afgørende aktiv for virksomheder, fremmer vi ikke innovation og vækst ved at sikre en rimelig betaling for det arbejde, der ydes.

Varemærkeforfalskning er et separat problem, der kan skade virksomhederne økonomisk, og som også kan skade forbrugernes sikkerhed. Et andet positivt punkt er, at den gør det muligt lovligt at downloade indhold til personlig brug fra internettet. Det er ulovligt at gøre det med henblik på indtjening. Vi stemte derfor for.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *skriftlig. – (FR)* Ud over indholdet støttede jeg denne betænkning på grund af dens afbalancerede tilgang, trods et pres fra visse internetaktører, et pres, som socialdemokraterne har påtaget sig, fordi spillet for galleriet må ophøre en dag. Denne betænkning er ikke retligt bindende, men den skaber grundlaget for en europæisk overvejelse af intellektuel ejendom i den digitale tidsalder og fremhæver forskellige aspekter, som jeg vil bekræfte. Piratkopiering og fildeling har, når det drejer sig om millioner af brugere, en negativ indvirkning på kulturøkonomien, de kreative industrier og beskæftigelsen. De tal, vi har om problemet, er genstand for diskussion, men problemet ligger fast. Betænkningen anmoder derfor Kommissionen om at fremlægge pålidelige tal. Det hævdes, at der er et svigt på markedet mellem prisen på kulturelle værker i det retlige system og deres "frie" tilgængelighed på internettet. Vi skal dog udvise ansvarlighed. Ulovligt download bliver ikke lovligt blot med et kunstgreb fra den fundamentalistiske højrefløj med det formål at beskytte de individuelle frihedsrettigheder. Kulturindustrierne skal også yde en indsats ved at indføre attraktive priser, der er tilpasset den nye digitale efterspørgsel, og som kan sikre rimelig aflønning af forfatterne.

Róża Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), *skriftlig. – (PL)* Fru Gallo understreger i sin betænkning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked rollen for og betydningen af intellektuelle ejendomsrettigheder, patentrettigheder, bekæmpelse af varemærkeforfalskning på sundheds- og sikkerhedsmæssigt følsomme områder, udvikling og udbredelse af særlige formater, der gør værker tilgængelige for handicappede, udviklingen af et indre marked i det digitale miljø, internetbaseret industrispionage og tyveri af data, der er industriel ejendom. Disse er alle meget vigtige forhold, der kræver særlige foranstaltninger.

Fru Gallo understreger vigtigheden af at tilpasse EU's retlige ramme på området for intellektuelle ejendomsrettigheder til den nuværende samfundsudvikling og den teknologiske udvikling. Hun foreslår, at der oprettes et europæisk observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering. Det mest kontroversielle er bestemmelserne vedrørende krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og salget af forfalskede produkter på internettet. Fru Gallo opfordrer alle berørte parter til at gennemføre specifikke foranstaltninger med henblik på at gøre borgerne opmærksomme på og oplyse dem om værdien af ophavsret og indvirkningen af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og varemærkeforfalskning på beskæftigelse og vækst, og hun understreger betydningen af at bevidstgøre unge inden for dette område. I lyset af ovennævnte besluttede jeg at stemme for betænkningen, fordi den styrker beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i det indre marked.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte imod Gallo-betænkningen, fordi vi har brug for lovgivningsmæssige og ikke "bløde" instrumenter for at supplere den retlige ramme for intellektuelle ejendomsrettigheder. Innovation og kreativitet stimuleres gennem respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder. Gennemførelsen af den digitale dagsorden kræver både beskyttelse af forbrugerrettigheder og respekt for ophavsret og tilknyttede rettigheder. Den europæiske lovgivning skal hurtigt tilpasse sig det teknologiske fremskridt og informationssamfundets udvikling. Direktiv 2001/29/EF skal efter min mening revideres, så vi sikrer, at den retlige ramme for beskyttelse af ophavsret i informationssamfundet harmoniseres på EU-plan. Denne revision er nødvendig, da der har været sager i medlemsstaterne, hvor bestemmelserne i artikel 5, 6 og 8 i direktiv 2001/29/EF er blevet gennemført på forskellig måde, hvilket har resulteret i forskellige fortolkninger og afgørelser ved medlemsstaternes domstole. Kommissionen og medlemsstaterne skal hurtigt drøfte behovet for at udvikle et indre marked ved at fastlægge en simpel og tilgængelig ramme for licenser på EU-niveau. Som en del af udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi opfordrede jeg til, at vi fremmer de muligheder, der tilbydes af digitalt tv, f.eks. undertekstning, så indehaveren af en licens for et værk kan udbrede værket i hele EU på flere sprog.

Angelika Werthmann (NI), *skriftlig. – (DE)* Min afvisning af denne betænkning skal på ingen måde udlægges som en afvisning af et lovgivningsmæssigt initiativ vedrørende beskyttelsen af intellektuel ejendom. Jeg er blot utilfreds med den måde, problemerne håndteres på inden for dette lovgivningsområde. Effektive foranstaltninger mod krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er nødvendige og skal gennemføres. Alene af den grund skal dette spørgsmål håndteres på en betydelig mere nuanceret måde. Almindelige borgere må ikke skæres over én kam med organiserede kriminelle – det er upassende og ude af proportioner.

Beslutningsforslag B7-0518/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig. – (RO)* Bjergområder og regioner med lav befolkningstæthed står over for særlige problemer, og de har derfor brug for særlig støtte baseret på regionale programmer. BNP skal fortsat være det vigtigste kriterium for at bestemme, hvem der er støtteberettiget inden for rammerne af regionalpolitikken, så mindre udviklede lande stadig hjælpes og skubbes i gang. Vi har brug for økonomisk vækst, som vil blive afspejlet i en forbedring af livskvaliteten. En strategi for bjergområder, øer og regioner med lav befolkningstæthed vil derfor sikre merværdi til de foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på at overvinde disse regioners problemer.

Beslutningen opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at disse regioner fortsat vil nyde godt af særlige bestemmelser under den nye flerårige finansielle ramme, og derfor støttede jeg den.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig. – (FR)* Denne beslutning anerkender Lissabontraktatens ikrafttræden, udnævnelsen af princippet om territorial samhørighed som en central målsætning for EU og den nødvendige stigning i hjælpen til områder, der er dårligt stillede som følge af deres geografiske placering (bjergområder, øer og regioner med lav befolkningstæthed). Den vigtigste bestemmelse i beslutningen anmoder om, "at der oprettes en særlig integreret og fleksibel EU-politikramme med lovgivningsmæssig og finansiell virkning for bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed, som er baseret på disse områders fælles karakteristika". Som medlem af Parlamentets udvalg med ansvar for

den europæiske samhørighedspolitik mener jeg, at der skal gøres mere for disse regioner, og at der skal planlægges specifikke foranstaltninger for at hjælpe dem.

Elena Băsescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi det indeholder nyttige forslag til, hvordan vi kan hjælpe regioner med geografiske eller demografiske ulemper med at håndtere deres problemer. Disse regioner klarer sig dårligere end EU-gennemsnittet, og de har et lavt BNP og høj arbejdsløshed. Samhørighedspolitikken er den mest effektive model for udviklingen af regioner, der lider under vanskelige forhold, idet den yder direkte støtte til deres socioøkonomiske udvikling.

Selv om bjergområder og øer har visse problemer til fælles, f.eks. vanskelig adgang eller afhængighed af få økonomiske aktiviteter, har disse territorier ikke de samme udviklingsmæssige begrænsninger. EU's støtte skal derfor tilpasses de specifikke karakteristika i hver region. Sådanne målrettede strategier ville gøre det nemmere at opnå reel konvergens med resten af EU og ville forbedre levevilkårene for et stort antal europæiske borgere, hvoraf 10 % lever i bjergområder, og 3 % lever på øer. Det er også vigtigt, at regioner med naturbetingede ulemper udnytter den finansielle støtte, der ydes af EU gennem strukturfondene og Samhørighedsfonden, bedst muligt. Nogle medlemsstater, herunder Rumænien, skal håndgribeligt forbedre procedurerne for adgang til og anvendelse af de europæiske fonde.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed står over for særlige udfordringer, der fortjener særlige overvejelser. Det gælder ikke mindst dårlige adgangsforhold, energiforsyning og regional integration samt klimaændringer og migrationsfænomener.

Jeg stemte for denne betænkning, fordi de vigtige karakteristika, der adskiller disse områder fra andre, betyder, at de skal være genstand for særlige regionale udviklingsstrategier og -programmer. Disse skal baseres på deres særlige karakteristika og potentiale.

Jeg vil også understrege, at de anvendte statistiske indikatorer skal tilpasses det enkelte område og ikke begrænses til økonomiske faktorer. Derved kan vi få et mere nøjagtigt billede af disse områders udvikling.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det glæder mig, at Lissabontraktaten placerer territorial samhørighed blandt EU's grundlæggende målsætninger parallelt med økonomisk og social samhørighed, da det sikrer en mere synlig og kvantificerbar manifestation af den europæiske solidaritet. EU's samhørighedspolitik skal omfatte alle regioner i EU, navnlig de regioner, der er præget af særlige geografiske karakteristika, som f.eks. de portugisiske øgrupper, Madeira og Azorerne. Jeg er overbevist om, at vi kun kan fjerne udviklingskløfterne mellem og inden for medlemsstaterne og regionerne, hvis vi har en specifik, fleksibel og integreret europæisk politisk ramme med retlige og finansielle aspekter, som kan tilpasses det niveau af indgriben, der er mest egnet for den enkelte region, og som samtidig kan imødegå fælles udfordringer, som f.eks. globalisering, klimaændringer og demografiske tendenser.

Jeg støtter denne beslutning og opfordrer både Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at disse regioner fortsat vil nyde godt af særlige bestemmelser under den nye flerårige finansielle ramme, og til at udforme EU-foranstaltninger og -programmer, der er specifikt afpasset efter de enkelte regioner og tager sigte på at opnå en strukturel tilpasning af disse regioner og gøre dem mere konkurrencedygtige og i stand til at leve op til nye udfordringer.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig. – (RO)* Hver 10. europæer lever i et bjergområde. Nogle af disse områder, navnlig i de nye medlemsstater, er ugunstigt stillede områder, hvor fattigdom og manglen på infrastruktur har en alvorlig indvirkning på befolkningens levevilkår. Disse regioner skal fortsat være en prioritet for den europæiske samhørighedspolitik, hvis specifikke instrumenter skal tilpasses den særlige karakter og alvor af bjergområdernes problemer. Jeg stemte for beslutningen, fordi EU efter min mening skal iværksætte effektive foranstaltninger baseret på solidaritet først og fremmest for at sikre de lokale indbyggere adgang til sundheds- og uddannelsestjenester og for at udnytte turismepotentialet og det økonomiske potentiale, som Europas bjerge repræsenterer med henblik på at skabe arbejdspladser uden at forstyrre den miljømæssige balance.

Proinsias De Rossa (S&D), *skriftlig. – (EN)* Princippet om territorial samhørighed er blevet konsolideret i forordningerne om strukturfondene for perioden 2007-2013 og er en af de nye centrale målsætninger for EU, der blev indført med Lissabontraktaten, og som har til formål at sikre en harmonisk udvikling i EU ved at mindske regionale skævheder og fjerne hindringer for udvikling, herunder hindringer, der kan tilskrives naturbetingede eller geografiske ulemper. Denne beslutning mener, at bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed udgør homogene grupper af regioner, og at de er fælles om visse vigtige karakteristika, som adskiller dem fra andre regioner, mener, at de har brug for særlige regionale udviklingsprogrammer, og fremhæver i denne forbindelse den særlige situation for de små ø-medlemsstater, der ligger i EU's periferi. Jeg kunne tilføje de problemer, som fiskeri- og landsamfund oplever, herunder på øerne ud for Irlands vestkyst og Donegalkysten. Beslutningen anmoder endvidere om, at der oprettes en særlig integreret og fleksibel EU-politikramme med lovgivningsmæssig og finansiel virkning for bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed, som er baseret på disse områders fælles karakteristika.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig. – (PT)* Jeg stemte for forslaget til en beslutning om en europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed, fordi der kræves specifikke foranstaltninger for at overvinde disse regioners ulemper og udnytte deres potentiale i overensstemmelse med målsætningen om territorial samhørighed, der er fastlagt ved Lissabontraktaten.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig. – (PT)* Af alle de regionale uligheder for forskelle i EU er der én situation, som fortjener særlig opmærksomhed, nemlig situationen for bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed. Disse regioner oplever specifikke vanskeligheder på grund af deres geografiske og demografiske omstændigheder, og derfor skal de behandles forskelligt under samhørigheds- og udviklingspolitikken.

De samhørighedspolitikker, der er fastlagt ved traktaterne, må ikke kun opfattes som en politisk målsætning, der er afspejlet i EU's retlige organer. De skal være konkrete og objektive politikker, der er udformet til at skabe bæredygtig udvikling i alle regioner, herunder regioner, der af naturbetingede årsager har større vanskeligheder og er territorielt mere fjerntliggende (hvad angår øer) eller mere utilgængelige (hvad angår bjergområder).

Dette spørgsmål er særlig vigtigt for mig som portugiser, og jeg håber derfor, at Kommissionen vil imødekomme denne beslutning og gennemføre forslagene i den.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig. – (PT)* Denne beslutning kunne have foreslået retningslinjer og anbefalinger, der er relevante for regioner med strukturelle og geografiske begrænsninger, som hindrer deres økonomiske og sociale udvikling. Alligevel bevæger

den sig kun på overfladen og berører ikke de virkelig vigtige punkter i sin analyse af problemet.

Ved kun at henvise til territorial samhørighed overser den betydningen af en grundlæggende søjle for økonomisk og social udvikling, nemlig økonomisk og social samhørighed. Beslutningen "glæder sig over, at territorial samhørighed er blevet medtaget som en ny målsætning for EU" – en bestemmelse i Lissabontraktaten.

Som vi allerede har påpeget flere gange, skal nye samhørighedsmål tildeles tilstrækkelige nye finansielle ressourcer for at forhindre, at de bliver døde bogstaver i traktaterne eller blot propagandaudtryk. Det er ikke sket. De nuværende midler, der er tildelt konvergensmålet, har vist sig at være utilstrækkelige, og de politikker, som EU har ført, har forværret skævhederne i stedet for at udbedre dem.

Selv om bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed deler visse begrænsninger og ulemper, skal de hver især sikres særbehandling i overensstemmelse med forskellene og deres særlige karakteristika. Vi kan kun beklage den manglende specifikke reference til regionerne i den yderste periferi.

Salvatore Iacolino (PPE), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for beslutningen om en europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed, fordi det efter min mening er vigtigt, at vi relancerer spørgsmålet om territorial samhørighed og harmonisk udvikling af alle de geografiske områder, der udgør EU.

Kun øget koordinering og styrket samarbejde mellem de europæiske institutioner, medlemsstaterne og de lokale myndigheder kan gøre geografisk og demografisk dårligt stillede områder konkurrencedygtige. Vi skal også være opmærksomme på de enkelte regioners særlige karakteristika, hvis vi skal omfordele ressourcerne til regional udvikling på en retfærdig og effektiv måde. EU skal navnlig være opmærksom på øerne for at løfte dem ud af den marginalitet, der ofte er knyttet til deres isolation.

Til det formål skal samhørighedspolitikken også anvende andre politikker, der kan have betydelig indvirkning på disse områder fremtid. Jeg tænker f.eks. på instrumenter, som kan regulere strømmen af migranter, der på øer, som f.eks. Sicilien, har en betydelig indvirkning på regionens socioøkonomiske udvikling.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE), *skriftlig. – (FR)* Jeg stemte for punkt 3 (ændringsforslag 1 stillet af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance), fordi BNP efter min mening skal være ét af hovedkriterierne og ikke det eneste kriterium for at bestemme, hvem der er støtteberettiget inden for rammerne af regionalpolitikken.

Jeg stemte imod første del af punkt 4 og for den anden del, fordi en retlig og finansiell ramme efter min mening er nødvendig for regionalpolitikken, hvad angår bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed.

Erminia Mazzoni (PPE), *skriftlig. – (IT)* Fastlæggelsen af en europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed omfatter meget belejligt opgaven med at omjustere gennemførelsesforanstaltninger for samhørighedspolitikken på grundlag af vurderingen af endnu et kriterium, nemlig "territoriet". Dette indgreb giver efter min mening "særlig opmærksomhed" til regioner med særlige karakteristika, jf. artikel 174 i traktaten om Den

Europæiske Unions funktionsmåde, uden dog at gå på kompromis med den centrale rolle, der spilles af BNP pr. indbygger som benchmarkindikator for tildelingen af ressourcer.

Målet med Kommissionens meddelelse er bl.a. at forenkle tilrettelæggelsen af governance, der ellers risikerer at spolere effektiviteten af de europæiske interventionsforanstaltninger. Dette skal dog ledsages af et mere direkte forsøg på at lette kontrolprocedurer, som virkelig hæmmer systemets effektivitet.

Udgiftsgennemsigtighed er ikke et mål, vi kan opgive, men det skal nås gennem et mindre bureaukratisk overvågningssystem, som bedre kan imødekomme systemets behov, og som stadig ikke er harmoniseret, så der ikke skabes uligheder mellem de europæiske lande.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden har givet princippet om territorial samhørighed en endnu vigtige position og har afsløret en særlig bekymring for ulighederne mellem de forskellige regioner. Bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed skal have en særlig status, der sætter dem i stand til at overvinde deres naturbetingede begrænsninger. For at disse regioner kan blive bedre tilpasset, er en europæisk strategi, der fremmer den sociale og økonomiske udvikling i de mindre gunstigt stillede regioner, afgørende. Den skal omfatte særlige programmer, der sætter regionerne i stand til at overvinde deres tilbagestående. Derfor stemte jeg, som jeg gjorde.

Andreas Mølzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I forskellige dokumenter understreges det, at landdistrikter, regioner i den yderste periferi og i dette tilfælde bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed kræver en særlig strategi eller endda tilskud. Samtidig iværksættes der dog adskillige foranstaltninger, som accelererer udflytningen fra disse områder. Vi behøver kun tænke på infrastrukturproblemer, som f.eks. offentlig transport eller postvæsen, der betyder, at disse regioner i stigende grad afskæres fra den omgivende verden, og indbyggerne må ty til private biler og lignende løsninger. Hvis vi ikke ønsker forsømte og mennesketomme landdistrikter, er det ikke nok at støtte disse områder separat inden for rammerne af f.eks. landskabsbevarelse. I stedet skal der findes en bæredygtig balance mellem de geografiske og økonomiske ulemper. På den baggrund skal vi støtte idéerne i dette beslutningsforslag.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Bjergområder findes i hele EU, og et kendetegn for disse områder og navnlig Alpeområdet er et fokus på landbrug og skovbrug. Problemer opstår bl.a. som følge af en stadig ældre befolkning, problemer med infrastruktur samt adgang til og tilgængelighed af tjenester. Landbrugere i bjergområder er under et særlig stort pres, fordi deres udgifter er høje, og deres indtjening er forholdsvis lavt. De spiller dog en vigtig rolle for landskabsbevarelse, bæredygtig forvaltning, produktion af økologiske fødevarer og turisme i Alpeområdet. Dette skal anerkendes på behørig vis, og bjergområdernes særlige problemer skal undersøges. EU skal gå i gang med at sikre fremtiden for bjerglandbruget og dermed hele Alpeområdet. Jeg stemte derfor for denne betænkning.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig*. – (FR) På grund af deres særlige karakteristika står bjergområder over for specifikke udfordringer, herunder navnlig en hurtigt aldrende befolkning, transportvanskeligheder, hindringer for energiforsyning og manglende regional integration. Som repræsentant for Frankrigs sydvestlige valgkreds i Parlamentet med særlig lydhørhed over for de problemer, der præger områder i Pyrenæerne, stemte jeg for beslutningen om en europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed. Teksten anmoder om, at der oprettes en særlig EU-politikramme, der har til formål at løse de problemer, som disse

områder har, så de bedre kan overvinde deres permanente ulemper og tilpasse deres udviklingsmodel på en sådan måde, at deres aktiver udnyttes på hensigtsmæssig måde. Den opfordrer også til en bedre koordinering af de fire strukturfonde, Samhørighedsfonden og de øvrige europæiske finansielle instrumenter med henblik på at maksimere deres effektivitet og fremme den økonomiske udvikling i disse områder. Jeg støtter disse mål.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Parlamentet har givet stærk støtte til denne beslutning, hvor vi glæder os over, at territorial samhørighed er blevet medtaget som en ny målsætning for EU, og den nye artikel 174. Med vedtagelsen tilkendegiver Parlamentet, at bestemmelserne i artikel 174 skal omsættes til særlige udviklingsstrategier og konkrete foranstaltninger med henblik på at afhjælpe disse regioners ulemper og udnytte deres potentiale, og bekræfter, at bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed udgør homogene grupper af regioner, og at de er fælles om visse vigtige karakteristika, som adskiller dem fra andre regioner. Parlamentet mener endvidere, at de har brug for særlige regionale udviklingsprogrammer, og fremhæver i denne forbindelse den særlige situation for de små ø-medlemsstater, der ligger i EU's periferi.

Oreste Rossi (EFD), *skriftlig*. – (IT) Vi tilslutter os denne beslutning, fordi det er vigtigt at fastlægge en fælles europæisk strategi for den økonomiske og sociale udvikling af bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed. Vi skal fremme initiativer baseret på Euroregionmodellen, der dækker områder med fælles interesser mellem Italien og Frankrig. Netop på grund af deres geografiske placering skaber fjerntliggende områder vanskeligheder for de mennesker, der lever der, men det er afgørende for den europæiske økonomi, at vi bevarer og beskytter dem, da de er vigtige områder fra et naturmæssigt synspunkt.

Debora Serracchiani (S&D), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for denne beslutning, fordi det er nødvendigt, at vi på EU-niveau har en specifik europæisk strategi for udvikling af bjergområder og øer, en strategi, der tager hensyn til aspekter, som f.eks. styrkelse af økonomien og strukturerne, beskæftigelsespolitik, beskyttelse af naturressourcer, civilforsvar samt miljø- og energipolitik.

Princippet om territorial samhørighed er én af EU's centrale målsætninger, som blev indført ved Lissabontraktaten med det formål at mindske regionale skævheder og fjerne naturbetingede eller geografiske hindringer. Der kræves konkrete foranstaltninger og specifikke udviklingsstrategier for at opnå dette. Vi skal skabe lige muligheder mellem disse områder og resten af EU. En sådan mulighed kunne være fremme af bæredygtig turisme i bjergområder, så der skabes et vigtigt eksistensgrundlag for indbyggerne i disse områder. Selve Madriderklæringen, som blev vedtaget af de europæiske ministre den 15. april 2010, fremhæver en mere effektiv koordinering af de foranstaltninger, der gennemføres i forbindelse med politikken for turisme, og lægger vægt på fremme af mere innovativ, bæredygtig og social turisme i Europa.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Der er mange regionale skævheder i EU, hvad angår udviklingsniveauer. Som et udtryk for europæisk solidaritet søger målet om territorial samhørighed at eliminere disse forskelle og fremme harmonisk udvikling ved hjælp af finansielle midler til strukturtilpasning og tilpasning af de forskellige sektorpolitikker til de særlige forhold i hver region.

Bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed er særlig dårligt stillede områder, og deres sociale og økonomiske udvikling er påvirket af deres naturbetingede og geografiske karakteristika. Vi skal derfor være særlig opmærksomme på dem, ikke mindst ved at

inddrage forskellige udviklingsindikatorer ud over BNP, der korrekt afspejler de særlige kendetegn for hver region, ved at eliminere stive kriterier for at bestemme, hvem der er støtteberettiget i forbindelse med grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, ved at koordinere forskellige finansieringskilder og ved at udvikle en vertikal tilgang, der involverer alle regeringsniveauer.

Samme begrundelse kan anvendes for regionerne i den yderste periferi, som har mange kendetegn til fælles med disse områder, og som derfor bør omfattes af forslagene i denne beslutning i medfør af de særlige karakteristika for den enkelte region.

Joachim Zeller (PPE), *skriftlig. – (DE)* Jeg stemte ikke for dette beslutningsforslag, da vi i øjeblikket oplever en bølge af "strategier" – for Donau, Østersøen, Sortehavet og Middelhavet, for at bekæmpe klimaændring og andre lignende problemer – der er så voldsom, at vi snart har brug for en strategi for strategierne, så vi kan holde styr på dem alle. Støtte til fjerntliggende egne er omfattet af Lissabontraktaten og har derfor sit eget retsprincip. De fjerntliggende egne er desuden et særligt fokuspunkt i samhørighedspolitikken, der understøttes af adskillige initiativer fra Kommissionen og afgørelser truffet af Rådet og Parlamentet. Vi har brug for klare afgørelser på europæisk plan med hensyn til fortsættelsen af samhørighedspolitikken og regionalpolitikken efter 2013. På den måde vil støtte til bjergområder, øer og områder med lav befolkningstæthed også blive omfattet. Vi har ikke brug for et væld af beslutninger om enkeltstående problemer, som kun vil underminere det faktiske mål, og som aktuelt ikke kan begrundes.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.30 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

8. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

9. Mangler i beskyttelsen af menneskerettigheder og retfærdighed i Den Demokratiske Republik Congo (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelse om mangler i beskyttelsen af menneskerettigheder og retfærdighed i Den Demokratiske Republik Congo.

Som EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik er næstformand i Kommissionen, Lady Ashton, ansvarlig for denne sag.

Da hun ikke kan deltage i dagens møde, vil hr. Chastel tale på hendes vegne.

Olivier Chastel, *for Catherine Ashton (næstformand i Kommissionen/højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik).* – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er i høj grad på vegne af den højtstående repræsentant, Baroness Ashton, at jeg har æren for at tale til Dem.

Jeg vil straks – naturligvis på hendes vegne – forsikre Dem, at EU er bekymret over menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo, ligesom EU fordømmer forværringen i situationen for landets menneskerettighedsaktivister, som ses

af de nylige angreb mod og overfald på dem. I den sammenhæng antager problemet med seksuel vold et særlig alarmerende omfang.

Den Demokratiske Republik Congo har været på afgrundens rand og er stadig præget af konflikter, der – selv om de er blevet begrænset – er meget tragiske for befolkningen. Der skal ydes en betydelig indsats for at sikre en vellykket genopbygning af landet. Alle problemerne i dette land kan tydeligvis tilbageføres til deres vanskelige kontekst, men det er stadig umuligt at begrunde dem alle.

De syv uafhængige FN-eksperter fordømte således i deres rapport fra den 8. marts det manglende fremskridt med hensyn til menneskerettighedssituationen i landet og bemærkede mere specifikt, at regeringen skulle øge sin indsats. Beskyttelse af borgernes rettigheder og sikkerhed er i ordets bredeste betydning et lands kerneansvar. Det skal derfor være hovedprioriteten i indsatsen for at genopbygge og konsolidere retsstatsprincippet i Den Demokratiske Republik Congo.

For få uger siden var mennesker fra den nordlige Kivuprovinc i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo i Luvungi igen vidner til eller ofre for afskyelige massevoldtægter, der blev begået over flere dage af kriminelle bander, FDLR (De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda) og deres lokale allierede, Mayi-Mayi'erne. De seneste tal, som vi har, og som er bekræftet af FN, viser, at der var mindst 500 ofre.

Denne tragedie, som desværre kun er én ud af mange, skal absolut få myndighederne til at intensivere indsatsen for at yde bedre beskyttelse til den civile befolkning, opnå politiske aftaler, der kan skabe stabilitet i området, og derved eliminere de skadelige elementer, der terroriserer Kivuprovincen. Denne tragedie afslører også på den værst mulige måde omfanget af det arbejde, der skal ydes, inden der endelig gøres fremskridt på de basale områder, som f.eks. sikkerhedsreform, som er nødvendig for at konsolidere retsstatsprincippet.

Det er helt utænkeligt, at den congolesiske regering igen kan få kontrollen over sit territorium uden en hær, en politistyrke eller et retsvæsen, der er veluddannet, velreguleret og velaflønnet. Hvis Den Demokratiske Republik Congo skal påtage sig sit ansvar – på alle niveauer – skal det internationale samfund gøre det samme. FN's generalsekretær, hr. Ban Ki-moon, erkender dette fuldt ud, idet der er iværksat en undersøgelse af, hvorfor MONUSCO undlod at handle, eftersom dets mandat er fokuseret på beskyttelse af befolkningen. Vi må håbe, at MONUSCO bliver stærkere som resultat af dette, fordi missionen har stadig en afgørende rolle at spille i landet.

Vi skal desuden stille følgende spørgsmål: Hvad kan de europæiske og internationale domstole gøre? Fru Wallström, FN-generalsekretærens særlige repræsentant for seksuel vold i konflikter, opfordrer til, at gerningsmændene retsforfølges. Vi støtter fuldt ud denne appel i overensstemmelse med fælleserklæringen fra den 27. august af den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, og kommissæren med ansvar for udvikling, Andris Piebalgs.

Men hvis der er ét generelt problem, som tragedien i Luvungi har rejst, så er det problemet med straffrihed. Oprørerne er jo ikke de eneste, der begår forbrydelser. Vi har kendskab til lige så uansvarlige handlinger begået af politimyndighederne. Den virkelige udfordring i Den Demokratiske Republik Congo er derfor domstolenes funktionsmåde. Det er indlysende, at indsatsen primært skal ydes inden for langsigtede rammer. Vi må dog ikke

glemme, at det i kampen mod straffrihed som i alle andre tilfælde generelt forventes, at eksempler kommer fra toppen.

På det grundlag er – for blot at nævne et enkelt eksempel – den igangværende undersøgelse af mordet på menneskerettighedsaktivisten Floribert Chebeya Bahizire uden tvivl en testsag, fordi den er symbolsk for de interne modsætninger i Den Demokratiske Republik Congo.

Det siger sig selv, at EU følger denne sag meget nøje. Efter denne menneskerettighedsaktivists død opfordrede EU gennem den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, de congolesiske myndigheder til at undersøge, hvad der skete.

Til sidst vil jeg fremhæve, hvor meget EU støtter og fortsat vil støtte Den Demokratiske Republik Congo i denne kamp for retfærdighed og mod straffrihed. Til det formål er støtten fra det internationale samfund samt navnlig EU og dets medlemsstater særlig afgørende i valgprocessen, der finder sted mellem 2011 og 2013, hvis det skal lykkes at skabe et politisk miljø baseret på demokratiske principper og retsstatsprincippet.

Vi har endvidere i FN formelt støttet udnævnelsen af en uafhængig ekspert under FN's Menneskerettighedsråd, som skal støtte den congolesiske regerings indsats i den forbindelse. Vores indsats har desværre endnu ikke skabt resultater. Vi håber, vi kan fortsætte samtalerne med de congolesiske myndigheder for at opnå fremskridt på denne front.

EU vil navnlig fortsat deltage i samarbejdet på områderne for retsvæsen, politi, forsvar, menneskerettighed og naturligvis støtte til ofrene. EU er parat til at øge indsatsen inden for rammerne af en reel dialog med Den Demokratiske Republik Congo.

Filip Kaczmarek, *for PPE-Gruppen.* – (PL) Hr. formand! En af de alvorligste humanitære kriser i nyere tid udspiller sig i Den Demokratiske Republik Congo. De voldtægter, der blev begået i slutningen af juli og begyndelsen af august, var blot – selv om de i sig selv var tragiske – endnu en episode i hel serie af tragiske begivenheder. Hver måned udsættes mere end 1 000 kvinder for voldtægt i Congo, og tusindvis af børn er soldater. Seksuel vold er en metode, der bruges til at terrorisere og straffe de mennesker i Congo, som ikke støtter den rigtige side af konflikten. Seksuel vold er så udbredt, at organisationen Læger uden Grænser siger, at 75 % af alle voldtægter i verden begås i det østlige Congo.

Problemet viser også, at den største fredsbevarende FN-styrke i verden – MONUSCO – gør meget lidt for at bekæmpe dette fænomen. Polemikken om, hvornår MONUSCO fik kendskab til disse nylige voldtægter – om det var fem dage, to uger eller en uge, efter de blev begået – er sørgelig. Der var en MONUSCO-base mindre end 20 km fra det sted, hvor voldtægterne blev begået. FN forsøger primært at forhindre seksuel vold ved at sætte opslag op på bygninger om, at voldtægt er umenneskelig. Vi kan ikke standse denne fremfærd på den måde. For at gøre tingene værre var FN-soldater selv involveret i en sexskandale for flere år siden og blev bl.a. beskyldt for at tvinge unge piger ud i prostitution. Måske problemet går endnu dybere, og måske har MONUSCO ikke viljen til at bekæmpe denne ødelæggende fremfærd.

EU skal stå fast i denne situation og koncentrere sig om at hjælpe ofrene. Det haster, fordi Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i begyndelsen af december mødes i Kinshasa. Der skal sættes en stopper for denne mærkværdige kultur med straffrihed og hjælpeløshed – jeg er enig med det belgiske formandskab – fordi vi skal se hinanden i øjnene.

Véronique De Keyser, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Det er umuligt at tale her på vegne af de voldtægts ofre, der har mistet deres værdighed, de lemlæstede spædbørn, de gravide kvinder, der har fået maven skåret op, de ældre kvinder, der er blevet lemlæstet med bajonetter i skeden, og alle de kvinder, der til deres egen skam, men frem for alt vores skam, er blevet gjort til en ødelagt kampplads.

Det er umuligt at tale på vegne af de børn, der er blevet rekrutteret til militsen og tvunget til at slå voksne og børn som dem selv til døde med køller, og som også er blevet sande sexslaver. Det seksuelle folkemord, der stadig finder sted bag scenen i Congo med tusindvis af ofre hvert år, kan ikke længere beskrives med ord. Vi fattes ord.

Det står dog klart, at alle instrumenterne – lovgivningstekster, reformprojekter for de væbnede styrker, internationale missioner, finansiel støtte og mobiliseringen af hele Fællesskabet – er på plads. Og straffriheden fortsætter – en rystende straffrihed, når en forbryder, som f.eks. Bosco Ntaganda, langt fra straffes, men får en vigtig stilling i den congolesiske forvaltning. Vi kræver, at retfærdigheden sker fyldest. Denne straffrihedskultur kan ikke fortsætte blot for at udvise eftergivenhed.

Hvad betyder det præcist at dømme disse forbrydelser? Det betyder at gennemføre undersøgelser, reformere retsvæsenet, betale soldaterne ordentligt og forfølge de skyldige, herunder dem, der har ansporet massakrerne, uanset hvor høj position de indtager. For vores egne lande betyder det også, at vi ikke forsyner oprørerne og deres lejesoldater med våben og ikke indgår tvivlsomme handler om illegale mineraler med dem. Derfor støtter vi fru Wallström og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for vedtagelsen af en europæisk lov baseret på den nye amerikanske lov, "Congo Conflicts Mineral Act". Det betyder, at vi ikke længere skal finde os i, at vores mobiltelefoner, computere og i morgen hybridbiler fremstilles af mineraler, der sælges ulovligt og kommer fra konflikter. Disse mineraler er blodmineraler, ligesom der var bloddiamanter. Vores forbindelser med den congolesiske regering vil desuden afhænge af selve gennemførelsen af nultolerancepolitikken over for vold mod kvinder – en politik, som den congolesiske regering selv indførte, hvilket jeg tilføje.

(Bifald)

Charles Goerens, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg er ked af at måtte sige, at vi i betragtning af det beskedne fremskridt, der er opnået i Den Demokratiske Republik Congo, må fordømme de alvorlige tilbageslag og fiaskoer. Alt eller næsten alt skal stadig gøres i dette land.

I stedet for at kunne garantere stabilitet i det forkrøblede land må FN's repræsentanter i Den Demokratiske Republik Congo berette om meget alvorlige krænkelser af menneskerettighederne. I dette tilfælde drejer det sig ikke om få enkeltstående voldshandlinger begået af få enkeltstående personer, hvilket i sig selv ville være fuldstændig forkasteligt. Nej, det, der sker i Den Demokratiske Republik Congo kan ikke begrænses til få enkeltstående borgere, der uden forsvar udsættes for seksuelle voldsforbrydere. Jeg må desværre sige, at vi her taler om et fænomen, der rækker ud over enkeltpersoner.

De bekræftende informationer om de begivenheder, der fandt sted i Den Demokratiske Republik Congo mellem den 30. juli og den 4. august, sætter disse forbrydelser på en helt anden skala. Atul Khare, FN's undergeneralsekretær for fredsbevarende operationer, har bekræftet, at omkring 500 mennesker – kvinder, børn og spædbørn – blev udsat for voldtægt.

Vi kan ikke længere nøjes med at fordømme disse modbydelige forbrydelser. Vi skal gå videre og udpege de ansvarlige, retsforfølge dem og afskrække potentielle forbrydere, men vi skal også tage fat om de forhold, der kan danne baggrunden for mange flere af de hændelser, vi fordømmer.

Når vi tager fat om årsagerne, kan det under ingen omstændigheder udlægges som en formildende omstændighed for de seksuelle voldsforbrydere. Der er brug for en militær og politimæssig indsats for at håndtere alle disse problemer, i hvert fald på kort sigt, men der er også brug for en indsats på andre områder. Vi taler faktisk om en statskrise. Jeg vælger mine ord med omhu. Vi taler om en krise i et land, der ikke længere kan udøve sine suveræne funktioner, herunder især garantien for sikkerhed, som borgere i alle lande har ret til.

Reaktionen skal komme samtidig fra Den Demokratiske Republik Congo, Den Afrikanske Union, FN og det internationale samfund. Hvad angår alle de elementer, der kan løse den congolesiske befolknings problemer, er der intet, som kan erstatte de congolesiske myndigheders ansvar. Samtidig skal vi stå ved deres side og støtte dem.

Isabelle Durant, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand! Jeg kan kun tilslutte mig det, der allerede er blevet sagt, navnlig bemærkningerne fra fru De Keyser, der gav en meget skarp og rå beskrivelse af den vold, der begås mod kvinder. Det er sandt, at alle rapporterne siger det samme. De er alle frygtelige og utålelige, både enkeltvis og frem for alt samlet. Alle disse voldshandlinger har tydeligvis til formål at udrense, ydmyge og i sidste ende udslette en befolkning ved at fratage den sin værdighed og sin grund til at leve.

Af alle disse grunde skal vi handle med endnu mere kraft. Det er sandt, at situationen i Congo i dag er endnu vanskeligere på alle fronter, ikke kun med hensyn til volden mod kvinder, men også på alle andre fronter. Hr. Chastel talte om dagligdagen for utallige congolesere, om problemet med menneskerettigheder generelt, ikke kun kvinders rettigheder, og om menneskerettighedsforkæmpere. For mig er der tydeligvis en direkte forbindelse mellem denne vold mod kvinder og en række forbrydelser, der stadig forbliver ustraffede.

Plyndringen af naturressourcer sker oftest ustraffet. Der blev faktisk henvist til amerikansk lovgivning, der kan bruges som inspiration her i Europa. Jeg mener dog også, at spørgsmålet om straffrihed for plyndring af naturressourcer er absolut afgørende. Det er afgørende, fordi forbuddet, selv med løftet fra den congolesiske præsident, hr. Kabila, mod eksport af disse ressourcer i sidste ende er særdeles skadelig, især for de små gravere, som ikke har andre eksistensmuligheder. Det er skadeligt, fordi det ikke tjener noget formål. Det er snarere et røgslør, fordi vi alle ved, at de congolesiske væbnede styrker, eller i det mindste nogle af dem, ikke kun kan kædes sammen med voldtægten af kvinder, men også med plyndringen af ressourcer og korrruptionen i den forbindelse.

Det, der betyder noget, er ikke kun en regerings love og beslutninger, men regeringens kapacitet til at anvende og gennemføre dem. Det er vigtigt, at en regering kan udøve sine beføjelser.

Endelig mener jeg – og mange af os vil snart være i Kinshasa for at mødes med AVS-landene – at vi skal udsende et dobbelt budskab for at hjælpe og støtte de nyttige og positive kræfter i Congo, uanset om de er regerings-, fællesskabs- eller menneskerettighedskræfter eller andre styrker: et budskab om støtte til dem, der ønsker at udvikle en kultur præget af retfærdighed, og om bekæmpelse af straffrihed, og et budskab vedrørende de politiske kræfter og deres kapacitet til at udstyre sig med midlerne til at sikre reel regeringsførelse i

alle faser, dvs. ved at skabe sikkerhed, gennemføre love og beslutninger og ganske enkelt ved i sidste ende at sikre de folkevalgtes troværdighed. Fire år efter det valg, vi alle ønskede, finansierede og støttede, er der vigtigt, at vi ikke kun fordømmer, men også tilskynder enhver handling, der kan sikre reel, specifik udøvelse af regeringens beføjelser og demokrati generelt. Vold mod kvinder og mod menneskerettighedsforkæmpere er endvidere to meget vigtige aspekter.

Jeg vil til sidst sige, at retssagen mod de ansvarlige for hr. Chebeyas død i princippet gennemføres i september. Også i lyset af hans families lidelser skal vi efter min mening lægge stor vægt på at sikre, at denne retssag bliver et symbol på viljen til at løse dette problem.

Charles Tannock, *for ECR-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! Den Demokratiske Republik Congo er hverken særlig demokratisk, som vi forstår ordet her i EU, eller en effektivt fungerende republik. Dette skyldes delvist landets enorme størrelse, porøse grænser og dårlige infrastruktur, der gør demokratisk regeringsførelse til en alvorlig udfordring.

Men Den Demokratiske Republik Congos skrøbelighed som nationalstat skyldes også årtiers korruption, politisk undertrykkelse og sporadisk væbnet konflikt, både internt og med nabolande, hvor der er begået grusomme forbrydelser, som f.eks. massevoldtægter. Forværringen begyndte under præsident Mobutus kleptokratiske og morderiske regime og er fortsat indtil i dag. Præsident Kabila har i det mindste afholdt et valg for at give den øvrige verden det indtryk, at han vil skabe demokratisk reform, men i virkeligheden kontrollerer han alle dele af magtapparatet og navnlig adgangen til landets enorme naturressourcer.

Den øgede interesse fra visse lande, navnlig Kina, for at udnytte disse ressourcer har fået Kabilas regime til at forsømme sit ansvar, hvad angår menneskerettigheder og retsstatsprincippet. Kina har selv en sørgelig historie med hensyn til menneskerettigheder og forsvarer i FN faktisk handlinger, der begås af lande, som f.eks. Den Demokratiske Republik Congo, som Kina handler med. Det overrasker mig derfor ikke, at alle tre retssager, der er på vej ved Den Internationale Straffedomstol, involverer statsborgere fra Den Demokratiske Republik Congo.

Trods denne alarmerende situation afviser Den Afrikanske Union at fordømme eller lægge pres på præsident Kabila for at få ham til at leve op til sine forfatningsmæssige forpligtelser. EU har til dets fortjeneste ikke sådanne betænkeligheder, og jeg glæder mig over den hårde kurs, som den højststående repræsentant, Baroness Ashton, har lagt.

Endelig vil jeg, som jeg tidligere har gjort det i Parlamentet, igen opfordre til, at Kimberleyprocessen udvides til at dække andre vigtige naturressourcer i Afrika. Menneskerettighedskrænkelser i Afrika, som desværre er alt for almindelige, er ofte kædet sammen med konkurrence om kontrollen med mineralressourcer. Kimberleyprocessen har haft stor succes med at begrænse handelen med konflikt- eller bloddiamanter, og vi bør nu overveje en tilsvarende fremgangsmåde for andre udvindingsindustrier.

Marie-Christine Vergiat, *for GUE/NGL-Gruppen.* – (FR) Hr. formand! Vi drøfter i Parlamentet igen den vanskelige situation i Den Demokratiske Republik Congo, som tilsyneladende hele tiden bliver værre og værre.

I juni vedtog vi en beslutning om at fordømme mordet på Floribert Chebeya og udtrykte bekymring over Fidèle Bazana Edadis forsvinden. Siden da er endnu en menneskerettighedsforkæmper, Salvator Muhindo Vunoka, blevet myrdet. De kan føje

ham til Deres liste, hr. minister! I sommer krævede det en massevoldtægt af flere hundrede mennesker, inden FN besluttede at iværksætte foranstaltninger.

Det skal siges, at den fredsbevarende styrke MONUSCO, som er i Congo for at beskytte civile, humanitære medarbejdere og menneskerettighedsforkæmpere og for at hjælpe med at bekæmpe straffrihed, kun var få km væk fra gerningsstedet for disse voldtægter, og at den intet foretog sig.

Ban Ki-moon selv tog afstand fra MONUSCO-troppernes passivitet. FN-embedsmænd har endelig udfordret den congolesiske regering. En ny rapport skulle offentliggøres i begyndelsen af oktober om den begåede vold, men det er den vold, der blev begået mellem 1996 og 2003. Hvilket tidsspilde! Hvor mange flere ofre skal dræbes, voldtages og tortureres? Hvor mange flere børn skal tvangsindskrives, inden det internationale samfund bemærker situationen og handler i overensstemmelse dermed?

Jeg har lyst til at spørge, hvad Europa gør? Der er investeret enorme summer i Congo. EUSEC- og EUPOL-missionerne er i landet. Ud over humanitær støtte er en af EU's vigtigste målsætninger – på papiret – at uddanne landets sikkerhedsstyrker og hjælpe med at reformere landets sikkerhed.

Hvad er resultaterne af disse politikker? Den Demokratiske Republik Congo er et stort land. Det er befolkningsmæssigt Afrikas tredjestørste land. Det er et land med et enormt potentiale for velstand, men 80 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen. Endnu værre er det, at det bliver stadig fattigere på grund af omfattende korrupsion.

Jeg har et enkelt spørgsmål til Dem: Hvor længe vil vi tillade, at denne situation med fuldstændig straffrihed fortsætter? Som De sagde, hr. minister, så ved vi, at sikkerhedsstyrkerne også er involveret i de voldelige handlinger. Mener De ikke, at tiden er inde til at skifte holdning?

Jeg kan forestille mig, at tingene ikke er så ligetil i Ministerrådet, hvor få store europæiske lande, eller i det mindste deres politiske repræsentanter, hvis forpligtelse over for menneskerettighederne vi alle kender, reelt ikke er åbne for egentlige indgreb, fordi de kan rulle den røde løber ud for hr. Kabila.

De kan derfor regne med at Parlamentet vil træffe de nødvendige forholdsregler, og hold så venligst op med at tillade, at fåtallets økonomiske interesser varetages uden hensyn til den civile befolkning, der ikke kan klare mere.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I 2010 har Den Demokratiske Republik Congo været uafhængig i 50 år. Når vi ser tilbage, kan vi se, at disse 50 år har på uværdig vis har været sværtet til med blod helt indtil i dag.

De frygtelige begivenheder i den nordlige Kivuregion i sommer underbygger dette. Når vi læser, at 25 soldater fra FN-missionen burde have forhindre det, rejser det også et spørgsmål om logistik. Der kræves 20 000 FN-soldater, og nogle eksperter siger mindst 60 000, for at opretholde en form for orden. Sikken et problem!

Jeg har følgende spørgsmål til Rådet og Kommissionen. Hvad har EUSEC- og EUPOL-missionerne i Nord- og Sydkivu konkret gjort for at forbedre sikkerheden for den lokale befolkning og for at retsforfølge gerningsmændene bag sommerens grusomheder?

Urolighederne foregår på netop det sted, hvor Den Demokratiske Republik Congos rigeste ressourcer findes. De congolesiske miner rummer et potentiale svarende til 24 mia. USD

ifølge nylige kilder. I henhold til en pressemeddelelse fra den congolesiske regering i begyndelsen af september er minedriften i Kivu midlertidigt blevet lukket, fordi væbnede grupper havde drevet ulovlig minedrift, nogle gange med støtte fra officielle myndigheder. På overfladen er dette en god start, men hvordan håndhæves det? Det rygtes også, at den congolesiske regering eksproprierer udenlandske investorerers mineprojekter for blot at sælge dem til sine egne udenlandske forretningspartnere.

Jeg har følgende spørgsmål til Rådet. Hvilken indflydelse kan EU's missioner i marken udøve for at bremse den ulovlige minedrift? Kan De endvidere bekræfte, at den ulovlige minedrift er blevet standset, og hvordan kan dette håndhæves, evt. med hjælp fra EU's missioner i marken? Jeg håber inderligt, at EU vil arbejde for den afgørende styrkelse af FN-missionen i landet, da der er et omgående behov for det. Hvis jeg ikke tager fejl og ifølge rapporter i medierne, forsøger den congolesiske regering i øjeblikket at standse dette, hvilket vil have dramatiske konsekvenser for landet.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Hr. formand! I denne forhandling antydes det, at menneskerettighedskrænkelser i Congo er et nyt fænomen, eller at det er en usædvanlig situation i Afrika. Ingen af delene er tilfældet. Hvis bare det var det.

Jeg kan huske, da det belgiske Congo blev uafhængigt i 1960, mens jeg stadig gik i skole. Jeg kan huske kidnapningen og arrestationen af Patrice Lumumba få måneder efter uafhængigheden. Jeg kan stadig levende huske beretningerne om, hvordan han blev smidt op på laddet af en lastvogn for aldrig at blive set igen. Årtiers broderkrig, diktatur og borgerkrig fulgte efter.

Congo er ikke et særtilfælde i Afrika. Det ville være vanskeligere at finde et fredeligt demokrati. Hvis jeg skulle følge den præskriptive forklaring om opfostring, skulle jeg sige, at der må være noget i vandet. Der er dog en anden forklaring.

I Afrika generelt, hvis ikke i Congo i særdeleshed, ignorerede kolonisterne forskellene mellem stammer og folk, da de trak lige linjer på Afrikas landkort. Hvert land rummede ved dets uafhængighed enorme vertikale etniske, sproglige eller religiøse grundlæggende opdelinger, hvilket altid skaber politisk ustabilitet.

Dette gælder i lige så høj grad for Belgien som for det tidligere belgiske Congo. Den eneste forskel er, at Belgien har undgået politisk vold. Det samme kan desværre ikke siges om Bosnien og Kroatien, hvor der er begået lige så mange drab, hvis ikke den samme ubegrundede sadisme.

Hvis vertikale opdelinger i politiske stater fører til ustabilitet og nogle gange til vold, hvorfor skaber vi så de samme vertikale opdelinger i Europa ved at tillade ukontrolleret indvandring fra den tredje verden generelt og Afrika i særdeleshed? Vi er ikke tilfredse med at overlade ubrugelige politiske samfund til Afrika. Vi har travlt med at skabe de samme problemer i selve Europa.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Vi afholder endnu en forhandling om situationen i Den Demokratiske Republik Congo – en republik, der, som det er blevet sagt, i vid udstrækning kun er demokratisk af navn – hvor menneskerettighederne krænkes hver dag. Vi taler i dag om vold mod de svageste, navnlig mod kvinder, der voldtages, og mod børn, der bl.a. tvinges ind i hæren – en illegal hær. Vi taler om voldtægt, tortur og mord. Vi taler om vold, hvis gerningsmænd – værst af alt – forbliver ustraffede, og vi taler om vold, der er blevet så almindelig, at det er vanskeligt at tale om nogen form for kulturelt

eller andet samtykke. Vi taler om voldtægter, der begås af partisaner, men også af soldater i hæren og af civile. Vi taler om kvinder, der ikke har nogen til at forsvare sig.

Vi må ikke glemme, at vi paradoksalt nok drøfter en region, der er en af de dårligst stillede, men også en af de rigeste med hensyn til naturressourcer i Afrika og verden. Disse ressourcer burde være mere end nok til at dække behovene for alle de mennesker, der lever i landet. Vi må ikke glemme, at dette er endnu en fase i de ulykkelige omstændigheder, der angiveligt har kostet titusindvis af menneskeliv i de sidste 10 år og også har involveret omkring 200 000 tilfælde af voldtægt. Vi kan kun gætte, hvor mange voldtægter der ikke er blevet rapporteret.

Situationen giver anledning til dyb bekymring, ikke kun på møderne i Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder. Der sættes spørgsmålstegn ved effektiviteten af FN's arbejde og ved den måde, disse forbrydelser, der begås af både partisaner og andre, forbliver ustraffede – forbrydelser, der burde bringes for en domstol. Retssystemet skal handle. Jeg tror, at mødet mellem AVS og Parlamentet er den perfekte anledning til at sætte en stopper for denne umenneskelige situation. Vi taler om en krise i staten Congo, og derfor skal det internationale samfund tage initiativet. Det er også vores rolle – Parlamentets rolle – at tale om dette.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne takke repræsentanterne for Kommissionen og Rådet for deres udtalelser om manglerne i beskyttelsen af menneskerettigheder og retfærdighed i Den Demokratiske Republik Congo.

Situation er bestemt dramatisk og drastisk, og den blev beskrevet særdeles godt af min kollega, Véronique De Keyser, i hendes indlæg. Jeg vil dog også i den sammenhæng henlede opmærksomheden på de meget alarmerende rapporter fra internationale ngo'er. De taler faktisk om systematiske og organiserede angreb mod lokalsamfund under ledelse af væbnede enheder med henblik på at voldtage lokale kvinder. For lidt over en måned siden blev 150 civile kvinder voldtaget i 13 landsbyer. Alt dette foregik kun få måneder, efter at FN's Sikkerhedsråd havde fornyet mandatet for sin mission i Congo med det formål at hjælpe regeringen med at beskytte civile mod krænkelse af menneskerettighederne.

Et andet paradoks ved denne situation er, at seksuel vold begås af alle sider i konflikten, herunder af regeringsstyrker. Det er fuldstændig uacceptabelt, og jeg vil derfor anmode repræsentanterne for de europæiske institutioner igen at udøve ethvert muligt pres – diplomatisk og andet, herunder pres via FN og missionen i Congo – for at sætte en stopper for denne fremfærd. De bør ikke tvivle på, at De har Parlamentets fulde støtte til det.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Situationen i Den Demokratiske Republik Congo er stadig meget bekymrende. Det er især alarmerende, at vold og paratheden til at ty til vold stadig stiger trods EU's og FN's tilstedeværelse. Vi har deltaget i forskellige missioner i Congo i mange år. Vi bærer derfor også en del af ansvaret, navnlig i tilfælde af handlinger, der er begået af, eller som tolereres af grupper, som vi formelt støtter. Der er et congolesisk ordsprog, der siger, at en kat kan gå i kloster, men det er stadig en kat. Overført til sikkerhedsapparatet betyder det, at man kan give forbrydere en uniform på, men det betyder ikke, at de ikke vil begå flere forbrydelser – faktisk langt fra. Det er netop vores problem. Vi skal gøre det helt klart for den congolesiske regering, at vi ikke vil tolerere disse handlinger og tilsløringen af sådanne handlinger.

Alle i Parlamentet er enige om, at situationen i Congo bliver værre og værre. Jeg vil påpege, at vi gennemførte en valgobservationsmission i landet i 2006. Siden da er der knap opnået

fremskridt i landets demokratiseringsproces. Rådet og Kommissionen bør nøje overveje, om vi skal sende en ny fuld mission til landet og overvåge valgprocessen på en anden måde denne gang. Forudsætningerne for en fuld valgobservationsmission er efter min mening alt andet end gunstige. Det ville også være det forkerte signal at sende til en regering, der systematisk tilsidesætter reglerne og henstillingerne fra EU.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Hr. formand! Som europæere er vi til dels selv skyld i den elendighed, vi er vidne til i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo. At oprørerne stadig kan tjene rigtig mange penge ved at sælge ædelmetaller, som f.eks. coltan til telefon- og computerindustrien, skyldes, at vi fortsat køber dem kritikløst.

Lande i Europa har aldrig haft behov for eller forudset anvendelsesområdet for en lov, der sætter spørgsmålstegn ved forsyningskædens ansvar. Det er også bemærkelsesværdigt, at USA endelig har gjort netop det. Vi har ikke gjort noget, simpelthen fordi vi var bange for konkurrencen fra Kina og USA. Og hvad så vi sidste sommer? En amerikansk lov, der opfordrer til gennemsigtighed, og som kræver, at virksomheder oplyser om brugen af ædelmetaller fra Den Demokratiske Republik Congo og nabolandene. Alle Hewlett-Packard- og IBM-virksomheder i verden skal tilpasse sig dette. Vi bør følge USA's eksempel og indføre vores egen version af denne lov.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Hr. formand! Dette år er Afrika-året, og vi mindes her en række lande, der for 50 år siden opnåede uafhængighed fra de tidligere kolonimagter. Når vi ser tilbage på udviklingen i nogle af landene efter disse 50 år, er der desværre ikke megen grund til optimisme. Det gælder for Den Demokratiske Republik Congo. Hvis den ønsker at være EU's partner 50 år efter sin uafhængighed fra den tidligere belgiske kolonimagt og at blive et fuldgældigt medlem af det internationale samfund, skal den aktivt forpligte sig til at forhindre de grusomme forbrydelser, der er begået i de seneste uger. Den skal overholde menneskerettighederne og indføre retsstatsprincippet i hele sit territorium.

I samarbejde med FN og Den Afrikanske Union bør EU vise sin respekt for voldsopfrene i Congo. Det skal vi gøre ved bl.a. at bidrage til afvæbningen af militære grupper, der gennemfører angreb på den congolesiske befolkning fra nabolande, fra Rwanda, det sydlige Sudan og Uganda. Vi skal også vise, at vi kan handle, og her opfordrer jeg den højtstående repræsentant, Baroness Ashton, til at fremlægge en konkret EU-handlingsplan i kampen for at sikre menneskerettighederne i Den Demokratiske Republik Congo, når Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i december mødes i Kinshasa.

Kinga Gál (PPE). – (EN) Hr. formand! Som medlem af Underudvalget om Menneskerettigheder fordømmer jeg på det kraftigste de seneste måneders begivenheder i Congo.

I det 21. århundrede er det en utilstedelig kendsgerning, at mord, voldtægt og misbrug af børn ofte anvendes som krigsvåben, mens FN-styrker er til stede i området. I de sidste fem år er antallet af blot dokumenterede tilfælde steget 20 gange i Congo. Kvinders og børns liv er i fare. Deres menneskerettigheder ignoreres fuldstændigt, og de berøves deres menneskeværdighed. De kan desuden ikke længere leve i deres traditionelle samfund, hvilket også ødelægger den sociale infrastruktur.

Det internationale samfund skal officielt anerkende, at massevoldtægt i Congo er en forbrydelse mod menneskeheden. Vi skal reagere samlet for at fastholde presset på gerningsmændene bag disse voldtægter og retsforfølge dem lokalt eller ved Den

Internationale Straffedomstol. Det glæder mig, at EUSEC RDC netop er blevet forlænget indtil den 30. september 2012, og forhåbentlig vil EUPOL RDC også blive forlænget.

Specialuddannet personale skal udpeges til at overdrage strafferetlig undersøgelse. Yderligere støtte skal sikres af det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder. Der skal iværksættes yderligere foranstaltninger, f.eks. forsyning af de fredsbevarende styrker med mobiltelefoner, forbedring af kommunikationen mellem den fredsbevarende MONUSCO-styrke og den lokale befolkning og en styrkelse af forpligtelsen til at bekæmpe oprørsgrupper. Humanitære organisationer skal støttes, så de kan nå ud til civile, der har brug for hjælp.

Samtidig skal regeringen gennemføre den nultolerancepolitik, den annoncerede for nylig, og oprette den nationale komité for menneskerettigheder, som er fastlagt i forfatningen. Samlet set skal beskyttelsen af kvinder og børn prioriteres.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Hr. formand! Tidligere i år fortalte Denis Mukwege, en gynækolog fra Panzi i Den Demokratiske Republik Congo, os her i Parlamentet, at de mindst 200 000 voldtægter, der er begået i hans land i de sidste 15 år, er for brutale til at blive betegnet som sådan og i stedet bør betegnes som en seksuel massakre, og at sex bruges som en terrorhandling.

Vi kunne ikke vide, at byen Luvungi ikke langt fra en international fredsbevarende styrke få uger siden ville blive belejret, og at omkring 500 kvinder og børn ville blive udsat for gentagen og grusom seksuel vold.

I Parlamentet, hvor vi har fordømt den manglende beskyttelse af ofre i Rwanda og Srebrenica, kan og må vi ikke forblive tavse. Vi bør rose FN's undergeneralsekretær for at have erkendt, at FN havde svigtet og bærer en del af ansvaret. Men vi skal også få FN til at undersøge, hvorfor lokale forhåndsadvarsler fra taxichauffører på motorcykel ikke blev hørt, hvorfor FN-basen ikke havde adgang til tolkning på det lokale sprog, og hvordan reglerne for operationer stadig hindrer effektiviteten af FN's fredsbevarende styrke.

Jeg vil direkte spørge alle FN's medlemslande og alle EU's medlemsstater, hvad der er sket med de fine ord, vi alle stemte om, med hensyn til FN's ansvar for at beskytte. Jeg sætter pris på det, hr. Chastel sagde om at bringe de skyldige for en domstol, men i den rapport, der snart udarbejdes af FN selv, har vi brug for et ordentligt retssystem for et årti med forbrydelser begået i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo.

Jeg er enig med de øvrige i denne forhandling, som har fordømt den ødelæggende korrupsion, der omgiver plyndringen af de rige mineralressourcer i Den Demokratiske Republik Congo. I denne forhandling skal vi dog først og fremmest sige, at der ikke er nogen forklaring, nogen undskyldning eller nogen formildende omstændigheder, der på nogen måde kan begrunde seksuel vold som et krigsvåben, og at vi først og fremmest tænker på de 500 kvindelige ofre, som det ikke lykkedes for os at beskytte. Vores forpligtelse bør være at sikre, at det aldrig sker igen.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (EN) Hr. formand! EU skal holde sig selv ansvarlig for at se til, mens forsvarsløse kvinder og børn fortsat lider for hånden af væbnede oprørere og soldater.

Det er på tide, at vi kommer med andet end retorik. Vi skal træffe konkrete foranstaltninger for at yde praktisk støtte til sikkerhedsstyrkerne i Den Demokratiske Republik Congo sammen med andre internationale missioner. Vi skal aktivt engagere os i og om nødvendigt

lægge pres på regeringen for at få den til at beskytte sin befolkning. Vi skal også tale med én stærk og direkte stemme og sige, at regeringen skal standse krænkelserne af menneskerettighederne. Den Demokratiske Republik Congo – landet – har enorme ressourcer. Vi ønsker også at høre gode nyheder fra Afrika.

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg kan kun tilslutte mig kritikken og fordømmelsen af denne brutale massakre og kritikken af FN-missionen, der undlod at gøre alt, hvad den kunne for at forhindre denne massakre. Det er alligevel glædeligt, at det nyoprettede embede som FN's særlige repræsentant for seksuel vold i konflikter, der varetages af fru Wallström, allerede har tilkendegivet dette ansvar, og vi kan stadig håbe, at forbrydelserne vil blive endegyldigt opklaret.

Jeg vil minde Dem om, at vi i februar i år havde en udstilling i Parlamentet, som blev præsenteret af Medica Mondiale, der driver et netværk af gynækologiske klinikker i det østlige Congo. Vi havde besøg af en kvinde fra det østlige Congo, der havde oplevet mange frygtelige ting, men som alligevel havde fundet styrke til at organisere kvinderne der. Hun opfordrede senere den lokale EU-ambassade til også at rejse til det østlige Congo, til at den skulle samarbejde med ngo'erne og kvinderne i området omkring vidnebeskyttelsesprogrammer, og til at forbrydelserne skulle bringes for en domstol. Hun fortalte os, at de desperat har brug for støtte i forbindelse med indkomstprojekter, lægehjælp og hjælp til traumeofre. Hun opfordrede også EU til at hjælpe med at bygge fængsler, fordi det ikke er muligt at fængsle gerningsmænd, når de er blevet arresteret.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Hr. formand! Vi taler om dette, fordi vi er alarmeret over situationen i Congo, og fordi menneskerne i det land ikke har nogen garanti for de grundlæggende menneskerettigheder. Vi er derfor forfærdede over, at rapporterne fra organisationer, der holder høje med menneskerettighederne, er særlig alarmerende i Congos tilfælde. Nu hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft, skal vores forhandlinger rettes mod én særlig gruppe. Jeg tænker på dem, der er ansvarlig for EU's udenrigspolitik.

Der er ikke uenighed om udenrigspolitikken over for Afrika. Det er derfor nemmere – forekommer det – for os at formulere principper for en fælles indsats. Vi skal derfor i dag se på årsagerne til begivenhederne i Congo. Vi må ikke standse den humanitære støtte. Vi skal involvere os i uddannelsesprojekter og projekter til udvikling af infrastrukturen, og vi skal involvere os i projekter, der kan hjælpe med at opbygge en moderne stat i Congo. Vi forventer faktisk sådan et program.

Peter Štastný (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg tilslutter mig den lange række, som skarpt fordømmer de grufulde forbrydelser, der blev begået i begyndelsen af august i år i Den Demokratiske Republik Congo. Ethvert samfund beskytter de svageste og mest sårbare, så det må være frygteligt for alle anstændige mennesker at høre så frygtelige nyheder. Voldtægten af mindst 179 kvinder og børn er i sandhed en omfattende forbrydelse og må aldrig blive gentaget – slet ikke som et krigsvåben, som det var tilfældet i Den Demokratiske Republik Congo.

EU skal hjælpe med at retsforfølge alle gerningsmændene. Nyheder om alvorlige straffe skal nå ud til alle dele af landet og ud over dets grænser. Sådanne nyheder skal udbredes globalt, så disse frygtelige handlinger, hvor massevoldtægt bruges som et krigsvåben, kan udryddes fuldstændigt.

Vi ved, at der er færre forbrydelser i udviklede lande, og at visse afskyelige forbrydelser simpelthen ikke findes i dem. EU kan kun hjælpe gennem velfungerende økonomiske

partnerskabsaftaler i regionen. Disse skal hjælpe hele Afrika med at få en rimelig andel af den globale handel. Samtidig vil intensiveret udvikling indlede processen med at bekæmpe fattigdom og bestemte forbrydelser af den type, der blev begået mod mindst 179 forsvarsløse ofre i begyndelsen af august i Den Demokratiske Republik Congo.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Hr. formand! Voldtægt er blevet et almindeligt krigsvåben i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo med tusindvis af ofre hvert år. Det faktiske tal er højere, end vi ved, fordi kvinder ikke kan udøve deres rettigheder og derfor ofte ikke rapporterer det, der er sket.

Voldtægt er en alvorlig traumatiserede forbrydelse, der forårsager dyb psykologisk og ofte fysisk skade. Hvis voldtægt forbliver ustraffet, bliver det en almindelig del af en voldelig dagligdag i et samfund, også i efterkrigstider. De massevoldtægter, der fandt sted mellem den 30. juli og den 4. august 2010 i Nordkivu viser, at udviklingen i Den Demokratiske Republik Congo står for lavt på det internationale samfunds dagsorden. Disse forbrydelser må dog ikke forblive ustraffede. Det skylder vi ofrene og fremtiden for Den Demokratiske Republik Congo som helhed. Den congolesiske regering skal på enhver mulig måde søge at retsforfølge gerningsmændene, og en vis mængde tvivl vil ikke være malplaceret. Straffrihed må dog ikke blive reglen.

Dette drama viser også med smertelig tydelighed, at forholdet mellem FN-missionen og den lokale befolkning lader meget tilbage at ønske. Det er vigtigt, at tilstedeværelsen af MONUSCO i området evalueres. Den forholdt sig passiv i dette drama. Der kræves nu en uafhængig undersøgelse for at undersøge kendsgerningerne i forbindelse med disse massevoldtægter. Missionens tilstedeværelse er og bliver nødvendig, men det er afgørende, at MONUSCO udfylder hele sit mandat og giver den lokale befolkning den beskyttelse, den så desperat har brug for.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Hr. formand! Dagens forhandling fokuserer på de frygtelige begivenheder, der har fundet sted i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo, men medlemsstaterne fastholder, at det er sikkert for asylansøgere at vende tilbage til Kinshasa, fordi hovedstaden ligger langt fra de usikre områder mod øst.

Kendsgerningerne viser desværre noget andet. Af de ni mennesker, der er blevet udvist fra Teeside i det nordøstlige England og ført til Kinshasa siden 2007, rapporterer syv, at de er blevet forhørt, fængslet, misbrugt seksuelt eller tortureret. De er enten flygtet fra landet igen eller lever i skjul.

Siden valget i 2006 har EU ydet betydelig støtte til god regeringsførelse i Den Demokratiske Republik Congo. Det er ubelejligt at skulle indrømme, at vold stadig finder sted i Kinshasa, men jeg anmoder Rådet og Kommissionen om at erkende denne kendsgerning og reagere derefter.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand! 50 år efter Congo fik sin uafhængighed, er landet stadig præget af krig og usvækket konflikt, og det er et land, der i dag har fået den makabre betegnelse som verdens voldtægtshovedstad. De chokerende begivenheder gennem de sidste to måneder og voldtægten af hundredvis af kvinder og børn – både piger og drenge – viser, at Kinshasa ikke kan håndtere de systematiske og organiserede aggressioner fra oprørerne. Voldtægt er blevet et almindeligt krigsvåben i Congo. De nylige voldtægter blev begået af soldater ikke langt fra de internationale FN-styrker, som er udstationeret i området, og som i virkeligheden er den eneste stabiliserende styrke i landet.

Kinshasa skal sætte en stopper for den udbredte straffrihed og skal garantere den civile befolknings sikkerhed, iværksætte en effektiv kamp mod den voksende korruption og endelig oprette en egentlig hær med korrekt uddannede soldater. Congo er rigt på mineralressourcer, men er desværre blevet offer for sin egen rigdom. I dette land med 10 mio. indbyggere, tjener tre fjerdedele af befolkningen under 1 USD om dagen, mens landet er blevet en del af Afrika, som udplyndres for naturrigdomme. Den illegale kamp om naturressourcerne driver Congo ud i fattigdom, kaos og humanitær katastrofe. Det internationale samfund skal sætte en afgørende stopper for konflikten, og internationale koncerner skal garantere, at de naturressourcer, de bruger, kommer fra legale kilder. Kun et stabilt Congo kan garantere fred i regionen.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I Den Demokratiske Republik Congo hersker der stadig en situation med væbnet konflikt, udenretslige henrettelser, vold mod kvinder, fuldstændig krænkelse af børns rettigheder, indrullering, mishandling, vold mod mindreårige, massefordrivelse, våben handel og udnyttelse af enorme naturressourcer, tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling, anvendelse af dødsstraf, undertrykkelse af ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere og sidst, men ikke mindst, straffrihed.

Alle disse kritikpunkter kendes af det internationale samfund, som via FN's Sikkerhedsråd og Generalforsamling allerede har tilkendegivet sin dybe bekymring ved flere lejligheder. FN har ligesom hele det internationale samfund et ansvar, og det er unægteligt. Det er velbegrunderet at evaluere betingelserne for MONUSCO samt for EUPOL- og EUSEC-missionerne som ved alle humanitære interventioner.

Vi har pligt til at støtte landene i Den Afrikanske Union i deres indsats for at opnå fuld og effektiv overensstemmelse med de internationale aftaler om beskyttelse af menneskerettigheder. Dette landområde, som paradoksalt nok er offer for enorme økonomiske interesser, må ikke blive et ingenmandsland, der ligger under for udnyttelse, men skal i stedet kunne frigøre sig ved at indføre og være underlagt et respekteret og garanteret retssystem.

Congo er et land, hvor mænd, som f.eks. Floribert Chebeya Bahizire, dør under ukendte omstændigheder. EU har derfor en moralsk pligt til at sikre gyldig, afgørende politisk indgriben, så der opnås overensstemmelse med de internationale regler om menneskerettigheder.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Hr. formand! I april 2008 udstedte Den Internationale Straffedomstol en arrestordre mod militslederen Bosco Ntaganda for krigsforbrydelser, som f.eks. indrullering af børnesoldater og masse mord på civile. I stedet for at udlevere ham til domstolen forfremmede Kabila-regeringen ham til en ledende position i den congolesiske hær.

En sådan handle måde fra de congolesiske myndigheders side, som tilsidesætter deres forpligtelser som underskrivere af Cotonouaftalen, fremmer en forståelse af straffrihed og forklarer de uhyrligheder, der stadig finder sted i Den Demokratiske Republik Congo. Det omfatter massevoldtægten af 500 kvinder og børn, herunder spædbørn, i minedistriktet Nordkivu i august i år, hvor MONUSCO, FN's stabiliserende mission i Den Demokratiske Republik Congo, på skamfuld vis undlod at gribe ind, hvilket Atul Khare, FN's undergeneralsekretær for fredsbevarende operationer, har bekræftet.

Korruptionen og straffriheden i Den Demokratiske Republik Congo er baggrunden for de afskyelige handlinger, der begås af oprørerne – som tjener nabolandenes regeringer – samt de officielle myndigheder og FN-styrkerne. Vi kan ikke effektivt bekæmpe korruption og straffrihed i Den Demokratiske Republik Congo, medmindre vi direkte tager fat om problemet med illegal mineraludvinding og -handel, som finansierer væbnede grupper og giver næring til konflikten og krænkelse af menneskerettighederne, som vi så det ved mordet på Floribert Chebeya.

EU og FN's Sikkerhedsråd skal omgående vedtage foranstaltninger svarende til dem, der foreslås i den nylige amerikanske lov om konfliktminerale, der udpeger congolesiske, europæiske, amerikanske, kinesiske og transnationale selskaber, som opnår fortjeneste gennem udnyttelsen af oprørskontrollerede miner og dem, der er forladt af regeringen.

Det er dog ikke nok at udpege og pege fingre. Det er vigtigt, at vi forbyder og slår hårdt ned på markedsføringen og brugen af disse mineraler i teknisk udstyr, smykker og andre produkter, der anvendes i hele verden.

I EU skal vi også styrke Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende reform af sikkerhedssektoren (EUSEC) og Den Europæiske Unions politimission (EUPOL) i Den Demokratiske Republik Congo og give dem midlerne til at gøre en reel forskel på sikkerhedsområdet. For at opnå det skal ligestillingsperspektivet prioriteres i forbindelse med uddannelse og foranstaltninger gennem inddragelse af kvindelige medlemmer af det congolesiske parlament og congolesiske kvindeorganisationer, ikke kun i beskyttelse af og hjælp til ofre, men også som vigtige aktører i fredsopbygning, fremme af respekt for loven og bekæmpelse af korruption og krænkelse af menneskerettighederne.

Marietje Schaake (ALDE). – (EN) Hr. formand! Det er ubeskriveligt trist, at de alvorligste forbrydelser mod menneskeheden fandt sted for øjnene af det internationale samfund og FN. Vi skal i EU intensivere vores indsats og samarbejde mere effektivt for at sikre, at FN handler i overensstemmelse med de grundlæggende værdier, vi kender her i EU. Vi skal tænke mere strategisk.

Uanset hvor ubeskriveligt triste disse forbrydelser er, kan vi ikke reagere med tavshed. Vi skal øge vores eget ansvar og vores egen indsats for at sikre, at der ikke bliver flere ofre at sørge over. Vi skal hjælpe de afrikanske institutioner med at finde deres egne løsninger og tage ansvaret for at bekæmpe korruption og sætte en stopper for straffrihed. Til det formål har vi redskaber, der er blevet nævnt, nemlig Cotonouaftalen og Den Internationale Straffedomstol.

Handelen med bloddiamanter og -minerale skal stoppes. Den nærer den utrolige vold, der begås af forskellige militser i afrikanske lande. Voldtægt som en krigsforbrydelse er kun én af de frygtelige forbrydelser, der begås.

Vi skal reagere ved at handle målrettet og sikre, at vi ikke forbliver tavse over for disse grusomme forbrydelser.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Alle væbnede konflikter har katastrofale konsekvenser. En konflikt, der har varet så længe som konflikten i Congo, en hær, der til dels består af børn, og brugen af voldtægt som et af de vigtigste krigsvåben viser alt sammen, at vi står over for en direkte fornægtelse af retsstatsprincippet. Det seneste eksempel er fra den 28. juli, hvor bandevoldtægter blev begået i Nordkivu.

I årevis har den psykologiske, fysiske og sociale ødelæggelse af kvinder været en del af dagligdagen for tusindvis af congolesere. Det er på tide, at vi slår alarm, fordi voldtægt af civile uden for konfliktområderne bliver mere og mere udbredt og er ved at blive normen. Bekæmpelse af straffrihedskulturen skal prioriteres. På lokalt og nationalt plan skal kommunikationen med befolkningen forbedres, fordi de beslutninger og foranstaltninger, der iværksættes, vil blive mødt med mistillid af befolkningen, hvis vi ikke opnår civilsamfundets reelle deltagelse. Congoleserne skal for enhver pris føle, at de er medvirkende til forandring.

Samtidig skal det sikres, at de tidligere gerningsmænd ikke bliver de nye dommere i sikkerhedsstyrkerne og de statslige institutioner. De næste valg i 2011 er en anledning til at lancere nye projekter. Nedsættelse af en parlamentskommission vedrørende menneskerettigheder, fortsættelse af reformen af retsvæsenet ved at lægge særlig vægt på beskyttelse af ofre og bekæmpelse af korruption og fokusering på den profit, der opnås ved udvinding af og handel med mineraler, er vigtige udfordringer.

På europæisk og internationalt plan skal der – også i lyset af de nylige begivenheder – ske en fornyet vurdering og undersøgelse af de menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer, der anvendes inden for rammerne af EUSEC- og EUPOL-missionerne. En dybdegående gennemgang af instrumenterne til støtte for omstruktureringen af de institutionelle, retlige og økonomiske systemer samt forbedret koordinering med FN's instrumenter vil hjælpe med at stabilisere landet på lang sigt. Uden forsvaret af menneskerettigheder og retsstatsprincippet har en republik intet demokrati. Vi skal sikre, at denne situation ikke varer ved, fordi det i sidste ende er selve demokratiet, der er under angreb.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Hr. formand! Parlamentet vedtager for tredje år i træk en beslutning om krænkelse af menneskerettigheder i Den Demokratiske Republik Congo. Det er et tegn på alvorlig bekymring over dette problem, men også manglende effektivitet, må vi indrømme. Vi fordømte tilbage i 2008 brugen af voldtægt som et krigsvåben. Nu anslår FN, at der i gennemsnit blev rapporteret 14 voldtægter om dagen i det første kvartal af 2010. Ved udgangen af juli og i begyndelsen af august blev over 500 kvinder på kun fem dage føjet til denne dystre opgørelse som ofre for massevoldtægt.

Den kendsgerning, at FN-tropper fra den dyreste fredsbevarende styrke i verden først opdagede det to uger, efter at uhyrlighederne blev begået, selv om der er en militærbase kun 30 km væk, er meget kendetegnende for FN-missionens fiasko, hvad angår standsningen af denne voldelige konflikt, der har enorme regionale følger.

Denne forværring af uhyrligheder skete ved skæbnens ironi umiddelbart før rapporten fra FN's Menneskerettighedskontor. Siden da er millioner af congolesere dog blevet ofre for grove krænkelse af deres grundlæggende menneskerettigheder, mens gerningsmændenes straffrihed generelt er usvækket.

Der er behov for en omfattende undersøgelse, som kan fastlægge ansvaret for masseforbrydelserne, herunder dem, der begås af nabolande, som er involveret i konflikten, navnlig Rwanda. Et folkedrab blev begået i De Store Søers Område i 1994, og nogle af gerningsmændene stilles til ansvar for deres handlinger ved Den Internationale Straffedomstol for Rwanda. Indførelse af retskraft er efter min mening en af de centrale forudsætninger, hvis vi skal standse konflikterne og massakrerne. Fred er ikke mulig uden retfærdighed. Det ses også af erfaringerne fra det tidligere Jugoslavien, Sierra Leone og Cambodja. Derfor skal FN-rapporten efter min mening være springbrættet til oprettelsen af en international straffedomstol for Den Demokratiske Republik Congo.

Antonia Parvanova (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi kan i dag ikke undgå at fokusere på situationen for kvinderne i Congo. Vi ved alle, at kvinder og børn er de mest udsatte befolkningsgrupper i konfliktområder, og at kvinder er dem, der lider mest under de ødelæggende konsekvenser af de aktuelle begivenheder.

Voldtægt er, som min kollega har sagt, ved at blive ukontrolleret i Congo. Det bruges som en krigsvåben til at terrorisere, angribe, ødelægge og ydmyge den civile befolkning. Det ville simpelthen være uacceptabelt, et moralsk svigt fra vores side, hvis vi lukkede øjnene og ignorerede situationen. Vi har talt for længe uden effektiv handling.

Jeg håber inderligt, at EU og medlemsstaterne specifikt vil taget fat om dette problem, når de i fremtiden gennemfører foranstaltninger vedrørende situationen i Congo. Vi skal prioritere hjælpe- og støttetjenester på lokalt plan gennem EU's humanitære indsats og udviklingsstøtte. Brugen af voldtægt som et krigsvåben er en skamfuld forbrydelse, der ikke kun begås i Congo. Jeg mener, at bekæmpelse af seksuel vold mod kvinder og piger i konfliktområder skal have øverste prioritet i EU's politik for eksterne og humanitære anliggender.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Hr. formand! Hvis sandheden skal frem, fik jeg den tanke, da jeg fik ordet, at min forrige tale om emnet for næsten et år siden stadig er relevant. Jeg talte om problemets meget hastende karakter, bekæmpelse af straffrihed og evaluering af MONUSCO-missionen. De samme bemærkninger fremsættes og gentages ligesom opfordringerne til det internationale samfund og de congolesiske myndigheder om at handle. I mellemtiden er intet ændret. Volden bliver på tragisk vis værre.

Er vi opmærksomme på rapporterne om hundredvis af uskyldige, der ofres, ydmyges, overfalder og nogle gange endda lemlæstes? Situationen bliver værre og værre, og de mange svigt vokser: svigt fra en stat, hvis primære ansvar er at beskytte sin befolkning, svigt fra MONUC og nu MONUSCO, som tilsyneladende ikke har gennemført forebyggende foranstaltninger eller reageret på de massevoldtægter, der blev begået denne sommer i Nord- og Sydkivu.

Hvor meget længere vil det internationale samfund tillade, at dette sker? De handlinger, der begås i dag, er resultatet af en krig, som har varet alt for længe. Det er sandt, at den næste kortlægningsrapport fra FN's Højkommissær for Menneskerettigheder for perioden 1993-2003 vil bekræfte, hvad vi ved, nemlig det enorme omfang af forbrydelser, der tidligere er begået i Den Demokratiske Republik Congo. Det vigtige i dag er dog nutiden. Det er på høje tid, at der redegøres for alle de forbrydelser, som er begået i Den Demokratiske Republik Congo, herunder seksuel vold, der også er blevet begået i et historisk omfang. Den nultolerance, som Joseph Kabila har lovet, skal ledsages af "nulstraffrihed". Alle de ansvarlige for krænkelserne af menneskerettigheder skal stilles til ansvar og i visse tilfælde bringes for Den Internationale Straffedomstol. Hvad angår tidligere begivenheder, opfordrer jeg, ligesom fru Crețu, igen indtrængende til, at der oprettes en international straffedomstol for Den Demokratiske Republik Congo. Vi og det internationale samfund er ansvarlige for at sikre, at der opnås retfærdighed for de tusindvis af ofre, tidligere og nuværende, uanset hvem de er, som gennem så mange år er faldet i dette hårdt prøvede land.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hr. formand! I henhold til FN's undergeneralsekretær for fredsbevarende operationer begås der hvert år 15 000 voldtægter i Congo, og flertallet af dem bruges som krigsvåben mod kvinder og piger. Siden juli i år er der registreret mere end 500 voldtægter, og FN har ikke iværksat tilstrækkelige

foranstaltninger. Organisationen har påtaget sig en del af ansvaret for den manglende beskyttelse af befolkningen.

Som De i dag har bekræftet fungerer MONUSCO-operationen ikke. Jeg vil spørge Dem, om vi har oplysninger, der forklarer, hvorfor den ikke fungerer. Vi skal anmode om, at der tages et ansvar for dette, og at der iværksættes nye foranstaltninger.

Europa skal gennem samarbejde og internationalt pres arbejde for at sikre, at der ikke findes straffrihed i Den Demokratiske Republik Congo, og at landet handler målrettet mod sådanne barbariske handlinger.

Jeg ville være taknemmelig hvis De ville besvare mit spørgsmål. Ved vi, hvorfor FN's operationer ikke fungerer? Hvad vil vi gøre nu?

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Den Demokratiske Republik Congo er et land, der har gennemgået årtiers udnyttelse og vold, som det allerede er blevet sagt mange gange, men som det også er værd at gentage: vold, som i øjeblikket rammer kvinder og navnlig desværre også børn, og som bekræftes af adskillige rapporter fra internationale organisationer.

Seksuel vold mod kvinder bruges ofte som et krigsvåben og skåner ingen. Tallene er alarmerende. Der registreres omkring 1 100 voldtægter hver måned. Vi er netop blevet mindet om, at 500 kvinder blev voldtaget i juli og august. Det bekræfter, at indsatsen fra FN's fredsbevarende styrke er utilstrækkelig, som min kollega, fru Matera, påpegede for lidt siden.

Dette skal standses. Antallet af ofre stiger dag for dag. Straffrihedskulturen og det frygtelig svage – hvis ikke ikkeeksisterende – retlige system er baggrunden for den begrænsede betydning, som regeringen tillægger problemet med seksuel vold.

Vi ved, at der er flere tavse ofre end dem, der har modet til at fortælle om kendsgerningerne. De ugerninger, der ledsager seksuel vold, sætter ofrene ude af stand til at gennemføre deres daglige aktiviteter, og der mangler stadig redskaber til social integration.

Denne voldsspiral skal standses, og vi skal gøre alt for at sikre det. Endelig vil jeg minde om et udtryk: Hvis det er sandt, at vi ved at uddanne en kvinde uddanner en hel nation, så er det også sandt, at man ved at voldtage en kvinde destabiliserer en hel nation.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Dagens forhandling om Den Demokratiske Republik Congo viser unægtelig det enorme omfang af menneskerettighedsproblemet i dette land. I mange år har verdens medier konstant rapporteret om de forbrydelser, som begås der. Den Demokratiske Republik Congo er skueplads for de værste forbrydelser mod de grundlæggende menneskerettigheder. Det anslås, at omkring 4 mio. mennesker har mistet livet under konflikterne i Congo. Omkring 3,5 mio. er blevet fordrevet fra deres hjem.

Mord, voldtægt og kidnapning af børn, som derefter tvinges ind i væbnede grupper, er den skræmmende dagligdag for Congos befolkning. Det internationale samfund og navnlig EU har derfor pligt til at kæmpe for at få de congolesiske myndigheder til at iværksætte effektive foranstaltninger, så myrderierne og forfølgelserne omgående standses. Vi må ikke svinge ofrene. Det er på høje tid, at Europa vågner og begynder at handle.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Hr. formand! Vi behøver ikke blive ved med at opremse de grusomheder, som den congolesiske befolkning har været udsat for, og som den stadig

udsættes for, eller at det er en skændsel, at det internationale samfund ikke har været i stand til at sætte en stopper for det. Denne skændsel gælder også EU, Parlamentet og medlemsstaterne – et Europa, der har haft og stadig har så mange forbindelser med Afrika.

Vi har nu en særlig tjeneste for eksterne anliggender, som vi vigter os af. Nu skal vi se denne tjeneste håndtere netop denne situation i Congo, og det er bestemt noget, vi har ret til at forvente. Når vi taler om, hvad vores udenrigstjeneste står for, dukker ordet "indsats" op, og derfor er det navnlig denne indsats, vi ønsker at se, så der skabes fred og forsoning i Congo. Det er efter min mening også indlysende, at vi skal undersøge og kortlægge, hvem der står bag disse grusomheder, så de kan blive stillet til skue for hele verden. Det er efter min mening ikke sket endnu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Hr. formand! Vi har talt mange gange i Parlamentets udvalg og på plenarmødet her i Strasbourg om det, der sker i Congo, og når vi beskriver situationen, har jeg svært ved at forlige mig med navnet på landet, nemlig Den Demokratiske Republik Congo.

Voldtægten af kvinder og børn er en forbrydelse mod menneskeheden, især fordi voldtægt bruges som et krigsvåben. Situationen i Congo går dog endnu videre, fordi også mænd voldtages. Det handler ikke kun om at angribe den menneskelige værdighed. Det handler også om at ødelægge de sociale relationer i Congo. Disse mænd kan ikke længere deltage i samfundslivet, men må drage bort og leve isoleret. Jeg vil anmode Kommissionen om indledningsvis at analysere de foranstaltninger, vi har iværksat, og efter behov spørge FN om disse foranstaltninger er effektive, og om vores procedurer skal ændres.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Hr. formand! Den dag angreb soldaterne den landsby, hvor Nadine og hendes familie boede. De beordrede hendes bror til at voldtage hende foran hele landsbyen. Da han nægtede, dræbte de ham. Derefter tvang soldaterne hende til at drikke sin egen urin, inden de dræbte hendes børn på fire, to og et år. De voldtog hende på skift, så membranen mellem hendes skede og anus revnede. Til sidst dræbte de en gravid kvinde, kogte fostret, og tvang landsbyens beboere til at spise det. Nadine flygtede og fik behandling. Men hvor mange unge kvinder som Nadine klarede ikke at flygte?

Dette er ikke en myte. Det er virkeligheden i et land, der er gennemsyret af rædsler. Det er, hvad der har foregået i Congo i 10 år nu. Vi har allerede vedtaget beslutninger om dette problem, og jeg talte om det tilbage i december, men situationen er ikke ændret, og straffrihed er stadig reglen. Jeg opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at handle mere effektivt og MONUSCO til faktisk at beskytte den civile befolkning. Som hr. Chastel nævnte, vil jeg ligesom min kollega, fru De Keyser, opfordre EU til at vedtage en lov svarende til den, der netop er vedtaget i USA, om forbud mod import af varer fremstillet af smuglede mineraler med det formål at stoppe finansieringen af oprørsgrupper.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Margot Wallström, FN's særlige repræsentant for seksuel vold i konflikter, har betegnet Den Demokratiske Republik Congo som "verdens voldtægtshovedstad". Det er sandt, at vi kun ser barbari, rædsler og utålelige lidelser, når vi ser på tallene fra forskellige organisationer. 14 kvinder blev voldtaget hver dag i det første kvartal, flere hundrede kvinder og børn blev underkastet tortur mellem den 30. juli og den 2. august, og 200 000 har været ofre for seksuel vold fra 1996 indtil i dag.

Som jeg sagde, ligger der utålelige lidelser bag alle disse tal – også fordi det nu er 10 år siden, Sikkerhedsrådets resolution 1325 blev vedtaget. Vi skal overveje at indføre sanktioner mod lederne af De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også takke medlemmerne for deres bemærkninger, nye idéer og nye forslag. Jeg vil også gerne takke dem for at have beskrevet situationen i Congo i så konkrete vendinger, fordi vi skal minde os selv om, hvor vanskelig situationen i landet stadig er.

Der er sendt et meget klart budskab til Kommissionen om, at stabilisering, konsolidering, yderligere styrkelse af retsstatsprincippet og håndtering af menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo skal forblive en prioritet på højeste niveau for EU, den højtstående repræsentant og Kommissionen.

Kommissionen vil fortsat støtte de congolesiske myndigheder og den congolesiske befolkning via de forskellige instrumenter, vi råder over, herunder udviklings samarbejde og det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, for blot at nævne to.

I den henseende vil Kommissionen fortsætte sine foranstaltninger inden for strukturel reform af retsvæsenet, som allerede har fået tildelt 40 mio. EUR, og som vi har arbejdet på siden 2003. Der udvikles også en række andre programmer, som har til formål at styrke retsvæsenets kapacitet til at skabe et stærkt og ansvarligt retssystem, der kan medvirke til at sætte en stopper for straffrihed, som i vores alles øjne er fuldstændig uacceptabelt i fremtiden.

Kommissionen følger og vil fortsat nøje følge situationen for landets menneskerettighedsforkæmpere via vores eksperter i landet. Vi støtter også forskellige organisationer i civilsamfundet, som arbejder med dette. Vi har derfor udnævnt en særlig forbindelsesofficer i Kinshasa, som skal følge op på gennemførelsen af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere.

Hvad angår de frygtelige forbrydelser og seksuel vold, vil Kommissionen fortsætte sin indsats for at bekæmpe denne vold og globalt støtte gennemførelsen af den congolesiske nationale strategi mod seksuel vold. Jeg er helt enig med Dem i, at vi skal undersøge, om denne strategi virker, og hvordan vi kan forpligte vores internationale partnere til at opnå bedre resultater i fremtiden.

Dagens forhandling har vist, at den frygtelige vold i Den Demokratiske Republik Congo fortsætter trods den enorme indsats fra EU's side, og at vi alle er klar over, at problemet er enormt. Vi skal derfor arbejde mere effektivt i fremtiden. Vi skal finde frem til, hvordan vi bedre kan få vores afrikanske og internationale partnere til at fokusere på dette problem, så vi i fremtiden ikke skal opleve en gentagelse af denne særdeles triste forhandling.

Olivier Chastel, for Catherine Ashton (næstformand i Kommissionen/højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik). – (FR) Hr. formand, hr. minister! Jeg har tre yderligere punkter som svar.

For det første har mange af Dem henvist til MONUSCO's rolle eller snarere missionens passivitet. Vi har ved flere lejligheder advaret mod utidig tilbagetrækning af MONUSCO for at undgå et vakuum og risikoen for endnu kraftigere forværring af sikkerheden i de konfliktramte områder. Hvis vi bevæger os ud over grusomhederne, kan vi generelt kun glæde os over FN's håndtering af spørgsmålet om at forlænge FN-missionens mandat i Den Demokratiske Republik Congo. Som bekendt insisterede den congolesiske regering på en delvis tilbagetrækning, mens det nye mandat blev forhandlet i FN. Sikkerhedsrådet accepterede derfor at reducere missionen med 2 000 FN-soldater den 30. juni 2010, hvilket reducerede antallet af soldater i marken fra 21 500 til 19 500, men modstod presset fra Kinshasa for at forpligte sig til en yderligere reduktion.

I forbindelse med dagens forhandling skal ansvarsområderne lægges fast, og det glæder os, at FN undersøger sine egne mangler grundigt og kritisk. Vi skal dog forstå den vanskelige sammenhæng, som MONUSCO arbejder i, og vil sandsynligvis opfordre til bedre koordinering mellem de congolesiske myndigheder og FN. Tilbagetrækningen af MONUSCO på dette tidspunkt vil efter vores mening alvorligt forværre situationen for befolkningen og vil bringe stabiliseringsprocessen i regionen i fare.

Det andet punkt vedrører det, som EU i sidste ende gør for at støtte reform af retsvæsenet samt kampen mod straffrihed og navnlig sexforbrydelser. Kommissær Šefčovič talte om dette for et øjeblik siden. Det er korrekt, at EU yder en indsats på flere niveauer, herunder gennem EUPOL og EUSEC. Jeg har en tilføjelse, fordi de midler, vores institutioner har udviklet, er efter min mening hverken magre eller minimale, men det er muligvis relevant at vurdere, hvordan de anvendes. I den forbindelse vil Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, som er under forsæde af den belgiske ambassadør, Walter Stevens, rejse til Den Demokratiske Republik Congo i de kommende uger med henblik på at evaluere disse to missioner.

Mit tredje og sidste punkt er, at hr. Tarabella og andre medlemmer med rette har understreget, at vi skal bekæmpe den illegale udnyttelse af naturressourcer i Den Demokratiske Republik Congo, fordi denne handel hænger sammen med volden i landet og hjælper med at finansiere oprørsbevægelserne. Dette er et problem, som EU overvåger nøje. Som flere medlemmer har foreslået, vil vi endvidere analysere den lovgivning, der netop er vedtaget om dette problem i USA, og som er blevet nævnt flere gange i forhandlingen.

Det er stadig lidt for tidligt at analysere præsident Kabilas beslutning om at stoppe navnlig udnyttelsen af mineralressourcerne i Kivu. Det eneste, der kan siges på nuværende tidspunkt, er, at lukningen af disse miner skal hilses velkommen, da det viser, at de øverste myndigheder i Den Demokratiske Republik Congo rent faktisk ønsker at bekæmpe illegal udnyttelse af landets naturressourcer. Det er dog klart, at denne foranstaltning kun kan analyseres i lyset af den indvirkning, den vil have på finansieringen af oprørsstyrkerne, men også på myndighedernes muligheder for at genvinde effektiv kontrol og på befolkningens socioøkonomiske velfærd.

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

Formanden. – Jeg har modtaget seks beslutningsforslag ⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på det første møde i oktober.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig.* – (LT) I Rådets konklusioner, som blev vedtaget den 16. september, anføres det, at det er meget vigtigt, at EU er parat til at styrke samarbejdet med Afrika og bestræber sig på at bekæmpe krænkelse af den internationale menneskerettighedsret og humanitære ret. Hvad angår krænkelse af

---

(1) Se protokollen.

menneskerettighederne, skal vi især rette fokus mod Den Demokratiske Republik Congo. Soldaterne i den congolesiske hær kædes sammen med mange civile dødsfald, og deres voldelige handlinger og seksuelle vold mod kvinder og børn bruges til at skabe frygt i samfundet, og voldtægt bruges som et krigsvåben. Parlamentet forsøger derfor med sit beslutningsforslag om beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i Den Demokratiske Republik Congo at iværksætte alle mulige koordinerede foranstaltninger med henblik på at stoppe disse frygtelige forbrydelser. Det er vigtigt, at vi fremmer fred og stabilitet i området, og at vi samarbejder tæt og regelmæssigt med medierne og samfundet på nationalt plan, når omfanget af forbrydelser kan begrænses, og yderligere forbrydelser kan blive trukket frem i lyset. Jeg vil understrege, at vi skal bekæmpe straffrihed og sikre beskyttelsen af civile, navnlig kvinder og børn, mod krænkelser af den internationale menneskerettighedsret og humanitære ret, herunder alle former for seksuel og kønsbaseret vold. Ligestillingsaspektet skal også integreres på alle niveauer af samarbejdet mellem EU og partnerlandene.

Joanna Senyszyn (S&D), *skriftlig*. – (PL) De kommende topmøder mellem EU og Sydafrika og mellem EU og Afrika skal blive vendepunkter i indsatsen for at bringe volden i Den Demokratiske Republik Congo til ophør. Hurtig gennemførelse af internationale foranstaltninger mod krænkelserne af menneskerettighederne er afgørende. Denne region har oplevet blodbad, voldtægt og myrderier i årevis. Kampene mellem stammerne bliver værre. I øjeblikket kæmper alle mod alle.

Den højeste pris betales som sædvanligt af den civile befolkning, herunder millioner af børn. I Congo dør der ét barn hvert minut. De fleste børn dør af sygdom eller fejlernæring. Vi kender alle problemet og behovet for at sende hjælp til de mennesker, som bor der. Men vi udviser også en forbløffende hjælpeløshed og uduelighed. I Polen deltog over 650 skoler i 2008 i kampagnen "Red børnene i Congo". Det lykkedes dem at indsamle 470 000 PLN, som blev sendt til trængende børn i Den Demokratiske Republik Congo.

En Eurobarometerundersøgelse, der blev offentliggjort den 13. september, viser, at 89 % af europæerne mener, at vi bestemt skal yde støtte til udviklingslandene. Trods indsatsen fra enkelte lande og verdensorganisationer forbedres situationen ikke. Vores beslutning må ikke kun blive endnu et udtryk for gode ønsker, men skal være en klar plan over vigtige og hastende foranstaltninger, som EU vil gennemføre for at sikre menneskerettighederne og retfærdighed, og som vil bringe os tættere på opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *skriftlig*. – (PL) Vi taler i dag om manglen på respekt for de grundlæggende standarder i den internationale humanitære ret i Den Demokratiske Republik Congo, et land, der tilsyneladende kun er demokratisk af navn. Jeg fordømmer på det kraftigste de nylige massevoldtægter af kvinder og børn og alle andre former for vold mod de mange uskyldige civile i det østlige Congo. De 15 000 voldtægter, der blev registreret i 2008 og 2009, og alle dem, der blev begået i slutningen af juli og begyndelsen af august i år, vidner om den følelse af straffrihed for forbrydelser af denne art, der er så dybt forankret i dette lands kultur. Seksuel vold bruges som et krigsvåben og skal som følge heraf straffes som en krigsforbrydelse og en forbrydelse mod menneskeheden. Jeg opfordrer alle parter i konflikten til at sætte en stopper for alle former for seksuel vold og andre krænkelser af menneskerettighederne og også til at give de humanitære organisationer adgang til alle civile, der har brug for hjælp. Jeg kræver, at regeringen i Den Demokratiske Republik Congo i samarbejde med de internationale institutioner fortsætter indsatsen for at bekæmpe straffrihed, og at den omgående undersøger de nylige angreb og sikrer, at gerningsmændene retsforfølges.

Zbigniew Ziobro (ECR), *skriftlig. – (PL)* Konflikten i Den Demokratiske Republik Congo er uden tvivl en af de grusomste i det sidste årti. Trods omfattende pres fra det internationale samfund er situationen ikke blevet forbedret det mindste. Det bevidnes af de fortsatte rapporter om brutale krænkelser af de grundlæggende menneskerettigheder fra alle sider i konflikten. Mord, tortur, seksuel vold og undertrykkelse af oppositionen og menneskerettighedsforkæmpere hører sammen med adskillige arrestationer, forfølgelse og grusom tortur stadig til dagens orden. Ikke engang børnesoldater, som i hobetal tvinges ind i de stridende grupper, skånes. Frygtelig og brutal seksuel vold, der begås vilkårligt mod små piger, ældre mennesker og mænd, er i vid udstrækning blevet en integreret del af kamptaktikken. Det internationale samfund, herunder både FN og EU, har endnu ikke formået at få kontrol over situationen og standse massakrerne i Congo. En situation som denne er absolut uacceptabel. Der skal træffes målrettede foranstaltninger for effektivt at påvirke de congolesiske myndigheder. Den congolesiske regering skal sikre domfældelse af gerningsmænd. Den skal sikre, at gerningsmændene stilles til ansvar for deres handlinger, og skal garantere passende sikkerhedsforanstaltninger til borgerne. De mennesker, der allerede er blevet ofre, skal have hjælp og genopretning af orden. God lægehjælp er afgørende. Der vil gå mange år, inden de kommer sig over de grusomheder, de er blevet påført, og nogle af dem vil for altid være udelukket fra det normale samfundsliv. Deres velfærd skal prioriteres både af de congolesiske myndigheder og af det internationale samfund.

10. Transatlantiske forbindelser: indrejseafgift i USA (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Transatlantiske forbindelser: indrejseafgift i USA.

Olivier Chastel, *formand for Rådet. – (FR)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har igen gang den ære at tale på vegne af den højtstående repræsentant, Baroness Ashton, og ikke på vegne af Rådet, som der står på skærmen.

EU og USA tillægger det stor betydning at sikre, at deres borgere nemt kan rejse fra den ene side af Atlanten til den anden. Transatlantisk mobilitet kan i vid udstrækning fremmes, hvis borgerne kan rejse uden visum og uden at betale en afgift. Amerikanske statsborgere kan rejse ind i Schengenområdet uden visum, men det samme kan ikke siges om EU-borgere, der ønsker indrejse i USA.

Fire medlemsstater er stadig udelukket fra USA's visumfritagelsesprogram. Det drejer sig om Bulgarien, Cypern, Polen og Rumænien. Vi kan dog glæde os over, at Grækenland blev omfattet af programmet den 5. april. Dette glædelige resultat kan tilskrives Kommissionen, der gør sit yderste for at sikre, at alle medlemsstater får gavn af fritagelsesprogrammet, og de successive formandskabers indsats for at bringe sagen videre.

Hvert år siden 2006 har Kommissionen udarbejdet en rapport om alle tredjelande, der i strid med princippet om gensidighed stadig kræver visum fra vores borgere, idet EU lægger stor vægt på total gensidighed på dette område. Når EU fritager visse tredjelande, bør de gøre det samme for vores statsborgere.

Af sikkerhedshensyn, som vi har fuld forståelse for, besluttede USA i begyndelsen at indføre ESTA (elektronisk system for rejsetilladelser), som alene bruges, når passagerer fra et land, der er omfattet af visumfritagelsesprogrammet, rejser til Nordamerika. Siden den 8. september har hver eneste af disse passagerer skullet betale en afgift på 4 USD til dækning af de administrative omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af ESTA. Dette beløb

skal lægges til de 10 USD, som de samme passagerer allerede har betalt i henhold til en lov om fremme af turisme. Til det formål har et agentur fået til opgave at udvikle turismen, og det finansieres af en fond, som denne afgift på 10 USD betales til.

Efter disse seneste tiltag anmodede Parlamentet Kommissionen om uden ophold at vedtage en holdning. Tilbage i december 2008 udarbejdede den en rapport om, hvorvidt ESTA svarer til et visum eller ej, og den konkluderede – foreløbigt på daværende tidspunkt – at det gjorde det ikke. Når de amerikanske myndigheder har offentliggjort de endelige bestemmelser vedrørende ESTA, vil Kommissionen fremlægge sin endelige rapport om dette spørgsmål. Det er klart, at betalingen af denne afgift bliver et vigtigt element i denne evaluering. Rapporten skal drøftes af Rådet, som derefter vil iværksætte de nødvendige foranstaltninger og fremsætte evt. relevante henstillinger.

Som De kan forstå, tager vi afstand fra indførelsen af denne ekstra afgift. Formandskabet tilslutter sig endvidere de bekymringer, som Parlamentet ved flere lejligheder har givet udtryk for i forbindelse med dette spørgsmål, navnlig i punkt 18 i Parlamentets beslutning fra den 22. oktober. Selv om afgiften umiddelbart forekommer lille, må vi ikke glemme, at den skal betales af hver eneste rejsende, og at den til tider kan være særdeles belastende for familier.

Jeg mener derfor, at denne politik er i strid med USA's erklærede vilje til at fremme mobiliteten mellem de to kontinenter og vil være en reel hindring for EU's borgere, der ønsker at rejse til USA.

Jeg vil til sidst bekræfte, at formandskabet gør alt, hvad der står i dens magt for at hjælpe Kommissionen med at opnå fuld gensidighed med hensyn til visumfritagelse med USA.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også takke hr. Chastel for hans bemærkninger og for hans tilbud om Rådets hjælp, fordi i en sag, der er så vigtig som denne, er Rådets støtte absolut afgørende.

Hvad angår Kommissionens holdning til ESTA-afgiften, vil jeg understrege, at min kollega, kommissær Malmström, umiddelbart efter offentliggørelsen af denne afgift den 6. august udsendte en erklæring, hvor hun udtrykte forståelse for, at beslutningen blev taget i henhold til bestemmelserne i den amerikanske "Travel Promotion Act", men beklagede indførelsen af afgiften.

Kommissionen tilkendegav særdeles tydeligt sine bekymringer over, at denne afgift ikke er i overensstemmelse med USA's ofte gentagede forpligtelse til at fremme transatlantisk mobilitet, og at den vil være endnu en byrde for europæiske borgere, der rejser til USA.

EU har ved adskillige lejligheder udtrykt alvorlige betænkeligheder over for den amerikanske Kongres og den amerikanske regering under vedtagelsen af denne lov. Kommissionen har sammen med Rådets formandskab og tredjelande foretaget adskillige diplomatiske henvendelser. I disse henvendelser har Kommissionen også kritiseret, at afgifterne kun gælder for rejsende under det amerikanske visumfritagelsesprogram og derfor er diskriminerende. Det virker desuden mærkeligt, at udlændinge anmodes om at betale for fremme af turisme til USA, eftersom det kan føre til mindre og ikke mere turisme til USA.

Kommissionen undersøger i øjeblikket yderligere mulige foranstaltninger, der kan iværksættes over for USA inden for rammerne af EU's gensidighedsmekanisme. Kommissionen vil sende formelle bemærkninger til USA inden for rammerne af den offentlige høring om den midlertidige bestemmelse, der er iværksat i USA. En endelig

vurdering af det nuværende ESTA vil blive udsendt, når de endelige bestemmelser om ESTA er blevet offentliggjort i US Federal Register, så evt. ændringer inddrages.

Kommissionen har anmodet om, at dette problem drøftes med alle medlemsstater på det kommende møde i Rådet for retlige og indre anliggender den 7. og 8. oktober. Efterfølgende vil ESTA-afgiften blive drøftet på det næste ministermøde om retlige og indre anliggender mellem EU og USA. Kommissionen vil naturligvis fortsat holde Parlamentet orienteret om alle faser i denne proces og de diplomatiske henvendelser, der foretages.

Hvad angår kravet om visum, gentog minister Chastel også vigtigheden af ligebehandling fra USA's side over for alle EU's medlemsstater. Her vil jeg minde Dem om, at der i de sidste to år er opnået betydelige fremskridt inden for rammerne af gensidighedsmekanismen for visa.

Med hensyn til Kommissionens indsats for at opnå fuld gensidighed med USA er endnu otte medlemsstater kommet med i det amerikanske visumfritagelsesprogram – syv medlemsstater ved udgangen af 2008 og Grækenland i april 2010. Kommissionen fremhæver vedvarende og på politisk og teknisk niveau over for amerikanerne den betydning, som EU tillægger det, at de fire resterende EU-medlemsstater – dvs. Bulgarien, Cypern, Polen og Rumænien – omfattes af visumfritagelsesprogrammet så hurtigt som muligt.

Jeg kan forsikre Dem, at Kommissionen i samarbejde med Rådet og den højtstående repræsentant vil insistere på, at dette spørgsmål sættes på dagsordenen på alle fremtidige møder mellem EU og USA.

Ernst Strasser, *for PPE-Gruppen.* – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi skal – som Parlament, men dette gælder naturligvis især min gruppe – sige klart ”nej” til denne rejseafgift på 14 USD, ”nej” til ubegrundede foranstaltninger fra amerikansk side, der medfører omkostninger for europæerne, og ”nej” til denne ensidige belastning af forbindelserne mellem EU og USA. Vi skal ikke stille os tilfredse med de rapporter, vi har hørt. Jeg må ganske åbent sige, at beklagelse ikke er nok i denne sag. Det er ikke nok at sige, at det er diskriminering.

I morges sagde formand Van Rompuy selv, at et af de grundlæggende principper for at arbejde sammen som partnere er gensidighed. Jeg vil ikke i dag kræve, at vi behandler amerikanerne på præcis samme måde, som de behandler os. Det skal dog tydeligt tilkendegives, at der her er behov for en utvetydig reaktion fra EU's side, og det er også noget, vi skal kræve fra Kommissionen og Rådet i form af håndgribelige foranstaltninger. Jeg opfordrer Dem til at fremlægge konkrete forslag og drøfte Deres tilgang til denne sag med Parlamentet. Amerikanerne skal indse, at vi tager denne sag alvorligt – ligesom andre sager – og at vi ønsker at blive behandlet som en partner og ikke som én, der blot spørger ”hvor højt?”, når den anden siger ”hop”.

Juan Fernando López Aguilar, *for S&D-Gruppen.* – (ES) Hr. formand! Jeg deltager i denne forhandling i forvisning om, at denne sag endnu ikke er afsluttet fra et europæisk perspektiv. Parlamentet skal dog bemærke, at USA har truffet en beslutning. Det er en beslutning, der går imod ønsket om fortsat fremskridt i den transatlantiske dialog med henblik på at styrke, ikke kun kommercielle kontakter, men hele spektret af sociale og menneskelige kontakter baseret på gensidig tillid og gensidighed.

Vi må ikke give efter ved at anvende en diskriminerende afgift, som tydeligvis modvirker udviklingen af sådanne kontakter, der skaber opdelende linjer mellem EU's medlemsstater,

og som påvirker offentligheden direkte. Det er desuden i strid med Europas holdning over for USA og over for sine medborgere, en holdning, der ikke altid har været respektfuld med hensyn til ønsket om at styrke de menneskelige og handelsmæssige forbindelser, men som altid har støttet spørgsmålet om transatlantisk mobilitet i forbindelser mellem mennesker fra de to halvkugler.

Derfor er det meget vigtigt, at Parlamentet sender et klart budskab om, at det forventer, at Kommissionen indædt forsvarer den europæiske holdning og om nødvendigt påberåber sig bestemmelsen om gensidighed. Dette er naturligvis ikke godt nyt for den transatlantiske dialog, men det ville sende et klart budskab om, at vi ikke bare vil acceptere manglende gensidighed i den styrkelse af menneskelige og sociale kontakter, der finder sted via den forbindelse, der etableres af europæiske og amerikanske luftfartsselskaber – for ikke at nævne den økonomiske indvirkning dette vil have på den alvorlige krise, der allerede har ramt luftfartssektoren på begge sider af Atlanten.

Alexander Graf Lambsdorff, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Der er særdeles gode grunde til, at den amerikanske regering og Kongressen går tilbage og annullerer den såkaldte "Travel Promotion Act".

Det er for det første lidt bizart – og Kommissionen har også påpeget dette – at indføre en afgift for at fremme turisme. Hvis det bliver dyrere at rejse til USA, vil færre mennesker sandsynligvis rejse dertil. For en familie på fire taler vi om 40 USD – det er et betydeligt beløb for mange mennesker. Det virker også lidt absurd, at USA af alle lande vil beskatte mennesker, der ikke er repræsenteret i forhandlingen. Beskatning uden repræsentation har, så vidt jeg ved, spillet en vis rolle i amerikansk historie, så de bør nok se på dette igen.

Vil USA for det andet blive mere attraktivt, når det kræver, at de rejsende betaler mere? Det tror jeg ikke. USA er en attraktiv destination. Der er kendte steder, vi alle kender ved navn – Yosemite, Grand Canyon, Everglades, Chesapeake Bay, Boston, New York, Washington og San Francisco. Folk kommer alligevel. De behøver ikke fremme turisme på den måde, de foreslår.

Bortset fra disse punkter er der flere alvorlige spørgsmål, politiske spørgsmål, som vi også skal tage fat om. Det er absolut uacceptabelt, at man kun kan betale afgiften med kredit- eller debetkort, der er udstedt af selskaber, som er registreret i USA. Det er ikke acceptabelt. Det ville muligvis være i orden at gemme og bekræfte disse data i USA, hvis formålet alene var at kontrollere indrejseaktiviteterne, men Department of Homeland Security er bemyndiget til at udlevere disse oplysninger efter anmodning til andre amerikanske myndigheder, udenlandske myndigheder og endda til transportvirksomheder. Med hensyn til beskyttelse af persondata er dette simpelthen uacceptabelt.

Kommissionen og Rådet skal nu finde frem til passende svar. Det kommende topmøde mellem EU og USA bør omhandle dette spørgsmål. Gensidighed er efter min mening en fordel, om end beklagelsesværdig i denne sag, og begge sider bør arbejde for at styrke de mellemfolkelige kontakter og ikke hindre dem.

Jan Philipp Albrecht, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi drøfter i dag en generel afgift på 14 USD for alle, der rejser ind i USA. Det virker for det første lidt selvmodsigende på den ene side at have et visumfritagelsesprogram, som skal gøre det lettere for personer at rejse mellem EU og USA, og på den anden side kræve, at alle europæiske borgere overfører deres persondata via ESTA og betaler en ekstra afgift, når de rejser.

Vi er naturligvis nødt til at respektere vores amerikanske partners beslutninger, og navnlig Kongressen, men dette ligner ikke et tegn på tillid og samarbejde. Hvad angår beskyttelsen af grænser og effektive sikkerhedsforanstaltninger, har EU igen og igen vist, at det er opsat på at få tingene til at fungere, ofte med store vanskeligheder med hensyn til vores egne værdier og borgere. Hvad med retten til fri bevægelighed i forbindelse med grænsekontrol? Hvad med retten til uskyldsformodning i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger? Og hvad med databeskyttelse og ret til klage i forbindelse med indsamling af personoplysninger?

Hvis det kun handlede om at betale 14 USD, ville det ikke være et stort problem, men United States Department of Homeland Security modtager ikke kun ESTA-dataene fra passagererne med adskillige kontakt- og id-oplysninger, herunder følsomme oplysninger. De ønsker også adgang til PNR-oplysninger (passagerlister) i rejsebureauernes reservationssystemer, som indeholder oplysninger om, hvem der sover med hvem! Det er mere end utilfredsstillende, at kommissær Malmström endnu ikke har konkluderet, at denne indsamling af PNR-oplysninger griber alvorligt ind i borgernes rettigheder og ikke er berettiget i henhold til EU-lovgivningen.

Det bliver endnu mere problematisk, når vi anerkender, at afgiften på 14 USD skal betales med et af de fire største kreditkort, hvis selskaber alle har hovedsæde i USA. Jeg vil gerne vide, hvordan De vil sikre, at disse enorme dataindsamlinger ikke bruges i undersøgelser, der ikke vedrører rejseaktiviteter, så længe den amerikanske Patriot Act er i kraft. Og jeg spørger Kommissionen og Rådet om, de er opmærksomme på, at den eksisterende EU-lovgivning allerede er undermineret, når vi på denne måde accepterer, at amerikanske bestemmelser pålægges europæiske borgere?

Kommissionen og Rådet, og også Dem, kære kolleger, har pligt til at beskytte EU-borgernes rettigheder og den europæiske lovgivning. Dette gælder også for de transatlantiske forbindelser med USA.

Marek Henryk Migalski, *for ECR-Gruppen.* – (PL) Hr. formand! Jeg vil ikke koncentrere mig om det, der er emnet for forhandlingen. Med det mener jeg spørgsmålet om betaling, spørgsmålet om selve afgiften eller spørgsmålet om muligheden for at bruge data og oplysninger, der kan indsamles på denne måde. Jeg vil koncentrere mig om det vigtigste, nemlig at vi i EU og også i Parlamentet bestræber os på at sikre, at alle medlemsstaterne i EU behandles på samme måde. I denne sag, på dette område, behandles vi desværre ikke på samme måde af amerikanerne, da nogle EU-medlemsstater stadig er underlagt et krav om visum, mens de fleste ikke er underlagt et sådant krav. Parlamentet og også alle de andre institutioner i EU skal sikre, at alle medlemsstater behandles ens, uanset hvornår de tiltrådte EU. Det siger jeg på vegne af borgerne i mit land og i deres interesse, men også på vegne af alle de lande, der tiltrådte EU i 2004.

Rui Tavares, *for GUE/NGL-Gruppen.* – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Dette er virkelig en ekstraordinær scene. Vi taler om gensidighed, som er asymmetrisk. Men hvis den er asymmetrisk, så taler vi ikke om ægte gensidighed. Vi taler om registrering, der er overflødig. Vi anmoder i sidste ende allerede europæere om deres registrerede passagernavne og SWIFT-data, og nu anmoder vi også europæere, der rejser til USA, om først at registrere sig. Og vi drøfter en turismeafgift, der – som hr. Lambsdorff netop sagde – er i direkte strid med målet om at øge turismeforbindelserne med USA.

Det hjælper dog ikke at kritisere USA for dette. I sidste ende gør USA – der i øvrigt er et land jeg kender og beundrer dybt – det, som er nødvendigt i henhold til dets folkevalgte repræsentanter. Problemet ligger i højere grad på vores side end på den amerikanske side.

Det er efter min mening først og fremmest et problem med mentaliteten i vores diplomatiske tjeneste. Da vi for nylig var i Washington med delegationen om SWIFT-sagen, oplevede vi, at den europæiske mission i Washington brugte mere tid på at forsøge at dække over og undskylde Parlamentets afstemning om SWIFT end på at forklare baggrunden, som påvirker 500 mio. europæiske borgere.

Det er et problem, der handler om manglende solidaritet – hvis én medlemsstat ikke nyder godt af visumfritagelse, bør alle andre medlemsstater kæmpe ved denne medlemsstats side. Det er også et problem, der handler om gensidighed, men i en anden forstand end den, der er tale om her.

Her har vi talt om gensidighed som noget, der kommer fra himlen, som noget, vi skal bede om. Men vi kan altså også give gensidighed. Det gør andre lande. I julen 2007, da sikkerhedskravene til brasilianske borgere i USA blev skærpet, skærpede Brasilien omgående sikkerhedskravene til amerikanske borgere, der rejste ind i Brasilien, hvorefter USA omgående opgav sine krav.

Europa skal gøre det samme, hvis det ønsker at blive respekteret i den transatlantiske dialog.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. Chastel, hr. kommissær! Jeg har endnu et par bemærkninger. Jeg er som bekendt formand for Delegationen for Forbindelserne med USA, og vi har talt meget om visumfritagelse. Vi har også talt om visumfritagelse for Rumænien og Bulgarien og andre sådanne lande. I stedet er der skabt en ny type visum, og i den forbindelse er vi så venlige at stille vores borgeres data til rådighed for amerikanerne på en usandsynlig omfattende måde, og oven i det betaler vi nu også en afgift for dette. Disse afgifter vil blive brugt til at annoncere for den amerikanske turistindustri. Dette er efter min mening en unik forretningsmodel, som amerikanerne fremlægger her, nemlig at få forbrugerne til direkte at betale for annoncering. Jeg vil også foreslå dette som forretningsmodel for turistbureauerne i min hjemegn. Dette er i sandhed en utrolig fremgangsmåde.

Dette hænger naturligvis også sammen med, at der stadig ikke er tilstrækkelig kontakt mellem Parlamentet og Kongressen til at undgå sådanne ting gennem en fornuftig dialog. Det kan også være, at Rådet og Kommissionen ikke behandler disse spørgsmål særlig modigt, og det kunne det efter min mening – og her er jeg enig med de synspunkter, andre medlemmer har tilkendegivet – hjælpe blot lejlighedsvis at nævne gensidighed.

Det svækker vores position, når vi kommer her og jamrer over, at vi ikke kan lide dette, og at vi har foretaget mange diplomatiske henvendelser, fordi så vil ingen tage os alvorligt. Så ligner vi nogen, der startede med at være en tiger, men endte som et sengetæppe. Jeg opfordrer igen Rådet og Kommissionen samt næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant til at behandle dette spørgsmål på en måde, så Washington indser, at EU er en reel magtfaktor.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Hr. formand, hr. kommissær! De er alt for forsigtig. De ønsker ikke at komme med endelige erklæringer, fordi der endnu ikke er udformet en endelig ordning, men i mellemtiden betaler vores borgere allerede denne afgift. Det er naturligvis uacceptabelt. De skal gribe ind, og det skal være på en meget aktiv måde.

Som flere kolleger allerede har sagt, er det overraskende at opdage, at de amerikanske myndigheder ikke har fundet et bedre svar på spørgsmålet om, hvordan de kan tiltrække flere besøgende, end ved at få de selv samme besøgende til at betale en ekstra afgift på 14 USD. 4 USD af dette beløb bruges til at dække omkostningerne til ESTA. De ønsker

med andre ord ikke at overføre almindelige omkostninger til de amerikanske skatteydere. I stedet sender de regningen videre til europæerne.

Dette er den første større afvigelse fra de forskellige luftfartsafgifter eller lufthavnsskatter, som vi også har indført i en række medlemsstater, herunder senest i Tyskland. Jeg beklager gennemførelsen af disse ensidige foranstaltninger i en række medlemsstater. Jeg er faktisk tilhænger af en europæisk tilgang til dette spørgsmål, som ideelt også omhandler aspekter, som f.eks. de eksterne omkostninger til flyvninger. Dette handler dog om noget helt andet. I Europa gøres der ingen forskel. Alle, der rejser, betaler regningen, mens det kun er os, der betaler den i USA's tilfælde. Og der er 900 000 af os europæere, der hver måned registrerer os via ESTA.

Vi skal også grundigt undersøge, om denne foranstaltning ikke er i strid med ånden og bogstavet i visumfritagelsesprogrammet. Dette program indebærer grundlæggende, at mennesker på begge sider ikke behøver ansøge om visum og er fritaget for alle omkostninger i forbindelse dermed. ESTA er gradvis ved at blive synonymt med et visum. Det er også, hvad hr. Brok netop sagde. Jeg vil derfor anmode Dem om ikke at tage let på dette, ikke tøve, men sende et meget klart signal til vores partnere i USA om, at dette er uacceptabelt. Det er ikke sådan, man behandler hinanden. Alle muligheder skal derfor undersøges, og hvis der ikke er fleksibilitet fra amerikanernes side, må vi naturligvis overveje at gøre gengæld.

I den forbindelse vil jeg kort henvise til hr. Tajanis indsats for at søsætte en europæisk politik for turisme. Lissabontraktaten har givet os flere beføjelser på området på europæisk plan. Måske det ikke var en dårlig idé at drøfte dette i de kommende måneder.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Hr. Brok har vist glemte, at også polske borgere stadig skal have visum for at rejse til USA, og det er meget vanskeligt at acceptere. Jeg vil gerne opfordre til handling i denne sag, fordi det er en alvorlig sag. Behandling af visa som blot et procedurespørgsmål eller behandling af problemet med visa og disse mærkværdige og ubegrundede afgifter som en lejlighed til at spille med musklerne i Parlamentet i protest mod USA er dog heller ikke den rigtige fremgangsmåde.

Hvis nogen behandler visa alene som et procedurespørgsmål eller som en årsag til politisk polemik, så forstår de ikke, hvad visa repræsenterer i verden i dag. Intet samarbejdsinstrument kunne have større politisk betydning. Jeg vil derfor opfordre både kommissæren og medlemmerne af Parlamentet til at forbedre forholdet til Kongressen. Vi har som medlemmer af Parlamentet ret til at appellere til Kongressen og lægge pres på dens medlemmer for at få dem til at vedtage en anden tilgang til visa. Visa er en barriere mellem borgere og er i virkeligheden en af de største politiske barrierer for det transatlantiske samarbejde. Indtil vi indser det, vil vores arbejde ikke bære frugt.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Der var engang, hvor skibe med passagerer, der sejlede til USA, blev hilst velkommen i havnen. Det var dengang – sidst i det 19. århundrede – min bedstefar sejlede derover. Når jeg vil besøge USA i dag, skal jeg betale en mærkelig form for afgift. Der må være en begrundelse for denne afgift, men jeg er bange for, at jeg betaler, så jeg kan blive overvåget. Denne mistanke forstærkes, jo mere indædt forhandlere fra USA kræver overførsel af ofte følsomme data om personer fra EU. Udtrykt i ord handler det ikke om screening, kontrol eller udstedelse af visa. En passager vil i realiteten komme blandt de millioner, der overvåges uden tilstrækkelig beskyttelse af de oplysninger, som overføres. Hvad sker der så med disse

følsomme oplysninger? Det må guderne vide! Det er blot den normale fremgangsmåde mellem to "ligeværdige" partnere.

USA iværksætter foranstaltninger, og EU har vanskeligt ved at finde ud af, om og hvordan det overhovedet skal reagere. Som en regel er resultaterne af disse forhandlinger ikke generelt tilfredsstillende, og f.eks. aftalen om "open skies" med USA er særdeles ensidig. Jeg kan forstå, at begge partners økonomiske interesser ofte afspejles direkte i de aftaler, der indgås eller ikke indgås inden for forskellige sektorer. Jeg kan dog ikke forstå, hvorfor der ikke på forhånd gennemføres en egentlig høring vedrørende de iværksatte foranstaltninger, og jeg kan heller ikke forstå, hvordan sådanne foranstaltninger kan gavne EU's borgere. Jeg sætter min lid til, at der ikke vil blive indført visa eller spørgeskemaer, som i detaljer undersøger mine forfædres civilstand.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Efter at vi slap af med betonmurene og pigtråden, der adskilte Vestberlin fra øst og delte det europæiske kontinent i et østligt reservat og en vestlig del, troede vi naivt, at dette var enden på tiden med paranoide regimer, der forhindrer frie mennesker i at kommunikere frit, lære om verdenen og rejse.

Vi ved, at frihed til at rejse og gensidig bevidsthed hjælper mennesker fra forskellige dele af verden, forskellige civilisationer og forskellige kulturer med at overvinde fordomme og ikke længere frygte det ukendte, så der skabes tillid mellem nationer. Jeg ved ikke, hvad der er sket med vores amerikanske venner. De har altid forsvaret frihed og demokrati, men måske de er blevet vanvittige. På deres sydlige grænse til Mexico er de begyndt at ophøre den type hegn, som det lykkedes for os europæere at bryde ned for kun kort tid siden. De indfører stadig flere administrative og tekniske barrierer mod besøgende i deres land. Hvor fører det hen? Måske præsident Obama ikke kan se det, men udefra ser det ud til, at den amerikanske regering forsøger at omdanne USA til en slags indhegnet og fuldstændig lukket have, der er fuld af behørigt lykkelige mennesker, ligesom Kim Jong-ils regime i Nordkorea. Jeg ville gerne tro, at det ikke er tilfældet, og vi burde derfor måske forklare vores amerikanske venner, at den afgift og de personoplysninger, de ønsker at snage i til gengæld for et besøg i deres land, simpelthen er en enorm skam for en supermagt med frihed og demokrati som USA.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Hr. formand! Jeg kommer fra et af de lande, som for nogen tid siden blev fritaget for kravet om visum ved indrejse i USA. Kort efter ophævelsen af visumkravet i en række lande oplever vi, at et nyt visum indføres under et andet navn af USA – et visum, der kaldes ESTA, og som de rejsende stadig skal betale for. Først fik vi oplyst, at det ville koste 10 USD. Nu har vi fået oplyst, at det koster 14 USD, men der er ingen garanti for, at beløbet ikke vil stige yderligere. Dette er ikke acceptabelt, eftersom det blot er et nyt visum. Jeg håber, Kommissionen vil indse, at dette er et visum, og vil behandle det som et visum. Der er dog også en anden grund til, at dette var en negativ beslutning og udvikling. Den kom på et meget dårligt tidspunkt. Den kom på et tidspunkt, hvor vi i Parlamentet lige havde haft en afstemning i forbindelse med en SWIFT-aftale og havde rakt en samarbejdsvillig hånd ud mod USA. USA's reaktion viste sig at være negativ og ikke positiv i betragtning af denne ordning og afgift. Jeg vil påpege, at der er flere emner, f.eks. PNR og den generelle aftale om databeskyttelse, som stadig behandles i Parlamentet. Det er vigtigt, at ethvert samarbejde mellem os og USA baseres på tillid. Hvis det ikke baseres på tillid, kan vi ikke opnå tilfredsstillende og positive resultater for borgerne på begge sider.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg er enig i, at indførelsen af en indrejseafgift i USA er beklagelig. Det er en foranstaltning, som er i strid med USA's forpligtelse til at fremme den transatlantiske mobilitet. Jeg tror dog ikke, at EU vil reagere med en tilsvarende foranstaltning mod de amerikanske borgere. Man gør ikke en uret god igen ved at begå en ny. Derfor skal vi finde en løsning ved at intensivere den bilaterale dialog. På den baggrund har Kommissionen pligt til at yde en større indsats for at forbedre forholdet til USA.

Denne uretfærdige afgift kommer desværre oven på en anden diskriminerende foranstaltning, som USA ensidigt har indført mod visse EU-medlemsstater, og som påvirker det transatlantiske samarbejde og den transatlantiske tillid. Borgere fra fire EU-lande skal have visum for at rejse ind i USA. Det drejer sig om Bulgarien, Cypern, Polen og Rumænien. Borgere fra vores lande kan desværre ikke frit rejse til USA. Det er særlig uheldigt, at den amerikanske lovgivning, der trådte i kraft i juli 2009, på nedslående vis fjernede udsigten til at inkludere nogle af disse lande i visumfritagelsesprogrammet. Det sker på et tidspunkt, hvor antallet af afviste ansøgninger er den primære hindring for afskaffelse af det obligatoriske visumkrav. Eftersom antallet af afvisninger basalt set afhænger af de amerikanske repræsentanters beslutning, skal USA efter min mening yde en ekstra indsats for at forbedre gennemsigtigheden i forbindelse med udstedelsen af visa. Derfor støtter jeg det, næstformanden sagde, og jeg vil gentage appellen til Kommissionen om at fastholde kravet om ensartet og ikkediskriminerende behandling af alle EU-borgere, herunder borgere fra lande, der stadig skal have visum ved indrejse i USA. Det er forkert og trist, at de lande, der har løst visumproblemet, har glemt dette problem og glemt Parlamentets officielle kontakter med de amerikanske myndigheder. Jeg mener også, der er behov for større solidaritet, ikke eksempler på lokal egoisme.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg er enig i alle bemærkningerne vedrørende den negative indvirkning af denne særlige foranstaltning. Denne afgift på 14 USD, som skal betales hvert andet år, gælder for lande, der er på god fod med USA. Vi har haft særdeles gode forhandlinger vedrørende "open skies", udveksling af passageroplysninger osv., men dette er meget undergravende, eftersom vi i realiteten taler om at indføre et nyt visum.

Dette handler om visa. Som hr. Busuttill har sagt, så skal selv spædbørn uden billet have en godkendt rejsetilladelse. Jeg er – på dette område – enig med Kommissionen i, at det er beklageligt og i strid med USA's forpligtelse til at fremme transatlantisk mobilitet.

Denne foranstaltning indfører i realiteten nye barrierer på et tidspunkt, hvor vi faktisk var i gang med at nedbryde barrierer, og hvor USA indfører en afgift i et forsøg på at vende det faldende antal besøgende i landet. De fleste af pengene skal bruges til at finansiere promoveringen af USA som en feriedestination. Jeg tror dog, det vil få folk til at undlade at rejse dertil.

Mit eget land har f.eks. en langvarig tilknytning til USA. 40 mio. mennesker i USA er af irsk afstamning, og der er en betydelig handel mellem de to lande. De fleste folk vil ikke betale denne afgift.

Det primære formål med loven er grundlæggende at styrke statens finanser og forbedre USA's position som turistdestination. Præsident Obama siger, at udenlandske besøgende bruger 120 mia. USD og støtter 1 mio. arbejdspladser, og at denne foranstaltning vil indbringe yderligere 4 mia. USD og skaffe 40 000 nye arbejdspladser.

Jeg tror, det modsatte vil ske. En onlineundersøgelse foretaget af Telegraph Travel viser, at 44 % af læserne mente, at afgiften ville afholde dem fra at rejse til USA. Denne undersøgelse

viser, at det vil have den modsatte effekt, at det vil have skadelige konsekvenser, og at det faktisk vil skade USA og dets turistindustri.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Hr. formand! De transatlantiske forbindelser er en prioritet i den europæiske udenrigspolitik. Mobilitet er hjertet i begrebet europæisk borgerskab, som er omhandlet i EU-chartret om grundlæggende rettigheder og traktaterne. Alle europæere har på lige vilkår fri bevægelighed i Schengenområdet og ret til mobilitet i forbindelse med tredjelande, og det gælder også borgere fra de nye medlemsstater. På den baggrund må vi fortsat udtrykke vores skuffelse over den uretfærdige udelukkelse af millioner af europæiske borgere fra fire medlemsstater, herunder Rumænien, fra den særlige mobilitetsaftale mellem EU og USA.

Mine kolleger har udtrykt deres bekymring over indførelsen af ESTA-systemet, som rent faktisk indfører en form for visum for alle europæiske borgere. Afgiften omfatter ikke kun betaling af 14 USD, men også indsamling af alle EU-borgeres personoplysninger. United States Department of Homeland Security evaluerer i øjeblikket anvendelsen af denne afgift/dette visum. Kommissionen skal finde en løsning i samarbejde med den amerikanske regering for at fjerne ordningen. Jeg vil understrege, at fastholdelsen af denne beslutning kan have en uforudset indvirkning på andre sager, der omhandler de transatlantiske forbindelser vedrørende sikkerhed og mobilitet, som er under behandling, f.eks. den fremtidige aftale om PNR-oplysninger mellem EU og USA. Hvis den amerikanske regering ikke vil opgive afgiften, støtter vi Kommissionen i de foranstaltninger, den måtte gennemføre med henblik på at indføre tilsvarende regler for alle amerikanske borgere, der rejser til EU, i overensstemmelse med det grundlæggende princip i EU's visumpolitik.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Hr. formand! Ligesom min kollega hr. Brok vil jeg også gentage, at vi inderligt ønsker at opretholde et godt forhold til USA. Europa samarbejder med USA på utallige områder, og det kan vi være stolte af.

Dernæst er jeg enig med alle mine kolleger og i alle de spørgsmål, der allerede er blevet stillet. Jeg har egentlig ikke meget at tilføje. Det er vigtigt, at Kommissionen og evt. Rådet straks besvarer disse spørgsmål. Vi beklager dog, at den amerikanske regering har taget dette ensidige skridt, og det kan diskuteres, om dette egentlig handler om de 14 USD. Om turister betaler dette for deres visum eller for en Coca-Cola i er næppe pointen. Pointen er, at Europa behandles med en vis grad af foragt. En masse samtaler om SWIFT osv., og så kommer denne ensidige handling.

Kommissionen skal i dag tydeligt tilkendegive, hvad den har gjort. Nu om dage gør annonceringen af en politisk undersøgelse ikke længere indtryk på Parlamentet. Vi ønsker blot at vide, hvad De har fortalt den amerikanske regering, og om De ikke kunne overtale den. Igen er jeg virkelig ret fornærmet om, at dette er blevet pålagt os ensidigt i betragtning af omfanget af vores samarbejde med USA. Spørgsmålet om betalingsmetoden er allerede blevet stillet, men det burde De ikke stille, hvis De ikke ønsker afgiften.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Hr. formand! Vi har en situation, hvor der er medlemmer i Parlamentet fra medlemsstater, hvis borgere ikke skal have visum for at rejse ind i USA. Der er desværre også medlemmer i Parlamentet fra medlemsstater, f.eks. Polen, som skal ansøge om amerikansk visum. I Polen bevilges dette visum efter en lang procedure, der desværre nogle gange er en ydmygende procedure. Borgerne fra mit land betaler over 100 USD, når de får et visum, men de skal også betale, når de ikke får et visum. Det vigtigste for os er derfor europæisk solidaritet. For os er det vigtigt, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet meget tydeligt tilkendegiver, at borgerne i alle de lande, der udgør EU, skal

behandles på præcis samme måde. Det glæder mig, at Kommissionen og Rådet ikke kun taler om dette her i Europa, men at dette synspunkt oftere og oftere fremsættes i kontakter med den amerikanske regeringer.

I Parlamentet bør vi dog stille os selv følgende spørgsmål: Hvad kan vi som medlemmer af Parlamentet selv gøre for at løse dette problem for borgerne i de pågældende medlemsstater? De vigtigste er her vores kontakter med den amerikanske Kongres, fordi den spiller en vigtig rolle for visum- og skattepolitikken i USA's retlige system. Jeg er også særdeles tilfreds med, at repræsentanter for Kommissionen og Rådet for første gang siger, at de kan se et lys for enden af denne tunnel, og at der er en chance for, at borgerne fra lande, som f.eks. Polen, ganske snart ikke skal have visum for at rejse ind i USA.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Senere skal vi deltage i receptionen for uddybningen af forbindelserne mellem EU og USA. Det er særlig betydningsfuldt, at den afholdes i dag. Vi vil så alle få lejlighed til at fortælle ambassadøren det, som vi netop har fremhævet på plenarmødet. Vi bør benytte lejligheden til at gøre det personligt.

USA gør ikke vores arbejde særlig nemt i øjeblikket og gør heller ikke vores venskab særlig nemt. I mange henseender ligner det en hund i et spil kegler snarere end en optræden på den elegante politiske scene.

De 14 EUR er i sig selv bestemt ikke en afgørende faktor. Hvis en familie med tre børn vil rejse til USA, så bliver det dog et anseeligt beløb, som i sidste ende kan forhindre dem i at rejse dertil. Når man så oven i købet skal opgive omfattende oplysninger på internettet om, hvilket luftfartsselskab man rejser med, hvor man rejser hen, hvilket hotel man opholder sig på, og hvilket kreditkort man anvender, giver det anledning til række spørgsmål om, hvorfor alt dette er nødvendigt. Når man så hører om bekendte, der har skullet vente i timevis i amerikanske lufthavne og har oplevet den uhøflige sikkerhedskontrol, vil man måske spørge sig selv, om USA egentlig er klar over, at landet i øjeblikket behandler sine venner ret uhøfligt, og at dette i visse henseender er et fejlskud, hvad angår det, som folk faktisk har brug for og skal gøre.

Hvad angår vores tætte transatlantiske forbindelser, må jeg sige, at vi har tætte forbindelser med USA. Men det skal også indebære, at vi behandles i overensstemmelse dermed. Jeg opfordrer Kommissionen og hr. Šefčovič til klart at kræve, at visumfritagelse sikres alle medlemsstater, der i øjeblikket ikke har opnået dette. Hvis det krav ikke følges op af en passende reaktion, bør et krav om gensidighed fremsættes. Det er ikke et spørgsmål om "øje for øje", men vi skal forhandle på lige vilkår, og vi må ikke acceptere at blive behandlet sådan, som en feudal herre ville behandle sine undersåtter. Vi er ikke undersåtter. Vi er ligeværdige.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! I konklusionerne fra det sidste møde i Rådet nævnes det, at de transatlantiske forbindelser er baseret på fælles værdier. Virkeligheden er, at amerikanske borgere frit kan rejse ind i EU-territorium. EU har accepteret PNR, SWIFT og aftaler om europæiske borgeres personoplysninger. Nogle europæiske borgere skal stadig have visum for at rejse ind i USA. Alle europæiske besøgende får desuden taget deres fingeraftryk ved indrejse i USA, uanset om de har et visum eller ej. Europæiske borgere skal på internettet oplyse deres formål med rejsen, og senest har de skullet betale 14 USD for at komme ind i USA.

Jeg kan ikke se, hvor de fælles værdier er. EU skal efter min mening på det næste topmøde i november kræve, at visumkravet afskaffes for alle europæiske borgere, og ligebehandling på begge sider af Atlanten.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. Chastel, hr. kommissær! Afgiften på 14 USD for indrejse i USA er undergravende for de transatlantiske forbindelser og skal afvises af flere grunde. Den vil gøre det dyrere at rejse. Den er diskriminerende og simpelthen uvenlig.

Det er især beklageligt, at denne afgift kun kan betales med kreditkort på webstedet for United States Department of Homeland Security. Hvad skal borgere, som ikke har et kreditkort, gøre? Er det kun indehavere af kreditkort, der kan få tilladelse til at rejse til USA? Ligesom mange af de foregående talere er jeg splittet med hensyn til den kendsgerning, at EU-borgernes kreditkortoplysninger formidles videre.

Det spørgsmål bekymrer bestemt de europæiske borgere. De forventer, at Kommissionen og Rådet viser lidt rygrad her. De opfordres til at handle som selvsikre europæere og om nødvendigt anvende princippet om gensidighed.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL). – (LV) Hr. formand! Jeg tror ikke, den amerikanske regering, der hver dag bruger milliarder på krig, mangler penge. Ikke penge, men adgang til nye, yderligere oplysninger, der var og er tilgængelige via SWIFT-programmet – oplysninger om vores borgere. Jeg kan fra den ene og den anden side mærke ønsket om på vegne af den amerikanske regering og Kongres at vise, hvem der er herren i vores bilaterale forbindelser. Jeg har selv haft følgende oplevelse: Under forhandlingerne om SWIFT-programmet i Parlamentet inviterede en rådgiver for USA's ambassadør i Letland mig, et medlem af EU, af Parlamentet, til at besøge ham med henblik på en drøftelse og med det formål at påvirke mig med hensyn til, hvordan jeg skulle stemme. Jeg har god grund til at mene, at det ikke handler om penge. I Letland er der mange, som har pårørende i USA. De er også mine vælgere. De vil ikke være tilfredse, hvis vi ikke forsvarede vores egne interesser på dette område.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Tak for Deres bemærkninger og støtte til det, der forhåbentlig bliver en konstruktiv afslutning på vores forhandlinger med USA om denne særdeles komplicerede sag.

Jeg vil først forsikre medlemmerne af Parlamentet om, at vi undersøger alle mulige foranstaltninger over for USA inden for rammerne af EU's gensidighedsmekanisme, herunder muligheden for at indføre et ESTA (elektronisk system for rejsetilladelser) for EU. Som De er bekendt med, gennemfører vi aktuelt en gennemførlighedsvurdering af det. De vil naturligvis blive informeret om resultaterne og eventuelle forslag i fremtiden.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt denne afgift skal opfattes som et visum i forklædning, må jeg sige, at ESTA-systemet i henhold til Kommissionens foreløbige vurdering fra december 2008 om det nuværende ESTA (på grundlag af Interim Final Rule) ikke svarer til Schengen-visumansøgningsprocessen som defineret i de fælles konsulære instrukser, også kaldet visumkodeksen.

Med hensyn til Kommissionens reaktion på de nye ESTA-regler i USA vil jeg igen oplyse Dem, at vi vil fremsætte formelle bemærkninger og endelige vurderinger, når Final Rule om ESTA er offentliggjort i US Federal Register. Vi er naturligvis særdeles opmærksomme på den betydelige følsomhed, der er forbundet med indsamling og beskyttelse af personoplysninger, og dette prioriteres højt af Kommissionen.

Angående den fremtidige diplomatiske og politiske indsats kan jeg oplyse Dem, at Kommissionen allerede har anmodet formandskabet om at drøfte dette emne på det næste møde i Rådet for retlige og indre anliggender i oktober, og jeg er sikker på, at afgiftsspørgsmålet vil blive taget op på det næste ministermøde mellem EU og USA om retlige og indre anliggender i december.

Jeg har lyttet til og forstår fuldt ud indvendingerne fra de medlemmer, som kommer fra lande, hvis borgere stadig skal ansøge om visum for at rejse til USA, og jeg kan forsikre dem, at vi vedholdende vil presse på for at sikre, at de fire resterende EU-medlemsstater omfattes af USA's visumfritagelsesprogram så hurtigt som muligt.

Dette problem blev rejst af kommissær Malmström i Madrid i april i år på det seneste ministermøde mellem EU og USA. Det var også emnet for hendes samtaler i Washington to måneder senere, og det er naturligvis et spørgsmål, der vil blive rejst på alle politiske niveauer, og vi vil presse på for at få en hurtig løsning på problemet.

Jeg vil afslutte med en kommentar til hr. Broks bemærkninger. Jeg vil virkelig gerne understrege, at det ville være særdeles nyttigt, hvis Parlamentet intensiverede sin kontakt med sine amerikanske modparter, fordi ESTA-afgiftsprojektet og visumpolitikkerne som bekendt i høj grad drives frem af Kongressen, og Deres støtte og hjælp i denne forbindelse ville bestemt være værdifuld.

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg har et par afsluttende bemærkninger og vil gerne fortælle Dem, at det efter vores forhandlinger er endnu tydeligere, at EU fortsat skal samarbejde med de amerikanske myndigheder for at forbedre den transatlantiske mobilitet. I den forbindelse glæder det mig, at USA's ambassadør i EU har været til stede under en stor del af vores forhandlinger. Det er efter min mening et tegn på, at USA har lyttet til vores forhandlinger.

Vi har stadig – og det vil Kommissionen minde os om i sin rapport om visumgensidighed – fire medlemsstater, hvis borgere skal have visum for at rejse ind i USA. Vi kan ikke tolerere denne situation i betragtning af den visumfritagelse, som amerikanske borgere selv nyder, når de rejser ind i Schengenområdet. Formandskabet vil derfor på enhver måde støtte Kommissionen i de foranstaltninger, den fortsat iværksætter for at bringe denne situation til ophør.

Vi skal endvidere på enhver måde søge at holde omkostningerne til rejser til USA på et så lavt niveau som muligt, uanset om det drejer sig om turistrejser, forretningsrejser eller gennemførelse af missioner. De kan være forsikret om, at formandskabet fortsat vil støtte EU's sag over for de amerikanske myndigheder.

Når Kommissionen har fremlagt sin rapport om visumgensidighed i efteråret og fremlagt sin endelige vurdering af ESTA, og når de amerikanske myndigheder har offentliggjort de endelige bestemmelser, vil Rådet beslutte, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes.

(Mødet udsat kl. 17.20 og genoptaget kl. 18.00)

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig*. – (RO) Parlamentets opfordrede i sin beslutning fra den 22. oktober 2009 USA til at behandle alle EU-borgere lige på grundlag af fuldstændig gensidighed. Fire lande er dog stadig udelukket fra det amerikanske visumfritagelsesprogram. Det drejer sig om Bulgarien, Cypern, Polen og Rumænien. Med virkning fra den 8. september 2010 har USA desuden indført en afgift for udstedelse af rejsetilladelse til

EU-borgere. Kommissionen skal efter min mening prioritere spørgsmålet om gensidighed ved udstedelse af visa højere og samtidig arbejde for at sikre ligebehandling af alle EU-borgere.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

11. Spørgetid (Rådet)

Formanden. – Mine damer og herrer! Det overrasker mig, at fremmødet under denne spørgetid er lige så lavt som normalt under aftenmøder.

Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B7-0462/2010).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af hr. **Posselt** (H-0399/10):

Om: Udenrigs- og forsvarspolitisk identitet

Hvad gør Rådet for at konsolidere EU's udenrigs- og forsvarspolitiske identitet? Fungerer Eurocorps i den forbindelse som forbillede og pioner, selv om det ikke er direkte underlagt EU, og hvilke skridt er der planlagt under det belgiske rådsformandskab for at videreudvikle EU med hensyn til ekstern sikkerhed?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Det glæder mig under alle omstændigheder at tale på Rådets vegne foran så mange – jeg henviser her til tilhørerne i den officielle loge.

Der er sket ændringer i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik ...

Formanden. – Hr. Posselt! Proceduren er fuldstændig klar. Hr. Chastel besvarer det spørgsmål, De har stillet ham skriftligt, og derefter har De mulighed for at udvide spørgsmålet, stille et subsidiært spørgsmål osv. Det er nu hr. Chastels ansvar at besvare spørgsmålet, som De har stillet det skriftligt.

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Som jeg sagde, er der sket markante ændringer i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, som er blevet et af de mest dynamiske elementer i den europæiske integration. Næsten 10 år efter indførelsen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, der er en integreret del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, er EU nu en anerkendt aktør, som er efterspurgt på den internationale scene. EU's adskillige missioner rundt omkring i verden er det bedste bevis for dette.

EU har faktisk på Rådets og medlemsstaternes initiativ udsendt 24 militære, civile og civil-militære missioner på tre kontinenter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. EU er derfor til stede i Afghanistan, Georgien, Mellemøsten, Irak, Somalia og Vestbalkan. Der er ingen tvivl om, at disse missioner også bidrager til synligheden af EU inden for dette område. Den generelle ramme for disse missioner er endvidere omhandlet i Lissabontraktaten, som også definerer den generelle ramme for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Hvad angår Eurocorps (Det Europæiske Korps), vil jeg først nævne – og det påpeger hr. Posselt selv i sit spørgsmål – at det ikke er en del af EU. Det er en multinational operationel landbaseret styrke. Eurocorps blev grundlagt i 1992 efter idé fra kansler Kohl og den franske præsident François Mitterrand. Det blev udsendt til Bosnien, Kosovo og

Afghanistan og bidrog aktivt til at udvikle samarbejdet mellem de deltagende medlemsstaters væbnede styrker og en kultur af fælles sikkerhed og forsvar. Nogle medlemsstater, dvs. Belgien, Frankrig, Tyskland, Luxembourg og Spanien, er med i styrken, og for nylig er Eurocorps blevet åbnet for deltagelse af medlemmer af både NATO og EU.

Det belgiske formandskab har ydet en betydelig indsats for at gennemføre Lissabontraktaten, og i den sammenhæng glæder formandskabet sig over aftalen mellem Parlamentet og Rådet om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, som er et væsentligt bidrag til den effektive gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Jeg kan forsikre Dem, at det belgiske formandskab vil fortsætte sin indsats for at opnå enighed med Parlamentet om ændringsforslagene til de to forordninger, som direkte vedrører Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, nemlig om personale og den finansielle ramme og mere specifikt om det belgiske formandskabs initiativer vedrørende ESDP.

Jeg vil først henvise Dem til det belgiske formandskabs program, der anfører, at EU skal udstyre sig med militær og civil kapacitet, som afspejler dets ambitioner: struktureret og løbende samarbejde, en europæisk arkitektur for planlægning og ledelse af kriseoperationer, kapacitet til hurtig og sammenhængende indsats, herunder ved nødhjælpsaktioner, civilt og militært samarbejde, uddannelse af civile og militære aktører i krisestyring samt styrkelse af Det Europæiske Forsvarsagentur og de strategiske forbindelser mellem EU og NATO er alle vigtige emner, der kræver en særlig indsats.

Under sit formandskab vil Belgien lancere adskillige initiativer med fokus på ESDP og har derfor tilrettelagt en række seminarer om spørgsmål vedrørende kapaciteten inden for løbende og struktureret samarbejde om uddannelse. Alle disse spørgsmål vil være i fokus på de europæiske forsvarsministres møde i Belgien i morgen og overmorgen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Jeg har først en kort bemærkning. Deres svar var særdeles godt, hr. Chastel! Min protest tidligere vedrørte alene Deres kyniske bemærkning om fremmødet. De medlemmer, der har stillet spørgsmål, er her, og det er Deres opgave at besvare disse spørgsmål.

Nu kommer jeg til mit supplerende spørgsmål. Planlægger Belgien et initiativ med henblik på at opnå yderligere fremskridt for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik? I Tyskland har vi en debat om omstruktureringen af de tyske væbnede styrker osv. Dette ville være et godt tidspunkt for et europæisk initiativ, som Belgien, et meget europæisk land, der har formandskabet for Rådet, ville være kvalificeret til at udforme.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Jeg vil henvise Dem til afslutningen på mit indlæg. Jeg sagde netop, at det belgiske formandskabs program omfattede en række punkter, der skal styrke vores samarbejde, navnlig på forsvarsområdet, og at Belgien under sit formandskab vil lancere mange initiativer med fokus på den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder et stort antal seminarer og undersøgelser, om emner vedrørende navnlig kapacitet. Jeg vil også henvise Dem til det, der sket netop nu, eller med andre ord til den forhandling, der vil lede og føre forsvarsministrene i morgen og overmorgen på det uformelle forsvarsmøde, der afholdes i Gent i Belgien.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Jeg har et supplerende spørgsmål. Hr. Chastel har oplyst os, at der i morgen og overmorgen vil blive afholdt et uformelt møde mellem EU's forsvarsministre. I den forbindelse har jeg følgende spørgsmål: I EU er der oprettet kampgrupper, som indtil videre kun er kampgrupper på papiret. Er der planer om at drøfte

dette spørgsmål under disse forhandlinger? Skal vi fortsætte med denne forestilling, eller vil EU få grupper, som EU kan bruge?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Jeg vil besvare dette supplerende spørgsmål på næsten samme måde som det forrige. Vi vil naturligvis integrere den operationelle kapacitet i felten så vidt muligt. Netop dette emne vil blive drøftet på det uformelle møde i morgen mellem forsvarsministrene, og i løbet af de næste par dage vil vi se resultatet af dette uformelle møde mellem ministrene, hvoraf nogle bestemt gerne vil skabe fremskridt på dette område.

Formanden. – Jeg vil gerne sige til hr. Posselt, at hr. Chastels venlige kommentar og min egen kommentar er fuldstændig i overensstemmelse med Deres bemærkning om, at spørgsmålet ligesom svaret var meget interessant, og jeg tror derfor, vi alle beklager, at der ikke er flere medlemmer til stede i Parlamentet, som kan få gavn af både indsatsen fra det medlem, der har stillet spørgsmålet, og svaret fra Rådet.

Spørgsmål nr. 2 af fru McGuinness og spørgsmål nr. 3 af hr. Papanikolaou er blevet trukket tilbage af spørgerne.

Formanden. – Spørgsmål nr. 4 af fru **Blinkevičiūtė** (H-0408/10):

Om: Nedbringelse af fattigdom og udstødelse

Belgien, der overtager formandskabet for Unionen fra 1. juli, har forelagt sine prioriteringer for det næste halvår.

Belgien er det første land med formandskab i Rådet, der vil få mulighed for at iværksætte de målsætninger, der er indeholdt i Europa 2020-strategien, navnlig med hensyn til nedbringelse af social udstødelse, fattigdom og uligheder og hjælpe ikke mindre end 20 mio. mennesker ud af fattigdom. Et af de vigtigste sociale mål på det belgiske formandskabs dagsorden er bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, hvilket vil medvirke til at sikre en højere grad af samhørighed og økonomisk fremgang.

Hvilke konkrete foranstaltninger har det belgiske formandskab til hensigt at træffe for at nå disse mål og effektivt afrunde Det Europæiske År for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Rådets 18-måneders program, som er udarbejdet i fællesskab af det spanske, belgiske og ungarske formandskab, udpeger bekæmpelsen af fattigdom og social marginalisering som en vigtig målsætning og lægger vægt på de arbejdsløse, børn, der er ramt af fattigdom, de arbejdende fattige og familier med én forsøger.

Bekæmpelsen af fattigdom er en af målsætningerne i Europa 2020-strategien, som blev vedtaget af Rådet den 17. juni 2010, og derved godkendte Rådet også målet om at fremme social integration, navnlig gennem reduktion af fattigdom, ved at fjerne risikoen for fattigdom eller udstødelse for mindst 20 mio. mennesker inden 2020. En anden målsætning, som Rådet har fastlagt for sig selv, er en forøgelse af beskæftigelsesniveauet for mænd og kvinder i alderen 20-64 år til 75 %, og en forbedring af uddannelsesniveauerne, navnlig ved at reducere frafaldsprocenterne i skolerne.

Under det belgiske formandskab vil fire prioriteter i kampen mod fattigdom blive fremhævet. Det drejer sig om mindsteløn og social velfærd, boliger og hjemløse, børnefattigdom i familien og endelig deltagelse af mennesker, der lever i fattigdom, og alle involverede i kampen mod fattigdom, utryghed og social udstødelse. Ved en rundbordskonference om

fattigdom og social udstødelse, der afholdes den 18. og 19. oktober, vil formandskabet forsøge at se nærmere på debatten om en mindsteløn på europæisk plan, hvor det endelige mål er, at hver medlemsstat indfører en mindsteløn, som garanterer en ordentlig levestandard.

Inden for rammerne af disse drøftelser vil formandskabet også søge på europæisk plan at fremme betydningen af principperne om god regeringsførelse med henblik på at sikre deltagelse af alle, der lever i fattigdom. For at garantere alle den grundlæggende ret til en bolig vil det belgiske formandskab dernæst lægge særligt vægt på problemet med adgang til boliger under en konference, der afholdes den 9. og 10. december.

Formandskabet vil også prioritere den vigtige rolle, som uddannelse spiller i kampen mod børnefattigdom og i kampen mod overførsel af fattigdom fra generation til generation, der allerede har været emne for en konference, der blev afholdt den 2. og 3. september. Endelig vil det belgiske formandskab afrunde det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse den 16. og 17. december ved at sikre, at vi høster erfaringer af det til brug i fremtiden.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Tak for Deres omfattende svar, hr. minister! Jeg kan godt forstå, at det først og fremmest er medlemsstaternes opgave at bekæmpe fattigdom og social udstødelse, og jeg vil ønske det belgiske formandskab held og lykke, så medlemsstaterne så hurtigt som muligt kan nå frem til en afgørelse om tvungne sociale minimumsstandarder og tvungen mindsteløn. Men er den åbne koordineringsmetode, der anvendes i øjeblikket, tilstrækkelig til at bekæmpe fattigdom og social udstødelse?

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Hvis jeg husker rigtigt, har jeg her i Parlamentet besvaret netop dette spørgsmål i spørgetiden ved at fastholde, at denne metode faktisk kan give konkrete resultater. Jeg kan derfor kun gentage det, jeg sagde for to uger siden.

Formanden. – Spørgsmål nr. 5 af hr. **Gallagher** (H-0410/10):

Om: Internationalt symposium om videnskab og fiskeripartnerskabsaftaler

Rådet bedes redegøre for de centrale spørgsmål, der vil blive drøftet på det kommende internationale symposium om bedre videnskab og fiskeripartnerskabsaftaler som politisk drivkraft, og for, hvilke resultater det forventer af denne internationale konference.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Det internationale symposium om bedre videnskab og fiskeripartnerskabsaftaler som politisk drivkraft afholdes af det belgiske formandskab den 9. og 10. november i Ostende, der som bekendt er en kystby i Belgien. Den 15. juli inviterede formandskabet faktisk Parlamentet til at deltage under sin præsentation af sine prioriteringer.

Ved at tilrettelægge dette symposium ønsker det belgiske formandskab at bidrage til de igangværende overvejelser om udformningen af reformer af den nuværende fælles fiskeripolitik. En ny fælles politik på dette område skal ligge fast inden 2013. Forskerne og fiskerisektoren har ofte forskellige synspunkter, og hver især har de forskellige holdninger til fiskeri og miljøforvaltning. Formålet med symposiet er at drøfte dette problem i detaljer og drage erfaringer fra eksempler på god praksis på området.

Til det formål vil der efter planen blive drøftet fem emner, nemlig dataindsamling og vurdering af bestande, fælles indsats for at forbedre selektiviteten og reducere udsmid, kommunikation mellem forskere og industri, forbedring af den integrerede høringsproces og endelig driftsmæssig selvstændighed. Resultaterne af symposiet vil danne grundlaget

for en forhandling på Rådets møde mellem landbrugs- og fiskeriministrene i november. Rådet vil derefter kunne vedtage de nødvendige konklusioner.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Jeg lykønsker ministeren med afholdelsen af denne vigtige konference, som vil samle forskerne og fiskerisektoren.

Jeg vil gerne tro, at Rådet vil lægge vægt på spørgsmålet om udsmid og vil opmuntre fiskerne til at bringe udsmid i land ved at sikre dem compensation. Det er afgørende at dette sammen med de fire andre emner, som drøftes, tages op på Rådets møde.

Jeg vil foreslå ministeren, at han især undersøger små fartøjer under 15 m, som skal sikre fiskerne et eksistensgrundlag, så de kan forsørge deres familier, og den kendsgerning, at de ikke har en betydelig indvirkning på denne særdeles vigtige reproducerende bestand.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Jeg vil under alle omstændigheder takke Dem for Deres forslag og bekymringer, som jeg med glæde vil videregive til den relevante minister, der skal lede symposiet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 6 af hr. **Crowley**, der har udpeget hr. Gallagher som sin stedfortræder (H-0411/10):

Om: Tiltrædelsesforhandlinger mellem EU og Kroatien

Kan Rådet redegøre for de resterende kapitler, der stadig mangler at blive drøftet mellem EU og Kroatien inden for rammerne af EU-tiltrædelsesforhandlingerne?

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Rådet har bestemt bemærket, at der er opnået betydelige fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, som nu går ind i den endelige fase. Vi er i EU glade for hele den indsats, Kroatien har ydet i de sidste år, og det fremskridt, der er opnået, ikke mindst med hensyn til opfyldelsen af de kriterier, der er blevet aftalt under forhandlingerne.

Indtil dato har konferencen om tiltrædelse åbnet 33 af de 35 kapitler og har foreløbig lukket 23. Kroatien skal nu bygge videre på de fremskridt, der er opnået indtil videre, og fortsætte sine reformer med fokus på grundlæggende spørgsmål, som f.eks. retlige anliggender og offentlig forvaltning, bekæmpelse af korrupcion og organiseret kriminalitet samt mindretalsrettigheder, herunder flygtningenes tilbagevenden og undersøgelse af krigsforbrydelser. Kroatien skal også arbejde videre med økonomiske spørgsmål, så det kan udvise positive resultater på alle fronter.

Som anført i vores arbejdsprogram ønsker det belgiske formandskab at hjælpe Kroatien med at komme videre i tiltrædelsesforhandlingerne ved at lukke så mange kapitler som muligt. Til det formål skal Kroatien gennemføre de reformer, jeg lige har skitseret, og opfylde alle andre kriterier inden for de aftalte tidsrammer.

I praksis kan de udestående kapitler lukkes foreløbigt, hvis medlemsstaterne efter nærmere undersøgelse mener, at Kroatien har opfyldt alle de relevante krav. Det drejer sig om følgende kapitler: konkurrencepolitik (kapitel 8), landbrug og udvikling af landdistrikter (kapitel 11), fiskeri (kapitel 13), regionalpolitik og koordinering af strukturiinstrumenter (kapitel 22), retsvæsen og grundlæggende rettigheder (kapitel 23), retlige anliggender, frihed og sikkerhed (kapitel 24), miljø (kapitel 27), udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik (kapitel 31) og finans- og budgetbestemmelser (kapitel 33).

Tre kapitler ligger aktuelt hos Rådet og afventer en afgørelse om foreløbig lukning, nemlig fri bevægelighed for kapital (kapitel 4), transportpolitik (kapitel 14) og institutioner (kapitel 34). Kapitel 35 (Diverse) vil blive undersøgt sidst på en senere dato.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Jeg takker ministeren for hans meget omfattende svar.

Jeg vil bede ham oplyse mig – eller fortælle mig, om han ikke er i besiddelse af disse oplysninger – om afgørelsen vil blive truffet af det kroatiske parlament alene, når forhandlingerne er afsluttet, og der skal træffes en afgørelse, og om den kroatiske befolkning vil få mulighed for at træffe en afgørelse gennem en folkeafstemning, som det skete i mit land.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Vi skal naturligvis vurdere de fremskridt, der opnås i Kroatien, og jeg kan derfor ikke give Dem faste datoer. Tidspunktet vil afhænge af Kroatiens input og det omfang, hvori det gennemfører reformer.

I lyset af drøftelserne med min kroatiske modpart kan jeg dog sige, at den kroatiske befolkning ved afslutningen af processen bestemt vil få mulighed for at udtrykke sin holdning til Kroatiens tiltrædelse til EU.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Jeg har et spørgsmål til hr. Chastel, som efter min mening er vigtigt. De sagde, at 33 ud af 35 kapitler er blevet åbnet, og De fortalte os om de fremskridt, der er opnået i disse 33 kapitler. Mit spørgsmål drejer sig derfor om noget andet. Hvilke to forhandlingskapitler er endnu ikke blevet åbnet? Det er efter min mening af central betydning.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Jeg ved det ikke. Jeg bliver nødt til at svare Dem skriftligt, da jeg ikke kan de 35 kapitler udenad, dvs. hvilke der er åbne, hvilke der er lukket foreløbigt, hvilket der lige er blevet åbnet, eller hvilke tre kapitler der er på bordet og snart kan lukkes.

Jeg troede, at jeg med mit svar gav et omfattende overblik over de fremskridt, der er opnået i de forskellige kapitler. Jeg vil skriftligt oplyse Dem, om der stadig er to kapitler, som endnu ikke er blevet åbnet.

Formanden. – Hr. Chastel! Jeg er sikker på, at hr. Zemke med glæde vil modtage et hurtigt skriftligt svar på sit spørgsmål.

Formanden. – Spørgsmål nr. 7 af fru **Harkin** (H-0413/10):

Om: Befolkningsstatistik og plejere

Er Rådet på baggrund af det belgiske formandskabs prioritering vedrørende demografiske ændringer og, helt konkret, dets plan om at vedtage konklusioner om forebyggelse af fattigdom enig i, at frivillige plejere spiller en stadig vigtigere rolle som følge af demografiske ændringer, og at en af de største udfordringer, medlemsstaterne nu står overfor, er at sikre, at frivillige plejere ikke ender med at blive den næste generation af fattige som et direkte resultat af deres plejeforpligtelser?

Hvilke foranstaltninger vil Rådet på denne baggrund foreslå at træffe for at sikre, at der gives tilstrækkelig politisk opmærksomhed og støtte til den rolle, som frivillige plejere spiller i hele EU?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Medlemmet rejser et meget ømtåleligt spørgsmål i disse vanskelige økonomiske tider. Rådet er klar over, at ubetalte plejere er mere fattigdomstruede, da deres pligter begrænser deres deltagelse på arbejdsmarkedet.

Det drejer sig først om, hvordan ubetalte plejere kan reintegreres på arbejdsmarkedet. Rådet er klar over de vanskeligheder, der opstår for mennesker, som afbryder karrieren for at yde ubetalt pleje, og har indtrængende opfordret medlemsstaterne til at sikre, at sådanne personer omfattes af de nationale pensionssystemer.

I direktivet om den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov anfører Rådet f.eks., at arbejdstagerne ved slutningen af deres forældreorlov har ret til at vende tilbage til den samme stilling eller til en tilsvarende eller lignende stilling i overensstemmelse med deres ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold. Rådet ved, at Kommissionen har hørt arbejdsmarkedets parter om muligheden for at indføre nye former for forældreorlov, f.eks. adoptionsorlov eller orlov med henblik på pleje af pårørende.

Dernæst drejer det sig om manglende ligestilling mellem kønnene. Rådet har understreget, at størstedelen af familieplejen stadig varetages af kvinder, delvist som følge af sociale stereotyper i forbindelse med mænds og kvinders roller i samfundet og hjemmet. Som en del af Beijinghandlingsprogrammet vedtog Rådet i 2007 konklusioner vedrørende spørgsmålet om kvinder og fattigdom, der omfatter et sæt indikatorer, som medlemsstaterne og Kommissionen kan bruge til at overvåge dette centrale område.

I sine konklusioner var Rådet nødt til at tage hensyn til, at beslutningen om at yde ubetalt pleje i stedet for at påtage sig betalt beskæftigelse kan være et personligt valg, selv om manglende ligestilling mellem mænd og kvinder kan betyde, at afbrydelser af karrieren af hensyn til familien oftest er et problem for kvinder. Beslutningen kan påvirke disse kvinders økonomiske uafhængighed og det omfang af social beskyttelse, de modtager, navnlig ved pensionsalderen, hvor mange kvinder må klare sig med en meget beskedne pension.

På den baggrund har Rådet fremhævet behovet for en mere ligelig fordeling af plejeopgaverne mellem mænd og kvinder. Rådet har også ved flere lejligheder fremhævet behovet for en børnepasningsinfrastruktur og plejeordninger for andre pårørende.

Efterhånden som befolkningen ældes, vil vi få flere og flere ældre borgere, der har brug for pleje. I sine konklusioner om ligestilling mellem mænd og kvinder: styrkelse af vækst og beskæftigelse, som blev vedtaget i november 2009, understregede Rådet den langsigtede strategiske betydning af disse spørgsmål for EU, ikke mindst i lyset af befolkningsudviklingen.

Der er en klar sammenhæng mellem høje beskæftigelsesfrekvenser for kvinder, tilgængeligheden af børnepasning og høje fødselstal. Rådet ønsker derfor at fremme vedtagelsen af politikker, der giver kvinder og mænd mulighed for at opnå en bedre balance mellem arbejde og familieliv.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Tak for Deres meget omfattende svar, hr. minister! Det er tydeligt, at Rådet tager denne sag ganske alvorligt. Det er interessant at høre, at De undersøger spørgsmålet vedrørende karriere og familieorlov, og at de samme standarder skal gælde for dem, der ønsker at vende tilbage til arbejdet. De nævnte også ligestillingsaspektet.

Et andet aspekt er, at mange unge mennesker ender som plejere, og det overses ofte. De nævnte også det personlige valg. Det er efter min mening, hvad plejere ønsker. De ønsker

at kunne vælge, om de vil arbejde eller pleje. Det glæder mig også, at De overvejer hele spørgsmålet om pension, fordi mange, der opgiver arbejdet for at yde pleje, mister en del af lønnen, er ude af stand til at betale deres socialbidrag, når de plejer, og mister deres pension, så det er et område, hvor Rådet måske kunne rette henstillinger til medlemsstaterne.

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) De tager tråden op fra et emne, jeg berørte i mit svar, og jeg er enig med Dem. Jeg mener ikke, at personer, der træffer dette særlige valg i livet, navnlig kvinder, skal straffes ved afslutningen af deres arbejdsliv. De skal i stedet have en rimelig pension. Rådet prioriterer dette med henblik på at nå dette mål.

Formanden. – Spørgsmål nr. 8 af hr. **Zwiefka**, der har udpeget hr. Wałęsa som sin stedfortræder (H-0415/10):

Om: Tv-stationen Al-Aqsa

Den 24. juni 2010 ophørte den franske satellitudbyder Eutelsat med at sende Hamas' tv-kanal Al-Aqsa TV fra sin satellit Atlantic Bird 4A. Dette skete efter at de franske øverste råd for audiovisuelle medier (CSA) den 8. juni 2010 besluttede, at Al-Aqsa TV krænker fransk og europæisk lovgivning vedrørende audiovisuelle medietjenester og krævede, at Eutelsat ophørte med at sende Al-Aqsa TV. Ifølge rapporter fra medierne har Al-Aqsa TV omgået denne beslutning ved at omdøbe sin kanal hos Eutelsat til "Seraj Al-Aqsa" (skrives også som "Siraj Al-Aqsa"). Seraj Al-Aqsa sendes på nuværende tidspunkt af Eutelsat fra satellitterne Atlantic Bird 4A, Atlantic Bird 2 og Eurobird 2.

Hvilke foranstaltninger vil Rådet umiddelbart træffe for at forhindre Al-Aqsa TV i at omgå CSA's beslutning? Er den franske regering og CSA opmærksomme på denne situation, som er en direkte overtrædelse af CSA's beslutning?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Den 10. marts 2010 vedtog Rådet og Parlamentet direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester.

I henhold til direktivets artikel 6 skal medlemsstaterne ved passende midler sikre, at audiovisuelle medietjenester fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet. Medlemsstaterne er derfor ansvarlige for gennemførelsen, mens Kommissionen som traktaternes vogter er ansvarlig for at kontrollere, at direktivet gennemføres korrekt.

I henhold til direktivets artikel 2 er en medlemsstat også ansvarlig for programmer, der sendes af organisationer, der er etableret uden for EU, hvis operatøren bruger satellitkapacitet, der tilhører denne medlemsstat.

I det særlige tilfælde, som De omtaler, er Rådet bekendt med, at Kommissionen har underrettet den relevante franske myndighed, CSA, som nu undersøger sagen. Det ville være upassende for Rådet at kommentere den igangværende undersøgelse.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Jeg er ikke enig i den sidste del af Deres svar, hr. Chastel, fordi det efter min opfattelse netop er Rådets og Kommissionens opgave at henlede opmærksomheden på disse tilbagevendende og alvorlige aktiviteter fra denne satellitoperatørs side. Dette er endnu en anledning, som har gjort det nødvendigt at påpege, at denne tv-station igen er i luften og omgår lovgivningen, der i øjeblikket ikke fungerer helt efter hensigten. Spørgsmålet vækker derfor en vis bekymring. Hvad kan der gøres for at sikre, at denne "katten efter musen"-leg ikke fortsat gentages?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Jeg er delvist enig i Deres fortolkning. Det er sandt, at medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen, og at Kommissionen overvåger overholdelsen. Som De er bekendt med, er Rådet medlovgiver sammen med Parlamentet og har som en del af sit ansvar fastlagt en passende retlig ramme, nemlig det direktiv, jeg netop nævnte. Det er derefter op til medlemsstaterne at gennemføre direktivet, mens Kommissionen er ansvarlig for at overvåge overholdelsen.

Formanden. – Spørgsmål nr. 9 af fru Țicău og spørgsmål nr. 10 af hr. Kelly er trukket tilbage. Spørgsmål nr. 11 af hr. **Schmidt** (H-0425/10):

Om: Situationen for romamindretallet i Europa og EU-borgeres frie bevægelighed

Forskelsbehandling af romamindretallet er et udbredt europæisk problem, som går langt tilbage i historien. Kan Rådet garantere, at romamindretallets situation i Europa vil blive taget op på EU-plan, og at Rådet vil søge at finde en europæisk løsning i stedet for nationale løsninger?

Kommissionen har erklæret, at enhver udvisning af EU-borgere i det indre marked skal ske på baggrund af en vurdering af hver enkelt sag, således at der ikke lægges hindringer i vejen for borgernes frie bevægelighed. Er Rådet enig i dette synspunkt? Udgør Frankrigs udvisning af 79 romaer i så fald ikke en overtrædelse af denne grundlæggende fællesskabsbestemmelse?

I lyset af de seneste begivenheder vil borgernes frie bevægelighed da blive drøftet i Rådet?

Endvidere, vil konklusionerne fra mødet om indvandringsspørgsmål den 6. september i Paris mellem indenrigsministrene fra Frankrig, Belgien, Tyskland, Italien, Spanien, Det Forenede Kongerige og Grækenland blive drøftet mellem alle EU-medlemsstater?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) I forlængelse af det andet europæiske topmøde om romaerne, som blev afholdt i Cordoba i april, vedtog Rådet den 7. og 8. juni 2010 konklusioner om at fremme inklusionen af romaerne. I konklusionerne anerkendes det, at en betydelig andel af romaerne lever i ekstrem fattigdom og lider under diskriminering og udstødelse. Dette resulterer i manglende uddannelse, dårlige boligforhold, begrænset adgang til arbejdsmarkedet og dårlig sundhed.

Rådet opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde videre med den økonomiske og sociale inklusion af romaer i overensstemmelse med de afgørelser, der er truffet, og de henstillinger, der er udformet af de europæiske institutioner, ved at garantere mere effektiv adgang til eksisterende politikker og instrumenter. Rådet understreger også, at det er vigtigt, at civilsamfundet, de lokale myndigheder og romaerne selv inddrages.

Stockholmprogrammet, som blev vedtaget af Rådet i december 2009, omhandler specifikt romaerne og anbefaler, at medlemsstaterne kombinerer indsatsen for at fremme fuld social integration af sårbare grupper.

Foranstaltninger, som en medlemsstat for nylig har iværksat over for personer fra romasamfundet, gav anledning til debat under Rådets frokost den 16. september 2010. Formanden for Rådet fremhævede tre punkter, man nåede til enighed om under drøftelserne, nemlig at hver medlemsstat har ret til at iværksætte foranstaltninger for at opretholde lov og orden på sit territorium, at Kommissionen har både ret og pligt til at overvåge medlemsstaternes overholdelse af EU-lovgivningen, og at spørgsmålet om integration af romaerne vil blive drøftet på et kommende møde i Rådet.

Det belgiske formandskab ønsker også at sætte spørgsmålet om integration af romaerne på dagsordenen for mødet i Rådet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik, der afholdes den 21. oktober. Rådet har endnu ikke haft lejlighed til at drøfte resultatet af det uformelle møde, der blev afholdt den 6. september i Paris. Så vidt jeg ved, handlede dette møde ikke specifikt om romaerne.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. Chastel! Jeg mener, at De og de 27 medlemsstater, som De nu repræsenterer som formand for Rådet, har alle gode grunde til at træffe meget klare og hurtige foranstaltninger, da dette er en meget vanskelig situation for Europa. Vi ved, at romaerne er blevet forfulgt gennem århundreder, og den seneste tid har afsløret nogle problemer, som Europa ikke kan være bekendt. Hvis vi ønsker at fortælle andre lande, hvordan de skal behandle deres egne borgere, skal vi også passe på vores egne borgere.

Isabel Fonseca er journalist og forfatter. Hun har skrevet bogen "Bury me standing. I've been on my knees all my life" – Begrav mig stående. Jeg har ligget på knæ hele livet. Jeg opfordrer Dem til på vegne af Rådet og i samarbejde med Kommissionen at udpege en sandhedskommission, der skal undersøge, hvad der er sket med romaerne gennem den europæiske historie. Jeg tror, vi skal gøre op med vores egen historie, ellers kan vi ikke komme videre på en troværdig måde.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Jeg tager for det første forslaget om at undersøge vores historie på dette område til efterretning. Dernæst vil jeg med hensyn til det problem, der – må man sige – er blusset op i de seneste uger, sige, at Rådet, som jeg repræsenterer i dag, afventer at modtage en detaljeret analyse af sagen fra Kommissionen vedrørende den højaktuelle debat, vi har haft i løbet af de sidste par uger. Det er derfor ikke op til Rådet selv at træffe afgørelse i en sag. Det er op til Kommissionen at fortælle os, om traktaterne og direktiverne er blevet overholdt i denne sag.

Formanden. – Da spørgeren ikke er til stede, bortfalder spørgsmål nr. 12.

Formanden. – Spørgsmål nr. 13 af hr. **Higgins** (H-0429/10):

Om: Handel med børn

Hvilke foranstaltninger har Rådet til hensigt at træffe for at sikre, at alle medlemsstater gør deres til at sikre, at der sættes en stopper for handel med børn? I den seneste rapport fra organisationen til beskyttelse af børn, ECPAT, nævnes Irland som et af de lande i EU, der er dårligst til at bekæmpe børnesexhandel. Der findes ingen pålidelige data for antallet af børn, der er udsat for handel i Irland, men i rapporten udtrykkes der i særdeleshed bekymring over de 441 børn, der er forsvundet fra irske statsinstitutioner.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Den nuværende lovgivning om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel består primært af Rådets rammeafgørelse af 19. juli 2002, der bl.a. kræver, at medlemsstaterne gør lovovertrædelser vedrørende menneskehandel med sigte på udnyttelse som arbejdskraft eller seksuel udnyttelse strafbare.

Et direktivforslag med henblik på at intensivere kampen mod menneskehandel og forbedre beskyttelsen af ofre og et andet direktivforslag vedrørende seksuel udnyttelse og misbrug af børn og vedrørende børnepornografi undersøges i øjeblikket i EU's institutioner.

Formålet med disse forslag er navnlig sikre, at der tilbydes specifikke hjælpeforanstaltninger til børn, som bliver ofre for menneskehandel. De indeholder også bestemmelser med henblik på at forbedre retsforfølgelse af lovovertrædelser, der er begået uden for

medlemsstaternes område, og bestemmelser, der har til formål at forebygge disse lovovertrædelser.

På grundlag af Stockholmprogrammet rettes opmærksomheden specifikt mod børn, der er særlig sårbare, navnlig børn, der er ofre for seksuel udnyttelse og misbrug, børn, der er ofre for menneskehandel, og uledsagede mindreårige. I forbindelse med EU's immigrationspolitik skal det også tilføjes, at Kommissionen har vedtaget en handlingsplan for uledsagede mindreårige, der fastlægger en fælles tilgang baseret på princippet om barnets tarv, og som udpeger brede indsatsområder, som f.eks. forebyggelse, ophold og sikring af varige løsninger.

I overensstemmelse med denne handlingsplan besluttede Rådet i sine konklusioner fra juni 2010 om uledsagede mindreårige at opfordre medlemsstaterne til at styrke deres foranstaltninger vedrørende uledsagede mindreårige, der bliver ofre for menneskehandel, så de bibringes den nødvendige tillid til at henvende sig til de relevante myndigheder i den medlemsstat, de befinder sig i.

Da det i øjeblikket er vanskeligt at anslå det præcise antal mennesker, der er ofre for menneskehandel i EU, eller som illegalt kommer til EU som resultat af menneskehandel, og for at sikre EU objektive, pålidelige, sammenlignelige og aktuelle statistikker vedtog Rådet i sine konklusioner fra juni 2009, at der i EU skal oprettes et uformelt netværk af nationale rapportører eller tilsvarende ordninger, hvad angår menneskehandel.

Dette netværk, der skal fungere som et forum for udveksling af erfaringer og bedste praksis på området for forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel på europæisk plan, er blevet oprettet. Endelig blev et dokument med generelle retningslinjer for kampen mod menneskehandel vedtaget i november 2009. Det omhandler delvist problemet med handel med børn.

Hvad angår den del af spørgsmålet, der omhandler en bestemt medlemsstat, er det ikke Rådets opgave at udtrykke sin holdning til individuelle sager.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Vi er nok alle enige om, at menneskehandel er en særdeles grufuld forbrydelse. Menneskehandel er slem nok, når det drejer sig om handel voksne, men handel med børn er det mest beskidte og frastødende af alt. Hvad angår mit eget land – og jeg ved, vi har loven fra 2002 – har ECPAT's rapport om forholdene i Irland været ganske katastrofal: 441 savnede børn.

Jeg glæder mig over forslaget vedrørende det nye netværk, men vi har brug for et effektivt netværk, et netværk, der kan afskaffe menneskehandel én gang for alle, fordi Europa står med sine åbne grænser helt åbent, så vi skal virkelig tage os sammen, og jeg vil rose Rådets beslutsomhed.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Tak for Deres bemærkninger om Rådet. Jeg kan bekræfte, at hjælp og støtte til beskyttelsen af ofre for menneskehandel udgør en stor del af direktivforslaget om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel. Rådet vil gøre alt, hvad det kan for at bevare dette aspekt af et effektivt netværk på dagsordenen, navnlig ved at forsøge at overbevise alle medlemsstaterne om at analysere eksempler på god praksis, uanset hvor de bruges, så alle retsakter på dette område kan harmoniseres.

Formanden. – Spørgsmål nr. 14 af hr. **Aylward**, der har udpeget hr. Gallagher som sin stedfortræder (H-0433/10):

Om: Europæiske jobskabelsesforanstaltninger

Hvilke foranstaltninger træffes der på europæisk plan og i medlemsstaterne med sigte på at understøtte og fremme bestræbelserne på at skabe jobs? Hvad gøres der for at løse arbejdsløshedsproblemet, og hvilke foranstaltninger er der truffet med henblik på at skabe bedre adgang til beskæftigelse og til arbejdsmarkedet i hele EU, navnlig i ugunstigt stillede områder?

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Tak, hr. Gallagher, fordi De giver mig mulighed for at gå i detaljer med dette vigtige emne.

Medlemsstaterne bærer det primære ansvar for at definere og gennemføre nationale beskæftigelsespolitikker. Eftersom situationen på arbejdsmarkedet varierer fra medlemsstat til medlemsstat, vil de foranstaltninger, der skal iværksættes, unægtelig også variere, så længe de som helhed bidrager til opfyldelsen af EU's overordnede målsætninger. Under traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er disse foranstaltninger koordineret i den europæiske strategi for beskæftigelsen, der navnlig fastlægger retningslinjer for beskæftigelse og henstillinger til medlemsstaterne.

På sit møde i juni 2010 godkendte Rådet den generelle tilgang vedrørende de integrerede retningslinjer for EU's økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker, som er et vigtigt redskab for gennemførelsen af Europa 2020-strategien for vækst og beskæftigelse. Efter at have taget højde for Parlamentet holdning, som blev vedtaget den 8. september 2010, vil formandskabet fremlægge de integrerede retningslinjer for Rådet med henblik på vedtagelse på det næste møde i Rådet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik, der afholdes den 21. oktober. I henhold til disse retningslinjer skal medlemsstaterne og EU gennemføre reformer med henblik på at fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Formålet med reformerne skal være at forbedre deltagelsen på arbejdsmarkedet, navnlig for de underrepræsenterede grupper – unge, ældre, ufaglærte og legale migranter – med henblik på at reducere den strukturelle arbejdsløshed og fremme beskæftigelse af høj kvalitet gennem foranstaltninger, der påvirker både udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft. De har også til formål at udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der opfylder arbejdsmarkedets behov, fremmer livslang læring og stimulerer iværksættervirksomhed samt små og mellemstore virksomheder.

En passende anvendelse af de europæiske fonde, navnlig Den Europæiske Socialfond, vil sætte os i stand til at nå disse mål og sikre bedre adgang til beskæftigelse og arbejdsmarkedet i hele EU, mere specifikt i ugunstigt stillede områder. Gennem den årlige fælles rapport om beskæftigelsen overvåger Rådet sammen med Kommissionen jobsituationen i medlemsstaterne og navnlig gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og henstillingerne i den forbindelse.

Den seneste fælles rapport om beskæftigelsen for 2009-2010, som blev offentliggjort i foråret 2010, giver en nøjagtig beskrivelse af de foranstaltninger vedrørende fremme af beskæftigelsen, navnlig blandt unge og kvinder, der er gennemført i medlemsstaterne. Rådet fremhævede f.eks., at medlemsstaterne også skal forbedre erhvervmiljøet, stimulere jobskabelse, navnlig skabelse af grønne job, og hjælpe virksomheder med at modernisere deres industrielle base.

Som følge af vigtigheden af den europæiske strategi for beskæftigelsen, hvad angår koordinering af de nationale beskæftigelsespolitikker og forbedring af deres effektivitet, spiller denne strategi en central rolle i den nye ramme for governance, der fastlægges ved det europæiske halvår.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *for spørgeren.* – (EN) På vegne af hr. Aylward vil jeg takke formanden for svaret, men jeg tror, der kan skabes arbejdspladser på kort sigt, selv om hans planer er ganske prisværdige. Kommissionen har indrømmet, at Europa går glip af 1,5 mio. nye arbejdspladser på kort sigt, fordi mikrovirksomheder er blevet holdt tilbage af overdreven regulering af arbejdsmarkedet og bureaukrati.

Jeg sætter pris på, at ministeren nævnte de nationale politikker, men han vil erindre, at formand Barroso i sin tale om Unionens tilstand navnlig omtalte Kommissionens politik vedrørende bureaukrati. Jeg vil gerne høre, hvilke omgående foranstaltninger Rådet kan iværksætte med henblik på at sikre, at dette bureaukrati minimeres, og der skabes arbejdspladser.

Olivier Chastel, *formand for Rådet.* – (FR) Jeg vil her henvise Dem til det belgiske formandskabs program, fordi spørgsmålet vedrørte netop beskæftigelse, og i vores svar fokuserede vi på strukturelle foranstaltninger for beskæftigelsen via Europa 2020-strategien og retningslinjerne.

Men ja, De har helt ret. Vi har i det belgiske program en hel række af foranstaltninger, der har til formål at reducere den administrative byrde for små og mellemstore virksomheder samt mikrovirksomheder, der ikke har den strukturelle kapacitet til at analysere personale, som kan analysere alle de gældende love, navnlig med hensyn til tilskud til virksomheder, som ofte er alt for komplekse for små virksomheder.

Jeg ved, at den ansvarlige minister i Belgien og bestemt under det belgiske formandskab på et uformelt møde agter at fremhæve dette problem med administrative formaliteter og bureaukrati, som forhindrer små og mellemstore virksomheder i at arbejde effektivt.

Formanden. – Hr. Kelly har trukket spørgsmål nr. 15 tilbage, og da spørgeren ikke er til stede, bortfalder spørgsmål nr. 16.

Formanden. – Spørgsmål nr. 17 af hr. **Howitt**, som har udpeget fru Göncz som sin stedfortræder (H-0444/10):

Om: Fremskridt i behandlingen af det horisontale EU-direktiv om ikke-forskelsbehandling

2010 er det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udgrænsning. Det belgiske formandskab erklærede, at ønsket om at gøre fremskridt i kampen mod forskelsbehandling og for ligestilling indgik i dets program. Kan Rådet på baggrund af dette tilsagn redegøre for, hvilke fremskridt der er gjort i bestræbelserne på at nå til enighed i Rådet om det horisontale direktiv om ikke-forskelsbehandling, som Europa-Parlamentet allerede har afgivet udtalelse om ved førstebehandlingen.

Kan rådsformanden bekræfte, at den definition på varer og tjenesteydelser, der vil finde anvendelse i direktivet, vil være i overensstemmelse med EU's pligt til at gennemføre FN-konventionen om handicappedes rettigheder. Desuden bedes formandskabet oplyse, hvilken strategi der følges for at hurtigt at løse de udestående spørgsmål og forbehold, som medlemsstater har rejst vedrørende udgifterne til lighed.

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Under det spanske formandskab fortsatte Rådet undersøgelsen af forslaget til et direktiv og tog den 7. juni 2010 en rapport fra formandskabet om fremskridtet i dette arbejde til efterretning. I henhold til denne rapport skal forslaget fortsat undersøges grundigt, navnlig med hensyn til dets anvendelsesområde, bestemmelserne vedrørende handicap og tidsplanen for gennemførelsen.

Medlemmer af Rådet har også insisteret på behovet for at garantere den størst mulige retlige sikkerhed og håndhæve subsidiaritetsprincippet. Forslaget skal vedtages i henhold til artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som kræver enstemmig godkendelse fra medlemmerne af Rådet.

Formålet med direktivforslaget er at opfylde nogle af målene i FN's konvention om handicappedes rettigheder, men den har ikke til formål at gennemføre denne konvention retligt, da den har et bredt anvendelsesområde, der går ud over EU's kompetencer. Det siger dog sig selv, at ét af formålene med de forhandlinger, der aktuelt føres i Rådet, er at sikre overensstemmelse med denne konvention.

Hvad angår udgifterne til lighed, har forhandlingerne også omhandlet begrebet "uforholdsmæssig byrde". Dette begreb søger netop at ramme den rigtige balance mellem den faktisk ret til lige adgang og udgifterne til denne adgang. Der ydes enhver mulig indsats for at få frem til en enstemmig afgørelse, men Rådet kan ikke forudsige resultatet af forhandlingerne, eller hvor længe de vil vare.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Mange tak for Deres svar. Mens jeg lyttede til hr. Chastels svar, forsøgte jeg at forestille mig de argumenter og modargumenter, der kan være rejst i Rådet. Vi ved, at dette spørgsmål har været uløst siden 2008, hvor Kommissionen fremsatte direktivforslaget, som Parlamentet vedtog det efterfølgende år. Dette medfører naturligvis visse byrder. EU har dog også en forpligtelse i medfør af eller i relation til FN-konventionen. I lyset af det vil jeg spørge hr. Chastel, om der efter hans mening er chance for eller håb om fremskridt i den nære fremtid, når alle disse faktorer er blevet undersøgt. Dernæst mener jeg, at krisen er en klar påmindelse om, at lige muligheder og gennemførelsen af direktivet om ikkeforskelsbehandling kan hjælpe mange mennesker, der befinder sig i meget vanskelige situationer.

Olivier Chastel, *formand for Rådet*. – (FR) Jeg har fuld forståelse for det nævnte emne og den berettigede utålmodighed i denne forbindelse. Forhandlingerne har nok varet for længe. Men vi taler for et nyskabende forslag med et meget bredt anvendelsesområde og enorme praktiske implikationer. Som jeg allerede har sagt, kræves der en enstemmig afgørelse fra medlemsstaterne og Parlamentets samtykke, inden direktivet kan vedtages.

Komplekse forhandlinger gennemføres i Rådet, som lægger en betydelig energi i dette emne. Socialgruppen har allerede drøftet dette forslag to gange under det belgiske formandskab. Yderligere møder planlægges, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det næste formandskab, det ungarske, vil yde enhver indsats for at afslutte forhandlingen, hvis den ikke afsluttes under det belgiske formandskab.

Formanden. – Da spørgerne ikke er til stede, bortfalder spørgsmål nr. 18, 19 og 20.

For at se positivt på tingene vil jeg fremhæve, at vi for første gang – i hvert fald i de sidste 11 år – endelig har opnået absolut ligestilling mellem kønne blandt de tilstedeværende medlemmer i Parlamentet, da kun fru Göncz og jeg er her. Dette er en særlig situation og bestemt en ønskværdig situation, selv om det ville have været bedre, hvis den var blevet opnået med større samlede tal.

Jeg vil takke Dem varmt, hr. Chastel, både for Deres indsats og for Deres effektivitet. Jeg vil tilføje, at det er usædvanligt, at praktisk talt alle talere fremhæver, hvor præcist, direkte og effektivt Deres arbejde er, som det er sket i dag.

12. Dagsorden for næste møde: se protokollen

13. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 18.55)